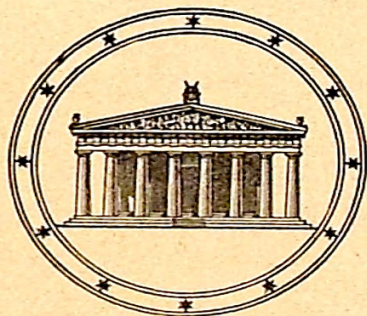

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1895

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1896

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΡΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΡΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΡΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΕΤΗ 1896 - 1898

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀντιπρόεδρος

Δ. Γαϊθανόπουλος

Β' Ἀντιπρόεδρος

Γ. Νικολαΐδης

Γραμματεὺς

Π. Καβαδίας

Σύμβουλοι

Στ. Ἀνδρόπουλος

Γ. Μιστριώτης

Σπ. Βάσης

Ἄντ. Οἰκονόμου

Π. Καρολίδης

Θ. Παπαδημητρακόπουλος

Β. Λάκων

Π. Παπαναστασίου

Ἦθων Λύδερς

Γ. Τυπάλδος Κοζάκης

Δ. Μακκᾶς

ΕΠΙΤΙΜΙΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

Η Α. Μ. Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Γεώργιος Ἀβέρωφ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.	B. Haussoulier. Paris.
Friederich Adler. Berlin.	L. Heuzey. Paris.
Otto Benndorf. Wien.	Th. Homolle. Ἀθήνησι.
Max Collignon. Paris.	R. C. Jebb. Cambridge (England).
Domenico Comparetti. Firenze.	R. Kekulé. Berlin.
Alexander Conze. Berlin.	Ulrich Köhler. Berlin.
Ernst Curtius. Berlin.	Lucien Magne. Paris.
Θεόδωρος Δηλιγιάννης. Ἀθήνησι.	Adolf Michaelis. Strassburg.
Wilhelm Dörpfeld. Ἀθήνησι.	A. S. Murray. London.
Joseph Durm. Karlsruhe.	Charles Eliot Norton. Cambridge
U. S. America.
Sir John Evans. London.	F. C. Penrose. London.
Paul Foucart. Paris.	G. Perrot. Paris.
Adolph Furtwängler. München.	W.M. Ramsay. Aberdeen (Schottland).
Ernest Gardner. Cambridge (England).	S. Reinach. Paris.
Percy Gardner. Oxford.	Rufus R. Richardson. Ἀθήνησι.
B. L. Gildersleeve. Baltimore. U. S. America.	Th. D. Seymour. New - Haven.
U. S. America.
Will. Watson Goodwin. Cambridge. U. S. America.	Ἀνδρέας Συγγρός. Ἀθήνησι.
Hamdy Bey. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.	† Χαρίλαος Τρικούπης.
-

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1895

Οί δι' ενός άστερίσκου σεσημειωμένοι έταίροι κατέβαλον πρὸς τῇ συνδρομῇ των διὰ τὸ ἔτος 1895 καὶ τὴν καθυστερουμένην συνδρομὴν των τοῦ 1894. Οί δὲ διὰ δύο άστερίσκων σεσημειωμένοι εἶνε έταίροι καταβαλόντες τὴν συνδρομὴν των ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν.

'Αγγελόπουλος 'Αθάνατος Θρασ.	Δαμβέργης Α.
'Αθηνογένης Γ.	Δαμβέργης Ν.
'Αναγνωστόπουλος Α. Λεωνίδας	Δάσιος Σ.
'Αναστασίου Ν.	Δεμερτζῆς Α.
** 'Ανδρόπουλος Σταῦρος	Δημητριάδης Χ.
'Ανέζης Δ.	Δήμητσας Μ.
'Αντωνιάδης Δ.	Διγενῆς Μ.
* 'Αντωνόπουλος Κ.	Διπλαράκος Γ.
* 'Απέργης Ν.	Δουκάκης Σ.
'Αποστολίδης Β.	Δραγάτσης 'Ιάκ.
'Αραβαντινὸς Ι.	** Δραγούμης Μ.
	** Δραγούμης Στέφ.
Βακκᾶς Π.	'Ελευθεριάδης 'Ελευθ.
Βακράτσας Ε.	'Ελευθεριάδης Σωκρ.
Βαλαωρίτης Ι.	Εὐαγγελίδης Μ.
Βαλλώσης Δ.	* Εὐκλείδης Ι.
Βάσης Σ.	
Βάσσης 'Αλέξ.	* Ζατῆς 'Αλ.
Βλαστός Κ.	Ζαχαρίας Δ.
Βορτσέλας Ι.	* Ζητουνιάτης Π.
Βούκρας Δ.	Ζυγομαλάς Α.
Βούρος Ζ. Α.	
Bourguet Emil.	
	* Θάλης Μ.
* Γαζέπης Γ.	Θεοδωρακάκης Στυλ.
Γεωργακόπουλος Ε.	Θεοφανόπουλος Δ.
Γιαννούλης Β.	
Γκιών Α.	'Ιωαννίδης Π.
Graef B.	
Γρηγοράκης Γρηγόριος	Καδδαδίας Π.

- ** Καλαποθάκης Μ.
Καλάρκος Κ.
* Καλλισπέρης Γ.
* Καλλιγᾶς Π.
* Καλογερόπουλος Θ.
Κανάκης Π.
Κανελλίδης Π.
Καράλης Α.
Καραπάνος Κ.
Καρκούλιας Η.
Καρολίδης Π.
* Κασδόνης Γ.
Καστριώτης Π.
Καστρωμένος Α.
* Κατριδάκος Α.
Κεφάλας Γ.
Κλοντηρόπουλος Γ.
Κολυβάς Α.
* Κολύμβας Γ.
* Κονταράτος Α.
Κοντογιαννάκης Ν.
** Κοντόσταυλος Α.
* Κορομάντζος Ε.
* Κορομάντζος Θ.
* Κορωνάτος Π.
* Coune L.
Κουλουμόπουλος Κ.
** Κουμανούδης Στ.
Κουρουνώτης Κ.
Κορινιώτης Ι.
Κρητικός Γ.
Κριεζῆς Ἀντώνιος.
Κύρης Μ.
Κυριακός Κ.
** Κωστής Κ. Ν.
* Κωνσταντινίδης Π.
- ** Λάκων Β.
* Λαμπαδάριος Κ.
Λαμπρινίδης Μ.
Λαμπρόπουλος Α.
* Δεβίδης Γ.
Λεονάρδος Β.
Λόντος Ι.
Λουκάκος Λ.
- * Λύδερς Ο.
* Λυκάκης Α.
* Λυκάκης Ν.
Λύρης Ι.
* Λύρης Ν.
- Μαγγιώρος Ἴω.
Μακκᾶς Δ.
Μακκᾶς Κ.
Μακκᾶς Ν.
Μανιάκης Κ.
* Μαντζάκος Χρ.
Μαριολόπουλος Θ.
Μαρκόπουλος Ι.
† Ματῶν Δ.
Μελᾶς Μ.
* Μελισσουργός Γ.
** Μιστριώτης Γ.
Μπαλάνος Ν.
* Μομφερράτος Α.
Μούσης Ι.
Μπαλτῆς Θ.
Μπογιαντζόγλους Μ.
** Μυλωνᾶς Κ.
- ** Νικολαΐδης Γ.
* Νικολαΐδης Ι.
Νικολαΐδης Λ.
Νικολόπουλος Π.
Νικολόπουλος Σ.
Noack Ferd.
* Νομικός Α.
Ξανθάκης Π.
Οἰκονόμου Α.
Οἰκονόμου Π.
- Παπαδασιλίου Γ.
* Παπαδημητρακόπουλος Θ.
Παπαδόπουλος Β.
Παπαλεξανδρῆς Ν.
Παπαναστασίου Π.
* Παπαχρήστου Γ.
Πάππος Δ.
Πασχάλης Λ.

- Πατύχας Γ.
Περρής Π.
Περρής Σ.
Πρωτόδικος Ι.
- ** Ρενιέρης Μ.
Robert K.
* Ρωμαΐδης Α.
* Ρωμάνος Α.
- Σακελλαράκης Εύστ.
Σακελλαρόπουλος Σωτ.
- ** Σεμιτέλος Δ.
Σιαπάτης Δ.
Σιμόπουλος Ι.
Σκιαδαρέσης Σ.
Σκιᾶς Α.
Σκουζές 'Αλ.
Σκουζές Π.
* Σκουλούδης Σ.
Στάης Β.
Σταυρόπουλος Α. Δ.
Σταυρόπουλος Δ.
* Στέφανος Κλών
Στρατουδάκης 'Ιω.
* Στρέϊτ Σ.
Studnitzka F.
Σφακιανάκης Π.
- Τραπάντζαλης Γ.
* Τριανταφυλλάκος Ν.
Τρούμπ Ε.
Τσακωνόπουλος Κ
Τσάτσος Ι,
Τσιθανόπουλος Δ.
- ** Τσίλλερ Ε.
Τσουντας Χ.
Τυπάλδος Κοζάκης Γ.
Τυπάλδος Μπασιᾶς Α.
- Fabricius E.
Φιλαδελφεύς Α.
Φίλιος Δ.
Φωστηρόπουλος Κ.
- Χαρδούβαλης Ν.
Χατζηδάκης Γ.
Χατζηδάκης Ι.
Χρυσανθόπουλος Π.
* Χωρέμης Ι.
- Ψαλτήρας Γ.
- Wide J.
Wolters P.
Walers
- Κατέβαλον πρός τούτοις τήν συνδρομήν των τοῦ 1895 οἱ ἑξῆς ἑταῖροι :
- Βικέλας Δ.
Dörpfeld W.
Δουρούτης Α.
'Ιορδανόπουλος Μ.
- Καστριώτης Χ.
Λεονάρδος Δ.
Μακρυγιάννης "Οθων.

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

THE EN ATHNAIS

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

τοῦ ἔτους 1895

Α'. τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων.

Λογοδοσία τοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰανουαρίου ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10^η π. μ., συνῆλθον ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐταιρείας κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου κ. Δ. Τσιβανοπούλου 55 ἑταῖροι, ἵνα κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐκλέξωσι τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως, ἀκούσωσι τὴν λογοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἔτους 1895 καὶ ἐκλέξωσι τὴν τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπέαν.

Γενομένης μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας ἐξελέγησαν Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὁ κ. Μιχ. Διγενῆς διὰ ψήφων 54, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος διὰ ψήφων 52, Α' γραμματεὺς ὁ κ. Σπ. Δάσιος διὰ ψήφων 53 καὶ Β' γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Ἀντωνιάδης διὰ ψήφων 53.

Ἀκολούθως, τοῦ κ. Διγενῆ καταλαβόντος τὴν προεδρικὴν ἔδραν, ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμ -

βουλίου Π. Καββαδίας ανέγνω τὴν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐγκριθεῖσαν λογοδοσίαν τοῦ λήξαντος ἔτους 1895 ἔχουσιν οὕτως :

Κύριοι,

Παρουσιαζόμενον ἐνώπιον ὑμῶν τὸ Συμβούλιον ἵνα δώσῃ λόγον τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1895 ἔχει πεποιθήσιν ὅτι ἐξετέλεσεν ἢν πρὸ ἐνὸς ἀκριβῶς ἔτους εἶχε δώσει ὑμῖν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον του. Τῆ 8ῃ Ἰανουαρίου 1895 ἐκθέτοντες ἡμῖν τὰ πεπραγμένα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ ἔτος 1894 καὶ λόγον ποιούμενοι περὶ τῶν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας, γενομένων παραιτήσεων τριῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, εἰπομεν αὐταῖς λέξεσι τάδε : « Οἱ ἀποτελοῦντες νῦν τὸ Συμβούλιον, ἐμμένοντες ἐν τῇ θέσει ἣν ἡ εὐμενῆς ὑμῶν ψῆφος ὥρισεν αὐτοῖς καὶ ἐργαζόμενοι ἕκαστος κατὰ τὸ ἐνόν, ἐλπίζουσιν ὅτι θέλουσι δυνηθῆναι νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ καθήκον των ».

Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἐξετελέσαμεν τὸ καθήκον μας, τοῦτο δὲ διαβεβαιοῦντες ὑμᾶς δὲν φοβούμεθα μήπως ἐκληφθῶμεν ὡς περιαυτολογοῦντες, διότι ὁ προορισμὸς τῆς Ἑταιρείας εἶνε ἡ ἐκτέλεσις ἔργων, ὅπου δὲ ἔργα πρόκεινται, εἶνε ταῦτα τοῖς πᾶσι κατάδηλα, καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ θελήσῃ τις νὰ τὰ ὑπερτιμήσῃ, δὲν ὑπάρχει ὁμως καὶ φόβος μήπως κατορθώσῃ ἄλλος τις νὰ τὰ ὑποτιμήσῃ.

Ἴνα δυνηθῆναι τὸ Συμβούλιον νὰ ἀνταποκριθῆναι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ, πολὺ γενικωτέραν καὶ μεγαλητέραν δρᾶσιν ἐπιβάλλοντος τῇ Ἑταιρείᾳ, ἐδέησε νὰ σκεφθῆναι κατὰ πρῶτον περὶ ἐπαυξήσεως τῶν χρηματικῶν πόρων τῆς Ἑταιρείας. Τὸ εὐχάριστον δ' ἀποτέλεσμα τῶν πρὸς τοῦτο ἐνεργειῶν τοῦ Συμβουλίου βλέπετε ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ἰσολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ βλέπετε ὅτι τὰ καθαρὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας ἀνῆλθον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς 217,949 δραχμάς, δηλ. ὑπερέβησαν τὰ τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἔσοδα κατὰ ἓν τρίτον καὶ πλέον. Τὰ καθέκαστα τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τούτῳ θέ-

λει ἀναπτύξει ὑμῖν μετ' ὀλίγον ἐν ὀνόματι τοῦ Ταμίου καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ Συμβουλίου ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Π. Παπαναστασίου.

Πρὶν ἢ ἐκθέσωμεν ἡμεῖς τὰ ἔργα τῆς Ἐταιρείας ἀνάγκη, κατὰ τὸ εἰωθός, νὰ προτάξωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ ἐταίρων.

Νέοι ἐταῖροι ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 38. Προστιθεμένων δὲ τούτων εἰς τοὺς παλαιοὺς ἐταίρους τοὺς καταβαλόντας τὴν συνδρομὴν των τοῦ ἔτους 1894 ἀνέρχεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐταίρων κατὰ τὸ ἔτος 1895 εἰς 187. Περὶ τῶν ἐταίρων τούτων ὄντος τοῦ λόγου μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν ὑμῖν τὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπισυμβάντα θάνατον ἐνὸς αὐτῶν, τοῦ Désiré Maton. Γνήσιον τέκνον τῆς ἀείποτε φιλομούσου καὶ φιλοτέχνου Γαλλίας ὁ Maton ζωηρὸν εἶχεν ἐν ἑαυτῷ τὸ αἶσθημα ὑπὲρ τῶν μνημείων τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ τὴν εὐπρέπειαν καὶ συντήρησιν τούτων πάντοτε ἐπεδίωκεν ἐν ὅσοις ἔργοις ἐξετέλεσεν ἢ ἐσχεδίασεν ἐν Ἀθῆναις ὡς μηχανικὸς τῆς κυβερνήσεως, τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Ἄλλ' ἰδιαίτατα πολῦτιμον παρέσχε συνδρομὴν τῇ Ἐταιρείᾳ ἡμῶν. Ὅτε, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀπεφάσισε τὸ Συμβούλιον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἀναγκαῖα ἔργα πρὸς περιφραξίν καὶ ἐξωραϊσμὸν τῶν ἐνταῦθα μνημείων, εἰς τὸν Maton, τὸν ἀριστοτέχνην ἐν τῇ συλλήψει τοιούτων ἐξωραϊστικῶν ἔργων, ἀπετάθημεν. Προθύμως δὲ οὗτος παρέσχεν ἡμῖν τὰς συμβουλὰς του καὶ δωρεὰν ἐφιλοπόνησεν ἡμῖν τὰ ἀρχικὰ σχέδια τῶν κιγκλιδωμάτων καὶ τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς Στοᾶς τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου· καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τούτων ἐργασίας φιλοτίμως παρηκολούθει ἐφ' ὅσον τῷ ἐπέτρεπεν ἢ ἀπὸ πολλῶν μηνῶν καταλαβοῦσα αὐτὸν δεινὴ νόσος, ἣτις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ. Εἶθε τὰ ἔργα ταῦτα, ἃ εἶνε τὰ τελευταῖα ἔργα τοῦ Maton, νὰ ἀναπολῶσιν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν ἐπὶ μακρὸν τὸν ἀγαθὸν τοῦτον ἐταῖρον καὶ φίλον.

Ἐκ συνδρομῶν τῶν ἐταίρων εἰσεπράχθησαν ἐν ὄλῳ κατὰ τὸ

λήξαν ἔτος δρ. 6,080. Εἰσεπράχθη δὲ καὶ γενναῖον κληροδότημα ἐκ δρ. 16,859, ὅπερ κατέλιπε τῇ Ἑταιρείᾳ ὁ ἀείμνηστος Στέφ. Ζαφειρόπουλος, ὁ ἐν Μασσαλίᾳ ἀποβίωσας, ὅστις καὶ ἄλλοτε εἶχεν εὐεργετήσῃ τὴν Ἑταιρείαν καὶ ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν αὐτῆς εἶνε ἀναγεγραμμένος. Καὶ ἄλλην δὲ δωρεὰν ἀξιόλογον ἔχομεν νὰ ἀναφέρωμεν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας κ. Δημοσθένης Τσιθανόπουλος ἐδωρήσατο τῇ Ἑταιρείᾳ ἅπασαν τὴν ἀρχαιολογικὴν καὶ φιλολογικὴν αὐτοῦ βιβλιοθήκην συνισταμένην ἐκ τόμων 1085, ἐν οἷς οὐχὶ ὀλίγα δυσεύρετα καὶ πολύτιμα συγγράμματα. Τὸ Συμβούλιον ἀπεδέξατο εὐγνωμόνως τὴν δωρεὰν ταύτην καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀναγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑταιρείας. Ἡ δωρηθεῖσα βιβλιοθήκη παρελήφθη καὶ ἐξετέθη ἐν τῷ ἐτέρῳ τῶν δωματίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑταιρείας, ὃ κατέλαβε σχεδὸν ὀλόκληρον.

Τὰ ἔργα εἰς ἃ προέβη τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἔργα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μνημείων, εἰς ἔργα πρὸς ἐξωραϊσμὸν καὶ συντήρησιν τῶν μνημείων καὶ ἀρχαιολογικῶν τόπων, εἰς ἔργα ἀνασκαφικὰ καὶ εἰς ἔργα καθαρῶς ἐπιστημονικά.

Ἀρχόμενοι τῆς ἐκθέσεως τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μνημείων ἔργασιῶν τῆς Ἑταιρείας δέον νὰ μνημονεύσωμεν ἐν πρώτοις τοῦ **Παρθενῶνος**. Γινώσχετε ὅτι ἅμα τῷ ἀκούσματι ὅτι ὁ Παρθενῶν, παθὼν ἐκ τῶν ἐν ἔτει 1893 σεισμῶν, κινδυνεύει, ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἐδήλωσε τῇ κυβερνήσει ὅτι ἀναλαμβάνει αὐτὴ νὰ καταβάλῃ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ μνημείου. Ἡ κυβέρνησις τότε συνεκρότησεν ἐπιτροπεῖαν ἐξ ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν ἵνα ἀποφανθῇ τί τὸ δέον γενέσθαι· διαφωνησάσης ὁμως ταύτης, προσεκάλεσεν ἐκ Καρλσρούης τὸν διαπρεπῆ ἀρχιτέκτονα κ. Ἰωσήφ Durm, ὅστις ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ ἐξετάσας τὸ οἰκοδόμημα συνέταξε καὶ ὑπέβαλε μακρὰν μετὰ πολλῶν πινάκων ἔκθεσιν, ἣτις μεταφρασθεῖσα ἐδημοσιεύθη, ὡς γνωρίζετε, ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Ὁ κ. Durm ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς διὰ μαρμάρου ἀντικατα-

στάσεως τῶν βεβλαμμένων μελῶν τοῦ Παρθενῶνος. Ὑπὲρ τοιαύτης ἐν γένει ἀντικαταστάσεως ἀπεφάνθη δι' ἐπιστολῆς καὶ ὁ πεφημισμένος Ἄγγλος ἀρχιτέκτων κ. Penrose, τοιαύτην δὲ γνώμην ὑπεστήριξε πρὸς τούτοις ἐρρωμένως καὶ ὁ Γάλλος ἀρχιτέκτων κ. Λουκιανὸς Magne καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν καλῶν τεχνῶν.

Ὁ κ. Magne ἦτο εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἀρμόδιος ἵνα ἀποφανθῇ γνώμην περὶ τοῦ Παρθενῶνος, διότι ὀλίγον χρόνον πρὸ τῶν σεισμῶν κατελθὼν εἰς Ἀθήνας εἶχεν ἐξερευνήσει ἐπισταμένως τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο κατασκευάσας κατάλληλον ἱκρίωμα καὶ οὕτω δυνηθεὶς νὰ ἀνέλθῃ εἰς μέρη τοῦ ναοῦ ἀπρόσιτα ἄλλοις. Τούτων ἕνεκα, ὅτε συγκίνησις κατέλαβε τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι ὁ Παρθενῶν ἔπαθεν ἐκ τῶν σεισμῶν, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐξ εὐγενοῦς ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ λαμπροτάτου μνημείου τῆς ἀρχαιότητος ὀρμηθεῖσα προσῆλθεν ἡμῖν ἐπίκουρος ἀποστείλασα τὸν κ. Magne ἐνταῦθα ἵνα ἴδῃ ποίας βλάβας ὑπέστη τὸ οἰκοδόμημα καὶ ἀνακοινώσῃ ἡμῖν τὴν περὶ τῆς ὑποστηρίξεως αὐτοῦ γνώμην του.

Ἀδιστάκτως ὁ Magne ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν βεβλαμμένων μελῶν τοῦ Παρθενῶνος, ὡς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐξέθηκε πᾶσιν ἡμῖν ἐν τῇ διαλέξει, ἣν ἐποιήσατο ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τῇ 13ῃ Ἀπριλίου 1895. Τὴν γνώμην του δὲ ταύτην καὶ τὰς περὶ τοῦ Παρθενῶνος μελέτας του ἐδημοσίευσεν ἐν Παρισίοις ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ ὑπὸ τὸν τίτλον « Le Parthénon », οὗτινος ἐδωρήσατο τῇ Ἐταιρείᾳ 100 σῶματα ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς οὓς ἂν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας ἐγκρίνῃ. Καὶ ἄλλην δὲ δωρεὰν ἀξιόλογον ἐποιήσατο πρότερον τῇ Ἐταιρείᾳ, κατεσκεύασε δηλ. ἰδίαις δαπάναις καὶ ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐκ Παρισίων ξύλινον ὑπόδειγμα τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ Παρθενῶνι ἐργασιῶν κατασκευαστέων ἱκριωμάτων.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τῆς γνώμης τοῦ Magne περὶ τοῦ Παρθενῶνος ὑπεβλήθη τὸ ζήτημα περὶ τῶν ἐκτελεστέων ἔργων εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ συνελθὸν εἰς συνεδρίαν τῇ 20 Ἰουλίου 1895 ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 13811 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθεῖσαν ἀπόφασιν :

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 20 Ἰουλίου 1895

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 12 Ἰου-
νίου ε. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δη-
μοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἰδὸν ὅτι, προκειμένου νὰ ἐκ-
τελεσθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ἔργα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κινδυνεύοντος
Παρθενῶνος, δύο ἐπίσημοι ἀρχιτέκτονες ὁ Ἰωσήφ Durm καὶ ὁ
Λουκιανὸς Magne ἀποφαίνονται, ὅτι δεόν νὰ ἀντικατασταθῶσι
τὰ βεβλαμμένα μέλη τοῦ οἰκοδομήματος διὰ νέων ἐκ τοῦ αὐτοῦ
ὕλικου (ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου) μελῶν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκτε-
λέσεως τῶν ἔργων τούτων ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ξ. Βλαχοπού-
λου, Α. Θεοφιλά, Γουλ. Δαίρφελδ καὶ Εὐγ. Τρούμπ ἀπεφάνθη
ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Durm
καὶ τοῦ Magne προτεινομένων ἐκ συμφώνου ἔργων, ὑπὸ τὸν ὅρον
νὰ προσκολληθῆ μονίμως ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῶν ἔργων τούτων
ὁ νομομηχανικὸς κ. Νικόλ. Μπαλάνος καὶ νὰ μετακληθῶσιν ἐξ
Ἑσπερίας εἰς ἐργοδηγὸς καὶ εἰς εἰδικὸς πρὸς κατασκευὴν τῶν
ἰκριωμάτων ξυλουργός, ἀποφασίζει τάδε :

α') Ἐγκρίνει, ἵνα τὰ ἐπικινδύνως βεβλαμμένα μέλη τοῦ Παρ-
θενῶνος ἀντικατασταθῶσι διὰ νέων μελῶν ἐκ Πεντελησίου μαρ-
μάρου καὶ ἐκτελεσθῶσιν ἐν γένει πρὸς στερέωσιν τοῦ οἰκοδομήμα-
τος τούτου πάντα τὰ ἔργα, ὧν τὴν ἐκτέλεσιν συνιστῶσιν ἐκ συμ-
φώνου οἱ Durm καὶ Magne.

β') Αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουσιν ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν
τῆς ἐκ τῶν κ. κ. Ξ. Βλαχοπούλου, Α. Θεοφιλά, Γουλ. Δαίρ-
φελδ καὶ Εὐγ. Τρούμπ ἐπιτροπῆς, μετακαλουμένων ἐξ Ἑσπε-
ρίας ἑνὸς ἐργοδηγοῦ καὶ ἑνὸς εἰδικοῦ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἰκριω-
μάτων ξυλουργοῦ καὶ προσκολλημένου μονίμως ἐπὶ τῆς διευθύν-
σεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ νομομηχανικοῦ κ. Νικόλ. Μπαλάνου.

γ') Συγκροτεῖ ἐπιτροπὴν διεθνῆ ἐκ τῶν κ. κ. Ἰωσήφ Durm,
Λουκιανοῦ Magne καὶ F. C. Penrose, εἰς ἣν ἀναθέτει τὴν ἀνω-
τάτην ἐποπτείαν τῶν ἐκτελεστέων ἔργων.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, εἴτε πάντα ὁμοῦ εἴτε ἀνά
ἕκαστον ἐκ περιτροπῆς, θέλουσι κληθῆ ἐνταῦθα, ὅταν καὶ ὁσάκις
παραστῆ ἀνάγκη.

δ') Ἐγκρίνει ἵνα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔργα ἐκτελεσθῶσι δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἐπιφυλασσόμενον νὰ ἐπιτρέψῃ ταύτη ἀνάλογον αὔξησιν τῶν γραμματίων τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδομένου λαχείου.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Α. ΣΚΟΡΖΕΣ

Φ. Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ

ΚΥΡ. ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΔΗΜ. Γ. ΠΕΤΡΙΑΝΗΣ

Ν. ΣΜΟΛΕΝΙΤΣ

Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔληξε πλέον ἡ περίοδος τῶν διασκέψεων καὶ ἤρξατο ἡ περίοδος τῶν ἔργων. Εὐθύς συνεκροτήθησαν αἱ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζόμεναι ἐπιτροπαὶ καὶ προσεκολλήθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας ὁ Νομομηχανικὸς κ. Ν. Μπαλάνος. Ἀκολουθῶς ἐτέθη εἰς μειοδοσίαν ἡ προμήθεια τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀναγκασιούτων μαρμάρων καὶ κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ μειοδοτήσαντος ἐργολάβου. Ἐξετέθη εἶτα εἰς μειοδοσίαν ἡ προμήθεια τῆς διὰ τὰ ἱκρίωματα ἀναγκαίουσης ξυλείας, ἀλλ' οὐδεὶς προσῆλθεν ἵνα μειοδοτήσῃ. Ἐν ἀπορίᾳ διατελοῦν ἐπὶ τούτῳ τὸ Συμβούλιον ἀπετάθη εἰς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ κατάστημα τῶν υἱῶν Βαλλιάνου, ὅπερ προθύμως ἀπεδέξατο τὴν παράκλησιν τῆς Ἑταιρείας καὶ φροντίζει νῦν περὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀποστολῆς τῆς ἥς ἔχομεν ἀνάγκην ξυλείας. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ ὁ κ. Magne συνέστησεν ἡμῖν δύο τεχνίτας ξυλουργοὺς ἐκ Παρισίων, οἵτινες εἶνε ἔτοιμοι νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα ἅμα προσκληθῶσι. Οὕτως ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἐντὸς βραχείου χρόνου θέλει ἀποσταλῆ ἡμῖν ἡ ξυλεία· τότε δέ, ἐρχομένων καὶ τῶν τεχνιτῶν, θέλει ἀρχίσει πλέον ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων. Ἐδαπανήθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὰς προπαρασκευαστικὰς ταύτας ἐργασίας 10,300 δραχμαί, ἐν αἷς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκ δρ. 8,793 ἀμοιβὴ καὶ ὀδοιπορικὰ ἐξοδα τοῦ κ. Durm.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐξηκολούθησε συνεχῶς τὸ Συμβούλιον τὰς ἐν τῇ **Μονῇ τοῦ Δαφνίου** ἐργασίας πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ οἰκοδομήματος καὶ πρὸς στερέωσιν τῶν μωσαϊκῶν. Αἱ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ οἰκοδομήματος ἐργασίαι, αἵτινες διηυθύνοντο ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ἐταίρου τῆς Ἑταιρείας κ. Εὐγ. Τρούμπ ἐπερατώθησαν. Κατηδαφίσθησαν καὶ ἐκ νέου ᾠκοδομήθησαν διερωγότες τοίχοι, τόξα καὶ θόλοι τοῦ ναοῦ, κατηδαφίσθησαν διάφορα τειχίσματα κτισθέντα ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ἐντὸς τοῦ ναοῦ πρὸς ὑποστήριξιν κινδυνευόντων αὐτοῦ μερῶν καὶ ἀνεώχθησαν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον κλεισθεῖσαι διὰ τοίχου τὸ πάλαι θύραι καὶ παράθυρα. Διὰ τῶν ἔργων τούτων ὄχι μόνον ἐστερεώθη ἀσφαλῶς ὁ ναός, ἀλλ' ἐπανῆλθε καὶ εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ μορφήν, ἣν εἶχεν ὅτε τὸ πρῶτον ᾠκοδομήθη, πάσης ὑστερωτέρας προσθήκης καὶ παντὸς νεωτέρου κτίσματος ἀφαιρεθέντος. Πρὸς στερέωσιν δὲ τοῦ οἰκοδομήματος ἐδέησε νὰ γείνωσι καὶ μεγάλαι καὶ πολυδάπανοι κατὰ τὸν περίξ χῶρον ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι πρὸς διοχέτευσιν μακρὰν τοῦ ναοῦ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ἅτινα διερχόμενα διὰ τῶν θεμελίων κατέρρευον ἐν τοῖς ὑπογείοις αὐτοῦ. Ἐν ᾧ δὲ ἐγίνοντο αὐταὶ αἱ πρὸς στερέωσιν τοῦ ναοῦ ἐργασίαι, ὁ Ἰταλὸς μουσειωτῆς κ. ΝΟΝΟ ἐξηκολούθει καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀποσπῶν ἐκ τῶν τοίχων τὰ κινδυνεύοντα μωσαϊκὰ καὶ εἶτα προσκολλῶν αὐτὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει. Ἐδαπανήθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ ταύτας τὰς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ναοῦ καὶ πρὸς στερέωσιν τῶν μωσαϊκῶν ἐργασίας δρ. 40,638.

Ἀναλαβοῦσα ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν Δαφνίῳ ἐργασιῶν καὶ εἰς μεγάλας πρὸς τοῦτο, σχετικῶς πρὸς τοὺς πόρους αὐτῆς, δαπάνας ὑποβληθεῖσα ἐφάνη ἀνταξία τῆς συνδρομῆς, ἧς τυγχάνει παρά τε τῆς πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας, καὶ τῶν προσδοκιῶν ἃς τὸ ἔθνος ἔχει ἐπ' αὐτῆς, διότι προορισμὸς τῆς Ἑταιρείας εἶνε ὄχι μόνον περὶ τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μεσαιωνικῶν καὶ χριστιανικῶν μνημείων νὰ φροντίζῃ, διότι καὶ ταῦτα τὰ μνημεῖα ἐκπροσωποῦσι περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου οὐχὶ ἄσημον, καὶ ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ τῆς τέχνης σπουδαίαν θέσιν κατέχουσιν. Ὑπὸ τοιούτων σκέψεων ἀγόμενον τὸ Συμβούλιον ἐπεξέτεινε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ

εἰς ἄλλα χριστιανικὰ μνημεῖα. Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τὸν **Μιστροῶν**, τὴν ἠρειπωμένην μὲν σήμερον, μεγαλοπρεπῆ ὁμως ἐν τοῖς μεσαιωνικοῖς χρόνοις καὶ ἐπιφανῆ πόλιν τῆς Πελοποννήσου, καὶ συνεσκέφθη μετὰ τοῦ ἐκεῖ τότε ἐργαζομένου Γάλλου βυζαντιολόγου κ. Gabriel Millet περὶ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν βυζαντινῶν ναῶν ἀναγκαίων ἔργων. Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀνέθηκε τὸ Συμβούλιον εἰς τὸν ἐταῖρον κ. Ἰω. Μούσσην, ἀρχιτέκτονα, ὅστις προθύμως καὶ δωρεὰν παρέσχε τῇ Ἐταιρείᾳ τὴν συνδρομὴν ταύτην. Ὁ κ. Μούσης μεταβάς εἰς Μιστροῶν ἐξετέλεσε τὰ ἀναγκαῖα ἔργα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ναοῦ τῆς Περιβλέπτου, τοῦ ναοῦ τῆς Παντανάσσης, τοῦ ναοῦ τῆς Ὀδηγητρίας καὶ τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων. Μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον, ἅμα τῇ βελτιώσει τοῦ καιροῦ, θὰ μεταβῆ καὶ πάλιν ἐκεῖσε ἵνα ἐργασθῆ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐν τῇ ἄνω πόλει ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας. Διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ἐδαπανήθησαν δρ. 1,569.55.

Ἐν τοῖς τοιοῦτοις πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μνημείων ἔργοις δυνάμεθα νὰ καταλέξωμεν καὶ ἐργασίαν γενομένην ἐν τῷ **τύμβῳ τῶν Μαραθωνομάχων**. Τὸν ἐν μέσῳ τῆς πεδιάδος τοῦ Μαραθῶνος ὑψούμενον τοῦτον τύμβον ἐξελάμβανόν τινες τῶν ἀρχαιολογούντων ὡς τὸν τάφον τῶν 192 ἐκείνων Ἀθηναίων, οἵτινες ἐν ἔτει 490 π. Χ. ἔπesson ἐνδόξως ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος κατὰ τῶν Περσῶν, ἄλλοι ὁμως ἀπέκρουον τὴν γνώμην ταύτην μέχρις οὗ ὁ Ἑρρίκος Σλίεμαν ἐνεργήσας ἀνασκαφῆς ἐν ἔτει 1884 περιῆλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ τύμβος δὲν εἶνε ὁ τῶν Μαραθωνομάχων ἀλλ' εἶνε πανάρχαιον μνημεῖον ἀνεγερθὲν ἴσως κατὰ τὴν 9ην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα. Τὴν γνώμην ταύτην, ἣν ὁ Σλίεμαν ἐσχημάτισεν ἐξ ἀνασκαφικῆς ἐρεύνης τοῦ τύμβου, ἀπεδέξαντο, ὡς εἰκός, πάντες, καὶ ἔκτοτε ἀλλαχοῦ ἐζητεῖτο καὶ ὁ τάφος τῶν Μαραθωνομάχων καὶ αὐτὸ τὸ πεδίον, ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ μάχη. Ἐν τούτοις ἡ Γενικὴ Ἐφορεῖα τῶν Ἀρχαιοτήτων εἶχεν ἀναλάβει ἀπὸ τοῦ 1889 νὰ ἐξερευνήσῃ καὶ ἀνασκάψῃ συστηματικῶς διὰ τοῦ ἐφόρου Β. Στάη τοὺς πολλοὺς ἀνὰ τὴν Ἀττικὴν τύμβους. Μετὰ ἐπιτυχῆ δὲ τοιαύτην ἀνασκαφὴν τύμβων ἐν Βελανιδέζᾳ, Βουρβᾶ καὶ Πετρέζᾳ, ἦλθεν ἡ σειρὰ καὶ τοῦ ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Μαραθῶνος τύμβου. Ἡ διὰ τάφρων γενομένη ἀνα-

σκαφή τοῦ μνημείου τούτου ἐν ἔτει 1890 καὶ 1891 λαμπρὰ καὶ ἐκπληκτικὰ ἔσχεν ἀποτελέσματα, διότι ἔδειξεν ὅτι ὁ τύμβος δὲν εἶνε πανάρχαιον μνημεῖον, ἀλλ' εἶνε ἀναμφισβητήτως αὐτὸς ὁ τάφος τῶν Μαραθωνομάχων. Τοὺς ἐν τῇ μάχῃ πεσόντας συμπολίτας τῶν οἱ Ἀθηναῖοι σωρεύσαντες ἔκαυσαν, ἀκολούθως δ' ἐπεκάλυψαν τὴν τέφραν αὐτῶν διὰ χώματος ἀνεγείραντες τὸν τύμβον. Τοῦτο ἐδείχθη διὰ τῆς ἀνασκαφῆς, ἀποκαλυφθέντων τῶν λειψάνων τῆς καύσεως ταύτης, καὶ ἐπιστώθη ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ ἡμεδαπῶν καὶ ξένων ἀρχαιολόγων, παραστάσης κατὰ τὴν σκαφὴν τῶν λειψάνων τούτων. Διὰ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἀνέλαμψε πλέον ἢ ἐπὶ τινα χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα ἀλήθεια καὶ ὁ ἐν Μαραθῶνι τύμβος μεγίστην καὶ ἀναμφισβήτητον πλέον προσεκτήσατο ἀρχαιολογικὴν καὶ ἱστορικὴν σπουδαιότητα. Διὰ τοῦτο ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν βλέπουσα ὅτι τὸ ἐθνικὸν μνημεῖον δὲν εἶχεν ἀναλάβει ἐντελῶς τὸ πρὸ τῆς ἀνασκαφῆς σχῆμα αὐτοῦ, διότι ἡ ἐργασία αὕτη, ἣν εἶχεν ἀναλάβει ἡ κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν, ἔμενεν ἡμιτελής, ἀπεφάσισεν αὕτῃ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ τύμβου ἀνεψώθησαν τρεῖς ἐν αὐτῷ τάφοι· τούτων αἱ δύο εἶχον πληρωθῆ καὶ πάλιν χώματος, ἡ δὲ τρίτη ἔμενεν εἰσέτι κενή. Τοῦτο τὸ ἔργον ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ Συμβούλιον ἀναθέσαν τὴν ἐπιστάσιαν αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Ἴω. Δύρην, ὃν ὑπηρετήσαντα ἐπὶ μακρὸν εὐδοκίμως ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἰδίως ἐν Δελφοῖς, προσελάβομεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἑταιρείας. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην μέχρι τέλους τοῦ ἔτους δρ. 695.

Ἐπιθυμοῦν τὸ Συμβούλιον νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Λέοντος τῆς Χαιρωνείας παρεκάλεσε τὸν κ. Durm νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ μνημεῖον καὶ ἀποφανθῇ γνώμην περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναστήλωσεως, περὶ τοῦ ὕψους καὶ τῆς μορφῆς τοῦ βάρου καὶ περὶ πάντων τῶν λοιπῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοσοῦτον σπουδαίου ἔργου ζητημάτων. Ἀτυχῶς ὁμως ὁ Durm ἀσθενήσας δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην. Παρεκλήθη εἶτα ὁ κ. Magne, ὁστις καὶ μετέβη εἰς Χαιρώνειαν καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θέλει ἀποστείλει ἡμῖν ἐκ Παρισίων μελέτην καὶ σχέδια τοῦ ἐκτελεστέου ἔργου.

Ἐργασίας πρὸς συντήρησιν καὶ ἐξωραϊσμόν τῶν μνημείων καὶ ἀρχαιολογικῶν τόπων ἐξετέλεσε τὸ Συμβούλιον ἐν Ἀθήναις κυρίως, διότι ἐνταῦθα ἦτο ἐπείγουσα καὶ ἀναγκαιοτάτη ἡ ἐκτέλεσις τοιούτων ἔργων. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκθέσωμεν ὑμῖν τὴν κατάστασιν, ἐν ἣ διετέλουν καὶ ἐν μέρει διατελοῦσιν οἱ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνασκαφέντες ἀρχαιολογικοὶ τόποι τῶν Ἀθηνῶν. Ἀντὶ νὰ ἀναπολήσωμεν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν προτιμητέον εἶνε νὰ προσπαθήσωμεν, εἰ δυνατόν, νὰ λησμονήσωμεν αὐτὴν καὶ νὰ εὐχρηθῶμεν νὰ μὴ ἐπαναληφθῆ ποτε ἐν τῷ μέλλοντι τοιαύτη ἀκοσμία.

Πρῶτον τοιοῦτον ἔργον τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ τιμᾶ ἀληθῶς τὴν Ἑταιρείαν καὶ κοσμεῖ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, εἶνε ἡ διὰ κρηπιδώματος καὶ σιδηροῦ κιγκλιδώματος περίφραξις τῶν πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀκροπόλεως μνημείων, ἧτοι τοῦ Διορυσιακοῦ Θεάτρου, τῆς Στοᾶς τοῦ Εὐμένους, τοῦ Ὁδείου καὶ τοῦ Ἀσκληπιείου καὶ ἡ διὰ δύο πρὸς τούτοις κιγκλιδώματων, τοῦ μὲν βορειοανατολικῶς τοῦ θεάτρου τοῦ δὲ δυτικῶς τοῦ Ὁδείου, σύνδεσις πάντων τούτων μετὰ τῆς Ἀκροπόλεως. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν κιγκλιδώματων θελεῖ ἰσοπεδωθῆ ὁ ἀνεσκαμμένος χώρος, ὅπου εἶνε ἀνάγκη, καὶ ἐξωραϊσθῆ προσηκόντως. Διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ἐδαπανήθησαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους δρ. 17,908.90.

Προέβη πρὸς τούτοις τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν διὰ τοίχων καὶ διὰ σιδηροῦ κιγκλιδώματος περίφραξιν τοῦ κατὰ τὸν Κεραμεικὸν καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα χώρου διὰ δαπάνης δρ. 2,384.75.

Ὡσαύτως περιεφράχθη διὰ κιγκλιδώματος ἡ καλουμένη Ἀδριάνειος Στοά, ἐνεργηθείσης καὶ ἀνασκαφῆς ἐν αὐτῇ πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ ἀρχαίου ἐδάφους καὶ τῶν βῆθρων τῶν κιόνων. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δρ. 3,261.50.

Ἀπὸ πολλῶν δὲ μηνῶν ἤρξατο ἐργασία πρὸς περίφραξιν διὰ τοίχου καὶ κιγκλιδώματος τῆς καλουμένης Στοᾶς τῶν Γιγάντων καὶ ἐπίχωσιν καὶ ἐξωραϊσμόν τοῦ περὶ τὴν Στοᾶν χώρου. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐδαπανήθησαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους δρ. 1,973.25.

Ἐκτὸς δὲ τῶν Ἀθηνῶν ἤρξατο ἡ ἐκτέλεσις ἐργασιῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν καὶ περίφραξιν διὰ σιδηρᾶς θύρας τοῦ ἐν Ὀρχομενῷ θησαυροῦ τοῦ Μιχίου.

Ταῦτα εἶνε τὰ ἔργα, εἰς ἃ προέβη τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πρὸς ὑποστήριξιν, συντήρησιν καὶ ἐξωραϊσμόν τῶν μνημείων καὶ ἀρχαιολογικῶν τόπων, οὔτε δαπανῶν φεισθὲν ἄλλ' οὔτε καὶ κόπων, διότι πρὸς ἐκτέλεσιν τοσοῦτων ἔργων ἠναγκάσθησαν οἱ πλείστοι τῶν συμβούλων νὰ λάβωσιν ἐνεργὸν ἕκαστος μέρος ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν καὶ τῆς τοιαῆςδε ἢ τοιαῆςδε εἰδικότητος ἐκάστου αὐτῶν. Ἐν τούτοις δὲν παρημελήθησαν καὶ τὰ ἀνασκαφικὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας. Τούναντίον· κατὰ τὸ λήξαν ἔτος κατώρθωσε τὸ Συμβούλιον ὄχι μόνον τὰς παλαιὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ἑταιρείας νὰ ἐξακολουθήσῃ, οἷον τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἐλευσίνι καὶ ἐν Μυκῆναις, ἀλλὰ καὶ νέας νὰ ἐπιχειρήσῃ, οἷον ἐν Μεσσήνῃ καὶ ἐν Λυκοσοῦρα.

Αἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφαὶ ἐξετελέσθησαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις ἐργαζομένου Ἐπ. Κορομάντσου· περιωρίσθησαν δὲ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν τῷ Σταδίῳ καὶ προῦχώρησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε δυνάμεθα πλέον νὰ γνωρίσωμεν ἐντελῶς σχεδὸν τὸ Στάδιον τοῦτο. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εἶνε σπουδαιότατα, διότι ὥσπερ διὰ τοῦ ἐν ἔτει 1881 ἀποκαλυφθέντος θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου ἐγνωρίσαμεν τὸ πρῶτον ἀκριβῶς τὰ καθέκαστα τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου, οὕτω καὶ διὰ τοῦ ἀποκαλυφθέντος τούτου σταδίου γνωρίζομεν ἀκριβῶς τὸ σχῆμα καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ ἑλληνικοῦ σταδίου.

Πρὸς κατασκευὴν τοῦ σταδίου ἐξελέξαντο οἱ Ἐπιδαύριοι χαράδραν, ἣν βαθύναντες διὰ λαξεύσεως καὶ ἰσοπεδώσαντες ἀπέτελεσαν τὸν χῶρον, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο ὁ τε δρόμος καὶ οἱ λοιποὶ ἀγῶνες. Ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν κατωφερειῶν τῆς χαράδρας ἐπέθεσαν χῶμα, ὅπου ἦτο ἀνάγκη· χῶμα ἐπέθεσαν καὶ ἐπὶ τῆς μικρᾶς πλευρᾶς τῆς πέραν τοῦ τέρματος τοῦ δρόμου καὶ οὕτως ἀπετελέσθησαν αἱ τρεῖς πλευραὶ τοῦ σταδίου, αἱ περιβάλλουσαι τὸν χῶρον, ἐν ᾧ ἐγίνοντο οἱ ἀγῶνες. Ἐπὶ τῶν πλευρῶν τούτων ὑπῆρχον ἐδώλια, ἐφ' ὧν ἐκάθηντο οἱ θεαταί. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ δύο τῶν πλευρῶν τούτων, αἱ μακραὶ δηλ. πλευραὶ αἱ ἐκ τῶν παρειῶν τῆς χαράδρας ἀποτελούμεναι, δὲν ἐξετείνοντο καθ' ὅλον

τὸ μῆκος τοῦ σταδίου, δὲν ἐξετείνοντο δηλ. μέχρι τῆς ἀφέσεως, ὅθεν ἤρχετο ὁ δρόμος, ἀλλὰ μόνον μέχρι τῶν $\frac{3}{4}$ περίπου τοῦ σταδίου. Τὸ φαινόμενον τοῦτο δεικνύει ἡμῖν ποῖον εἶνε τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ σταδίου, ὃ οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν θέατρον· δὲν εἶνε μόνον ὁ πέραν τοῦ τέρματος τοῦ δρόμου χῶρος (ὁ καλούμενος σφενδόνη), ἀλλ' ἅπας ὁ χῶρος ἐν ᾧ ὑπῆρχον ἐδώλια, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ λοιπὸν κατὰ μῆκος μέρος τοῦ σταδίου ἐν ᾧ δὲν ὑπῆρχον ἐδώλια.

Ὁ χῶρος ἐν ᾧ ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶνες περιβάλλεται καὶ κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς δι' ὑδραγωγείου ἀποτελουμένου ἐξ αὐλακωτῶν λίθων ἀποληγόντων κατὰ διαλείμματα εἰς λεκάνας, ἐν αἷς εἰσέρρει τὸ διερχόμενον ὕδωρ· ἐχρησίμευε δὲ τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦτο πρὸς διοχέτευσιν ποτίμου ὕδατος πρὸς χρῆσιν τῶν θεατῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγῶνων.

Ὁ χῶρος ἐν ᾧ ἐγίνετο ὁ ἀγὼν τοῦ δρόμου ἔχει πλάτος 23 μέτρων καὶ μῆκος περίπου 180,89. Τοῦ σταδίου δὲ ἀποτελουμένου ἐξ 600 ποδῶν, ὁ πούς τοῦ σταδίου τούτου ἔχει μῆκος 0,301 περίπου. Τοιοῦτος τὸ μέγεθος πούς δὲν εἶνε οὔτε ὁ ὀλυμπιακὸς οὔτε ὁ ἀττικὸς, ὡς φαίνεται, ἀλλ' ἄγνωστός τις πούς. Διαιρεῖται δὲ ὁ δρόμος οὗτος κατὰ μῆκος διὰ στηλιδίων εἰς ἐξ ἴσα μέρη ἐκ 30 ὡς ἐγγιστα μέτρων ἕκαστον, ἧτοι ἐξ 100 ποδῶν οἷτινες ἀποτελοῦσιν ἓν πλῆθρον.

Ἡ ἄφεςις, ἢ καὶ ὑσπληγῆ καλουμένη, καὶ τὸ τέρμα ἔχουσι τὸ αὐτὸ σχῆμα· σύγκεινται δηλ. ἐκ πλακῶν ἀποτελουσῶν ταινίαν, οὕτως εἰπεῖν, καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ σταδίου βαίνουσαν. Ἐπὶ τῆς ταινίας ταύτης σώζονται σήμερον ὅσαι μετὰ περιεχυμένου μολύβδου, αἷτινες ἐχρησίμευον πρὸς ἐνθεσιν ἐν αὐταῖς ἐμβόλων ἢ στηλιδίων, δι' ὧν ἐχωρίζετο αὕτη εἰς ἔνδεκα ἴσα τμήματα. Ἡ διαίρεσις αὕτη ἐχρησίμευεν, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ νὰ καθίσταται δυνατὸν νὰ ἀγωνίζωνται συγχρόνως ἔνδεκα δρομεῖς. Παρὰ τὴν τὸ τερμα ἀποτελοῦσαν λιθίνην ταύτην ταινίαν ὑπάρχουσι 5 στηλίδια. Ἄν ὑπῆρχον τοιαῦτα στηλίδια καὶ κατὰ τὴν ἄφεσιν δὲν γνωρίζομεν, διότι αὕτη εἶνε κατεστραμμένη καὶ μόνον ὀλίγον μέρος αὐτῆς κατὰ τὰ ἄκρα σώζεται, ἐξ οὗ ὁμως φαίνεται

ὅτι εἶχε καὶ αὕτη τὴν αὐτὴν μορφήν καὶ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν ἦν καὶ τὸ τέρμα.

Παρὰ τὸ τέρμα κείνται λίθοι ἀποτελοῦντες οἰονεὶ κάθισμα μήκους 3,00μ. ἐπὶ τούτου ἐκάθηντο ἴσως οἱ ἔλληνοδίκαι. Ὁ χῶρος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ τέρματος τοῦ δρόμου μέχρι τοῦ μέρους ἔνθα ἐκάθηντο οἱ θεαταὶ δὲν εἶνε ἡμικυκλικὸς ἀλλ' ὀρθογώνιος (μήκους 15,14 καὶ πλάτους 33,00), καὶ ἐχρησίμευεν, ὡς φαίνεται, ἵνα τελῶνται ἐν αὐτῷ οἱ λοιποὶ, πλὴν τοῦ δρόμου, ἀγῶνες. Κατὰ τὰ γενικῶς παραδεδεγμένα τὸ ἑλληνικὸν στάδιον εἶχε κατὰ τὸ μέρος τοῦτο σχῆμα κοίλου θεάτρου, ἐξ οὗ καὶ σφενδόνη ἐκαλεῖτο ὁ χῶρος οὗτος. Διὰ τῆς ἀνασκαφῆς ὁμως τοῦ σταδίου τῆς Ὀλυμπίας ὑπεδηλώθη καὶ τώρα διὰ τοῦ σταδίου τούτου τῆς Ἐπιδαύρου ἐναργῶς πλέον φαίνεται ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος χῶρος εἶνε ὀρθογώνιος· λέγω δὲ ὅτι ἐναργῶς πλέον δηλοῦται τὸ ὀρθογώνιον σχῆμα τοῦ χῶρου τούτου, διότι ἐν τῷ προκειμένῳ σταδίῳ βλέπομεν ὅτι ὄχι μόνον τὸ περιβάλλον τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος χῶρον ὑδραγωγεῖον εἶνε ὀρθογώνιον τὸ σχῆμα ἀλλὰ καὶ τὰ πέραν τοῦ ὑδραγωγείου ἐδώλια τῶν θεατῶν ὀρθογωνίως ἦσαν διατεταγμένα, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐν τῷ βράχῳ σωζομένων λαξευμάτων αὐτῶν.

Τὸ προκείμενον στάδιον κατεσκευάσθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦλάχιστον τῆς Δ' ἑκατονταετηρίδος π. Χ., ὡς βεβαιοῦται ἐκ τοῦ κατὰ χῶραν, παρὰ τὸ τέρμα τοῦ δρόμου, σωζομένου βάθρου ἀγάλματος ποιηθέντος κατὰ τὴν ἐν τῷ βάθρῳ ἐπιγραφὴν ὑπὸ τοῦ Θρασυμήδους, αὐτοῦ δηλ. τοῦ Παρίου καλλιτέχνου ὅστις εἶχε ποιήσει καὶ τὸ ἐν τῷ ναῷ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ (ἴδε *Πρακτικὰ* τοῦ 1884 σ. 13). Τότε κατεσκευάσθησαν συγχρόνως καὶ τέσσαρες σειραὶ ἐδωλίων διὰ τοὺς θεατάς, τὸ μὲν διὰ λαξεύσεως τοῦ βράχου, τὸ δὲ διὰ διατάξεως τοῦ χώματος κατ' ἀναβαθμοὺς στηριζομένους καὶ συγκρατούμενους διὰ μικρῶν λιθαρῶν ἐμπεπηγμένων τῷ χώματι. Ἄν τὰ οὕτω κατεσκευασμένα ἐδώλια ἐχρησίμευον ἵνα ἀμέσως κάθηνται οἱ θεαταὶ ἐπ' αὐτῶν ἢ ἐχρησίμευον ὡς ὑποθέματα ξυλίνων ἐδωλίων, δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν.

Ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπεχείρησαν οἱ Ἐπιδαύριοι, κατὰ δύο διαφόρους περιόδους, νὰ ἀντικαταστήσωσι γὰ ἐδώλια ταῦτα

διὰ κανονικῶν λιθίνων λελαξευμένων ἐδωλίων, ἀλλ' ἡ ἐργασία αὕτη ἔμεινεν ἡμιτελὴς ἕνεκα ἐλλείψεως, ὡς φαίνεται, ἐπαρκῶν χρηματικῶν πόρων. Ἐν τισι τῶν σωζομένων τούτων λιθίνων ἐδωλίων εἶνε κεχαραγμένοι ἐπιγραφαί, ὧν αἱ μὲν εἶνε ἐπιγραφαὶ ἀναθηματικάι τῷ Ἀσκληπιῷ, αἱ δὲ εἶνε ἀπλῶς ὀνόματα ἀπελευθέρων.

Κατὰ τοὺς πρώτους δὲ χρόνους, καθ' οὓς κατεσκευάσθη τὸ στάδιον, δὲν κατεσκευάσθησαν ἐκ λίθου ἢ ἄφεις καὶ τὸ τέρμα τοῦ δρόμου. Τὰ σημεῖα ταῦτα θὰ ἦσαν τότε ἀπλᾶς γραμμαὶ ἄς ἐχάρασσον κατὰ τὴν τέλει τῶν ἀγῶνων (πρβ. Σχολιαστὴν τοῦ Πινδάρου, Πυθ. IX, 118). Τὸ σήμερον σωζόμενον λιθινὸν τέρμα καὶ τὰ σωζόμενα λείψανα τῆς παρεμφεροῦς τὸ σχῆμα ἀφέσεως, ἥτοι ὕσπληγγος, κατεσκευάσθησαν ἐν τοῖς Ἀλεξανδρινοῖς χρόνοις, ὡς διδάσκει ἡμᾶς ἐπιγραφὴ εὑρεθεῖσα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ ἱεροῦ. Κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, τὴν ἐκ τῶν ἀλεξανδρινῶν χρόνων προερχομένην, Φίλων Κορίνθιος, ἐργολάβος τῶν κτισμάτων τούτων (τῆς ὕσπλακος), κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἀγωνοθέτου καὶ τῶν ἑλλανοδικῶν εἰς πρόστιμον δρ. 500 ἄτε μὴ ἐκτελέσας, ὡς φαίνεται, τὸ ἔργον κατὰ τὰ συμπεφωνημένα ἢ ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας.

Ταῦτα δυνάμεθα ν' ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν σήμερον ὡς τὰ κυριώτερα πορίσματα τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ σταδίου τῆς Ἐπιδαύρου, ὅπερ, ὡς εἶπομεν, παρέχει ἡμῖν ἔννοιαν σχεδὸν ἐντελῆ τῆς μορφῆς καὶ διατάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ σταδίου [Π. Κ6δ.].

Διὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην ἐδαπανήθησαν δρ. 10,307.60.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Ἐλευσῶνι ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐταιρείας ἐφόρου Α. Σκιᾶ, οὗ ἔκθεσις μετὰ λιθογραφικοῦ πίνακος δημοσιεύεται ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους τούτου. Ἐδαπανήθησαν δὲ διὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας δρ. 12,426.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μυκῆναις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐφόρου Χ. Τσουντα, ὅστις ἀναφέρει περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων τὰ ἐξῆς:

α Αἱ ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφαὶ τοῦ ἔτους 1895 ἤρχισαν τὴν δεκάτην Μαρτίου καὶ διεκόπησαν κατὰ τὸ τέλος Ἰουλίου ὡς συνή-

θως δέ, εἰργάσθημεν καὶ ἐφέτος ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐν τοῖς νεκροταφείοις. Ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀνεσκάφη ὀλόκληρον τὸ ἀνατολικὸν ἥμισυ αὐτῆς μέχρι τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνακτόρου, κάτωθι τοῦ ὁποῦ ἀνεκαλύφθησαν ἀξιόλογα λείψανα οἰκιῶν τῆς μυκηναίας ἐποχῆς. Μετὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ τμήματος τούτου ἐπεχείρησα τὴν ἀνασκαφὴν τῶν ἐπὶ τῆς δυτικῆς κλιτύος τῆς ἀκροπόλεως περὶ τὸ ἀνάκτορον ἐρειπίων, καὶ δὲν ἐπερατώθη μὲν ἡ ἐργασία ἐνταῦθα, ἀπεκαλύφθησαν ὁμῶς τμήματα δύο ὁδῶν πρὸς τὸ ἀνάκτορον ἀγουσῶν· ἐκ τούτων ἡ μία, ἥτις ἦτο ἡ κυρία ὁδός, σώζεται εἰς πολλῶν μέτρων μῆκος καὶ ἐδράζεται ἐπὶ ἀναλήματος ὑψηλοῦ ἐκ μεγάλων λίθων ἑκδομημένου.

» Ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως γενομένων εὐρημάτων τὰ μὲν τῆς μυκηναίας ἐποχῆς δὲν ἀναφέρομεν ἰδιαιτέρως, ἐκ τῶν ἄλλων δὲ ἀξία μνείας εἶναι ἡ ἀνακάλυψις 3775 ἀργυρῶν νομισμάτων τοῦ Ἄργου, τοῦ Φλιοῦντος καὶ τῆς Κορίνθου, ἅτινα κατὰ τὸν τρίτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ἔκρυψέ τις ἐντὸς τριῶν πηλίνων ἀγυγείων εἰς τὴν γῆν. Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθησαν τρία τεμάχια πωρίνων πλακῶν φερουσῶν ἀναγλύπτους παραστάσεις καὶ προερχομένων ὡς φαίνεται ἐκ τῶν μετοπῶν τοῦ ναοῦ, ὅστις κατὰ τὸν ἕκτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ἐκτίσθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀνακτόρου. Ἐπὶ ἐνὸς ἐκ τῶν τεμαχίων τούτων σώζεται κεφαλὴ καὶ στήθος γυναικὸς καλῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας καὶ καλῆς διατηρήσεως.

» Ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως ἀνεκαλύφθησαν δεκαπέντε τάφοι ἐσκαμμένοι ἐν τῷ βράχῳ, ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς δὲ γενομένων εὐρημάτων ἀναφέρομεν τὰ ἐξῆς: ὀκτὼ χαλκᾶ ξίφη, δύο πελέκει, μίαν αἰχμὴν δόρατος, δύο ἀλαβάστρινα ἀγγεῖα, ἓνα στρεπτόν ἐκ στενῆς χρυσῆς ταινίας, ἐλάσματα χρυσᾶ, ἅτινα ἀπετέλουν ζώνην 0,85 μ., πεντήκοντα ἐννέα μικρὰ χρυσᾶ κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ποτε ἐπερραμμένα ἐπὶ ταινίας περιβαλλούσης κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἄλλα πολλὰ κοσμήματα διαφόρων σχημάτων καὶ μικρὰς χρυσᾶς ψήφους ὀρμων, δεκατέσσαρας λίθους ἐγγεγλυμμένους καὶ δύο ἐξ ὑαλομάζης μετὰ παραστάσεων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ζῶων, ἕξ χρυσοῦς δακτυλίους, οἵτινες φέρουσιν ἐπὶ τῆς σφενδόνης γλυφὰς ἀξιολογώτατας, πέντε χρυσοῦς σφηκωτῆρας ἐκ σύρματος δις ἢ τρίς περιειλιγμένου, μίαν ἀργυρᾶν φιάλην, ἥς ἡ λαβὴ καὶ

τὰ χεῖλη εἶναι ἐπίχρυσα, δύο χαλκᾶ ἀγγεῖα, τέσσαρα λίθινα σκεύη, ὧν ἓν κοσμεῖται δι' ὠραίων γλυπτῶν κοσμημάτων, καὶ ἄλλα οὐχὶ ὀλίγα».

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας δρ. 10,030.

Τὰ εὐρεθέντα ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις νομίσματα καταγράφει νῦν ἐν καταλόγῳ ὁ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ προσκεκολλημένος νομισματογνώμων κ. Ἄλ. Λαμπρόπουλος, ὅστις ὑπέβαλε τῇ Ἑταιρείᾳ τὴν ἐξῆς περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν:

«Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου ἐπελήφθη τῆς ἀνατεθείσης μοι κατατάξεως καὶ περιγραφῆς τῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ προσωρινῶς κατατεθέντων ἀρχαίων νομισμάτων, τῶν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουντα ἀνευρεθέντων ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσαις δαπάνῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐν Μυκῆναις ἀνασκαφαῖς. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν προέβην εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἦσαν ἰσχυρῶς κατιωμένα, εἶτα δὲ εἰς τὸν χωρισμὸν καὶ κατάταξιν. Εἰσὶ δὲ τὰ ἀνευρεθέντα νομίσματα ἅπαντα ἀργυρᾶ, πλεῖστα πολλοῦ λόγου ἄξια καὶ κατὰ τὴν νομισματικὴν γεωγραφικὴν σειρὰν ἀνήκοντα ὡς ἐξῆς: Λευκάδος 1, στατήρ, τοῦ τετάρτου π. Χ. αἰῶνος, ἔχων ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως κεφαλὴν Ἀθηνᾶς μετὰ κράνουσ κορινθιουργοῦς καὶ ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολον ἀρυτῆρα, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας Πήγασον καλλίστης διατηρήσεως, Κορίνθου 278, Φλιοῦντος 133, Ἄργους 3,354 καὶ Πτολεμαίων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου 2 τετράδραχμα, ἧτοι ἐν ὄλῳ νομίσματα 3,768. Ἐκ τῶν τῆς Κορίνθου 7 μὲν εἰσὶ στατήρες, τοῦ τετάρτου π. Χ. αἰῶνος, τινὲς μὲν καλῆς διατηρήσεως τινὲς δὲ μετρίας καὶ πάντες ἐξ ἀνομοίων σφραγίδων, καὶ φέρουσιν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς κυρίας ὄψεως παρὰ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀθηνᾶς, ἔχουσιν ἐν τισὶν ἐστεφανωμένον τὸ κράνος στεφάνῳ ἐξ ἐλαίας, διάφορα σύμβολα, ἧτοι στέφανον, κάπρον, Παλλάδιον κτλ., 236 δὲ δραχμαὶ καὶ 35 ἡμίδραχμα. Αἱ δραχμαί, ὧν πλεῖσται καλῆς διατηρήσεως, εἰσὶ τοῦ τετάρτου τινὲς δὲ ἴσως καὶ τοῦ τέλους τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ., ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων σφραγίδων, καὶ φέρουσιν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς κυρίας ὄψεως παρὰ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀφροδίτης σχεδὸν πᾶσαι διαφόρους ἐπιγραφάς, τινὲς δὲ προσέτι καὶ διάφορα σύμβολα, οἷον

στέφανον, τροχόν, κρατῆρα, κῶνον πίτυος κτλ. Ἐν γένει αἱ πλείσται τούτων εἰσὶ τοῦ ἐξόχως καλλιτεχνικωτάτου ῥυθμοῦ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς νομισματικῆς καὶ δύνανται νὰ καταλάβωσιν ἐν αὐτῇ πρωτεύουσαν θέσιν, ἐκπλήσσεται δὲ ὁ θεατῆς διὰ τε τὸ ἐν αὐταῖς ἀπαράμιλλον κάλλος καὶ τὴν ποικιλίαν καὶ λεπτότητα τῆς τέχνης. Ἡ ἐπι τῆς προσθίας αὐτῶν ὄψεως κεφαλὴ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ἄλλαις μὲν εἶνε κεκαλυμμένη διὰ κεκρυφάλου καὶ σάκκου ἔχοντος ὀπισθεν καὶ θύσανον, ἐν ἄλλαις φέρει σφενδόνην, ἐν ἄλλαις σφενδόνην μετὰ δικτύου, ἐν ἄλλαις στέφανον ἐκ δάφνης καὶ ἐν ἄλλαις ἔχει τὴν κόμην ποικιλοτρόπως χαριέστατα διατεταγμένην. Πολλοὶ τῶν ἐν αὐταῖς τύπων εἰσὶ τῶν σπανιωτάτων· ἀλλ' ὅπερ τὸ σπουδαιότερον εἶνε ὅτι, ἀντὶ τῆς ὡς γνωστὸν ἐπὶ δραχμῶν τῆς Κορίνθου ἀπαντώσης ἐπὶ τῆς κυρίας ὄψεως κατὰ διαφόρους τρόπους κεφαλῆς τῆς Ἀφροδίτης, μεταξὺ αὐτῶν εὐρέθησαν καὶ τρεῖς, ὧν αἱ δύο ἰκανῶς καλῆς διατηρήσεως, ἐν αἷς ἐμφανίζεται κεφαλὴ Περσεφόνης, φέρουσα στέφανον ἐκ φύλλων στάχυος. Καὶ τὰ ἡμίδραχμα, τὰ ἔχοντα δηλ. ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τὸ πρόσθιον ἡμισυ μέρος τοῦ Πηγάσου, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μετρίως διατηρήσεως, εἰσὶ τοῦ τετάρτου π. Χ. αἰῶνος, τινὰ δὲ ἴσως καὶ τοῦ τέλους τοῦ πέμπτου καὶ ἐκ διαφόρων σφραγίδων. Εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα ἐξαιρέτου ῥυθμοῦ καὶ ἐν τισιν ἡ κόμμωσις κατ' ἰδιαιτέρον τρόπον μὴ ἀπαντῶντα ἐν ταῖς δραχμαῖς. Προσέτι οἱ πλείστοι τῶν ἐν αὐτοῖς τύπων εἰσὶ τῶν σπανιωτάτων· μεταξὺ δ' αὐτῶν εὐρέθησαν καὶ ἐν μὲν φέρον κεφαλὴν Δήμητρος, ἄλλα δὲ τινὰ κεφαλὴν Περσεφόνης. Ἐκ τῶν τοῦ Φλιουῆτος πολλὰ μὲν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως φέρουσι στέφανον ἐκ κισσοῦ καὶ ἐν αὐτῷ φ, ἄλλα διαφόρων ἐποχῶν, πολλὰ τροχόν, πολλὰ δὲ ἐν κοίλῳ τετραγώνῳ φ, καὶ πάντα ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως κερατίζοντα ταῦρον. Τέλος τῶν τοῦ Ἄργου εἰσὶ τριώβολα περὶ τὰ 1763, ἐκ πολυαριθμῶν σφραγίδων μετὰ διαφόρων συμβόλων καὶ ἐπιγραφῶν. Τὰ πλείστα τούτων εἰσὶ τοῦ τετάρτου αἰῶνος, πολλὰ δὲ καὶ τοῦ πέμπτου, ὧν τινὰ ἀναμφισβητήτως τοῦ α' ἡμίσεος τοῦ πέμπτου αἰῶνος καὶ ἐκ τῶν οὐχὶ συνήθων. Τῶν κατωτέρων ὑποδιαίρέσεων ἐκ τῶν ἐχόντων κεφαλὴν Ἥρας ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας Παλλάδιον εἰσὶν 705, ἐκ δύο σει-

ρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως ἑκατέρωθεν τοῦ Παλλαδίου τὰ μὲν ἔχουσι τὴν ἐπιγραφὴν Α-Ρ, τὰ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν Α-ΡΙ· ἐκ δὲ τῶν ἐχόντων ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως λύκον ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας κρᾶνος μετὰ διαφορῶν ἐπιγραφῶν 470· καὶ τέλος τῶν ἐχόντων ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως κεφαλὴν λύκου διαφορῶν κομμμάτων καὶ μετὰ διαφορῶν ἐπιγραφῶν 416. Τοιοῦτον εἶνε ἐν περιλήψει τὸ ἐν Μυκῆναις εὗρημα ἐξ ἀρχαίων νομισμάτων, ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν τὰ μάλιστα σπουδαῖον ».

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν **Μεσσήνῃ** ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Διδάκτορος Θ. Σοφοῦλη. Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ ἀνευρέθη ἢ ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονευομένη κρήνη Ἀρσινόη καὶ ἀπεκαλύφθη ἤδη ἱκανὸν μέρος τῆς Ἀγορᾶς τῆς ἀρχαίας πόλεως, ἧς μέρος ἀποτελεῖ καὶ ἀποκαλυφθὲν θεατροειδὲς τι οἰκοδόμημα, Συνέδριον καλούμενον. Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐπιγραφικὰ εὗρηματα ἱκανοῦ λόγου ἄξια. Εὗρέθησαν δηλ. ἐπιστύλιον εἰς τὴν Ἀγορὰν ἀνήκον μετ' ἐπιγραφῆς δηλούσης ὅτι ἐπεσκεύασε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκοδόμημα Καλλιμαχὸς τις, ἐπιγραφὴ περιέχουσα ἀντιβολὴν τῶν ὄρων τῆς ἀρχαίας Μεσσήνης γενομένην ὑπὸ χωρομέτρου τινός, ἑτέρα ἐπιγραφὴ, ἐν ἧ μνημονεύεται Ἀριστεύς τις πρεσβεύσας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Νέρωνα Κλαύδιον, γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀγορανόμος καὶ τέλος ἐπιγραφὴ, ἧς τὸ περιεχόμενον συμβάλλεται τὰ μάλιστα εἰς τὴν ἐξακριβώσιν τῆς τοπογραφίας καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἐν Μεσσήνῃ ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ μνημονεύεται Μάρκος τις ταμίας καὶ ἀντιστράτηγος, ὃς ἐπεσκεύασε τὰς τέσσαρας στοὰς τοῦ Ἀσκληπείου καὶ τὰς παραιοτίδας τὰς κατὰ τὸ Καισάρειον. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη δὲν εὗρέθη κατὰ χῶραν, ἀλλ' ὀπωσδήποτε ἐκεῖ πλησίον, ὅπου αὕτη ἔκειτο, δεόν νὰ ἀναζητηθῶσι τὸ Ἀσκληπεῖον καὶ τὸ παρακείμενον Καισάρειον. Ταῦτα εἶνε τὰ σπουδαιότερα ἀποτελέσματα τῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐκθέσεις τοῦ κ. Σοφοῦλη (1). Ἐδᾶπανήθησαν ἐν ὄλφ εἰς τὰς ἐργασίας ταύτας δρ. 6,155.

(1) Διαρκουσῶν τῶν ἀνασκαφῶν τούτου ἠσθένησε βαρέως ὁ κ. Σοφοῦλης καὶ

Πέμπτη ἀνασκαφή ἐγένετο ἐν **Λυκοσοῦρα** ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου Β. Λεονάρδου ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Δεσποίνης πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐν ἔτει 1889 ἐνεργηθεισῶν ἐκεῖ δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀνασκαφῶν, δι' ὧν εἶχεν ἀποκαλυφθῆ ὁ ναὸς τῆς Δεσποίνης καὶ εὐρέθησαν λειψάνα τῶν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ἰδρυμένων τὸ πάλαι ἀγαλμάτων, τῶν ὑπὸ Δαμοφῶντος τοῦ Μεσσηνίου πεπονημένων, ἃ κομισθέντα ἐνταῦθα κοσμοῦσιν ἀληθῶς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Μουσεῖον. Περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων δημοσιευθήσεται ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους τούτου ἔκθεσις τοῦ Λεονάρδου μετὰ ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Α. Λυκάκη.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 5738.

Σκαφικὰς ἐργασίας ἐξετελέσαμεν καὶ ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὴν *Στοὰν* τοῦ Ἀττάλου. Ἡ ἐργασία αὕτη, ἀπλῆ ἐκχωμάτωσις, ἐγένετο τὸ μὲν πρὸς παρασκευὴν τοῦ χώρου ἐκείνου πρὸς ἀνασκαφὴν, τὸ δὲ πρὸς ἐξαγωγὴν χύματος καὶ ἐπίχωσιν δι' αὐτοῦ τῆς ἰσοπεδουμένης καὶ ἐξωραϊζομένης πλατείας τῆς Στοᾶς τῶν Γιγάντων. Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην δρ. 2497.

Ἀπεφάσισε δὲ τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ τὰς ἐν Ἀττικῇ ἀνασκαφὰς προελληνικῶν τάφων, ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐνεργοῦντος αὐτὰς ἐφόρου κ. Β. Στάη περὶ ἄλλην ἐπείγουσαν ὑπηρεσίαν ἀσχολουμένου ἀνεβλήθη ἐξ ἀνάγκης ἢ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν.

Καθαρῶς δ' ἐπιστημονικὰ ἔργα ἡ Ἐταιρεία ἐξετέλεσε τὰ αὐτά, ἃ καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, προέβη δηλ. εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν *Πρακτικῶν*, (ὧν ἐδημοσιεύθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δύο τεύχη, τὸ τοῦ ἔτους 1894 καὶ τὸ καθυστερούμενον τεῦχος τοῦ 1893) καὶ τῆς *Ἀρχαιο.λογικῆς Ἐφημερίδος*, ἧς ἐδημοσιεύθησαν τρία τεύχη, τοῦ τετάρτου τεύχους ὄντος νῦν ὑπὸ τὰ πειστήρια.

Ὁ νέος Ὄργανισμὸς ἐπιβάλλει τῇ Ἐταιρείᾳ ἐπιστημονικωτέραν δρᾶσιν, καθορίζων τὴν ἰδρυσιν *Ἀρχαιο.λογικῆς Σχολῆς*.

ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε διατελῶν κληρῆς· τούτου ἕνεκα δὲν ἐδυνήθη εἰσεῖτι νὰ συντάξῃ γενικὴν περὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἔκθεσιν.

Συμφώνως τούτοις τὸ Συμβούλιον ἐξέδωκε κανονισμόν τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ ἱδρυσεν αὐτὴν ὀνομάσαν μέλη αὐτῆς πάντας τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας καὶ δυναμένους νὰ ἐργασθῶσιν ἐπιστημονικῶς καὶ δηλώσαντας τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν τοῦ νὰ μετέσχωσι τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς. Κατέστησε δὲ τὸ Συμβούλιον τὰ μέλη τῆς Σχολῆς κοινωνοὺς τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς δικαιοδοσίας καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ, διότι καθώρισεν ἐν τῷ κανονισμῷ ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς π. χ. ἐκδίδεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ μελῶν τῆς Σχολῆς, ὅτι ἀρχαῖα ἀγοράζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν τῆς Σχολῆς, ὅτι ἡ τιμὴ τῶν ἀρχαίων τούτων ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ὅτι ἡ Σχολὴ πρὸς τούτοις ὀρίζει τίνα τὰ ἐκδοτέα ἀρχαιολογικὰ συγγράμματα, εἰς ἃ τὸ Συμβούλιον δέον νὰ παράσχη συνδρομὴν κτλ. Ἄλλ' ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶνε ὑψηλότερος. Προορισμὸς δηλ. τῶν μελῶν τῆς Σχολῆς εἶνε συγγραφή ἐπιστημονικῶν ἔργων, πρακτικὴ διδασκαλία τῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἐρμηνεία τῶν μνημείων τῆς τέχνης, ἐπιστημονικαὶ συνεδριάσεις καὶ ἀνακοινώσεις καὶ πᾶν ἄλλο ἔργον συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης παρ' ἡμῖν καὶ διάδοσιν ἀρχαιολογικῶν γνώσεων πρὸς ἀνάπτυξιν ἔρωτος ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ἄν ὁ σκοπὸς οὗτος ἐκπληρωθῇ, τιμῆς ἄξιοι θὰ εἶνε οἱ μετέχοντες τῆς Σχολῆς, οἱ διὰ τῶν ἐργασιῶν των ἐξαίροντες τὴν παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικὴν δρᾶσιν καὶ παρουσιάζοντες αὐτὴν ὡς ἐνιαίαν ἐθνικὴν ἐργασίαν. Ἄλλ' ἂν τυχὸν τούναντίον συμβῇ, δὲν πρέπει νὰ φοβῆται τις μὴ κακόν τι πάθῃ ἐκ τούτου ἡ Ἐταιρεία. Καὶ μόνον ὡς συμβουλευτικὸν σῶμα ἂν ὑφίσταται ἡ Σχολή, ἀγαθοῦ πρόξενος θὰ εἶνε τῇ Ἐταιρείᾳ, διότι, ὡς εἶπομεν, τῶν καθαρῶς ἐπιστημονικῶν ἔργων τοῦ Συμβουλίου μετέχουσιν οὕτω πάντες οἱ παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντες. Ὅσον ἀφορᾷ ὁμῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐταιρείας καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, δι' ἃ κυρίως εἶνε αὕτη προωρισμένη, ταῦτα ἔχει ἐν ταῖς χερσὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐφ' οὗ κατ' οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιδράσῃ οἰαδῆποτε τροπή, ἣν ἤθελον λάβει τὰ πράγματα τῆς Σχολῆς.

Ταῦτα εἶνε, κύριοι, ἐν συντόμῳ, τὰ ἔργα, εἰς ἃ προέβη τὸ

Συμβούλιον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἡ ἐξακολούθησις τοιούτων ἔργων ἐν τῷ μέλλοντι δὲν εἶνε πλέον δυσχερής, διότι διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συμβουλίου κατωρθώθη, ὥστε νὰ ὑπάρχωσι πλέον ἄφθονα τὰ ἀναγκαῖα χρηματικά μέσα. Τὸ Συμβούλιον ἠύξησεν ἐπαισθητῶς τὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας, ἐλπίζει δ' ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ταῦτα θὰ αὐξηθῶσιν ἔτι μᾶλλον, διότι παρεσκευάσεν ἤδη τὰ πρὸς νέαν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος κληρουμένων γραμματίων τοῦ λαχείου καὶ ἔχει πεποιθήσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιτρέψῃ τῇ Ἑταιρείᾳ τὸ μέτρον τοῦτο. Θὰ ὑπάρχωσι λοιπὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπαρκεῖς χρηματικοὶ πόροι, ὥστε οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει μὴ τυχὸν ἀνακοπῇ ἢ ἀρξαμένην περίοδος τῶν ἔργων. Θὰ ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐργασίαι πρὸς ὑποστήριξιν, ἐξωραϊσμὸν καὶ συντήρησιν τῶν μνημείων τῶν Ἀθηνῶν, θὰ ἀναστηλωθῇ ὁ λέων τῆς Χαιρωνείας, θὰ ὑποστηρικθῶσι δύο ἐπίσημοι ναοὶ τῆς Πελοποννήσου ἐν κινδύνῳ διατελοῦντες, ὁ τῆς Χαλινίτιδος Ἀθηνᾶς ἐν Κορίνθῳ καὶ ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Φιγαλίᾳ, θὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια περὶ τῶν τῆδε κάκεῖσε διεσπαρμένων καὶ εἰς φθορὰν ὑποκειμένων ἀρχαίων καὶ ἐν γένει θὰ ἐκτελεσθῶσι πᾶσαι αἱ ἐργασίαι ἐκεῖναι, ἃς ἐπιβάλλει ἡμῖν τοῖς Ἕλλησιν ὑψιστον καθήκον, ὃ ἔχομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Οἰοιδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶνε οἱ μέλλοντες νὰ διευθύνωσι τὰ τῆς Ἑταιρείας, δὲν ὑπάρχει φόβος μὴ παρεκκλίνωσι τῆς ὁδοῦ ταύτης τοῦ καθήκοντος, διότι τὰς πράξεις τῆς Ἑταιρείας ἐφορᾷ ἄγρυπνος ἢ ἀμέσως ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις, ἡ κοινωρία καὶ πᾶς ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. Τοιαῦτα ἔργα ἐκτελοῦσα ἡ Ἑταιρεία, δύναται ἀληθῶς νὰ καυχᾶται ὅτι μεγίστην ὑπηρεσίαν παρέχει εἰς τὸ ἔθνος, ὅτι εἶνε ἀνταξία ὄχι μόνον τοῦ παρελθόντος αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ παρόντος, ὅπερ πολὺ μεγαλητέρας, ἢ τὸ παρελθόν, ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει εἰς αὐτήν.

Ἀκολούθως ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τῆς Ἑταιρείας κ. Π. Παπαναστασίου ἀνέπτυξε καὶ ἐξέθηκε τὸ περιεχόμενον ἐκθέσεως τοῦ ταμίου κ. Π. Χρυσανθοπούλου περὶ τῆς χρη-

ματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.
Ἡ ἔκθεσις αὕτη τοῦ ταμίου ἔχει ὡς ἐξῆς :

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ

ΤΑΜΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

περὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας
κατὰ τὸ ἔτος 1895

Εἰσαγωγή.

Ὁ ἐξετάζων τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη θέλει ἐν πρώτοις παρατηρήσει, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰσῆχθη νέα τάξις ἐν τῇ λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν γένει ἐν τῇ οικονομικῇ διαχειρίσει τῆς Ἑταιρείας ἥτοι: α') Καθιερώθη τὸ σύστημα τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐτησίων ἐσόδων καὶ δαπανῶν διὰ προϋπολογισμοῦ, ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς κατὰ τὸν νέον Ὄργανισμὸν ἐκλεγομένης Ἐπιτροπείας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ἄρθρ. 32 καὶ 35). β') Τὰ λογιστικὰ βιβλία, καὶ δὴ τὸ Ἡμερολόγιον καὶ τὸ Καθολικόν, τηροῦνται διπλογραφικῶς κατὰ τὴν ἐπανειλημμένως ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν ὑπὸ τῶν ἐξελεγκτικῶν τῶν ἐτησίων διαχειρίσεων ἐπιτροπειῶν. γ') Διὰ τῶν κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ λήξαντος ἔτους γενομένων τροποποιήσεων τοῦ νέου Ὄργανισμοῦ καταργηθείσης τῆς θέσεως τοῦ βοηθοῦ τοῦ ταμίου ὠρίσθη θέσις λογιστοῦ, εἰς ὃν ἀνετέθησαν, ἀποσπασθέντα τῆς τοῦ ταμίου ὑπηρεσίας, τὰ καθαρῶς λογιστικὰ καθήκοντα, ἥτοι ἡ τήρησις τοῦ Ἡμερολογίου καὶ τοῦ Καθολικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν βοηθητικῶν βιβλίων, ἡ ἐξέλεξις καὶ ἡ βεβαίωσις τῆς κανονικότητος τῶν πρὸς ἐκδοσιν ἐνταλμάτων ὑποβαλλομένων δικαιολογητικῶν τῶν διαφόρων δαπανῶν καὶ ἡ ἐκδοσις καὶ προσυπογραφή τῶν ἐνταλμάτων. Ἴδια δὲ τοῦ ταμίου καθήκοντα

έναπελείφθησαν τὰ καθαρῶς ταμιακά, ἤτοι ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων, ἡ πληρωμὴ τῶν δαπανῶν, ἡ τήρησις τοῦ βιβλίου τοῦ ταμείου καὶ ἡ τοῦ λαχείου διαχειρίσις, ἀνατεθεῖσα αὐτῷ ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπείας, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ὁργανισμοῦ, καταργηθὲν διὰ τῶν εἰρημένων τροποποιήσεων. Κοινὰ δὲ καθήκοντα τῷ ταμίᾳ καὶ τῷ λογιστῇ ὠρίσθησαν διὰ τῶν αὐτῶν τροποποιήσεων τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις ε', ζ' καὶ η' τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ὁργανισμοῦ διαλαμβανόμενα.

Μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν τροποποιήσεων τούτων, ἐγὼ μὲν διωρίσθην ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ταμίας τῆς Ἑταιρείας, τοῦ τέως τοιούτου κ. Τσακωνοπούλου ἐπανελθόντος εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, τὰ δὲ τοῦ λογιστοῦ καθήκοντα ἀνετέθησαν προσωρινῶς εἰς τὸν τέως βοηθὸν τοῦ ταμίου καὶ ὑπὸ τὸν κ. Τσακωνόπουλον ὑπηρετήσαντα κ. Ἀδάμ, κεκτημένον πρακτικὴν ἐμπειρίαν περὶ τὴν διπλογραφικὴν τήρησιν ἐμπορικῶν βιβλίων.

Λήξαντος τοῦ ἔτους 1895, ὁ λογιστὴς συνέταξε τὸν ἰσολογισμόν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους τούτου ἐν μέρει μὲν ἀκολουθήσας τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Τσακωνοπούλου τηρηθεῖσαν τάξιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1894, ἐν μέρει δὲ κατὰ διάφορον σύστημα. Καὶ ὁ μὲν ἰσολογισμὸς, συντεταγμένος κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἐμπορικῶν ἢ μετοχικῶν ἐταιρειῶν, περιλαμβάνει εἰς μὲν τὴν μερίδα τοῦ ἐνεργητικοῦ τὴν κτηματικὴν καὶ χρηματικὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν ὀφειλάς καὶ τοὺς ὀφειλέτας, εἰς δὲ τὴν μερίδα τοῦ παθητικοῦ τὰ κεφάλαια τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὴν κτηματικὴν καὶ χρηματικὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας, τὰ ἐξ ἀνεκκαθαρίστων λογαριασμῶν ὀφειλόμενα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας καὶ τὸ εἰς αὔξησιν τῆς περιουσίας ὑπόλοιπον τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1895. Τὰ δὲ ἐτήσια ἔσοδα καὶ αἱ δαπάναι περιλαμβάνονται εἰς δύο πίνακας ἀναλυτικούς συνοδεύοντας τὸν ἰσολογισμόν, ἀλλὰ μὴ ἀναγράφοντας, παρὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ὁργανισμοῦ, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ ἔσοδα καὶ τὰς δαπάνας, οὐδ' ἐμφαίνοντας τὰς ἐπὶ πλέον ἢ ἕλασσον διαφορὰς μεταξὺ

προϋπολογισθέντων και πραγματοποιηθέντων. Και είναι μὲν ἀληθές ὅτι καὶ τοῦ ἔτους 1894 οἱ αὐτοὶ πίνακες κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσὶ συντεταγμένοι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν ὑπῆρχεν ἐψηφισμένος προϋπολογισμός, ὅπως κατ' αὐτὸν καταταχθῶσι τὰ διάφορα κονδύλια.

Ἐκαινοτόμησε πρὸς τούτοις ὁ λογιστής, οὐχὶ τὰ κρείττω ἐπίσης, ἐν τῇ συντάξει τῶν εἰρημένων πινάκων καθ' ὅτι, εἰς μὲν τὸν τῶν ἐσόδων πίνακα περιέλαβε τὸ καθαρὸν ἔσοδον ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τοῦ λαχείου, θεωρήσας ὡς τοιοῦτον τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν οὐ μόνον τῶν πληρωθεισῶν δαπανῶν τῶν βαρυνουσῶν τὸ λαχείον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὀφειλομένων, εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐξόδων οὐδεμίαν τῶν βαρυνουσῶν τὸ λαχείον δαπανῶν ἀνέγραψε. Περὶ τῶν ἐκ τῆς καινοτομίας ταύτης ἀνωμαλιῶν γενήσεται λόγος κατωτέρω.

* Τοὺς περὶ ὧν πρόκειται ἀναλυτικούς πίνακας συμπληροῦσι δύο εἰδικοί περὶ τοῦ λαχείου πίνακες δι' ἑκατέραν τῶν ἑξαμηنيῶν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰς ἐκ τοῦ λαχείου εἰσπράξεις καὶ τὰς βαρυνούσας αὐτὸ δαπάνας ἐμφαίνοντες. συντεταγμένοι δὲ κατὰ σύστημα καθιερωθὲν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1889 ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1884.

Κατὰ τὸ ἐδάφιον ἡ' τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ὄργανισμοῦ, συντάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐταιρείας.

Διὰ τὸ 1894 δὲν συνετάχθη τοιοῦτος ἀπολογισμὸς, εἰπόντος τοῦ κ. Τσακωνοπούλου διὰ τοῦ ἀντιπροσωπεύσαντος αὐτὸν ἐν τῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ λήξαντος ἔτους γενομένη συνελεύσει τῶν ἐταίρων κ. Μακκᾶ, μέλους τῆς ὑφισταμένης τότε οἰκονομικῆς ἐπιτροπείας, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ συντάξῃ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους ἐκεῖνου, διότι πρὸς τοῦτο εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 καὶ ἐντεῦθεν ἰσολογισμῶν, ἐν οἷς παρουσιάζονται, ὡς εἶπεν, ἀνωμαλῖαι τινὲς τυπικαί, μὴ παρέχουσαι ἀσφαλῆ βᾶσιν πρὸς κατάρτισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1894.

Ὁ δὲ νῦν ἐπιτετραμμένος τὰ καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ, μὴ θεωρήσας ἀναγκαῖον διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λή-

ξαντος ἔτους νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐν τῷ παρελθόντι γενόμενα, συνέταξε τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον ταύτοχρόνως μετὰ τῶν πινάκων, περὶ ὧν ἤδη εἴρηται, ἀλλὰ περιέλαβεν ἐν αὐτῷ μόνα τὰ ἔσοδα καὶ μόνας τὰς δαπάνας τὰς ἀναφερομένας ρητῶς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους, παραλιπὼν καὶ ἔσοδα εἰσπραχθέντα τῷ 1895, ἅπερ ἐθεώρησε μὴ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ δαπάνας ἀποτισθείσας διὰ χρημάτων τῆς χρήσεως 1895, δι' ἧς δὲν εὔρεν ἀναγεγραμμένας πιστώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων. Ὁ τοιοῦτος ἀπολογισμὸς οὐ μόνον κατὰ ταῦτα, ἀλλὰ κατ' ἄλλα διαφέρει οὐσιωδῶς τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἔδει νὰ συνταχθῇ συμφώνως τῷ Ὄργανισμῷ. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἀτελοῦς καὶ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις πλημμελοῦς τούτου ἀπολογισμοῦ συνετάχθη ἕτερος ἐν δυοῖν πίναξι συνεκτετυπωμένοις μετὰ τῆς παρούσης ἐλθέσεως, ὧν ὁ μὲν ἀποβλέπει εἰς τὰ ἔσοδα, ὁ δὲ εἰς τὰς δαπάνας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Καὶ περὶ τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν τοῦ λήξαντος ἔτους, φερόντων τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ταμίου καὶ τοῦ λογιστοῦ, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἐδάφ. η' τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι δὲν ὑπῆρξα ἐν πᾶσι σύμφωνος μετὰ τοῦ λογιστοῦ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταρτίσεως αὐτῶν. Διάφορον ὡσαύτως εἶχον γνώμην καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον, ὃν ἔδει νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ λογιστὴς ἐν τῇ ἀναγραφῇ κονδυλίων τινῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν εἰς τοὺς αὐτοὺς πίνακας, περὶ ὧν γενήσεται λόγος ἐν τοῖς καθέκαστον. Ὄφειλον ὁμῶς νὰ ὑποχωρήσω, ἐπιμένοντος τοῦ λογιστοῦ εἰς τὰς ἰδίας γνώμας, ὄντος ἄλλως ἀρμοδιωτέρου, ἅτε αὐτοῦ τηροῦντος τὰ λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔχοντος ἐπομένως πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται πινάκων. Δύναται τις μάλιστα νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ ὑποχρέωσις, ἣν ἐπιβάλλει ὁ νέος Ὄργανισμὸς εἰς τὸν ταμίαν νὰ συνυπογράψῃ μετὰ τοῦ λογιστοῦ τοὺς ἀναλυτικοὺς τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν πίνακας, δὲν τυγχάνει συνάδουσα πρὸς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, τὸ μὲν, διότι τὰ πρὸς τοῦτο στοιχεῖα ἔχει, ὡς εἴρηται, μόνος ὁ λογιστὴς, τηρῶν αὐτὰ ἐν ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι καὶ δικαιοδοσίᾳ καὶ ὑπὸ ἰδίαν

εὐθύνην, τὸ δέ, ὅπερ καὶ κυριώτερον, διότι τὰ ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τηρούμενα βιβλία καὶ οἱ συντασσόμενοι ὑπ' αὐτοῦ πίνακες χρησιμεύουσι καὶ πρὸς ἔλεγχον τοῦ ταμίου, ὄντος ὑπευθύνου, ἐν τῷ ἐν τῷ ταμείῳ περιεχόμενα εἰς μετρητὰ καὶ εἰς ἀντίτιμα δὲν συμφωνῶσι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τηρούμενα βιβλία καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τούτων συντασσομένους πίνακας.

Παρατηρητέον προσέτι ὅτι διὰ τοῦ τελεσθέντος ἀποχωρισμοῦ τῶν λογιστικῶν ἀπὸ τῶν ταμιακῶν καθηκόντων ὁ μὲν λογιστὴς ὑπόκειται εἰς λογοδοσίαν καὶ εὐθύνας δι' ὅσας τυχὸν ἢ γινομένη ἐκάστοτε ἐξέλεγχξις τῶν λογαριασμῶν ἤθελεν ἀποκαλύψει παρατυπίας ἢ οὐσιαστικὰς ἐλλείψεις ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἐνταλμάτων καὶ τῇ βεβαιώσει τῆς ἀκριβείας τῶν προσηρητημένων τούτοις δικαιολογητικῶν τῶν δαπανῶν, ἐν τῇ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς διπλογραφίας τηρήσει τῶν λογιστικῶν βιβλίων, καὶ ἐν γένει ἐν τῇ προσηκούσῃ ἐκτελέσει τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῇ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καταρτίσει τῶν πινάκων τῆς λογοδοσίας τῆς διαχειρίσεως. Ὁ δὲ ταμίας εὐθύνεται διὰ πᾶσαν τυπικὴν ἢ οὐσιαστικὴν παράλειψιν ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεων, ἐν τῇ τῶν ἐνταλμάτων ἐξοφλήσει, μὴ φερόντων τυχὸν τὰς ἐξοφλητικὰς ἀποδείξεις ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου ἐνσήμου χάρτου, διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν τῶν παραδεδομένων αὐτῷ τίτλων τῆς κτηματικῆς καὶ χρηματικῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας καὶ διὰ τὰ ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ. Ἄλλ' ἢ σπουδαιότερα τοῦ ταμίου εὐθύνη εἶναι ἡ πηγάζουσα ἐκ τοῦ λαχείου, οὗ, ὡς εἴρηται ἤδη, τυγχάνει ὁ μόνος διαχειριστὴς καὶ ἐπιμελητὴς.

Ἡ τοιαύτη δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν εὐθυνῶν διάκρισις εὐκολύνει καὶ τὸ ἔργον τῆς ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων διοριζομένης κατ' ἔτος Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπείας, δυναμένης νὰ γινώσκῃ τί δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ ταμίου, τί παρὰ τοῦ λογιστοῦ, καὶ τίνας ἐλλείψεις πρέπει νὰ καταλογίζῃ ἐκατέρωφ τούτων.

Ἡ αὐτὴ μεταξὺ τῶν καθηκόντων τοῦ ταμίου καὶ τοῦ λογιστοῦ διάκρισις ἐνδείκνυσιν ὅτι καὶ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἡ σύνταξις δὲν ἀπέκειτο τῷ ταμίῳ. Ἐπειδὴ ὁμως τὸ Διοικητικὸν Συμ-

βούλιον ανέθηκεν εἰς ἐμὲ τὸ τοιοῦτον ἔργον, προθύμως ἀνεδεξά-
μην αὐτό, προσπαθήσας νὰ δώσω ὅσον οἷόν τε λεπτομερεστέρας
καὶ ἀκριβεστέρας πληροφορίας περὶ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπα-
νῶν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀφ' ἐνὸς μὲν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν προῦ-
πολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἐν ἀντιπαραβολῇ
πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ τὰς δαπάνας τοῦ προηγουμένου ἔτους 1894.

Ποιοῦμαι δὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν
ἐπὶ τῇ βάσει μὲν τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων, περὶ ὧν ἤδη εἶρη-
ται, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ προῦπολογισμῷ ἀναγεγραμμένην
τάξιν τῶν διαφόρων κονδυλίων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῶν ἐσόδων.

Ἐν πρώτοις παρατηρητέον ὅτι τὰ τοῦ λήξαντος ἔτους ἔσοδα
ἀνέρχονται, συμφώνως τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων, περι-
λαμβάνοντι, ὡς εἶρηται ἤδη, τὸ καθαρὸν ἐκ τοῦ λαχείου ἔσοδον,
εἰς δραχμὰς 217,949 καὶ 36. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν εἶναι
ἀκριβές, ἅτε ἀνώτερον τοῦ πραγματικοῦ κατὰ 1545 δραχμὰς.
Περὶ τούτου δὲ γενήσεται λόγος ἐν οἰκείῳ τόπῳ.

Ἀντιπαραβαλλόμενον δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο πρὸς τὰ ἔσοδα τοῦ
1894, ἀνελθόντα εἰς δραχμὰς 217,891 καὶ 71, παρίσταται
περίπου τὸ αὐτό, ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν ἔλασσον (λαμβάνομένων
δηλονότι ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ση-
μειωθεισῶν ἐπὶ πλέον 1545 δρ.), ἐνῶ πράγματι τὰ ἔσοδα τοῦ
1895 ὑπερβαίνουν τὰ τοῦ 1894 κατὰ 127 καὶ πλέον χιλιάδας
δρ., τὸ μὲν, ἔνεκα τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος αὐξήσεως τῶν
γραμματίων τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων λαχείου κατὰ 50 χιλιά-
δας, ἀπάντων διατεθέντων, τὸ δέ, καὶ ἐξ ἄλλων ἐσόδων ὑπερ-
βάντων τὰ τοῦ 1894, ὡς ρηθήσεται ἐν τοῖς ἐφεξῆς.

Ὁ τῶν ἐσόδων προῦπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους ἀποτελεῖ-
ται ἐκ δύο κεφαλαίων, ὧν τὸ πρῶτον, φέρον τὸν τίτλον α' Ἐσοδα
τῆς Ἑταιρείας», περιλαμβάνει πάντα τὰ ἄλλα ἔσοδα πλὴν τῶν

ἐκ τοῦ λαχείου, εἰς ᾧ ἀφιερῶται ἀποκλειστικῶς τὸ δεύτερον κεφάλαιον. Ἐκάτερον δὲ τῶν κεφαλαίων τούτων ὑποδιαιρεῖται εἰς ἄρθρα, ὑποδιαιρούμενα καὶ ταῦτα εἰς ἐδάφια.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α' κεφαλαίου, φέρον τὸν τίτλον «*Εἰσφοραὶ*» καὶ ὑποδιαιρούμενον εἰς τρία ἐδάφια, ἀναγράφει: α') τὰς ὑποχρεωτικὰς τῶν τακτικῶν ἐταίρων εἰσφοράς, προϋπολογισθείσας εἰς δραχμὰς 5,000· β') τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων τοιούτων ἐταίρων, προϋπολογισθέντα εἰς δραχμὰς 600· καὶ γ') τὰς ἐκουσίας εἰσφοράς, δωρεὰς καὶ κληροδοτήματα, ὧν τὸ ὀλικὸν ποσὸν προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 500.

Ὡς δ' ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀναλυτικοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, εἰσπράχθησαν, ἐξ εἰσφορῶν μὲν τῶν τακτικῶν ἐταίρων, δραχμ. 4,450 (ἐν αἷς περιλαμβάνονται καὶ δραχμαὶ 30 καταβληθεῖσαι διὰ τὸ παρὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ ἐταίρου κ. Στεφ. Δραγούμη καὶ ἐμφαινόμεναι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐταίρων τῶν καταβαλόντων τὰς ὑποχρεωτικὰς αὐτῶν εἰσφοράς διὰ τὸ λήξαν ἔτος), ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 550 (ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν κατὰ δραχ. 580, μετὰ τὴν ἀφίρῃσιν τῆς διὰ τὸ παρὸν ἔτος προκαταβληθείσης εἰσφορᾶς), ἐκ δικαιωμάτων δ' ἐγγραφῆς νέων ἐταίρων, δραχ. 615, ἧτοι ἐπὶ πλεον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 15, καὶ ἐξ ἐκουσίων εἰσφορῶν, δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων δραχμαὶ 16,889 καὶ 60, ἐξ ὧν αἱ μὲν δραχμαὶ 16,859 καὶ 60 προέρχονται ἐκ κληροδοτήματος τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου καὶ αἰοιδίμου ἀνδρὸς Στεφάνου Ζαφειροπούλου, παρ' οὗ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία καὶ ἄλλας κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἔλαβεν ἀξιολόγους χρηματικὰς συνδρομὰς, αἱ δὲ λοιπαὶ δραχ. 30 εἰσὶ δωρεὰ δύο ἀλλοδαπῶν κυριῶν, Ἀγγλίδων, κατονομαζομένων ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων, προσενεγκουσῶν τὴν δωρεὰν ταύτην διὰ τοῦ ἐταίρου κ. Καλαποθάκη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1894 ἑτέρα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εὐγενῆς κυρία ἀπέστειλεν ἀνωνύμως ὑπὲρ τοῦ Παρθενῶνος συνεισφορὰν ἐκ δραχ. 424, ἀναγραφομένην ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀξίαν δὲ πολλῆς ἐκτιμῆσεως οὐχὶ διὰ τὸ ποσόν, ἀλλ' ὡς ἀπαρχὴν τοιούτων συνεισφορῶν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἔρ-

γου, οὗ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνεδέξατο ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰς δωρεὰς τὰς γενομένας πρὸς τὴν Ἑταιρείαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ προπαραλθὸν ἔτος.

Ἀντιπαραβάλλοντες δὲ καὶ τὰς τακτικὰς ἢ ὑποχρεωτικὰς εἰσφορὰς κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1894 εἰσεπράχθησαν, διὰ λογαριασμὸν μὲν τοῦ ἔτους ἐκείνου, δραχμαὶ 2,130 καὶ 40, διὰ λογαριασμὸν δὲ τοῦ λήξαντος ἔτους, δρ. 50 καὶ 40, καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους δρ. 25 καὶ 40, ἧτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 2,206 καὶ 20. Ἐπομένως αἱ ἐξ ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν εἰσπράξεις τοῦ ἔτους 1894, αἱ ἀντιστοιχοῦσαι πρὸς τὰς τοῦ λήξαντος ἔτους, εἰσὶν ἐλάσσονες κατὰ δραχ. 1243 καὶ 80. Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι αἱ διὰ τὸ λήξαν ἔτος ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ ὠρίσθησαν συμφώνως τῷ νέῳ Ὄργανισμῷ εἰς δραχ. 25, ἀντὶ τῶν 15, αἵτινες ἀπετέλουν τὴν ὑποχρεωτικὴν εἰσφορὰν τῶν ἐταίρων κατὰ τὸ ἔτος 1894. Συμπεριελήφθη δὲ κατὰ τὸ 1895 εἰς τὴν εἰσφορὰν τῶν 25 δραχμῶν καὶ τὸ τίμημα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, δωρεὰν διδομένης τοῖς ἐταίροις, ἐνῶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη τὸ τίμημα τοῦτο ἐκ δραχ. 10 κατεβάλλετο ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν ἐταίρων τῶν θελόντων νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα. Ἄλλ' ὡς ρηθῆσεται κατωτέρω, καὶ αἱ ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος εἰσπράξεις τοῦ λήξαντος ἔτους εἰσὶν ἀνώτεροι τῶν τοῦ ἔτους 1894.

Κατὰ τὰ δύο ταῦτα ἔτη εἰσεπράχθησαν καὶ προηγουμένων ἐτῶν ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ, περὶ ὧν γενήσεται λόγος κατωτέρω καθ' ἣν τάξιν ἀναγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους τὰ ἐκ παρελθόντων ἐτῶν ἔσοδα.

Εἰσεπράχθησαν τέλος κατὰ τὸ 1894 ἐκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς νέων ἐταίρων δραχμαὶ 172 καὶ 30, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους κατὰ δραχ. 442 καὶ 70.

Τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Α' κεφαλαίου τῶν ἐσόδων, φέρον τὸν τίτλον « Τόκοι καὶ Μερίσματα », ἀναγράφει τοιοῦτον ἔσοδον δραχ. 6,144 ἀποτελούμενον ἐκ τῶν τόκων 64 ὁμολογιῶν τοῦ παγίου δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων φράγκων, τῶν τόκων 10 λαχειοφόρων ὁμολογιῶν καὶ τῶν μερισμάτων 56 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τρα-

πέζης, ἃς κέκτηται ἡ Ἑταιρεία. Ἄλλ' οἱ τοκοφόροι τίτλοι τῆς Ἑταιρείας εἰσὶ πλείοτεροι τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένων, ἀυξηθέντες κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος 1895 διὰ τῆς ἐπωφελοῦς τῶν κεφαλαίων διαθέσεως καὶ κατονομαζόμενοι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους ὡς ἐξῆς:

Τόκοι 10 λαχειοφόρων ὁμολογ. Ἐθν. Τραπεζῆς δρ.	160.—
» 64 ὁμολ. παγ. δανείου τῶν 25 ἑκατ. φρ.	» 192.—
» ἐξ ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου	» 1753.10
» ἐκ τοῦ μετὰ τῆς Τραπ. Ἀθηνῶν ἄλλ. λ/μοῦ	» 518.75
Μερίσματα 56 μετοχῶν Ἐθν. Τραπεζῆς	» 5320.—
Ἐν ὄλῳ	δρ. 7943.85

Ἦτοι ἐπὶ πλεόν τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 1,799.85.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 εἰσεπράχθησαν, ἐκ τόκων μὲν, δραχ. 686 καὶ 70, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν τοῦ 1895 κατὰ δραχ. 1,937 καὶ 15, ἐκ μερισμάτων δὲ μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, δραχ. 6,720, ἧτοι ἐπὶ πλεόν τῶν τοῦ 1895 κατὰ δραχ. 1,400, καὶ τοῦτο ἔνεκα τῆς προΐουσης ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐλαττώσεως τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν τῆς εἰρημένης Τραπεζῆς.

Τὸ δὲ ἄρθρον 3, φέρον τὸν τίτλον «Ἔσοδα ἐξ ἀκινήτων κτημάτων», ἀναγράφει τοιοῦτον ἔσοδον, ἐκ δραχ. 260, τὰ ἐνοίκια δύο οἰκιῶν, ἃς ἔχει ἐκμισθώσει ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἡ Ἑταιρεία, τὴν μὲν ἐν Κηφισίᾳ διὰ δραχ. 200, τὴν δὲ ἐν Ἀθήναις παρὰ τὰ Ἐλαιοτριβεῖα διὰ δραχ. 60, ἐτησίως ἑκατέραν.

Τὰ τοῦ λήξαντος ἔτους ἐνοίκια, ἐκ δραχ. 260, μήπω εἰσπραχθέντα, ἀναγράφονται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων καὶ ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ὡς βεβαιωθέντα ἔσοδα, ἔτι δὲ καὶ δραχ. 133 καὶ 30, μήπω καὶ αὐταὶ εἰσπραχθεῖσαι, προερχόμεναι δὲ ἐκ καθυστερούντων ἐνοικίων τῆς ἐν Κηφισίᾳ οἰκίας τοῦ ἔτους 1894, ἧτοι ἐν ὄλῳ δραχ. 393 καὶ 30. Εἰσεπράχθησαν ὅμως κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δραχ. 403 καὶ 15 ἐκ καθυστερούντων ἐνοικίων τῶν αὐτῶν κτημάτων διὰ παρελθόντα ἔτη, περὶ ὧν κατωτέρω.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 εἰσεπράχθησαν ἐξ ἐνοικίων τῆς ἐν Κη-

φισιά οικίας δραχ. 200, σημειούμεναί εν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὸ ἔσοδον τοῦτο δὲν ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1894, διότι, κατὰ τὴν γενομένην ἐκκαθάρισιν τῶν ὀφειλομένων ἐνοικίων τῆς ἐν Κηφισιά οικίας ὑπὸ τοῦ πρώην ταμίου κ. Γσακωνοπούλου, ὀφείλονται ἔτι καὶ νῦν ἐκ τῶν ἐνοικίων τοῦ ἔτους 1894 δραχ. 133 καὶ 30 διὰ μῆνας ὀκτώ, ἧτοι ἀπὸ α' Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1894, περὶ ὧν εἴρηται καὶ ἀνωτέρω.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α' κεφαλαίου τῶν ἐσόδων φέρει τὸν τίτλον «Ἔσοδα ἐκ δημοσιεύσεων», ὑποδιαιρούμενα εἰς ἀντίτιμον πωλουμένων σωμάτων καὶ τευχῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, προϋπολογισθὲν εἰς δραχ. 3,000, καὶ εἰς ἀντίτιμον πωλουμένων Πρακτικῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, προϋπολογισθὲν εἰς δραχ. 300.—

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους σημειοῦνται εἰσπραχθέντα ἐκ τῆς πωλήσεως σωμάτων καὶ τευχῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δραχ. 8,625 καὶ 75, ἧτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ τριπλάσιον σχεδὸν ποσόν.

Ἀναλυτικώτερον δὲ περὶ τοῦ ἐσόδου τούτου σημειωτέα τὰ ἐξῆς :

Ἐκ μὲν τοῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐκδοθέντος α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους τούτου ἐπωλήθησαν ἀντίτυπα 128 πρὸς δραχ. 6 καὶ 25 καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 800, εἰς ἃς προσθετέαι καὶ δραχ. 18 καὶ 75, καταβληθεῖσαι ὑπὸ τοῦ σχολάρχου Γαργαλιάνων κ. Π. Λυριντζῆ δι' ὀλόκληρον τὸ σῶμα τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους 1895, ἧς τὰ λοιπὰ τεύχη ἐκδοθήσονται προσεχῶς. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους 1894 ἐπωλήθησαν σώματα 141 καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 3,450. Ἐκ δὲ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1893 ἐπωλήθησαν σώματα 140 καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 3,455. Ἐκ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1892 ἐφημερίδων ἐπωλήθησαν σώματα 44 καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 600. Καὶ τέλος ἐκ πωλήσεως δύο τευχῶν ἐφημερίδων παλαιότερων ἐτῶν εἰσεπράχθησαν δρ. 2.

Εἰς τὸ ἔσοδον τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πωληθέντων σωμάτων τῆς Ἀρχ. Ἐφημ. περιελήφθησαν καὶ δρ. 300, θεωρηθεῖσαι ὡς

υπόλοιπον ἀντιτίμου σωμαίων ἢ τευχῶν τῆς Ἐφημερ. τοῦ 1894 πωληθέντων ὑπὸ τοῦ πρῶην διαχειριστοῦ τῆς Ἀρχ. Ἐφ. καὶ τῶν Πρακτικῶν κ. Μυλωνᾶ, ἀναγραφέντος ὀφειλέτου διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅπερ περιελήφθη ἐν τε τοῖς ἰσολογισμοῖς καὶ τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν εἰς τὰς ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ προκαταβολάς. Ἀπέναντι δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου παρέδωκέ μοι ὁ κ. Μυλωνᾶς πρὸς συμψηφισμὸν διαφόρους ἀποδείξεις δαπανῶν, ἐλαττουσῶν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ. Περὶ τοῦ συμψηφισμοῦ τούτου δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι ὀριστικῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ τίμημα τῶν πωληθέντων σωμαίων Ἀρχαιολ. Ἐφημ., μὴ δηλωθὲν ἐν τοῖς ἀνωτέρω, παρατηρητέα τὰ ἐξῆς : Συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα, τὰ μὲν εἰς ἐταίρους πωλούμενα σώματα λογίζονται ἕκαστον πρὸς δραχ. 10, τὰ δὲ εἰς μὴ ἐταίρους πρὸς δραχμᾶς 25. Ἐπωλήθησαν δὲ εἰς ἐταίρους μὲν σώματα 38 καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 380. εἰς μὴ ἐταίρους δὲ σώματα 285 καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 7,125. Εἰς τὸ ἄθροισμα δὲ τῶν δύο τούτων ἐσόδων προστιθεμένου τοῦ ἀντιτίμου τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πωληθέντων ἀντιτύπων τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημ. 1895, τοῦ ἀντιτίμου τῶν δύο τευχῶν Ἐφημ. παλαιῶν ἐτῶν, πρὸς μίαν δραχ. ἕκαστον, καὶ τῆς ὀφειλῆς τοῦ κ. Μυλωνᾶ, ἀποτελεῖται τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν δραχ. 8,625 καὶ 75, τὸ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἀναγραφόμενον.

Κατὰ δὲ τὸ 1874 εἰσεπράχθησαν ἐκ πωλήσεως σωμαίων καὶ τευχῶν Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος δρ. 975, ὡς σημειοῦται τὸ ἔσοδον τοῦτο ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου. Ἀλλὰ τὸ πραγματικὸν ἔσοδον ἐκ τοῦ κονδυλίου τούτου εἶναι ἀνώτερον κατὰ τριακοσίας καὶ πλέον δραχμᾶς, περιληφθεῖσας εἰς ἄλλο κονδύλιον ἐσόδων, ὡς ρηθήσεται κατωτέρω.

Ἐκ δὲ τῆς πωλήσεως Πρακτικῶν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰσεπράχθησαν δραχ. 330, ἐμφαινόμεναι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων, ὑπερβαίνουσαι δὲ τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν κατὰ δρ. 30. Ἀναλυτικώτερον δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐσόδου τούτου σημειωτέα τὰ ἐξῆς : Ἐκ μὲν τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1894, ἐκτυπωθέντων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐπωλήθησαν ἀντίτυπα

29 πρὸς δρ. 3 ἕκαστον καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 87. Ἐκ δὲ τῶν τοῦ 1893, ἐκτυπωθέντων καὶ τούτων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἐπωλήθησαν ἀντίτυπα 32 πρὸς δραχ. 3 καὶ εἰσεπράχθησαν δρ. 96. Ἐκ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ 1882 μέχρι καὶ τοῦ 1892 Πρακτικῶν ἐπωλήθησαν ἀντίτυπα 38 ἐπίσης πρὸς δραχ. 3 καὶ εἰσεπράχθησαν δραχ. 114. Καὶ τέλος ἐκ τῶν πρὸ τοῦ 1882 Πρακτικῶν, ὧν ἡ τιμὴ ἔχει ὀρισθῆ πρὸς μίαν δραχ. καθ' ἕκαστον ἀντίτυπον, ἐξεποιήθησαν ἀντίτυπα 19, ὧν ἕνια πρὸς δρ. 3, καὶ εἰσεπράχθησαν δραγμαὶ 33. Ἦτοι ἐν ὄλῳ εἰσεπράχθησαν δραχ. 330 ἀπέναντι 299 καὶ 80 εἰσπραχθεισῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐσόδου κατὰ τὸ ἔτος 1894.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α' κεφ. τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, φέρον τὸν τίτλον « Ἀπρόβλεπτα ἔσοδα », ἀναγράφει ὀνομαστικὰ τὰ ἀκόλουθα ἔσοδα, εἰς ἃ ἤκιστα, δύναται τις εἰπεῖν, ἀρμόζει ὁ χαρακτηρισμὸς ἀπρόβλεπτα ἔσοδα, οὐ μόνον ὡς ἔσοδα τακτικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα, ἀλλὰ καὶ ὡς προβλεπόμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας: 1) Ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς τόκων τῶν 64 ὁμολογιῶν τοῦ παγίου ἐθνικοῦ δανείου τῶν 125 ἑκατομ. φρ., προϋπολογισθείσης εἰς δρ. 200. 2) Ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς τόκων τῶν 10 λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἐθν. Τραπεζῆς, προϋπολογισθείσης εἰς δραχ. 100. 3) Ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωλουμένων λαχείων διὰ τῶν προξένων, προϋπολογισθείσης εἰς δραγμαὶ 3,000. 4) Ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς πωλουμένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν σωματείων Ἀρχαιολ. Ἐφημ., προϋπολογισθείσης εἰς δραχ. 300.

Κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ τοιαῦτα ἔσοδα ἀνήκουσι κυρίως εἰς ἄλλα εἶδη ἐσόδων. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐξεταστέα τὰ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐμφαινόμενα ὡς ἀπρόβλεπτα ἔσοδα.

Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἀναγράφονται ὡς τοιαῦτα τὰ ἐξῆς:

Νομισματικὴ διαφορὰ ἐξ ἀντιτίμου Ἀρχαιολ. Ἐφημ. λογισθεῖσα ἐπὶ φράγκων χρ. 3,576 καὶ 50, δραχ. 1,711 καὶ 05.

Ἡ τοιαύτη ἐγγραφή δὲν εἶναι ἀκριβής. Ὅπως δὲ κατανοηθῆ ὁ λόγος τῆς ἀνακριθείας, ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῆ πόθεν πηγάζει τὸ τοιοῦτον ἔσοδον.

ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα βιβλιοπώλου κ. Μπέκ ἡγοράσθησαν κατὰ τὸ

παρελθόν ἔτος διάφορα σώματα Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, τινὰ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος, ἐπὶ πιστώσει, ὧν τὸ ἀντίτιμον ἐλογίσθη πρὸς φράγκα χρυσᾶ 15, ἀντιστοιχοῦντα περίπου πρὸς τὴν τιμὴν τῶν δραχ. 25, εἰς ἣν πωλοῦνται τὰ σώματα τῆς Ἐφημερίδος εἰς μὴ ἑταίρους, κατὰ τὴν νῦν ἀγοραίαν τοῦ χρυσοῦ φράγκου ἀξίαν, ἣτις ἐλήφθη προδήλως ὡς βάσις ἐν τῷ προσδιορισμῷ τῆς τιμῆς τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος εἰς φράγκα χρυσᾶ 15. Καθόσον δὲ ἡ τιμὴ τῶν 15 χρυσῶν φράγκων, μεταβαλλομένων εἰς δραχμὰς, ὑπερβαίνει τὴν τῶν δρ. 25, ὑπάρχει νομισματικὴ διαφορὰ πρὸς ὄφελος τῆς Ἐταιρείας, καταλογιστέα εἰς τὰ ἀπρόβλεπτα ἔσοδα. Ἀντὶ δὲ τῆς τοιαύτης εἰς τὰ βιβλία ἐγγραφῆς, τὰ εἰσπραχθέντα δι' ἕκαστον σῶμα 15 χρυσᾶ φράγκα, ὡς πρὸς μὲν τὸ τίμημα τῶν πωληθέντων σωμάτων τῆς Ἐφημερίδος ἐλογίσθησαν ὡς δραχμαὶ χάρτιναι, ὑποτιμηθείσης οὕτω τῆς Ἐφημερίδος εἰς δραχμὰς 15 καθ' ἕκαστον σῶμα, ὀλόκληρος δὲ ἡ νομισματικὴ διαφορὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν χρυσῶν φράγκων ἐλογίσθη ὡς ἀπρόβλεπτον ἔσοδον. Ἐὰν ὁμως ἡ τιμὴ τῶν πωληθέντων σωμάτων τῆς Ἐφημερίδος λογισθῆ πρὸς δρ. 25, ἡ ὅλη νομισματικὴ διαφορὰ ἐκ τῶν τοιούτων πωλήσεων περιορίζεται εἰς δραχ. 166 καὶ 05.

Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς πλημμελοῦς ταύτης ἐγγραφῆς, ὁ λογιστῆς τῆς Ἐταιρείας ἀνέγραψε μὲν εἰς τὸ οἰκεῖον κονδύλιον τὸ ἀληθὲς τίμημα τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, ἀλλὰ περιέπεσεν εἰς ἕτερον ἄτοπον, τὸ ἐξῆς: Ἀντὶ νὰ ἀφαιρέσῃ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τὸ ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς κακῶς σημειωθὲν ἔσοδον, περιέλαβεν αὐτὸ δις μὲν ὡς ἔσοδον ἐν τῷ τῶν ἐσόδων πίνακι, ἅπαξ δὲ ὡς ἔξοδον ἐν τῷ πίνακι τῶν δαπανῶν ὑπὸ τὸν ἀκόλουθον τίτλον: «Δι' ὅσα κακῶς ἐπιστώθησαν τὰ ἀπρόβλεπτα ἔσοδα μὲ νομισματικὴν διαφορὰν διὰ τὸ τίμημα Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος (Ἡμερολ. ἄρθρον 146 τῆς 7 Ἀπριλίου) δρ. 1545». Ἡ τοιαύτη ἐγγραφὴ ἀναβιβάζει τά τε ἔσοδα καὶ τὰς δαπάνας τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπὲρ τὸ πραγματικὸν ποσὸν κατὰ δραχμὰς 1545, ὡς εἴρηται καὶ ἐν ἀρχῇ.

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω κονδύλιον φέρονται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τὰ ἀκόλουθα ποσὰ ὡς ἀπρόβλεπτα ἔσοδα:

Νομισματική διαφορά ἐκ τόκων 10 λαχειοφ. ὁμολογ. Ἐθν. Τραπεζῆς	Δρ.	131.—
Νομισματική διαφορά ἐκ τόκων 64 ὁμολ. παγίου Ἐθν. Δανείου	»	164.05
Ἔσασύτως ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθέντων λαχείων 6' ἑξαμην. 1894 (ὧν τὸ τίμημα εἰσεπράχθη τῷ 1895)	»	332.10
Ἔσασύτως ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθέντων λαχείων τῶν 2 ἑξαμην. τοῦ ἔτους 1895	»	4427.91
τὸ ὅλον	»	<u>5055.06</u>

Παρατηρητέον καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἀνακριθῶς φέρεται ὡς ἀπρόβλεπτον ἔσοδον ἡ νομισματικὴ διαφορά ἐκ τῶν τόκων τῶν 10 λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, ἃς κέκτηται ἡ Ἑταιρεία. Τῶν τόκων τούτων καταβαλλομένων εἰς χρυσόν, δὲν ὑπάρχει νομισματικὴ διαφορά, καὶ δὴ ἀπρόβλεπτος, μὴ περιλαμβανομένη εἰς τὸ ποσὸν τῶν εἰσπρακτέων τόκων.

Τὸ αὐτὸ ρητέον καὶ περὶ τοῦ ὡς ἀπρόβλεπτου χαρακτηριζομένου ἔσοδου τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τοῦ τόκου τῶν 64 ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθν. Δανείου τῶν 125 φράγκων. Καὶ ἡ νομισματικὴ αὕτη διαφορά εἶναι κατ' οὐσίαν τόκος, εἰς χρυσὸν καταβαλλόμενος.

Ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι ἀναγράφεται ὡς ἀπρόβλεπτον ἔσοδον, καὶ δὴ ὡς νομισματικὴ διαφορά, δραχ. 320 καὶ 15 ἐκ πωλήσεως λαχείων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καταλογισθεῖσα εἰς βᾶρος τοῦ Γεν. Προξένου Κ/πόλεως, λογίσαντος τὸ τίμημα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκποιηθέντων 250 λαχείων α' ἑξαμηνίας 1895 οὐχὶ εἰς χρυσὸν παρὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας καὶ παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Λογιζόμενον δὲ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐγγραφὰς τὸ ὅλον τῆς ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς εἰσπραχθέν ἔσοδον τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 5,221 καὶ 11, ἧτοι ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 1,621 καὶ 11.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 σημειοῦνται ὡς εἰσπραχθέντα ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Ἐκ τῆς τῶν τόκων τοῦ παγείου δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων	Δρ.	274.45
Ἐκ τῆς τῶν τόκων τῶν λαχειοφ. ὀμ. Ἐθν. Τραπεζῆς	»	112.70
Ἐκ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωλήσεως γραμματίων τοῦ λαχείου, ὧν τὸ ἀντίτιμον εἰσεπράχθη κατὰ τὸ 1894	»	3,875.47
Ἐκ φράγκων χρ. 500 τιμήματος Ἀρχ. Ἐφ. τὸ ὅλον	Δρ.	361.75
		<u>4,624.37</u>

ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους κατὰ δρ. 596 καὶ 74.

Περὶ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν 500 χρυσῶν φράγκων ἐκ πωλήσεως Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος, σημειουμένης εἰς δραχ. 361 καὶ 75, παρατηρητέον ὅτι αὕτη προέρχεται ἐξ ἐγγραφῆς ὁμοίας πρὸς τὴν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος παρουσιάσασαν τὴν μεγάλην νομισματικὴν διαφορὰν ἐκ δραχ. 1,711 ἐπὶ μειώσει τῆς τιμῆς τῶν πωληθέντων σωμάτων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Προσηκόντως δὲ τακτοποιούμενον τὸ ἔσοδον τῶν δραχ. 361 καὶ 75, θέλει αὐξήσει μὲν τὸ ἐκ πωλήσεως Ἀρχαιολ. Ἐφην. ἔσοδον τοῦ 1894, ἐλαττώσει δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν τὸ ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς ἔσοδον τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐκ τῶν τόκων τοῦ δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὡς καὶ ἡ ἐκ τῶν τόκων τῶν λαχειοφ ὁμολογιῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς νομισματικὴ διαφορὰ εἶναι κατ' οὐσίαν τόκος, καθ' ἃ ἤδη εἶρηται.

Ὡς ἀπρόβλεπτον ἔσοδον ἀναγράφεται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ 1895 καὶ αἱ μὴ ἀπαιτηθεῖσαι ἐμπροθέσμως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρὰ τῶν δικαιούχων ἀμοιβαί δέκα κληρωθέντων λαχείων τῆς α' ἐξαμηνίας τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐνὸς μὲν ἐκ δραχ. 500, τῶν δὲ λοιπῶν ἐννέα πρὸς δραχ. 100 ἕκαστον, ἦτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 1,400. Κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν τῆς Ἐταιρείας αἱ

ἀμοιβαί τῶν κληρουμένων καθ' ἑξαμηνίαν λαχείων, αἱ μὴ ἀπαιτηθεῖσαι ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας, καταλογιζόμεναι εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀπρόβλεπτων ἐσόδων. Περὶ τῆς τοιαύτης τοῦ Ὄργανισμοῦ διατάξεως γενήσεται λόγος κατωτέρω. Ὄρθως ὁμῶς κατὰ ταύτην ἀναγράφεται ὡς ἀπρόβλεπτον ἔσοδον, καίπερ μὴ φερόμενον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τὸ τοιοῦτον κονδύλιον.

Ὄρθως ὡσαύτως ἀναγράφεται ὡς ἀπρόβλεπτον ἔσοδον ἐν τῷ οἰκείῳ ἀναλυτικῷ πίνακι, τὸ καὶ πράγματι τυγχάνον τοιοῦτον, δραχ. 80 καὶ 25, προερχόμεναι ἐξ ἐκποιήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ, ἤτοι πετρῶν ἀκατεργάστων, ἐξαχθειῶν ἐκ τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῶν, τῶν ἐκτελεσθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Σκιᾶ.

Ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι ἀναγράφονται τέλος ὡς ἀπρόβλεπτον ἔσοδον δραχ. 33 καὶ 90 ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων δοθέντων κακῶς εἰς ἐργάτην ὑπὲρ τὸ κεκανονισμένον ἡμερομίσθιον.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων ἐν τῷ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρῳ ἀναγράφει ἀπρόβλεπτον ἔσοδον καὶ δραχ. 50 ἐξ ἐπιβολῆς προστίμων. Ἀλλὰ τοιοῦτον ἔσοδον δὲν ὑπῆρξε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Τὸ ἄρθρον 6, τὸ καὶ τελευταῖον τοῦ Α' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, φέρει τὸν τίτλον «*Ἔσοδα παρελθουσῶν χρήσεων*», προσδιοριζόμενα ἐν αὐτῷ εἰδικώτερον ὡς πηγάζοντα ἐξ εἰσφορῶν ἐταίρων καὶ ἄλλων ἐσόδων, προϋπολογισθέντα δὲ εἰς δραχ. 1,500.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους ἀναγράφονται εἰσπραχθέντα, ἐξ ὀφειλομένων μὲν εἰσφορῶν ἐταίρων παρελθ. ἐτῶν, δραχ. 1,015, ἐξ ὀφειλομένων δ' ἐνοικίων παρελθουσῶν χρήσεων, δραχ. 403 καὶ 15. Ἐκ τοῦ τελευταίου δὲ τούτου κονδυλίου αἱ μὲν δραχμαὶ 268 καὶ 65 προέρχονται ἐξ ἐνοικίων τῆς ἐν Κηφισίᾳ οἰκίας διὰ τὰ ἔτη 1881 καὶ 1882 κατὰ τὴν γενομένην ἐκκαθάρισιν ὑπὸ τοῦ κ. Τσακωνοπούλου, αἱ δὲ δραχ. 134 καὶ 50 ἐξ ἐνοικίων τῆς ἐν Ἀθήναις παρὰ τὰ Ἐλαιοτριβεία οἰκίας διὰ τὰ ἔτη 1892, 1893 καὶ 1894.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερουσῶν εἰσφορῶν τῶν ἐτῶν 1892 καὶ 1893 δραχ. 1,639 καὶ 25, ἀντιστοι-

χοῦσαι πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐκ δραχ. 1,015 εἰσπραχθείσας τῷ 1895.

Εἰσπραξις ἐξ ἐνοικίων παρελθόντων ἐτῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1894 δὲν ἀναγράφεται. Ἄλλ' ὡς εἴρηται καὶ ἐν τοῖς ἔμ-προσθεν, τὸ εἰσπραχθὲν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐνοίκιον τῆς ἐν Κη-φισσίᾳ οἰκίας ἐκ δραχ. 200 ἀνήκει κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἔτη προηγούμενα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους τῶν ἀνα-γομένων εἰς τὸ Α' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐξεταστέα δὲ ἤδη τὰ ἐκ τοῦ λαχείου ἔσοδα, εἰς ἃ ἀποβλέπει τὸ Β' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄλλ' ἐν πρώτοις παρατηρητέον ὅτι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ 1895 ἀναγράφονται, ἀσχέτως πρὸς τὸν προϋπο-λογισμόν, ἔσοδα ἐκ λαχείων παρελθόντων ἐτῶν, ὧν οἱ ὀφειλέται δὲν εἶχον ἀναγραφῆ οὔτε εἰς τοῦ ἔτους 1894, οὔτε εἰς τῶν προ-ηγουμένων ἐτῶν τοὺς λογαριασμούς. Τῶν ἐσόδων τούτων ὀφειλέ-ται εἰσὶν οἱ ἑξῆς :

Ὁ ἐν Προύσῃ πρόξενος ἐκ τῶν λαχείων τῶν ἐτῶν 1891 καὶ 1892	διὰ δρ.	135.—
ὁ ἐν Σμύρνῃ Γεν. πρόξενος ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1892	» »	88.20
ὁ ἴδιος ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1894 (ὧν ὀφει-λέτης ἀναγράφεται καὶ εἰς τὸν εἰδικὸν πίνακα τοῦ λαχείου τῆς Β' ἑξαμην. τοῦ ἔτους ἐκεῖνου) » »		360.—
Καὶ ὁ ὑποτελώνης Σίφνου ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ 1892	» »	45.—
	Τὸ ὅλον	δρ. 628.20

Τῶν ὀφειλετῶν τούτων τὰ ὀνόματα ἀναγράφονται ἐν τοῖς λο-γιστικοῖς βιβλίοις, ὡς καὶ ἡ αἰτία τῆς ὀφειλῆς αὐτῶν, ἀποδει-κνυομένης ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων.

Τελευταῖος ὀφειλέτης ἐκ λαχείων παρελθόντων ἐτῶν ἀναγρά-φεται καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ ποσὸν δραχ. 220, ἢ μᾶλλον χρυσῶν φράγκων 220, καταβληθέντων διαταγῇ

τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὑπὸ τοῦ ἐν Σμύρῃν Γεν. προξένου κατὰ τὸ ἔτος 1891 τῷ Α. Κοντολέοντι ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ λαχείου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἅτινα ὁ εἰρημένος Γεν. πρόξενος ἀπέστειλεν ἡλαττωμένα κατὰ τὸ ποσὸν τὸ καταβληθὲν εἰς τὸν Κοντολέοντα. Παρεκλήθη δ' ἐπανειλημμένως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδευσεως νὰ ἀποδώσῃ τῇ Ἐταιρείᾳ τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσόν, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἀπέδωκεν αὐτό.

Τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀποβλέπον ἀποκλειστικῶς, ὡς εἴρηται, εἰς τὸ ἐκ τοῦ λαχείου ἔσοδον, ὑποδιαιρεῖται εἰς 3 ἄρθρα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον ἀναγράφουσι τὸ ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ λήξαντος ἔτους ἔσοδον, προϋπολογισθὲν εἰς δραχ. 300,000, τὸ δὲ δεύτερον ἀναγράφει συμπληρωτικῶς τὸ ἐκ τοῦ λαχείου τῆς 6' ἑξαμηνίας τοῦ 1894 ἔσοδον, τὸ μὴ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐκείνου εἰσπραχθὲν, καὶ προϋπολογισθὲν εἰς δραχ. 2,000.

Ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ἐσόδου εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δραχ. 1862 παρὰ τῶν ἐξῆς ὀφειλετῶν, ἀναγραφομένων καὶ ἐν τῷ εἰδικῷ πίνακι τοῦ λαχείου τῆς 6' ἑξαμηνίας 1894.

Τοῦ ἐν Χίῳ	Προξένου	διὰ λαχεῖα	118	δραχ.	236
» »	Ἡρακλείῳ	» »	70	»	140
» »	Πρεβέζῃ	» »	143	»	286
» »	Κ/πόλει Γ. Προξένου	» »	200	»	400
» »	Σέρραϊς Προξένου	» »	100	»	200
» »	Προύσῃ Ὑποπροξένου	» »	100	»	200
» »	Σκοπέλῳ ταμίου	» »	50	»	100
» »	Σίφνῳ ὑποτελώνου	» »	50	»	100
Καὶ παρὰ τοῦ	γυμνασιάρχου	6' Γυμν. Πατρῶν		»	200
		Τὸ ὅλον		δρ.	1862

Περὶ τῶν παρὰ τοῦ γυμνασιάρχου Πατρῶν εἰσπραχθέντων σημειωτέα τὰ ἐξῆς: Ἐν μὲν τῷ εἰδικῷ πίνακι τοῦ λαχείου τῆς Β' ἑξαμηνίας 1894 φαίνεται οὗτος ὡς ὀφειλέτης δραχ. 160 ἐξ ὑπολοίπου πωληθέντων ὑπ' αὐτοῦ γραμματίων. Ἐπληρώθησαν

ὁμως ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δραχ. 200, ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν ὡς ὀφειλομένων σημειουμένων δραχ. 40. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα ἡ διαφορὰ πηγάζει ἐκ τῶν δικαιωμάτων καταναλώσεως μὴ κρατηθέντων.

Τὰ δὲ ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ λήξαντος ἔτους ἔσοδα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς.

Εἴρηται ἐν ἀρχῇ ὅτι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου σημειοῦται ὡς ἔσοδον ἐκ τοῦ λαχείου τὸ καθαρὸν προῖόν τῶν δύο ἐξαμηνιῶν, θεωρηθὲν ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ ὡς τοιοῦτον τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν οὐ μόνον τῶν εἰς βᾶρος τοῦ λαχείου γενομένων δαπανῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὀφειλομένων, ἅτινα ἐν τούτοις ἐνδέχεται καὶ νὰ μὴ ἀποτιθῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ ἐπομένως νὰ μείνωσιν εἰς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας. Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων δὲν ἐμφαίνονται κατὰ τὰ ἤδη εἰρημένα αἱ βαρύνουσαι τὸ λαχεῖον δαπάναι, εἴτε πραγματοποιηθεῖσαι, εἴτε ὀφειλόμεναι, ἀναγραφεῖσαι εἰς τοὺς εἰδικούς τοῦ λαχείου πίνακας μετὰ τοῦ συνόλου τῶν ἐξ αὐτοῦ εἰσπραχθέντων καὶ ὀφειλομένων ἐσόδων.

Ἡ τοιαύτη τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν κατατομὴ καταστρέφει τὴν ἐνότητα, ἣτις πρέπει νὰ τηρῆται ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τῆς διαχειρίσεως, ἀναγκάζουσα τὸν ἐλέγχοντα νὰ προσθέτῃ ἢ νὰ ἀφαιρῇ τοὺς ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν καὶ πινάκων εἰλημμένους ἀριθμούς, καὶ νὰ συνδυάζῃ αὐτοὺς καταλλήλως, ἵνα φθάνῃ εἰς τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα, ἂν δέ τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς πλημμελεῖς ἐγγραφάς, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, θέλει κατανοήσῃ τὰς δυσχερείας, ἃς ἀπαντᾷ ὁ ἐπιχειρῶν νὰ πορισθῇ ἐκ τῶν τοιούτων πινάκων τὰ πραγματικὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Ὁ κ. Τσακωνόπουλος ἐν τῇ καταρτίσει τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν καὶ τῶν εἰδικῶν πινάκων τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1894 ἐτήρησε σύστημα, ὃπερ ὤφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ κ. Ἀδάμ, ὅπως ἀπαλλάξῃ καὶ ἑαυτὸν καὶ ἐμὲ πολλῶν κόπων ἐν τῇ ἀναζητήσῃ καὶ τῷ προσδιορισμῷ τῶν πραγματικῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ κ. Τσακωνοπούλου συνετάσ-

σετο και ὁ τοῦ λήξαντος ἔτους ἀναλυτικὸς πίναξ τῶν ἐσόδων, περὶ οὗ ἐνταῦθα πρόκειται, ἤθελε καταφαινέσθαι ἐξ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους τούτου ἔσοδα, πλην τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς, περιληφθείσης εἰς τὰ ἄλλα ἔσοδα, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 300,000, ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν εἰς δραχ. 298,054, διότι τὸ ὑπόλοιπον ἐκ δραχ. 1946 ὀφείλεται ὑπὸ διαφορῶν ἀνταποκριτῶν, κατονομαζομένων ἐν τοῖς εἰδικοῖς τῶν λαχείων τῶν δύο ἑξαμηνιῶν πίναξι.

Τὸ ὅλον δὲ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, μὴ λογιζομένων τῶν πλημμελῶν ἐγγραφῶν, ἀνέρχεται, συμπεριλαμβανομένων μὲν καὶ τῶν βεβαιωθέντων ἀλλὰ μὴπω εἰσπραχθέντων, εἰς δραχμὰς 349,101 καὶ 06, μὴ συμπεριλαμβανομένων δὲ τούτων, εἰς δραχ. 345,004 καὶ 86.

Προκειμένου δὲ περὶ βεβαιώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ τοιαύτη βεβαίωσις δὲν ὑπῆρξε πλήρης. Δὲν περιελήφθησαν παραδείγματος χάριν εἰς τὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα οἱ ὀφειλόμενοι τόκοι τῆς 6' ἑξαμηνίας λήξαντος ἔτους τῶν 64 ὁμολογιῶν τοῦ παγίου ἐθνικοῦ δανείου, ὧν ἡ εἰσπραξις ἀνεβλήθη ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λαχείου, οὗ τὰ γραμμάτια τῆς 6' ἑξαμηνίας παρελθ. ἔτους, βραδέως ἐκτυπωθέντα, ἀπερρόφησαν, ὡς εἰκὸς, ὀλόκληρον τὴν μέριμναν τοῦ διαχειριζομένου αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἡ βεβαίωσις τῶν ἐσόδων τῆς Ἑταιρείας καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ ἰδίᾳ ἡ ἀναγραφὴ ἐν τοῖς ἐτησίοις λογαριασμοῖς τῶν ὀφειλετῶν, ἀποβαίνει ἀπαραίτητος, καὶ χάριν τῆς λογιστικῆς τάξεως, καὶ διότι ἄλλως ἐνδέχεται διὰ τοῦ χρόνου νὰ λησμονηθῶσι αἱ τε ὀφειλαὶ καὶ οἱ ὀφειλέται. Καὶ δυνατὸν μὲν τινα τῶν βεβαιουμένων ἐσόδων νὰ μὴ εἰσπραχθῶσιν, ἀλλὰ προτιμότερον πάντως εἶναι νὰ ἀποφασίζηται κατόπιν ἡ διαγραφὴ ἐκείνων, ὧν ἡ εἰσπραξις κατέστη ἀνέφικτος οἰωδῆποτε λόγῳ, ἢ νὰ μὴ ἀναγράφωνται ἐν τοῖς ἐτησίοις λογαριασμοῖς αἱ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ὀφειλαί, αἱ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγνωρισθεῖσαι ὡς τοιαῦται καὶ καταλογισθεῖσαι τοῖς ὑπολόγοις. Τούτων δὲ τῶν λόγων ἕνεκα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ λήξαντος ἔτους ἀναγραφὴν τῶν ὀφειλῶν

καὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐκ τῶν λαχείων παρελθόντων ἐτῶν, περὶ ὧν εἴρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

Παραβαλλόμενον τέλος τὸ ὅλον τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐσόδων, ἀνερχομένων, ὡς εἴρηται, εἰς δραχ. 345,004 καὶ 86, πρὸς τὰ τοῦ 1894 ἔσοδα, ἀνελθόντα εἰς δραχ. 217,891 καὶ 71, εἶναι ἀνώτερον κατὰ δραχ. 127,113 καὶ 15.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος κατετέθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, λόγῳ ἐγγυοδοσίας, δραχμαὶ 6,500, ἧτοι πέντε μὲν χιλιάδες δραχμῶν ὑπ' ἐμοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ Ὁργανισμοῦ, αἱ δὲ λοιπαὶ χίλια πεντακόσαι δραχμαὶ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου Μοσχοῦ, τοῦ ἀναλαβόντος ἐν μειοδοτικῇ δημοπρασίᾳ τὴν προμήθειαν τῶν διὰ τὴν στερέωσιν τῶν ἐπιστηλίων τοῦ Παρθενῶνος ἀναγκαίων μαρμάρων.

Προστιθεμένων δὲ καὶ τούτων εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους, τὸ ὅλον αὐτῶν ποσόν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν βεβαιωθέντων, ἀλλὰ μῆπω εἰσπραχθέντων ἐσόδων, ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 355,601 καὶ 06.

Ἄλλ' οὔτε τὸ ὀλικόν τοῦτο ποσόν, οὔτε τὸ τῶν πραγματικῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, εἴτε μόνον τῶν εἰσπραχθέντων, εἴτε καὶ τῶν βεβαιωθέντων ὁμοῦ, ἐμφαίνεται εἰς τινα τῶν πινάκων τῆς λογοδοσίας τῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους, περὶ ὧν ἤδη εἴρηται. Ἄλλ' ὁ μετὰ τῆς παρούσης ἐκθέσεως δημοσιεύμενος ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καταδεικνύει ἐν πάσῃ ἀκρίβειᾳ τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀνερχόμενα εἰς δρ. 322,954, τὰ βεβαιωθέντα, ἀνελθόντα εἰς δρ. 348,183 καὶ 06, τὰ εἰσπραχθέντα, ἀνελθόντα εἰς δρ. 345,004 καὶ 86, καὶ τὰς κατατεθειμένας ἐγγυοδοσίας ἐκ δρ. 6,500, αἰτινες προστιθέμεναι μὲν εἰς τὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀναβιβάζουσιν αὐτὰ εἰς δραχμὰς 354,681 καὶ 06, (εἰς ἃς προστιθεμένων καὶ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος βεβαιωθέντων ἐσόδων παρελθόντων ἐτῶν, ἀποτελεῖται τὸ ὅλον ποσόν τῶν δραχμῶν 355601 καὶ 06, ὅπερ ἐσημειώθη ἀνωτέρω), προστιθέμεναι δὲ εἰς τὰ εἰσπραχθέντα, ἀναβιβάζουσιν αὐτὰ εἰς δραχμὰς 353,504 καὶ 86. Ὁ αὐτὸς πίναξ δεικνύει κατὰ τὰ διάφορα κονδύλια τὰς ἐπιπλέον ἢ ἔλασσον διαφορὰς μεταξὺ προϋπολογισθέντων καὶ βε-

βαιωθέντων ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ τὸ γενικὸν αὐτῶν ἄθροισμα, καθ' ὃ τὰ μὲν ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων βεβαιωθέντα ἀνέρχονται εἰς δρ. 25,448 καὶ 91, τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον εἰς δραχμὰς 219 καὶ 85, ἥτοι ἀνέρχονται ἐπὶ πλέον τὰ βεβαιωθέντα πρὸς τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα κατὰ δρ. 25,229 καὶ 06. Προστιθεμένων δ' εἰς ταύτας καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ βεβαιωθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐσόδων παρελθόντων ἐτῶν ἐκ δραχ. 918, ἀνέρχεται τὸ ὅλον τῶν ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ τὸ 1895 ἐσόδων εἰς δραχμὰς 26,147 καὶ 06.

Πρὶν ἢ μεταβῶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐξόδων, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ περὶ τοῦ λαχείου, ὅπερ, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παρατιθεμένων ἀριθμῶν, ἀποτελεῖ τὴν κυριωτάτην πηγὴν τῶν ἐσόδων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τὴν καὶ μόνην δεκτικὴν μείζονος ἐν τῷ μέλλοντι ἀναπτύξεως.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διατιθεμένων λαχείων.

Οἱ ἀναλυτικοὶ πίνακες τῶν λαχείων τῶν δύο ἑξαμηνιῶν τοῦ λήξαντος ἔτους δεικνύουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις πόσα λαχεῖα διετέθησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τῶν προξένων, πόσα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους διὰ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ἀρχῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ πόσα ἐπωλήθησαν ἐν Ἀθήναις, τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἐστὶ τῆς καταναλώσεως τῶν λαχείων. Διετέθησαν δὲ κατὰ τὰς δύο ἑξαμηνίας, ἐν μὲν τῷ ἐξωτερικῷ, λαχεῖα 4150, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, 42 περίπου χιλιάδες, καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας.

Ἡ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κατανάλωσις τῶν λαχείων ὑπῆρξε μὲν πάντοτε μικρά, ἀλλ' ἡ μείζων ἐλάττωσις ἐπῆλθε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Καὶ ἐντὸς δὲ τοῦ ἔτους τούτου τὴν μὲν πρώτην ἑξαμηνίαν διετέθησαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λαχεῖα 2297, τὴν δὲ δευτέραν μόνον 1855. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἑξαμηνίαν πολλοὶ τῶν προξένων ἐπέστρεψαν οἱ μὲν τὰ πλεῖστα, οἱ δὲ ἅπαντα τὰ ἀποσταλέντα αὐτοῖς γραμμᾶτια, ἐπὶ τῷ λόγῳ κυρίως ὅτι

ἢ εἰς χρυσὸν πώλησις αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ ἀποβαίνει ἀδύνατος. Ἀρκοῦμαι δὲ νὰ ἀναφέρω συγκεκριμένως τὰ ἐξῆς γεγονότα: Ἐν Κων/πόλει διετέθησαν κατὰ τὴν β' ἐξαμηνίαν λήξαντος ἔτους μόνον 76 γραμμάτια. Ἐν Σμύρνῃ δέ, ἔνθα διετίθεντο ἄλλοτε καθ' ἑκατοστίας τὰ γραμμάτια, οὐδὲ ἐν ἐπωλήθη ἐκ τῶν τῆς β' ἐξαμηνίας λήξαντος ἔτους. Τὸ δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξενεῖον, πρὸς ὃ ἀπεστάλησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐξαμηνίαν 300 γραμμάτια, ἐπέστρεψε κατὰ τὸν Ἰανουάριον ε. ε. τὰ 275, ὡς μὴ διατεθέντα. Τὸ δὲ ἐν Λονδίῳ Γεν. Προξενεῖον, πρὸς ὃ εἶχον σταλῆ 100 γραμμάτια τοῦ λαχείου τῆς α' ἐξαμηνίας ε. ε., ἀπῆντησε μετὰ παρέλευσιν πολλῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκκυβέσεως εἰς τὰ ἀπευθυνθέντα αὐτῷ ἀλλεπάλληλα ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅτι οὐδὲ ἐν ἐκ τούτων ἠδυνήθη νὰ διαθέσῃ. Καὶ τὸ ἐν Μασσαλίᾳ Γεν. Προξενεῖον ἐπέστρεψεν, ὡς μὴ δυνάμενα νὰ ἐκποιοθῶσιν, ἑκατὸν λαχεῖα τῆς β' ἐξαμηνίας, ἧτοι ὅσα εἶχον ἀποσταλῆ αὐτῷ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ διὰ τοῦ νέου Ὁργανισμοῦ καθιερωθὲν καὶ αὐστηρῶς ἐφαρμοθὲν μέτρον τοῦ νὰ εἰσπράττεται εἰς χρυσὸν τὸ τίμημα ἀπάντων τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωλουμένων λαχείων. Κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἀπέστελλον μὲν πολλοὶ τῶν προξένων εἰς χρυσὸν τὸ ἀντίτιμον τῶν ὑπ' αὐτῶν διατιθεμένων λαχείων, ἀλλ' ἐθεωρήθη καλὸν νὰ καθιερωθῆ ὑποχρεωτικὴ πανταχοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ εἰς χρυσὸν πώλησις τῶν λαχείων. Τὸ μέτρον δὲ τοῦτο ἐστράφη δυστυχῶς κατὰ τοῦ ἐπιδιωχθέντος δι' αὐτοῦ σκοποῦ. Καὶ ἐν πρώτοις εἰς τινα τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρη ὑπάρχουσιν οἱ προμηθευόμενοι ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἀθηνῶν δι' ἰδίων ἀνταποκριτῶν λαχεῖα πρὸς μεταπώλησιν, καταβάλλοντες ἐνταῦθα (ὅπερ ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῆ) τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς χαρτονομίσματα, καὶ προσφέροντες ἐν τῷ τόπῳ τὰ λαχεῖα εἰς τιμὴν εὐθηνότεραν ἐκείνης, ἣν ὀφείλουσι νὰ ἀπαιτῶσιν οἱ πρόξενοι. Ἀλλαχοῦ δὲ αὐτὴ ἡ ἐπιτοπίως ὑφισταμένη νομισματικὴ διαφορὰ μεταξὺ χρυσοῦ καὶ χαρτονομίσματος καθίστησιν ἀδύνατον τὴν εἰς χρυσὸν εἰσπραξίν τοῦ τιμήματος τῶν λαχείων. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν προξένων αἰτιῶνται καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενεῖς, εἰς οὐδαμῶς εὐ-

διαθέτους νὰ ἀγοράζωσι λαχεῖα τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας, καὶ ὅτε μὲν τοῦτον, ὅτε δὲ ἐκείνον τὸν λόγον προβάλλοντας ἐν τῇ ἀποποιήσει, καὶ παρακαλοῦσι τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τῆς τοιαύτης φροντίδος, ἥτις τοσοῦτον μᾶλλον ἀποβαίνει αὐτοῖς ὀχληρά, ὅσον συχνότερον ἐπιφορτίζονται τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκποιήσεως λαχείων.

Ἄφ' ἐτέρου δὲ παρατηρητέα καὶ τὰ ἐξῆς: Ἡ ἀποστολὴ πρὸς τοὺς προξένους λαχείων πρὸς πώλησιν δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένη κινδύνων ζημίας. Ἐν πρώτοις πολλοὶ τῶν προξένων ἀποστέλλουσι τοὺς λ/σμοὺς λίαν βραδέως, ἢ καθυστεροῦσι τὸ τίμημα τῶν ἐκποιουμένων λαχείων ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα. Οἱ δύο πίνακες τῶν λαχείων τοῦ λήξαντος ἔτους φέρουσιν ὡς ὀφειλέτας πολλοὺς προξένους, ἓνα δὲ καὶ μόνον ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δημοσίῳ ὑπαλλήλων, ἐξοφλήσαντα καὶ τοῦτον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου ε. ε. τὴν ὀφειλὴν του. Ἀλλὰ τὸ μείζον κακὸν εἶναι τὸ ἀκόλουθον: Τινὲς τῶν προξένων, παρὰ τὰ ἐπιστελλόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας, οὐ μόνον δὲν ἐπιστρέφουσιν ἐγκαίρως τὰ λαχεῖα, ἅτινα ἀδυνατοῦσι νὰ διαθέσωσιν, ἀλλ' ἐνίοτε ἐπιστρέφουσι ταῦτα μετὰ πολὺν χρόνον ἀπὸ τῆς κληρώσεως, καὶ δὴ ἀφοῦ γνωσθῇ τὸ μὴ εὐνοϊκὸν διὰ τὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν λαχεῖα ἀποτελέσμα τῆς ἐκκυβέσεως. Καὶ καταλογίζει μὲν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς βάρος τῶν τοιούτων προξένων τὰ βραδέως ἐπιστρεφόμενα λαχεῖα, ἀλλ' ὁ καταναγκασμὸς αὐτῶν πρὸς ἀπότισιν τῶν καταλογισθέντων εἶναι καὶ δυσχερὴς καὶ πολυδάπανος ἐν ταύτῳ.

Δύναται τις ἐν τούτοις νὰ ἀντιπαρατηρήσῃ ὅτι αἱ ἐκ τούτων ἐνδεχόμεναι ζημίαι καλύπτονται μέχρι τοῦδε διὰ τῶν εἰσπρατομένων ἐν συνόλῳ ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωλουμένων λαχείων, ἐπὶ τῇ διαφορᾷ, ὅτι ἄλλοθεν μὲν πηγάζει τὸ κέρδος, ἄλλοθεν δὲ ἡ ζημία. Ἀλλ' ὡς εἴρηται ἤδη, ἡ προβαίνουσα ὀσημέραι ἐλάττωσις τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δαπανωμένων λαχείων ἐνδέχεται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ παρουσιάσῃ ζημίαν μὴ καλυπτομένην ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς.

Ταῦτα πάντα ἔχον ὑπ' ὄψει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀπε-

φάσιεν ἐσχάτως νὰ μὴ στέλλωνται τοῦ λοιποῦ λαχεῖα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, πρὸς τοὺς προξένους δηλονότι, ἀφοῦ μάλιστα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις, ὁσημέραι αὐξάνει ἡ κατανάλωσις καὶ ἡ ζήτησις αὐτῶν, καὶ ἐπομένως οὐδεὶς ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐναπολειφθῶσι λαχεῖα ἀδιάθετα.

Ἄλλ' ἄρα γε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, καὶ δὴ εἰς τὰ μεγάλα τοῦ ἑλληνισμοῦ κέντρα, ἡ διηνεκὴς καὶ ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ κατανάλωσις λαχείων ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων; Τοῦ ζητήματος τούτου, σπουδαιοτάτου ἀναμφισβητήτως, ἡ ἐξέτασις κεῖται ἐκτὸς τοῦ σκοποῦ τῆς παρούσης ἐκθέσεως.

Οὐδὲν ἤτεον κρίνω ἀναγκαίως καὶ τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως ἢ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκ τοῦ λαχείου εἰσπραττομένων χρημάτων.

Κατὰ τὸ ἐδάφ. δ' τοῦ ἄρθρ. 21, τηρεῖται ὑπὸ τοῦ ταμίου ἴδιον βιβλίον διπλοτύπων εἰσπράξεων διὰ τὸ λαχεῖον. Ἐκ τούτου δ' ἐκδίδεται δι' ἕκαστον καταναλωτὴν ἢ ἀγοραστὴν ἴδιον διπλότυπον, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν τῶν πωληθέντων λαχείων, τὸ καταβληθὲν ἀντίτιμον αὐτῶν, καὶ τὸ κρατηθὲν δικαίωμα καταναλώσεως, δέκα τοῖς ἑκατόν, ἐκπιπτόμενον ὑπὲρ τοῦ καταναλωτοῦ ἢ ἀγοραστοῦ, τοῦ ἀγοράζοντος ὑπὲρ τὰ δέκα λαχεῖα, μένον δὲ εἰς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας ἐκ πωλήσεων λαχείων κατὰ ποσὰ ἐλάσσονα τῶν ἑνδεκα. Καὶ τὸ μὲν ἕτερον τῶν διπλοτύπων, τὸ μένον εἰς τὸ στέλεχος, ὑπόγράφεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ, τὸ δὲ ἕτερον, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ ταμίου, ἀποκόπτεται καὶ δίδεται τῷ ἀγοραστῇ ἢ καταναλωτῇ.

Εἴρηται ἤδη ὅτι ἐν Ἀθήναις διατίθενται τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἐκδιδομένων λαχείων. Τὰ ὄργανα δὲ, δι' ὧν προσφέρονται εἰς τὸ κοινὸν πρὸς κατανάλωσιν αἱ πεντήκοντα περίπου χιλιάδες λαχείων, εἰσὶν, ὡς γνωστόν, οἱ ἀγυιόπαιδες, οἵτινες διὰ τῶν μικρῶν αὐτῶν οἰκονομιῶν προμηθεύομενοι ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρείας κατὰ δεκάδας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ λαχεῖα, μεταπωλοῦσι ταῦτα ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν 10 τοῖς $\frac{0}{10}$. Ἐξαντλοῦντες δὲ τὰς πρώτας αὐτῶν προμηθείας μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἐνίοτε δὲ καὶ καθ' ἡμέραν, προμη-

θεύονται τὴν ἐπομένην ἕτερα ἐπίσης μικρὰ ποσὰ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως. Ἐπειδὴ δὲ τὰ λαχεῖα ἀγοράζονται κατὰ τὰς 20 ἢ 25 τελευταίας πρὸ τῆς ἐκκυβεύσεως ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας γίνεται ἡ μεγαλειτέρα πώλησις ἐν τῷ ταμείῳ, συνωστιζομένων ἐν αὐτῷ ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἐσπέρας τῶν ὀργάνων τῆς καταναλώσεως.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ κατὰ γράμμα ἡ ἀνωτέρω διάταξις τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐὰν δηλονότι ἐκδίδωται καθ' ἕκαστον ἀγοραστὴν ἴδιον διπλότυπον καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας διατυπώσεις, δὲν θέλει κατορθωθῆ, καὶ ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἄνευ διακοπῆς ἐνεργεῖται ἡ πώλησις τῶν λαχείων, οὐδὲ τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις πωλουμένων λαχείων ἡ κατανάλωσις. Πρὸς οἰκονομίαν δὲ τοῦ πράγματος, ὅτε μὲν ἐν καὶ μόνον ἐκδίδεται διπλότυπον διὰ πλείονας συγχρόνως παρουσιαζομένους ἀγοραστάς, ὅτε δέ, ὅπερ καὶ εὐχερέστερον, συμπληροῦται καθ' ἕκαστον ἀγοραστὴν μόνον τὸ ἐν τῷ στελέχει τοῦ βιβλίου διπλότυπον. Ἀλλὰ καὶ οὕτω καταναλίσκεται οὐχὶ ὀλίγος χρόνος, ἐπιβραδυνομένης ἐκ τούτου τῆς πωλήσεως.

Ἐτέρα διάταξις τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἔτι μᾶλλον δυσχεραίνουσα τὴν πώλησιν τῶν λαχείων ἐν Ἀθήναις, εἶναι ἡ ἀκόλουθος: Ἐῖρηται ἤδη ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς καταναλώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρείας πωλουμένων λαχείων κατὰ ποσὰ ἐλάσσονα τῶν δέκα μένει ὡς ἀπρόβλεπτον κέρδος ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας. Ἐκ τούτου δ' ἔπεται, ὅτι ὁ ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ καὶ ἀνα ἕν, δύο ἢ τρία λαχεῖα εἰς πάντα θέλοντα, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του, καὶ νὰ ἐκδίδῃ φυσικῶς διπλότυπον διὰ πᾶσαν τοιαύτην πώλησιν, οὕσαν ἄλλως ἀπαραίτητον διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας κέρδους τῶν ἐκ τοιούτων πωλήσεων δικαιωμάτων καταναλώσεως.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπω, μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ὅτι μόνος αὐτῆς τῆς διατάξεως ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις δύναται νὰ μεταιώσῃ τὴν πώλησιν τοῦ λαχείου ἐν Ἀθήναις. Ὁφείλω δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς προσφορᾶς πρὸς ἀγορὰν λαχείων τῆς 6' ἐξαμηνίας τοῦ λήξαντος ἔτους ἐνόμισα

ἐπιβαλλόμενόν μοι νὰ τηρήσω ἀκριβῆ τὴν διάταξιν ταύτην. Ἄλλὰ κατόπιν, ὅτε ἤρξαντο συνωστιζόμενοι οἱ ἀγοράζοντες λαχεῖα πρὸς μεταπώλησιν ἠναγκάσθη νὰ προτιμῶ τούτους καὶ νὰ παραπέμπω πρὸς αὐτούς τοὺς θέλοντας νὰ ἀγοράζωσι δι' ἑαυτοὺς λαχεῖα ἐλάσσονα τῶν δέκα. Ὅσκις ὅμως παρουσιάζετό τις, ἰδιότροπος ἐπιτραπήτω μοι εἰπεῖν, θέλων νὰ ἀσκήσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐταιρείας ἀναγνωριζόμενον αὐτῷ δικαίωμα, ἠναγκαζόμενη νὰ ὑποχωρῶ, πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων καὶ ἐπιθέσεων κατ' ἐμοῦ τῆς δημοσιογραφίας ἐπὶ καταφῶρῳ παραβιάσει τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐταιρείας.

Αὐτόδηλον ἐκ τῶν εἰρημένων καθίσταται τὸ ἄστοχον τῶν τοιούτων διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὅστις ἐν πρώτοις μὲν ἔδει νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ταμίου πώλησιν λαχείων εἰς ποσὰ ἐλάσσονα τῶν δέκα. Ἐὰν μάλιστα αὐξηθῆ ἐν τῷ μέλλοντι ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδιδομένων λαχείων, ἀποβαίνει ἀπαραίτητον νὰ ὀρισθῆ ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ταμίου πωλουμένων λαχείων εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 10. Ἀπαραίτητον ὡσαύτως ἀποβαίνει νὰ ἀφεθῆ εἰς τὸν ταμίαν ἐλευθερία τις ἐν τῇ λήψει τῶν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ὑπαγορευομένων ἐκάστοτε μέτρων, καὶ δὴ νὰ προσφέρῃ διὰ καταλλήλων ὀργάνων εἰς πλείονα μέρη τῆς πόλεως λαχεῖα πρὸς πώλησιν, καὶ οὐχὶ νὰ ἀναγκάζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ περὶ διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεων, ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου βιβλίου, νὰ συγκεντροῖ πρὸ αὐτοῦ πάντας τοὺς ἀγοράζοντας λαχεῖα πρὸς μεταπώλησιν ἀγυιόπαιδας, καὶ ταῦτα καθ' ὄν χρόνον ὀφείλει νὰ φροντίζῃ ὅπως οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριταὶ ἀποστέλλωσιν ἐγκαίρως τοὺς λογαριασμοὺς τῶν καταναλωθέντων λαχείων καὶ τὰ ἐναπολειπόμενα ἐκ τούτων ἀδιάθετα καὶ προλαμβάνη οὕτω ἐνδεχομένης ἄλλως ζημίας τῆς Ἐταιρείας, αἵτινες δύνανται νὰ ὦσιν οὐχὶ μικραί.

Τὰ διπλότυπα ὡς πρὸς τὰ λαχεῖα ἔχουσι, δύναται τις εἰπεῖν, πρακτικὸν σκοπὸν μόνον διὰ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριτῶν, ὧν τινες, ὡς ῥηθήσεται ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ἐμβάζουσιν εἰς τὸ ταμεῖον ὀλόκληρον τὸ τίμημα τῶν ἀποστελλομένων αὐτοῖς πρὸς πώλησιν λαχείων, μὴ κρατοῦντες δηλονότι

οὔτε ὑπὲρ ἑαυτῶν, οὔτε ὑπὲρ ἐκείνων, εἰς οὓς ἀναθέτουσι τὴν κατανάλωσιν, τὰ κεκανονισμένα ποσοστά. Διὰ δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ ταμίου ἀπευθείας πωλούμενα λαχεῖα ἀρκετὸν εἶναι ἔν μόνον διπλότυπον, ἐκδιδόμενον κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν λαχείων εἰσπραχθέντων καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χρημάτων. Τοῦτο δὲ διὰ τὸ ὁμοίομορφον, ὅπως δηλονότι βεβαιῶνται διὰ διπλοτύπου πᾶσαι αἱ ἐκ τοῦ λαχείου εἰσπράξεις, διότι ὁ ἔλεγχος τῆς πιστῆς τοῦ λαχείου διαχειρίσεως, ἐκδιδομένου ἐκάστοτε εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν γραμματίων, προκύπτει ἀπλοῦστατα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν διατεθέντων γραμματίων, ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων συνυπολογιζομένων εἰς ταῦτα καὶ τῶν δικαιωμάτων καταναλώσεως τῶν μεινάντων εἰς ὄφελος τῆς Ἐταιρείας καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῶν τυχόν μὴ διατεθέντων γραμματίων, ἅτινα ὀφείλει ὁ ταμίας κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκκυβεύσεως Ἐπιτροπεῖαν πρὸ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς.

Αὗται εἰσιν αἱ μᾶλλον οὐσιώδεις παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν περὶ τοῦ λαχείου διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἃς ἐθεώρησα ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας, ἅτε συνδεομένας πρὸς τὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεως τοῦ λαχείου. Τὰς τοιαύτας τοῦ Ὄργανισμοῦ διατάξεις ἐπεμελήθη μὲν νὰ τηρήσω ἀκριβῶς κατὰ τὸ δυνατόν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀπέβλεψα εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τῶν περὶ τοῦ λαχείου διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, τὴν ὀλοσχερῆ δηλονότι κατανάλωσιν τῶν λαχείων τῆς 6' ἑξαμηνίας τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐφαρμόσας ἐπιμελῶς ὅσα ἡ πείρα παρουσίαζε συντελεστικὰ πρὸς τοῦτο μέτρα.

Ὄφειλω ὁμῶς νὰ ὁμολογήσω ὅτι καὶ ὁ προκάτοχός μου κ. Τσακωνόπουλος διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δραστηριότητος ἠτύχησε, πρῶτος αὐτός, νὰ παρουσιάσῃ ἐξηνητημένα πάντα τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκδοθέντα λαχεῖα. Τὰ αἷτια τοῦ λίαν εὐαρέστου τούτου ἀποτελέσματος, τοῦ ἐγγυωμένου μείζονα ἐν τῷ μέλλοντι ἀνάπτυξιν τῶν ἐκ τοῦ λαχείου πόρων τῆς Ἐταιρείας, ζητητέα μὲν καὶ ἀλλαγῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐστοχος διαρρυθμίσις τῶν περὶ τοῦ λαχείου διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὡς καὶ ἡ εὐστοχος ἐκτέλεσις αὐτῶν, οὐ μικρὸν συμβάλλεται εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς καταναλώσεως τοῦ λαχείου, καὶ περὶ τούτου πρόκειται ἐνταῦθα.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν ἐξόδων.

Καὶ ὁ τῶν ἐξόδων προϋπολογισμὸς διαιρεῖται, ὡς εἰκός, εἰς κεφάλαια, ὑποδιαιρούμενα εἰς ἄρθρα, ὑποδιαιρούμενα καὶ ταῦτα εἰς ἐδάφια. Ἄλλ' ἢ κατ' ἐδάφια ὑποδιαίσεις τῶν ἐσόδων θεωρητέα ὡς ἐνδεικτικὴ μᾶλλον ἢ ὡς ἀπαγορευτικὴ τῆς διαφόρου κατανομῆς τῶν δαπανῶν, ὧν μόνον ἢ κατ' ἄρθρα ὑπέρβασις δὲν ἐπιτρέπεται, συμφώνως καὶ πρὸς τοὺς περὶ δημοσίου λογιστικοῦ κανόνας, καθ' οὓς οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ τῶν τε ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων συντάσσονται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, οὐχὶ δὲ καὶ κατ' ἐδάφια.

Τὸ πρῶτον τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ κεφάλαιον, φέρον τὸν τίτλον « Προσωπικόν », ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ἄρθρα, ὧν τὸ πρῶτον, ἀποβλέπον εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων τῆς Ἐταιρείας, ἀναγράφει δαπάνην δραχμῶν 11,520.

Κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, αἱ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων γεγόμεναι δαπάναι ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 11,466 καὶ 34, ἥτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 53 καὶ 66.

Περὶ τῆς δαπάνης ταύτης σημειωτέα τὰ ἐξῆς :

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων ἀνεγράφησαν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ λήξαντος ἔτους οἱ κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν κεκανονισμένοι μισθοὶ τῶν ἀποτελούντων τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων τῆς Ἐταιρείας. Ἄλλ' ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους ἐτροποποιήθη ὁ Ὁργανισμὸς τῆς Ἐταιρείας καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων. Κατηργήθη δηλονότι ἡ θέσις τοῦ βοηθοῦ τοῦ ταμίου, λαμβάνοντος μισθὸν δραχ. 130 κατὰ μῆνα, ἀντικατασταθεῖσα διὰ τῆς θέσεως λογιστοῦ, οὗ ὁ μηνιαῖος μισθὸς ὠρίσθη κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς δραχ. 200· περιωρίσθη δὲ ὁ μισθὸς τοῦ διορισθέντος λογιστοῦ εἰς δραχμὰς 160. Ἀπαλλαγέντος δ' ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραμματέως κ.

Λαμπροπούλου, ἄτε προσληθέντος εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, προσελήφθη διάδοχος αὐτοῦ ὁ κ. Πυλαρινὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 175, ἀντὶ τῶν 250, ἃς ἐλάμβανεν ὁ κ. Λαμπρόπουλος. Διὰ τῶν ἀξομειώσεων δὲ τούτων ἐπετεύχθη νὰ ἐξοφληθῶσι πάντες οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ, νὰ ἐναπολειφθῇ δὲ καὶ ἀδιάθετον τὸ μικρὸν ποσόν, περὶ οὗ ἤδη εἴρηται.

Ἐναπελείφθη ὁμως ὀφειλομένη δι' ἔλλειψιν πιστώσεως ἡ ἀμοιβὴ τοῦ κ. Τσακωνοπούλου, διορισθέντος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἰκονομικοῦ ἐπόπτου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 2 τῆς κατὰ τὸν Ἰούλιον λήξαντος ἔτους γενομένης τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὀρισθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου εἰς δραχ. 450 διὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 φέρεται εἰς τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων δαπάνη διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου ἐκ δραχμῶν 6,574 καὶ 16. Ἀλλὰ τὸ εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ δαπανηθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1894, τὸ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ τοῦ λήξαντος ἔτους, εἶναι διπλάσιον σχεδὸν τοῦ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου ἀναγραφομένου, ἀνώτερον δὲ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δαπανηθέντων κατὰ δύο ὡς ἔγγιστα χιλ. δραχμῶν καὶ βαρῦνον τὸ λαχείον τοῦ 1894 διὰ τῶν ἀκολουθῶν δαπανῶν, ἀφ' ὧν τυγχάνει ἐντελῶς ἀπηλλαγμένον τὸ λαχείον τοῦ λήξαντος ἔτους.

Μισθὸς διαχειριστοῦ τοῦ λαχείου πρὸς δραχμὰς 150 κατὰ μῆνα	δραχ.	1650.—
Ποσοστὰ τοῦ ἰδίου πρὸς 1 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν καταναλισκομένων λαχείων	»	1980.81
Ποσοστὰ τοῦ ἰδίου πληρωθέντα ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους διὰ καθυστεροῦντα τοῦ ἔτους 1894	»	140.—
Μισθοὶ καὶ ἀμοιβαὶ κλητῆρων	»	2,833.—
Ἐν ὄλφ	δραχ.	6,603.81
Προστιθεμένης δὲ καὶ τῆς ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων δαπάνης ἐκ	»	6,574.16
Ἀποτελεῖται ὅλικὸν ποσὸν ἐκ	δρ.	13.177.97

δαπανηθὲν εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ τοῦ γραφείου, ἤτοι ἐπὶ πλεόντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δαπανηθέντων κατὰ δραχμὰς 1,711 καὶ 63.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α' κεφαλαίου τῶν ἐξόδων, φέρον τὸν τίτλον « Προσωπικὸν τῶν ἀρχαιοτήτων », ἀναγράφει δαπάνην ἐν ὄλφ δραχμῶν 17,460. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς μισθοὺς ἐφόρων καὶ φυλάκων δρ. 14,579 καὶ 44, καὶ ὀφείλονται ἔτι διὰ μισθοὺς φυλάκων δραχ. 1590, σημειούμεναι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν δαπανῶν· ἤτοι ἐν ὄλφ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον ἐπεβαρύνθη διὰ δαπάνης δραχ. 16,169 καὶ 44, ἤτοι ἐλάσσονος τῆς προϋπολογισθείσης κατὰ δραχ. 1,290 καὶ 56.

Κατὰ δὲ τὸ 1894 ἔδαπανήθησαν εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ ἀρχαιοτήτων δραχ. 17,215 καὶ 10, ἤτοι ἐπὶ πλεόντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δαπανηθέντων κατὰ δραχ. 1,045 καὶ 66. Προσθεταί δὲ εἰς ταύτας καὶ δρ. 920 καὶ 60, ὑπόλοιπον μισθῶν ἐφόρων καὶ φυλάκων τῆς χρήσεως 1894, ἀποτισθὲν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, δι' οὗ ἀναβιβάζεται ἢ ἐπὶ πλεόν διαφορά κατὰ τὸ ἔτος 1894 εἰς δραχ. 1,966 καὶ 26.

Τὸ Β' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, φέρον τὸν τίτλον « Ἐξόδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως », ὑποδιαιρεῖται εἰς ἄρθρα, ὧν τὸ πρῶτον, ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἐνοίκιον καταστήματος », ἀναγράφει δαπάνην δραχ. 3,425.

Κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, τὸ πληρωθὲν ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος μέχρι τέλους Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ἀνέρχεται εἰς δραχ. 3,430, ἤτοι πλεόν τοῦ προϋπολογισθέντος κατὰ δραχμὰς 5. Ἄλλ' ἢ τοιαύτη ὑπέρβασις, ἔχουσα ἄλλως τε ὡς κυρίαν αἰτίαν τὸν μὴ ἀκριβῆ προσδιορισμὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ὀφειλομένων ἐνοικίων κατὰ τὸ συμβόλαιον τῆς ἐνοικιάσεως, ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, πρὸς ἀπότισιν δηλονότι τῶν διὰ τὸ λήξαν ἔτος ὀφειλομένων ἐνοικίων. Σημειωτέον μάλιστα ὅτι, ἐνοικιασθείσης τῆς οἰκίας κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1894 καὶ συμφωνηθείσης κατὰ τὰ ἐν τῇ πράξει καθιερωμένα τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου προκαταβολικῶς κατὰ τριμηνίαν, ὁ ἐνοικιαστὴς ἤξιον νὰ λάβῃ τὸ ἐνοίκιον καὶ τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος

Δεκεμβρίου. Ἐπίσθη δὲ νὰ δεχθῆ μόνον τὸ ἐνοίκιον τοῦ Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει, ὅτι ἐφεξῆς θέλει λαμβάνει κατὰ τριμηνίαν προκαταβολικῶς τὸ ἐνοίκιον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος μηνός.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β' κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, φέρον τὸν τίτλον «Ἐξόδα γραφείου καὶ διαχειρίσεως», ὑποδιαιρούμενα εἰς θέρμανσιν καὶ φωτισμόν, εἰς γραφικὴν ὕλην καὶ λοιπά, εἰς τηλεγραφικὰ καὶ ταχυδρομικὰ τέλη καὶ φύλακτρα χρεωγράφων, ἀναγράφει ἐν ὄλῳ δαπάνην δραχ. 1360.

Κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τὰ εἰς λογαριασμόν τοῦ ἄρθρου τούτου δαπανηθέντα ἀνέρχονται εἰς δραχ. 1239 καὶ 90, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 120 καὶ 10.

Ἀναλυτικώτερον δ' ἐξεταζόμενον τὸ ἔξοδον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς κονδυλίων :

1) Ἐξόδα ἐκτυπώσεως ἰσολογισμοῦ 1894, ὄνομαστικοῦ καταλόγου ἐταίρων κτλ.	δρ.	386.50
2) Δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας περὶ συνελύσεων »		251.30
3) Ταχυδρομικὰ ἀποστολῆς ἐγγράφων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ φύλακτρα χρεωγράφων	»	126.60
4) Γραφικὴ ὕλη καὶ ἀντίτιμον χάρτου πρὸς ἐκτύπωσιν ἐνταλμάτων, διπλοτύπων καὶ ἄλλων ἐντύπων	»	270.15
5) Δαπάναι διὰ θέρμανσιν καὶ φωτισμόν	»	100.10
6) Ἀγώγια ἀμαξῶν διὰ τοὺς κ.κ. Συμβούλους.	»	40.90
7) Δαπάναι πρὸς τοποθέτησιν ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ καταστήματος τριῶν βιβλιοθηκῶν διὰ τὴν τοποθέτησιν ἀντιτύπων τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημ. καὶ τῶν Πρακτικῶν.	»	28.20
8) εἰς ἐπιδιῶρθωσιν ἠλεκτρικῶν κωδῶνων καὶ δι' ἄλλας μικρὰς δαπάνας.	»	39.10
Τὸ ὅλον.	δρ.	1239.90

Κατὰ δὲ τὸ 1894 ἐδαπανήθησαν διὰ γραφικὴν ὕλην, τυπωτικὰ καὶ ἄλλας δαπάνας ὁμοίας πρὸς τὰς ἀνωτέρω δραχ. 2,599

καὶ 70, ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους δαπανῶν κατὰ δραχ. 1,359 καὶ 80. Προσθεταί δ' εἰς ταύτας καὶ δραχ. 545 καὶ 45, ὑπόλοιπον δαπάνης δι' ἐξόδα γραφείων τοῦ 1894, ἀποτιθείσης ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἡ ὅλη ἄρα ἐπὶ πλέον διαφορὰ τῆς προκειμένης δαπάνης τοῦ 1894, παραβαλλομένης πρὸς τὴν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1905 καὶ 25.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β' κεφαλαίου, φέρον τὸν τίτλον «*Βιβλιοθήκη*», ἀναγράφει δαπάνην δι' ἀγορὰν βιβλίων, δετικὰ καὶ ἄλλα ἐξόδα τῆς βιβλιοθήκης δραχ. 3,000. Ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων δραχ. 1,395 καὶ 70, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 1,604 καὶ 30. Ἐπλουτίσθη ἐν τούτοις ἡ βιβλιοθήκη διὰ πλείστων σπουδαίων συγγραμμάτων φιλολογικῶν, ἀρχαιολογικῶν καὶ ἄλλων, δωρηθέντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας κ. Τσιβανοπούλου, περὶ ὧν ἐποιήσατο λόγον ὁ κ. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 ἐδαπανήθησαν δι' ἀγορὰν καὶ δετικὰ βιβλίων δραχ. 3,236 καὶ 85, ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους δαπανῶν κατὰ δραχ. 1,841 καὶ 15.

Τὸ Γ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, φέρον τὸν τίτλον «*Ἀκίνητα κτήματα*», περιλαμβάνει ἐν ἄρθρον, ὅπερ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἐξόδα δι' οἰκοδομήν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν κτιρίων, συλλογῶν καὶ φυλακείων*», ἀναγράφει δαπάνην δρ. 1,000.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πινάκι τῶν ἐξόδων σημειοῦται δαπάνη δι' ἐπισκευὰς κτιρίων καὶ συντήρησιν συλλογῶν ἐκ δραχ. 113 καὶ 80. Οὐδεμία δ' ἄλλη ἐγένετο κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δαπάνη ἀναγομένη εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1894 ἐγένετο ἴση περίπου δαπάνη, ἤτοι ἐκ δραχ. 112 καὶ 65, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς στέγης καὶ τὴν στερέωσιν τῶν θεμελίων τοῦ ἐν Ἐλευσίνι Μουσείου.

Τὸ Δ' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἀρχαιολογικὰ ἔργα καὶ δημοσιεύματα*» περιλαμβάνει δύο ἄρθρα, ὧν τὸ πρῶτον, φέρον τὸν τίτλον «*Συντήρησις ἀρχαίων καὶ ἀνασκαφαί*» καὶ ὑποδιαιρούμενον εἰς ἐδάφια ὑπὸ δια-

φόρους τίτλους, περιλαμβάνει δαπάνην ἐν ὄλῳ δραχ. 127,394.

Αἱ τοιαῦται δαπάναι, ἀποτελοῦσαι προδήλως τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, χρήζουσι λεπτομεροῦς ἐξετάσεως.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ἀναγράφονται αἱ γινόμεναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι τοιαῦται δαπάναι, κατὰ προηγουμένην πάντοτε ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζοντος καὶ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκάστου ἔργου εἰδικὴν πίστωσιν. Διακρίνονται δ' ἐν αὐτῷ αἱ τοιαῦται δαπάναι κατὰ τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἐργασιῶν, εἰς ἃ διετέθησαν, ἀλλ' οὐχὶ ὅσον ἔδει ἀναλυτικῶς, γενομένης τῆς προσηκούσης ἀναλύσεως ἐν τῷ μετὰ τῆς παρουσίας ἐκθέσεως δημοσιευομένῳ ἀπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Πρώτη τοιαύτη δαπάνη φέρεται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι ἡ γενομένη δια τὰς ἐκτελεσθείσας καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι κατονομαζομένης ἀνασκαφῆς, ἀνερχομένη δ' ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 44,659 καὶ 10, εἰς ἃς περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀνεκκαθάριστος καὶ ὡς τοιαύτη μῆπω πληρωθεῖσα δαπάνη διὰ τὰς ἐν Μεσσήνῃ ἀνασκαφῆς, ἀνερχομένη περίπου εἰς δραχ. 2,150.

Εἰς τὸ αὐτὸ κονδύλιον περιληπτέαι καὶ δραχ. 2,497, ἐξ ὧν αἱ δραχ. 500 ὀφείλονται ἐξ ἀνεκκαθαρίστων λογαρισμῶν τῶν ἐν τῇ Στοᾷ Ἀττάλου γενομένων ἀνασκαφῶν, σημειούμεναι μὲν ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων μετὰ τῶν ἀποτιθεισῶν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν.

Οὕτω δὲ τὸ ὅλον τῶν εἰς ἀνασκαφῆς δαπανηθέντων ἀνέρχεται εἰς δραχ. 47,156 καὶ 10, ἐξ ὧν ὀφείλονται ἐξ ἀνεκκαθαρίστων λ/σμῶν δραχ. 2,650.

Ἀποτελεῖται δ' ἡ προκειμένη δαπάνη ἐκ μισθῶν ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν, τῶν ἐκτάκτως προσλαμβανομένων διὰ τὰς ἀνασκαφῆς ἐπιστατῶν, ἐκ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνασκαφῶν, ὡς καὶ ἐκ τῶν πρὸς ἀνασκαφὴν καὶ ἐκχωμάτωσιν ἀναγκαιῶν ὑλικῶν. Ἡ διάκρισις τῶν δαπανῶν τούτων κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν εἶδη ἐμφαίνεται λεπτομερῶς, ὡς εἴρηται ἤδη, εἰς τὸν μετὰ τῆς παρουσίας ἐκθέσεως συνεκτετυπωμένον ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 ἔδαπανήθησαν εἰς ἀνασκαφὰς δραχ. 18,208 καὶ 60, ἧτοι τὸ ἥμισυ καὶ ἔτι ἔλασσον τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δαπανηθέντων. Ἀλλὰ δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ὅσα πλείονες εἰσιν αἱ τοιαῦται δαπάναι, καὶ ὅσα εὐστοχώτερον, σκοπιμώτερον καὶ οἰκονομικώτερον ἐν ταύτῳ διατίθενται εἰς τὰς διαφόρους ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας, τοσοῦτῳ πληρέστερον ἐπιτυχάνεται ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ τῶν παρεχομένων αὐτῇ ὑπὸ τῆς Πολιτείας χρηματικῶν καὶ ἄλλων συνδρομῶν.

Παρατηρητέον ἐν τούτοις, ὅτι εἰς τὰς δι' ἀνασκαφὰς δαπάνας τοῦ 1894 δέον νὰ περιληφθῶσι καὶ δραχμαὶ 3,446 καὶ 97, αἵτινες, μὴ ἀποτιθεῖσθαι ἐντὸς τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος, ὡς δαπάναι παρελθουσῶν χρήσεων, ἀσχέτως ὅλως πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀναφερομένας δι' ἀνασκαφὰς δαπάνας.

Παρατηρητέον προσέτι, ὅτι τινὲς τῶν ἀνασκαφῶν ἀποτελοῦσι συνέχειαν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, περὶ ὧν πρόκειται. Οὕτω εἰς τὰς ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφὰς ἔδαπανήθησαν, κατὰ μὲν τὸ 1894, δραχ. 5,747 καὶ 40, κατὰ δὲ τὸ 1895, δραχ. 12,426 καὶ 90, ἧτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 18,274 καὶ 30. Εἰς δὲ τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφὰς ἔδαπανήθησαν, κατὰ μὲν τὸ 1894, δρ. 8,937 καὶ 97, κατὰ δὲ τὸ 1895, δραχ. 10,307 καὶ 66, ἧτοι ἐν ὅλῳ 19,245 καὶ 63.

Ἀνατρέχοντες δὲ καὶ εἰς τὰ προηγούμενα ἔτη μέχρι τοῦ 1890, ἀνευρίσκομεν καὶ τὰς ἀκολούθους δαπάνας.

1) Διὰ τὰς ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφὰς ἔδαπανήθησαν :

Τῷ 1893	δραχ.	17,033.10
» 1892	»	10,617.40
» 1891	»	1,202.50
» 1890	»	1,198.45

Προστιθεμένων δ' εἰς ταύτας καὶ τῶν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, ἀποτελεῖται ὀλικὸν ποσὸν δαπανῶν εἰς τὰς ἐν Ἐλευσίνι μέχρι τέλους 1895 ἀνασκαφὰς ἐκ δραχ. 47,384.95.

2) Διὰ δὲ τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφὰς ἐδαπανήθησαν :

Τῷ 1893	δραχ.	8,667.25
» 1892	»	7,447.88
» 1891	»	8,207.35

Προστιθεμένων δὲ εἰς ταύτας καὶ τῶν δαπανῶν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, ἀποτελεῖται ὀλικὸν ποσὸν μέχρις τέλους 1895 διὰ τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφὰς ἐκ δραχ. 41,866 καὶ 55.

Ἐν δὲ τῇ Στοᾷ τοῦ Ἀττάλου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ 1890 δραχμαὶ 2,826 καὶ 70, αἵτινες προστιθέμεναι εἰς τὰς τοῦ παρόντος ἔτους, ἀποτελοῦσιν ὀλικὸν ποσὸν ἐκ δραχ. 5,323 καὶ 75,

Μετὰ τὰς ἀνασκαφὰς φέρεται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ἢ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος γενομένη δαπάνη δι' ἐπισκευὰς τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ψηφοθημάτων τῆς ἐν Δαφνίῳ Μονῆς, ἀνεργομένη εἰς δραχμὰς 40,638 καὶ 25, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς καθυστερουμένης διὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον μισθοδοσίας τοῦ μουσειωτοῦ κ. ΝΟΝΟ, μὴ ἀποτισθεῖσα δι' ἔλλειψιν εἰδικῆς πιστώσεως.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1894 ἐδαπανήθησαν εἰς ἐπισκευὴν τῶν ψηφοθημάτων τῆς αὐτῆς Μονῆς δραχ. 14,669 καὶ 18, εἰς ἃς προσθεταὶ καὶ δραχ. 1,245 καὶ 65 δι' ἐπισκευὰς τῶν ψηφοθημάτων τῆς αὐτῆς Μονῆς, αἵτινες μὴ ἀποτισθεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος 1894, καθ' ὃ ἐδαπανήθησαν, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους.

Καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1893 καὶ 1892 ἐδαπανήθησαν διὰ τὰ ψηφοθημάτων τῆς εἰρημένης Μονῆς δραχ. 19,734 καὶ 88. Τουτέστιν ἐδαπανήθησαν ἐν ὄλῳ ἐντὸς τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν δραχ. 74,442 καὶ 18.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων φέρεται κατόπιν δαπάνη ἐκ δραχ. 10,300 καὶ 58, γενομένη πρὸς ἐξέτασιν τῶν βλαβῶν τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῶν ἀναγκαίων πρὸς στερέωσιν αὐτοῦ ἔργων, περιλαμβάουσα καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ κ. Durm ἐκ δραχ. 8,793 καὶ 50.

Καὶ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων τοῦ 1894 φέρεται

κατόπιν δαπάνη ἐκ δραχ. 1,346 γενομένη διὰ τὴν κατασκευὴν ἰκριωμάτων πρὸς στερέωσιν ἢ ἀκριβέστερον εἶπειν πρὸς ἐξέτασιν τῶν βεβλαμμένων ἐπιστυλίων τοῦ Παρθενῶνος. Ἄλλ' ἡ κυρία δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου καὶ δυσχεροῦς τούτου ἔργου, ὃ ἀνεδέξατο ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ἄρξεται κυρίως ἀπὸ τοῦ παρόντος ἔτους, οὐ εἰς λογαριασμὸν διετέθησαν προκαταβολικῶς ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους δραχ. 26,737 καὶ 50, ἀποσταλεῖσαι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἀγορὰν ξυλείας διὰ κατασκευὴν τοῦ ἰκριώματος τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἔργων.

Ἔτεροι δαπάναι φέρονται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, αἱ γενόμεναι πρὸς περίφραξιν, ἐξωραϊσμὸν καὶ συντήρησιν τῶν κατὰ τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἀρχαιοτήτων, τῆς Στοᾶς τῶν Γιγάντων, τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ὡς καὶ διὰ τὸ μῆπω ἀποπερατωθὲν σιδηροῦν κιγκλίδωμα περὶ τὸ αὐτὸ θέατρον καὶ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν Μιστρᾶ δύο ναῶν, ἀνερχόμεναι ἐν ὄλφ εἰς δραχμὰς 27,097 καὶ 65.

Φέρεται προσέτι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων μετὰ τὰς ἀνωτέρω δαπάνη ἐκ δραχ. 695 δι' ἐργασίας ἐν τῷ τύμβῳ Μαραθῶνος, ἧς τὸ μέγιστον μέρος μῆπω ἐκκαθαρισθέντων τῶν λογαριασμῶν δὲν ἀπετίσθη.

Φέρονται τέλος ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ἀτάκτως ἀναγεγραμμέναι αἱ ἀκόλουθοι δαπάναι, ἀνήκουσαι εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον :

Εἰς ἐπιμίσθια καὶ ὁδοιπορικὰ ἐφόρων	δρ. 2,098.36
» περισυναγωγὴν ἀρχαίων	» 39.50
» ἀγορὰν ἀρχαίων	» 1,045.—
ἐν ὄλφ	δρ. 3,183.36

Τὸ σύνολον δὲ τῶν τοιούτων δαπανῶν, συμπεριλαμβανομένων μὲν εἰς ταύτας καὶ τῶν ἐξ ἀνεκκαθαρίστων λογαριασμῶν ὀφειλομένων, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 128,070 καὶ 74, μὴ συμπεριλαμβανομένων δὲ τῶν τελευταίων τούτων, περιορίζεται εἰς δραχ. 124,870 καὶ 74, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθειῶν κατὰ

δραχ. 2,523 καὶ 26. Ἡ φαινομένη δὲ ὑπέρβασις τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 676 καὶ 74, ἐὰν συνυπολογισθῶσιν εἰς τὰ πληρωθέντα καὶ τὰ ὀφειλόμενα, πηγάζει, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ λογιστοῦ, ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ὀφειλομένων ἐξ ἀνεκκαθαρίστων λογαριασμῶν εἰς ποσὸν ἀνώτερον τοῦ πραγματικοῦ, ἐπομένως καὶ τούτων περιλαμβανομένων δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ ὑπέρβασις τῶν προϋπολογισθέντων ἐξόδων.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον « Δημοσιεύματα », ἀναγράφει δαπάνην δραχ. 9,670 διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895, τῶν Πρακτικῶν τῶν ἐτῶν 1894 καὶ 1893, ὡς καὶ τοῦ δ' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1894.

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1895 ἐξεδόθη κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος μόνον τὸ α' τεῦχος. Ἀλλ' ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις, ἐπομένως καὶ ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν δαπανῶν, δὲν γίνεται διάκρισις τῶν δαπανηθέντων διὰ τὸ δ' τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1894 ἀπὸ τῶν δαπανηθέντων διὰ τὸ α' τεῦχος τῆς Ἐφημ. τοῦ 1895. Αἱ δὲ γενόμεναι δαπάναι δι' ἀμφοτέρωτα τὰ τεύχη σημειοῦνται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι ὡς ἐξῆς :

Εἰς ἀμοιβὰς συγγραφέων	δρ.	708.80
» τυπωτικά, δετικά καὶ χάρτην ἐξωφύλλου (ὁ χάρτης διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑπάρχοντος ἐκ προηγουμένης ἀγορᾶς).	»	571.—
» λιθογράφειαν, χάραξιν, τύπωσιν πινάκων καὶ ζιγγογραφίας	»	1,655.50
Ὅμοίως διὰ τὴν ἔκθεσιν Durm περὶ Παρθενῶνος »		1,990.—
ἐν ὅλῳ	δρ.	<u>4,925.30</u>

Ἀτόπως περιλαμβάνεται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων ὡς δαπάνη διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα τὸ ὑπὸ τοῦ σχολάρχου Λυριτζῆ καταβληθὲν τίμημα δι' ὀλόκληρον τὸ σῶμα τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος τοῦ 1895, καὶ ἔτι ἀτοπώτερον φέρεται εἰς τὸν ἰσολογισμόν ἐν τῷ παθητικῷ ὡς ὀφειλέτης ἡ Ἀρχαιολογικὴ

Ἑταιρεία πρὸς τὸν Λυριτζῆν διὰ τὸ προκαταβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ τίμημα τῶν ἀνεκδότων εἰσέτι 3 τευχῶν τῆς εἰρημένης Ἐφημερίδος. Ἡ Ἑταιρεία οὐδὲν ἄλλο ὀφείλει τῷ Λυριτζῆ, εἰμὴ τὰ τρία τεύχη, ἅτινα ἀποσταλήσονται αὐτῷ ἅμα ἐκδοθῶσιν.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων φέρεται κατόπιν ἡ δαπάνη τῆς ἐκτυπώσεως τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1894 καὶ 1893, ἀνελθοῦσα εἰς δραχ. 1,165.

Ἡ ὅλη δὲ δαπάνη διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν καὶ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἀνῆλθεν εἰς δραχ. 6,090 καὶ 30, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 3,579 καὶ 70.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1894 ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος δραχ. 5,663 καὶ 20. Τὰ δὲ Πρακτικά τοῦ ἔτους 1893, ἅτινα ἔδει νὰ ἐκτυπωθῶσι κατὰ τὸ 1894, ἐξετυπώθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὡς ἤδη εἴρηται. Ἐνεκα δὲ τῶν ἀνωμαλιῶν τούτων, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀντιπαραβολὴ τῆς προκειμένης δαπάνης κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη.

Τὸ Ε' κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «*Συνδρομαί*», περιλαμβάνει ἓν καὶ μόνον ἄρθρον, ὅπερ, φέρον εἰδικώτερον τὸν τίτλον «*Συνδρομαί πρὸς ἔκδοσιν ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ ἰσολογισμοῦ*», ἀναγράφει δαπάνην δραχ. 1,000. Ἀλλὰ τοιαύτη δαπάνη δὲν ἐγένετο κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

Τὸ Σ' κεφάλαιον, φέρον τὸν τίτλον «*Διάφορα ἐξοδα*», περιλαμβάνει ἕξ ἄρθρα.

Τὸ πρῶτον, ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἐξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ ἐπιπλώσεως τῶν γραφείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης*, ἀναγράφει δαπάνην δραχμῶν 2,500, προβλεφθεῖσαν κυρίως διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν γραφείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ νέον αὐτῆς κατάστημα.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων φέρεται δαπάνη ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ἐκ δραχ. 2,490 καὶ 80, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχ. 9 καὶ 20. Ἡ ἀνάλυσις τοῦ κονδυλίου τούτου εἰς τὰ διάφορα τῶν δαπανῶν εἶδη ἤθελεν ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν πάντων τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν καὶ τὴν διάφορον κατάταξιν τῶν ἐν τοῖς διαφόροις ἐντάλμασιν περι-

λαμβανομένων δαπανῶν, ἄτε μὴ διακρινομένων ἐν αὐτοῖς κατ' εἶδος. Ἡ τοιαύτη δ' ἄλλως ἐργασία οὐδὲν ἤθελεν ἔχει τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Ὡς πρὸς δὲ τὰ σκεύη καὶ ἐπιπλα τῆς Ἐταιρείας, ἐν οἷς καὶ τὰ ἀγορασθέντα διὰ τῶν περὶ ὧν πρόκειται χρημάτων, εἰσὶν ἅπαντα καταγεγραμμένα ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ ἀπογραφῆς.

Τὸ δὲ ἄρθρον 2, ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἀγορὰ ἐργαλείων », ἀναγράφει δαπάνην δραχ. 2,350. Τοιαύτη δὲ δαπάνη δὲν ἐγένετο κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

Τὸ δὲ ἄρθρον 3 ἀναγράφει δαπάνην δραχ. 250 δι' ἀποζημίωσιν Ἀθ. Κουμανοῦδη, πρῶτην βοήθου τοῦ γραμματέως. Τὴν δαπάνην ταύτην, πραγματοποιηθεῖσαν, φέρει ὁ ἀναλυτικὸς πίναξ τῶν ἐξόδων.

Καὶ τὸ ἄρθρον 4 ἀναγράφει ἑτέραν δαπάνην ἐκ δραχμῶν 600 δι' ἀποζημίωσιν Α. Λυκάκη, διὰ τὰ κατὰ τὸ 1894 συνταχθέντα ὑπ' αὐτοῦ σχέδια ἀνασκαφῶν ἐν Ἐλευσίνι, πραγματοποιηθεῖσαν καὶ ταύτην καὶ ἀναγραφομένην ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων.

Τὸ δὲ ἄρθρον 5, ὑπὸ τὸν τίτλον « Δικαστικὰ ἐξόδα », ἀναγράφει δαπάνην δραχ. 200, ἐξ ἧς ἐδαπανήθησαν, ὡς ἐμφαίνει ὁ ἀναλυτικὸς πίναξ, μόνον δρ. 64 καὶ 50 δι' ἀμοιβὰς δικηγόρων.

Τὸ δὲ ἄρθρον 6, τὸ καὶ τελευταῖον τοῦ 5' κεφαλαίου, ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἀπρόβλεπτα ἐξόδα », ἀναγράφει δαπάνην δραχ. 500. Ὑπὸ τὸν αὐτὸν δὲ τίτλον φέρονται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων αἱ ἀκόλουθοι δαπάναι :

Δι' ἀντικατάστασιν θραυσθεισῶν ὑέλων καταστήματος καὶ Πανεπιστημίου	δρ.	15.60
Δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα Ἐπιτροπῆς, μεταβάσης εἰς Ὀλυμπίαν κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς Κουρτίου	»	172.10
Διὰ δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας, γενομένης κατ' ἀποφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	»	280.—
Καὶ τέλος διὰ χαρτόσημα πρὸς ἀντιγραφὴν τῶν Εἰς μεταφορὰν	δρ.	<u>467.70</u>

Ἐκ μεταφορᾶς	δρ.	467.70
πρακτικῶν τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ	»	26.10
Τὸ ὅλον	δρ.	<u>493.80</u>
ἦτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ . . .	δρ.	<u>6.20</u>

Ἀτόπως φέρονται ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν δαπανῶν μεταξὺ τῶν ἀπροβλέπων ἐξόδων δραχ. 1,545, ἦτοι τὸ δις ἐγγραφέν εἰς τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐσόδων ποσόν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐκτεθέντα, τὸ μὲν, διότι τὰ ἀπρόβλεπτα ἐξοδα δὲν δύνανται νὰ περιλάβωσι ποσόν, ὅπερ καθ' ἑαυτὸ ὑπερβαίνει ταῦτα κατὰ τὸ τριπλάσιον, τὸ δέ, διότι τὰ ἀπρόβλεπτα ἐσοδα, εἰς ἃ κακῶς ἀνεγράφη δις τὸ περὶ οὐ πρόκειται ποσόν, οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὰ ἀπρόβλεπτα ἐξοδα.

Τὸ Ζ' καὶ τελευταῖον κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀναγράφει τὰς διὰ τὸ λαχεῖον προϋπολογισθείσας δαπάνας ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρ. 1. Διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν κατ' ἔτος κληρουμένων γραμματίων	δρ.	105,000
Διὰ ποσοστὰ ἀνήκοντα τοῖς πωληταῖς τοῦ λαχεῖου »		30,000
Ἄρθρ. 2. Δι' ἀντίτιμον χάρτου, λιθογράφησιν, τύπωσιν, βιβλιοδέτησιν τῶν γραμματίων τοῦ λαχεῖου, διὰ τέλη ταχυδρομικά, χαρτόσημον καὶ δι' ἄλλας δαπάνας ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λαχεῖου.	»	<u>5,725</u>
Τὸ ὅλον τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης δρ.		<u>140,725</u>

Εἴρηται ἤδη ὅτι ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων οὐδεμία τῶν δαπανῶν τούτων ἀναγράφεται. Ἐμφαίνονται δὲ τὰ δαπανηθέντα καθ' ἑκατέραν ἐξαμηνίαν καὶ κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν εἶδη εἰς τοὺς δύο εἰδικούς περὶ τοῦ λαχεῖου πίνακας. Ἐπομένως ἐκ τῶν πινάκων τούτων ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ γενόμεναι δαπάναι.

Καὶ ἐν πρώτοις παρατηρητέον ὅτι ἀνακριβῶς ὠρίσθη ἐν τῷ

προϋπολογισμῶ τὸ εἰς ἀμοιβὰς τῶν κληρουμένων λαχείων ἔξοδον εἰς δραχ. 105,000, διότι αἱ ἀμοιβαὶ αὐταὶ διὰ τὸ λήξαν ἔτος δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπερβῶσι τὰς ἑκατὸν χιλιάδας, ἤτοι τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ ὅλου ποσοῦ, ὅπερ ἐκ τοῦ λαχείου εἰσπράττεται ἐπὶ 150,000 γραμματίων. Ὅρισθέντων δὲ τῶν ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ λήξαντος ἔτους εἰσπρακτέων εἰς δραχ. 300,000, ἔδει καὶ ἡ εἰς ἀμοιβὰς δαπάνη νὰ ὀρισθῇ εἰς δραχ. 100,000. Ἐὰν δὲ τυχὸν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ προηγουμένου ἔτους ὀφειλόμεναι ἀμοιβαί, αἵτινες ἄλλως ἀνέρχονται μόνον εἰς δρ. 1,600, ἔδει νὰ διακριθῶσιν αὐταὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῶ ἀπὸ τῶν δαπανῶν τοῦ λαχείου τοῦ λήξαντος ἔτους, ὡς διακρίνονται ἐν τῷ προϋπολογισμῶ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου καὶ τὰ ὀφειλόμενα ἐκ γραμματίων λαχείου τοῦ 1894, ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ.

Εἰς τοὺς εἰδικοὺς τοῦ λαχείου πίνακας τῶν δύο ἑξαμηνιῶν φέρονται τὰ τε πληρωθέντα καὶ τὰ ὀφειλόμενα ποσοστά, τὰ ἀνήκοντα τοῖς καταναλωταῖς τοῦ λαχείου, ἀνερχόμενα, τὰ μὲν πληρωθέντα, εἰς δραχ. 29,514 καὶ 95, τὰ δὲ ὀφειλόμενα, λογισθέντα ὡς τοιαῦτα τὰ ἐκ καθυστερούντων λογαριασμῶν τοῦ λαχείου πηγάζοντα, εἰς δρ. 194 καὶ 60, ἤτοι ἐν ὅλῳ εἰς δρ. 29,719 καὶ 55, ἐπὶ ἔλαττον ἄρα τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δρ. 280 καὶ 45. Ἡ τοιαύτη πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας διαφορὰ προκύπτει, ἐν μέρει μὲν, ἐκ πωλήσεως λαχείων ὑπὸ τοῦ ταμίου κατὰ ποσὰ ἐλάσσονα τῶν 10 καθ' ἑκάστην πώλησιν, ὅτε συμφώνως τῷ Ὁργανισμῶ τῆς Ἑταιρείας δὲν γίνεται ἔκπτωσις τῶν 10 τοῖς $\frac{0}{10}$ ὑπὲρ τῶν ἀγοραστῶν κατὰ τὸ πλεῖστον δέ, ἐκ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν πώλησιν τῶν λαχείων δημοσίων λειτουργῶν, ὧν τινες δὲν ἐκράτησαν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἄλλων ἐπιτετραμμένων τὴν πώλησιν τὰ κεκανονισμένα δικαιώματα καταναλώσεως, ἀποστείλαντες ὀλόκληρον τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπραχθὲν ποσὸν καὶ κρατήσαντες μόνον τὰς δαπάνας τῆς ἀποστολῆς τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων. Οὕτω π. χ. ὁ ἐν Πόρτ-Σαίτ πρόξενος καὶ ὁ ἐν Ῥόδῳ δὲν ἐκράτησαν δικαίωμα καταναλώσεως διὰ τὰ διατεθέντα ὑπ' αὐτῶν λαχεῖα, ἀποστείλαντες καὶ εἰς χρυσὸν τὸ εἰσπραχθὲν τίμημα. Καὶ ὁ τελῶνης Κυλλήνης δὲν ἐκράτησε δικαίωμα καταναλώσεως διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ διατεθέντα 100 λαχεῖα τῆς 6' ἑξαμηνίας λήξ.

έτους. Ὡσαύτως ὁ Γυμνασιάρχης Λαμίας καὶ ὁ Σχολάρχης Ξηροχωρίου, διαθέσαντες ἑκάτερος 50 λαχεῖα τῆς αὐτῆς ἐξαμηνίας, δὲν ἐκράτησαν δικαίωμα καταναλώσεως.

Ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας τηρεῖται βιβλίον, ἐν ᾧ σημειοῦνται οἱ διάφοροι ἀνταποκριταί, πρὸς οὓς στέλλονται λαχεῖα πρὸς κατανάλωσιν, τὰ διατιθέμενα ὑπ' αὐτῶν λαχεῖα καὶ τὸ ἐμβαζόμενον ἀντίτιμον, ἡλαττωμένον ἢ μὴ κατὰ τὰ κεκανοισμένα δικαιώματα καταναλώσεως. Ἡ ἀκρίβεια δὲ τῶν ἐγγραφῶν τούτων πιστοῦται διὰ τῶν ἐκδιδομένων διπλοτύπων εἰσπράξεως, ἀποστελλομένων ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν ἀνταποκριτῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ ἡ νομισματικὴ διαφορὰ, ἡ προκύπτουσα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωλουμένων λαχείων, προσεπιβεβαιουμένη καὶ δι' ἀποδείξεως τοῦ ἀγοράσαντος τὰ χρυσᾶ νομίσματα τραπεζίτου, συναπτομένης εἰς τὸ στέλεχος τῶν διπλοτύπων.

Ἐν τοῖς εἰδικοῖς τοῦ λαχείου πίναξι σημειοῦνται κατόπιν τὰ εἰς ἀμοιβὰς τῶν κληρωθέντων γραμματίων πληρωθέντα καὶ ὀφειλόμενα. Καὶ τὰ μὲν πληρωθέντα δι' ἀμφοτέρας τὰς ἐξαμηνίας ἀνέρχονται εἰς δραχ. 95,000, τὰ δὲ ὀφειλόμενα εἰς δρ. 5,000. Σημειωτέα δὲ περὶ τῶν ὀφειλομένων τὰ ἐξῆς: Κατὰ τὸν Ὁργανισμόν, αἱ μὴ ἀπαιτηθεῖσαι παρὰ τῶν δικαιούχων ἐντὸς ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως ἀμοιβαὶ παραγράφονται ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας, βεβαιουμένου τοῦ μὴ ἀπαιτηθέντος ποσοῦ τῶν ἀμοιβῶν, ὡς καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν μὴ ἐξαργυρωθέντων γραμματίων, κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας ἀπὸ τῆς κληρώσεως καὶ λογιζομένου ὡς ἀπροβλέπτου ἐσόδου. Εἴρηται ἤδη ὅτι, μὴ ἀπαιτηθέντων ἐμπροθέσμως τῶν ἀμοιβῶν δέκα γραμματίων, κληρωθέντων κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν ἐ. ἔ., τὸ διὰ τὰ γραμμάτια ταῦτα ὀφειλόμενον ποσὸν ἀμοιβῶν, ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 1,400, ἐλογίσθη εἰς τὰ ἀπρόβλεπτα ἔσοδα. Φυσικώτερον ἐν τούτοις ἦτο καὶ ἀπλούστερον νὰ ὀρισθῇ μόνη ἡ ὑπὲρ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας παραγραφή τῶν μὴ ἐμπροθέσμως ἀπαιτηθειῶν ἀμοιβῶν, καὶ οὐχὶ νὰ ἀναγραφῇ πρῶτον μὲν ὡς ἔξοδον ἰδανικόν, κατόπιν δὲ ὡς ἔσοδον ἰδανικόν ἐπίσης τὸ ποσὸν τῶν ἀμοιβῶν τούτων, οὐχὶ πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν, εἰμὴ διὰ νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀπροβλέπτων ἐσόδων. Τὸ κρεῖττον τοῦτο σύστημα

έφηρμόσθη κατά τὸ λήξαν ἔτος λεληθότως, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὸ λαχεῖον τῆς 6' ἑξαμηνίας 1894. Διὰ τὴν ἑξαμηνίαν ἐκείνην ἔμειναν ὀφειλόμενα ἐξ ἀμοιβῶν κατὰ τὴν λήξιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους δραχ. 1600, ὧν ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς συνεπληρώθη κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἐπληρώθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος μέχρι τῆς συμπλήρωσεως τῆς παραγραφῆς δραχ. 1300· αἱ δὲ λοιπαὶ 300 ἔμειναν εἰς ὄφελος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, μὴ ἐξαργυρωθέντων τριῶν γραμματίων, ἧτοι τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 4,727, 38,310 καὶ 48,928, ὧν ἕκαστον ἔλαχεν ἀμοιβῆς δραχ. 100. Ἐπρέπεν ὁμως, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἑξαμηνίας ἀπὸ τῆς ἐκκυβεύσεως, νὰ βεβαιωθῇ προσηκόντως ἢ μὴ ἐξαργύρωσις τῶν εἰρημένων γραμματίων, συμφώνως πρὸς τὴν ὀρθὴν κατὰ τοῦτο διάταξιν τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Ἐκπιπτομένων λοιπὸν τῶν μὴ ἀποτισθεισῶν ἀμοιβῶν ἐκ τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἑξαμηνίαν τοῦ λήξαντος ἔτους κληρωθέντων γραμματίων, ἄτε παραγραφεισῶν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας, ὑπολείπονται ὀφειλόμενα καὶ ἀποτιτέαται μέχρι τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ παρόντος ἔτους αἱ μῆπω ἀπαιτηθεῖσαι ἀμοιβαὶ τῶν κληρωθέντων ὑπὸ διαφόρους ἀμοιβὰς 19 γραμματίων τῆς 6' ἑξαμηνίας, ἀνερχόμενα ἐν ὄλφ εἰς δραχ. 3,600. Περὶ τῶν πληρωθησομένων ἐκ τούτων, ὡς καὶ περὶ τῶν παραγραφησομένων μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἑξαμηνίας ἀπὸ τῆς κληρώσεως, γενήσεται λόγος ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρόντος ἔτους.

Τελευταία δαπάνη φέρεται εἰς τοὺς περὶ ὧν πρόκειται πίνακας ἡ γενομένη διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν γραμματίων τῶν λαχείων τῶν δύο ἑξαμηνιῶν, δι' ἀγορὰν δηλονότι χάρτου, λιθογράφησιν κτλ., ἔτι δὲ διὰ δημοσιεύσεις προγραμμάτων περὶ τῆς ἐκκυβεύσεως, διὰ κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν σφραγίδων, διὰ ταχυδρομικὰ τέλη καὶ ἄλλας δαπάνας, λεπτομερῶς κατονομαζόμενας εἰς τοὺς εἰρημένους πίνακας καὶ ἀνερχομένας ἐν ὄλφ εἰς δρ. 4,318.35, ἧτοι ἔλαττον τῶν προϋπολογ. κατὰ δρ. 1,404.65.

Ἀντιπαραβαλλόμενον δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἔτος 1894 γενομένας ὁμοίας δαπάνας ἐκ δραχ. 3,152 καὶ 97, εἰς ἃς προσθετέαται καὶ δραχ. 14 καὶ 60, καταβληθεῖσαι ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους διὰ λογαριασμὸν τοῦ λαχείου τῆς 6'

ἑξαμηνίας 1894, εἶναι ἀνώτερον κατὰ δραχ. 1,151 καὶ 38, καὶ τοῦτο ἔνεκα τῆς αὐξήσεως τῶν γραματίων τοῦ λαχείου τοῦ λήξαντος ἔτους κατὰ τὸ ἥμισυ.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους γενομένων δαπανῶν.

Ἄλλ' ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐξόδων φέρονται καὶ ἄλλαι δαπάναι, γενόμεναι ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ λ/σμὸν τῆς χρήσεως 1894, κατονομαζόμεναι δὲ λεπτομερῶς ἐν τῷ εἰρημένῳ πίνακι καὶ ἀνερχόμεναι εἰς δραχ. 8,065 καὶ 82. Αἱ δαπάναι αὗται, ἀναγκαῖαι ἄλλως καὶ ἀναμφισβήτητοι, ἄτε γενόμεναι κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Ἐταιρείας καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καίπερ βαρύνουσαι τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1894, δὲν ἠδύνατο, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους ἐκείνου, νὰ λογισθῶσιν εἰς τὰς δαπάνας αὐτοῦ, διότι κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν οὐδεμίᾳ ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου ἔτους δαπάνη ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου, οὐ ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν μὴ δαπανηθέντων ἐσόδων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου μεταφέρεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ Ὀργανισμὸς ὀρίζει ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς ἐκάστου ἔτους συντάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ συντασσομένων ἀναλυτικῶν πινάκων τῶν δαπανῶν, δεικνύων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰς γενομένας πληρωμὰς, ὡς καὶ πᾶν περίσσευμα ἢ ἔλλειμμα ἐφ' ἐκάστης πιστώσεως.

Ἐν γένει δὲ αἱ δαπάναι τοῦ λήξαντος ἔτους, αἱ σημειούμεναι εἰς τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, συμπεριλαμβάνοντα, ὡς ἤδη εἴρηται, καὶ τὰς μὴ ἀποτισθείσας κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἀνερχονται εἰς. δραχ. 183,054.89

Πρὸς εὐρεσιν δὲ τῶν πραγματικῶν δαπανῶν τοῦ λήξαντος ἔτους, δεόν νὰ ἀφαιρηθῶσι :

α') Αἱ μὴ πληρωθεῖσαι, ἀνερχόμεναι εἰς. »	6,240.—
β') Ἡ ἰδανικὴ πρὸς τὸν Λυριτζῆν ὀφειλὴ ἐκ »	18,75
γ') Τὸ κακῶς ἐγγραφὲν ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς εἰς τὰ ἐξόδα κονδύλιον κατὰ τὰ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰρημένα »	1,545.—
Τὸ ὅλον δρ.	<u>7,803.76</u>

Ἀφαιρουμένου δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τοῦ ἄνωτέρω, ὑπολείπονται τὰ καθαρὰ ἐξοδα τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, πλὴν τῶν τοῦ λαχείου, ἐκ	δρ.	175,251.14
Προστιθεμένων δ' εἰς ταῦτα καὶ τῶν διὰ τὸ λαχεῖον γενομένων δαπανῶν, ἀνερχομένων ἐν ὄλῳ εἰς	»	128,832.30
Ἀποτελεῖται τὸ ὅλον ποσὸν τῶν δαπανῶν ἐκ	δρ.	304,083.44
Ἀφαιρουμένου δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους μετὰ τῶν λόγῳ ἐγγυοδοσίας καταθέσεων, ἀνερχομένου, ὡς εἴρηται, εἰς.	»	355,601.06
ὑπολείπεται εἰς αὐξήσιν τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας ποσὸν περιλαμβάνον καὶ τὰς καταθέσεις τῆς ἐγγυοδοσίας ἐκ	δραχ.	51,517.62

Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο προστιθέμενον εἰς τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1894 σύνολον τῆς περιουσίας τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐταιρείας, ἀποτελούμενον ἐκ δραχ. 404,103 καὶ 79 καὶ συνιστάμενον εἰς ἀκίνητα κτήματα, χρεώγραφα, ὀφειλὰς πρὸς τὴν Ἐταιρείαν καὶ ἐκ τοῦ εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου, ἀναβιβάζει αὐτὸ εἰς δραχ. 455,621 καὶ 41, ἧτοι ἀκριβῶς εἰς τὸ ποσόν, εἰς ὃ ἀνέρχεται τὸ ὅλον τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν χρηματικῶν τίτλων καὶ λοιπῶν, τῶν ἐμφαινομένων ἐν τῷ ἐνεργητικῷ τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους.

Συνάπτεται τῇ παρούσῃ πίναξ τῆς κτηματικῆς καὶ χρηματικῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895, ἐμφαίνων τὰς ἐπελθούσας εἰς αὐτὴν μεταβολὰς ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὅμοιον πίνακα τὸν συνταχθέντα κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1894.

Ἐν τῷ ἀναλυτικῷ πίνακι τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους σημειοῦται « ὑπόλοιπον ἐσόδων εἰς πίστωσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου δραχ. 34,894 καὶ 47 », ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τοῦ ἄνωτέρω σημειωθέντος ἐκ δραχ. 51,517 καὶ 62 κατὰ δρ.

16,623 και 15. Ἀποτελείται δὲ ἡ διαφορά αὕτη ἐκ τῶν ἐξῆς κονδυλίων :

α') Τῶν λόγῳ ἐγγυοδοσίας καταθέσεων ἐκ. .	δραχ.	6,500.—
β') Τῶν μῆπω ἀποτισθέντων διὰ τὰς ἐκτελεσθείσας ἀνασκαφὰς καὶ διὰ τοὺς ὀφειλομένους μισθοὺς καὶ ἀποζημιώσεις κατὰ τὰ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον εἰρημένα, κακῶς περιληφθέντων εἰς τὰς γενομένας δαπάνας	»	6,240.—
γ') Τῶν ὀφειλομένων ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων γραμματίων λαχείου τῆς β' ἐξαμηνίας 1895, κακῶς ὡσαύτως περιληφθέντων εἰς τὰς γενομένας δαπάνας	»	3,600.—
δ') Τῶν ὀφειλομένων δικαιωμάτων καταναλώσεως λαχείων, συμπεριληφθέντων εἰς τὰς ἀναγραφομένας πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ὀφειλὰς ἐκ τοῦ λαχείου	»	264.40
ε') Τῆς ἰδανικῆς πρὸς τὸν Λυριτζῆν ὀφειλῆς τῆς Ἑταιρείας, περιληφθείσης καὶ ταύτης κακῶς εἰς τὰς γενομένας δαπάνας	»	18.75
ἦτοι ἐν ὄλῳ	δραχ.	<u>16,623.15</u>

Ὁ δὲ μετὰ τῆς παρουσίας ἐκθέσεως δημοσιευόμενος ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων καταδείκνυσιν ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ, παραλλήλως πρὸς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων, τὰ προϋπολογισθέντα ἐξόδα, ἀνερχόμενα εἰς δραχμὰς 322,954, τὰ πληρωθέντα ἐκ τῶν πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν σχετιζομένων, ἀνελθόντα εἰς δραχ. 295,917 καὶ 62, τὰς ἐπὶ πλέον καὶ ἔλαττον διαφορὰς μεταξὺ προϋπολογισθεισῶν καὶ πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν καὶ τὸ γενικὸν αὐτῶν ἄθροισμα, καθ' ὃ τὰ μὲν ἐπὶ πλέον δαπανηθέντα ἀνέρχονται εἰς δραχ. 5, τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον εἰς δραχ. 27,041 καὶ 38. Ἀφαιρούντες δὲ τὰ ἐπὶ πλέον δαπανηθέντα ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἔλαττον, ἔχομεν τὰς ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθεισῶν γενομένας δαπάνας τοῦ λήξαντος ἔτους ἀνερχόμενας εἰς δραχ. 27,036 καὶ 38. Ἀφαιρουμένων δὲ καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν ἐκτὸς τοῦ προϋπο-

λογισμοῦ γενομένων πληρωμῶν δαπανῶν τοῦ ἔτους 1894 ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1895, ἀνερχομένων εἰς δραχ. 8,165 καὶ 82, ὡς καὶ τῶν ἐξ ἀνεκκαθαρίστων λογαριασμῶν καὶ δι' ἔλλειψιν πιστώσεων ὀφειλομένων δαπανῶν τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκ δραχμῶν 10,104 καὶ 40, ὑπολείπονται τὰ πράγματι ἐπὶ ἔλαττον τῶν προϋπολογισθέντων δαπανηθέντα κατὰ τὸ 1895 ἀνερχόμενα εἰς δραχ. 8,766 καὶ 16.

Τοῦ ὑπολοίπου δὲ τούτου προστιθεμένου εἰς τὰ ἐπὶ πλέον τῶν προϋπολογισθέντων βεβαιωθέντα κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἔσοδα, ἀνελθόντα κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν γενομένην ἀνάλυσιν εἰς δραχ. 26,147 καὶ 06, ἀποτελεῖται τὸ εἰς αὐξήσιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας ὑπόλοιπον τοῦ λήξαντος ἔτους ἐκ δραχ. 34,913 καὶ 22(1).

Ἐν σχέσει τέλος πρὸς τὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν, σημειωτέα τὰ ἐξῆς :

Ἀφοῦ ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ προσδιορίζωνται τὰ ἔσοδα καὶ αἱ δαπάναι ἐκάστου ἔτους διὰ προϋπολογισμοῦ, ἀποβαίνει ἀπαραίτητος ἡ ἐφαρμογὴ εἰς τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τῆς Ἑταιρείας τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ θεμελιακῶν κανόνων περὶ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ. Κατὰ τούτους δέ, ὁ μὲν προϋπολογισμὸς ἀνάγκη νὰ ψηφίζεται πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου ἔτους, ὁ δὲ ἀπολογισμὸς νὰ συντάσσεται οὐχὶ τὸ α' δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας, ἀλλὰ μετὰ ἓνα ἢ δύο μῆνας τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους, ὅπως ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος συγκεντρῶνται πάντες οἱ λογαριασμοὶ οἱ σχετικοὶ πρὸς τὸν ἐψηφισμένον προϋπολογισμόν. Ὁ προϋπολογισμὸς συνεπάγεται τὴν ἀνάγκην τῆς διακρίσεως τοῦ ἔτους τῆς διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς χρήσεως, ὅπερ κατ' ἀνάγκην ὡσαύτως πρέπει νὰ ὀρι-

(1) Εἰς τὸν ἰσολογισμόν καὶ τὸν ἀναλυτικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους τὸ εἰς αὐξήσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καθαρὸν ὑπόλοιπον σημειοῦται εἰς δραχ. 34,894, καὶ 47 ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον τοῦ ἀνωτέρω κατὰ δραχ. 18 καὶ 75, διότι ἀνεγράφη κακῶς διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ὀφειλέτης ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία εἰς τὸν Λυριτζῆν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένα.

ζηται μακρότερον τοῦ ἔτους τῆς διαχειρίσεως ἢ τῆς διαρκείας τοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ προϋπολογισμός, διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ συγκεντρῶνται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου πάντες οἱ λογαριασμοὶ οἱ πρὸς σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀναγκαῖοι. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ ταύτην ἐξεταζόμενα αἱ διατάξεις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐταιρείας, εἰσὶν ἀτελεῖς, ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν ἀντιφατικά, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐφεξῆς.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 ἐδάφ. η', μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπείας θεώρησιν τῶν βιβλίων, γενομένην τὴν 31 Δεκεμβρ. ἐκάστου ἔτους, συντάσσονται δύο πίνακες ἐμφαίνοντες ὁ μὲν τὰ προϋπολογισθέντα, εἰσπραχθέντα καὶ καθυστερούμενα ἔσοδα, ὁ δὲ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰς γενομένας πληρωμὰς δαπανῶν καὶ τὰ ὀφειλόμενα, ὡς καὶ πᾶν περίσσευμα ἢ ἔλλειμμα ἐφ' ἐκάστης πιστώσεως. Οἱ πίνακες δ' οὗτοι κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον χρησιμεύουσιν ὡς βάσις τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήγοντος καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Διδόμενος δ' ὁ ἀπολογισμός, κλείει κατ' ἀνάγκην τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀφορᾷ, καὶ ἐπομένως οὐδεμία ἐφεξῆς δύναται νὰ γίνῃ δαπάνη ἢ νὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα πρὸς τακτοποίησιν οἰασδήποτε δαπάνης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἐτέροις ῥήμασι, συντασσόμενος ὁ ἀπολογισμός, ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν ἢ ἐπέλευσις τοῦ χρόνου, καθ' ὃν πρέπει νὰ συντάσσεται ὁ ἀπολογισμός ἔτους τινός, ἐπάγεται φυσικῶς τὴν παῦσιν ἐφεξῆς τῆς ἰσχύος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἐὰν δέ τις εἴπῃ, ὅτι ἡ χρῆσις (καθ' ἣν ἔχει σημασίαν ἢ λέξις ἐν τῇ λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ) παράγεται διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐκλείπει ἢ παύει ἰσχύουσα διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ἐκφράζει ἀκριβῶς τὸ ἐν τῇ πράξει συμβαῖνον.

Ἐν τούτοις ὁ Ὄργανισμός τῆς Ἐταιρείας παρὰ τοὺς κανόνας τούτους ὀρίζει ἐν ἄρθρῳ 35 ἐδάφ. γ', ὅτι ὁ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐγκρινόμενος προϋπολογισμός ἰσχύει μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἀλλὰ διὰ τίνος ἔτους τὴν χρῆσιν θεωρητέος ἰσχύων ὁ προϋπολογισμός; Διὰ τὴν τοῦ λήξαντος δηλονότι ἢ τὴν τοῦ ἀρχαμένου; Τοῦτο τὸ ζήτημα μὴ λύων ὁ Ὄργανισμός, παρατείνει τὴν ἰσχὺν τοῦ προϋπολογισμοῦ

ἐκάστου λήγοντος ἔτους μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἐπομένου, ὅτε κατὰ τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ἄρθρου συντασσόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν σχεδίῳ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ νέου ἔτους ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐξετάζεται *κατόπιν*, ἥτοι ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, καὶ διαρρυθμίζεται ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπείας. Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπαναλαμβάνεται ἢ μᾶλλον συμπληροῦται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 21 διὰ τῶν ἐξῆς: «*Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Ἰανουαρίου συντάσσεται ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους*».

Τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν τοιούτων διατάξεων καὶ πρὸς ἑαυτὰς καὶ πρὸς τὰ πράγματα καταδηλοῦται ἐπαρκῶς, δύναται τις εἰπεῖν, ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνοπτικῶς ἐκτιθεμένων περὶ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Συγκριτικὴ ἐξέτασις τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν τῆς Ἐταιρείας ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι καὶ τοῦ 1895.

Κατὰ τὴν δοθεῖσάν μοι ἐντολήν, προβαίνω εἰς τὴν ἀντιπαροβολὴν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν τοῦ λήξαντος ἔτους πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ τὰς δαπάνας καὶ ἄλλων προηγουμένων ἐτῶν, καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ 1890 καὶ ἐντεῦθεν, ὡς σημειοῦνται ταῦτα εἰς τοὺς δημοσιευθέντας ἰσολογισμούς.

Α' Περὶ τῶν ἐσόδων.

Ἐξ ὑποχρεωτικῶν ἐν γένει εἰσφορῶν τακτικῶν ἐταίρων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, μὴ διακρινομένων ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἀπὸ τῶν ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν, εἰσεπράχθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά:

Τῷ 1890	δραχμαὶ 9,805.—
» 1891	» 5,653.—
» 1892	» 3,225.—
» 1893	» 4,024.—
» 1894	» 4,017.75
» 1895	» 6,080.—

Ἦθελεν εἶσθαι λίαν ἐργῶδες νὰ ἀνερευνήσῃ τις ἐν τοῖς διαφόροις ἔτεσι τοὺς λόγους, ὧν ἔνεκα παρουσιάζονται αἱ ἀύξομειώσεις τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν, ἴσως δὲ καὶ μὴ ἐφικτόν. Περιοριζόμενος δ' ἔνεκα τούτου εἰς τὴν ἀπλὴν τῶν ἀριθμῶν παράθεσιν, θέλω οὐδὲν ἤττον προσπαθῆσαι νὰ δώσω ἐξήγησιν τῶν παρουσιαζομένων διαφορῶν, ἐφ' ὅσον τυγχάνει δυνατὴ ἐκ τῶν ὑπ' ὄψει μου στοιχείων ἢ τοιαύτη ἐξήγησις.

Ἐν τοῖς πρὸ τοῦ 1894 ἰσολογισμοῖς ἀναγράφονται ἔσοδα ὑπὸ τὸν τίτλον «εἰδικαὶ εἰσφοραὶ», προερχόμενα ἐκ τακτικῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον συνδρομῶν πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Δημοσίου καὶ τινῶν δήμων τοῦ Κράτους. Ἄλλ' ἔνεκα τῆς προϊούσης αὐξήσεως τῶν ἐκ τοῦ λαχείου προσόδων τῆς Ἐταιρείας, αἱ τοιαῦται συνδρομαὶ ἔπαυσαν, ὡς μὴ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖαι τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ. Τοιαῦται συνδρομαὶ ἢ εἰδικαὶ εἰσφοραὶ ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς τῶν εἰρημένων ἐτῶν αἱ ἐξῆς :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 3,800
» 1891	» 5,360
» 1892	» οὐδεμία
» 1893	» 960

Ἐξ ἐκτάκτων δ' εἰσφορῶν, λογιζομένων ὡς τοιούτων τῶν παρὰ μὴ ἐταίρων ἐκουσίων εἰσφορῶν ἢ δωρεῶν, εἰς ἃς συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ κληροδοτήματα, εἰσεπράχθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	340.—
» 1891	»	5,515.50
» 1892	»	500.—
» 1893	»	2,021.90
» 1894	»	424.—
» 1895	»	16,889.60

Ἐκ τόκων δ' ἐν γένει εἰσεπράχθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	1,456.65
» 1891	»	1,440.—
» 1892	»	1,440.—
» 1893	»	800.—
» 1894	»	686.70
» 1895	»	2,105.10

Οἱ τόκοι οὗτοι κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1895 ἔτη προήρχοντο ἐκ τῶν 64 ὀμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀποφερουσῶν μέχρι καὶ τοῦ 1893 τόκον ἐτήσιον ἐκ φράγκ. χρ. 1,280. καὶ ἐκ τῶν τόκων τῶν 10 λαχειοφόρων ὀμολογ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀποφερουσῶν τόκον ἐτήσιον φρ. χρ. 160, ἐν ὄλφ φρ. χρ. 1,440.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1893 φαινομένη ἐλάττωσις τῶν τόκων εἰς δραχ. 800 ἔχει τὴν ἐξῆς αἰτίαν: Ὡς τυγχάνει γνωστόν, κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὸ Δημόσιον ἔπαυσε τὰς τῶν τόκων τῶν δανείων πληρωμάς, ληφθέντος κατὰ πρῶτον τοῦ μέτρου τῆς κεφαλαιοποιήσεως τῶν τόκων τούτων, καὶ μετὰ τοῦτο νομοθετηθείσης τῆς ἐλαττώσεως τῶν πληρωτέων τόκων εἰς τὸ τρίτον, καταβαλλομένων πάντοτε εἰς χρυσόν. Ὑπὸ τὸ ἐφαρμοσθέν ἐπὶ τινα χρόνον σύστημα τῆς κεφαλαιοποιήσεως τῶν τόκων ἐδόθησαν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν δύο ἀποδείξεις κεφαλαιοποιήσεως τῶν ὀφειλομένων τῇ Ἐταιρείᾳ τόκων διὰ τὴν β' ἐξαμηνίαν 1893, ἡ μὲν ἐκ φρ. χρ. 500, ἡ δὲ ἐκ φρ. χρ. 140, ἧτοι ἐν ὄλφ φρ. χρ. 640. Τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο, προστιθέμενον εἰς

τὸ ὡς εἰσπραχθὲν σημειούμενον ποσὸν τῶν τόκων τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀναβιβάζει αὐτὸ ἀκριβῶς εἰς τὸ ποσὸν τῶν τόκων, ὅπερ φαίνεται εἰσπραχθὲν καὶ κατὰ τὰ δύο προγενέστερα ἔτη 1892 καὶ 1891, ἦτοι εἰς δραχ. 1,440. Ἄλλ' αἱ εἰρημέναι ἀποδείξεις κεφαλαιοποιήσεως τόκων, καίπερ δοθεῖσαι τῇ Ἑταιρείᾳ κατὰ τὸ 1893, δὲν ἀνεγράφησαν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία ὡς ἔσοδον, καὶ δὴ ὡς ἔσοδον ἐκ τόκων τῶν δημοσίων χρεωγράφων, κεφαλαιοποιηθέντων. Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος σημείωσις: « Δὲν εἰσπράχθη ὁ τόκος τῶν 64 ὁμολογιῶν τοῦ ἔθν. δανείου διὰ τὴν 6' ἐξαμηνίαν 1893 ». Ἐπρεπεν ὁμῶς νὰ μνημονευθῶσι τοῦλάχιστον αἱ ἀντὶ τῶν τόκων τούτων δοθεῖσαι ἀποδείξεις. Αἱ ἀποδείξεις αὗται ἀνεγράφησαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1894 εἰς τὸν πίνακα τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας τῆς βεβαιωθείσης τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, εἰσαχθεῖσαι, οὕτως εἰπεῖν, λάθρα εἰς τὴν περιουσίαν ταύτην, χωρὶς δηλονότι νὰ ἀναγραφῆ τὸ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενον χρηματικὸν ποσὸν οὐδ' εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ 1894, καὶ δὴ ὡς καθυστεροῦντες τόκοι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἡ δὲ κατὰ τὸ 1894 ἐλάττωσις τῶν τόκων πηγάζει ἐκ τῆς εἰς τὸ τρίτον ἐλαττώσεως τῶν τόκων τῶν δημοσίων χρεωγράφων.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1895 ἡ αὐτὴ ἐπῆλθεν ἐλάττωσις ἐκ τῶν εἰρημένων τόκων. Ἡ δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρουσιαζομένη αὔξησις τῆς ἐκ τόκων προσόδου ὀφείλεται εἰς τὴν τοκοφόρον διάθεσιν ἄλλων κεφαλαίων τῆς Ἑταιρείας, καθ' ἃ εἴρηται ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ.

Παρατηρητέον προσέτι καὶ τὸ ἐξῆς: Εἴρηται ἤδη ὅτι οἱ τόκοι τοῦ δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὡς καὶ οἱ τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀποτίνονται εἰς χρυσόν. Ἐκράτησεν ὁμῶς καθ' ἅπαντα τὰ ἔτη, περὶ ὧν πρόκειται, καὶ καθ' ἃ ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ φράγκου καὶ τοῦ χαρτονομίσματος διαφορὰ προέβαινεν αὐξάνουσα, ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ λογίζεται ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ φράγκου ἴση πρὸς τὴν χαρτίνην δραχμὴν ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῶν εἰσπραττομένων τόκων ἐκ τῶν εἰρημένων χρεωγράφων, τὸ δὲ ὑπερβάλλον τῆς ἀξίας τῶν χρυσῶν φράγκων νὰ εἰσάγηται εἰς τὸ ταμεῖον ὡς νομισματικὴ δια-

φορά, αναμιγνυομένη ένίοτε έν τοῖς λογαριασμοῖς καί μετ' ἄλλων ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς ἐσόδων εἰσπραττομένων εἰς χρυσόν, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω. Καί κατ' οὐσίαν μὲν οὐδεμία ἐκ τούτου ἐπέρχεται ζημία εἰς τὴν Ἑταιρείαν. Ἄλλ' ἀκριβῶς ἐξεταζομένων τῶν πραγμάτων, ὁ εἰς χρυσόν εἰσπραττόμενος τόκος ἔδει, καθ' ἃ εἴρηται καί έν τοῖς ἔμπροσθεν, νὰ λογίζεται ὡς τόκος καί μετὰ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς, ἐγγραφομένης εἰς τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ἐπωλήθησαν τὰ ἐκ τῶν τόκων εἰσπραχθέντα χρυσᾶ φράγκα.

Ἐκ μερισμάτων δὲ τῶν 56 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰσεπράχθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 13,390
» 1891	» 12,600
» 1892	» 10,920
» 1893	» 9,240
» 1894	» 6,720
» 1895	» 5,320

Λαμβάνων τις ὡς βάσιν τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1890 μέρισμα τῶν εἰρημένων μετοχῶν, παρατηρεῖ τὰς ἀκολούθους ἐλαττώσεις αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη :

Τῷ 1891	κατὰ δραχμὰς 790
» 1892	» » 2,470
» 1893	» » 4,150
» 1894	» » 6,670
» 1895	» » 8,070

Ἐκ πωλήσεως δὲ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καί τῶν Πρακτικῶν εἰσεπράχθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 3,373.60
» 1891	» 3,552.50
» 1892	» 3,052.40
» 1893	» 3,174.10
» 1894	» 1,274.80
» 1895	» 8,955.75

Ἐξ ἐνοικίων δὲ τῶν δύο οἰκιῶν, περὶ ὧν εἴρηται ἤδη, εἰσε-
πράχθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	οὐδεμία εἰσπραξις
» 1891	δραχμαὶ 300.—
» 1892	» 440.—
» 1893	» 200.—
» 1894	» 200.—
» 1895	» 403.15

Περὶ τῶν ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς ἐσόδων κατὰ τὰ περὶ ὧν
πρόκειται ἔτη παρατηρητέα τὰ ἐξῆς :

Μόνον κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη διακρίνονται ἐν τοῖς ἀνα-
λυτικοῖς πίναξι τῶν ἐσόδων ἐκ τίνων κονδυλίων πηγάζει ἡ νομι-
σματικὴ διαφορὰ. Κατὰ δὲ τὰ προηγούμενα ἔτη εἰς μὲν τοὺς
εἰδικούς τῶν λαχείων πίνακας σημειοῦνται μὲν τὰ ἐκ νομισματι-
κῆς διαφορᾶς εἰσπραχθέντα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθέντων
λαχείων, ἀλλὰ μόνον ἐκείνων, ὧν οἱ λογαριασμοὶ ἀπεστάλησαν ἐν-
τὸς τῶν αὐτῶν ἐτῶν. Εἰς δὲ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν ἐσόδων σημειοῦ-
ται ἐν συνόλῳ ἡ ἐξ ἄλλων κονδυλίων ἐσόδων εἰσπραχθεῖσα καθ'
ἕκαστον ἔτος νομισματικὴ διαφορὰ, περιλαμβάνουσα ὁμῶς καὶ
τὴν νομισματικὴν διαφορὰν ἐκ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκποιήσεως τοῦ
λαχείου τοῦ ἀμέσως προηγούμενου ἔτους, οὗ οἱ λογαριασμοὶ μὴ
ἀποσταλέντες ἐντὸς τοῦ οἰκείου ἔτους, ἀπεστάλησαν κατὰ τὸ ἐπό-
μενον. Διὰ τὰ διακρίνη δὲ τις τὰ ἐκ τῶν λαχείων ἐκάστου τῶν
ἀμέσως προηγούμενων ἐτῶν εἰσπραχθέντα ἐκ νομισματικῆς δια-
φορᾶς ἀπὸ τῶν εἰσπραχθέντων ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς ἄλλων
κονδυλίων ἐσόδων, ἀποβαίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐξετασθῶσι τὰ λογι-
στικὰ βιβλία ἐκάστου τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐτῶν.

Λαμβάνοντες δὲ ὑπ' ὄψιν μόνον τοὺς ἰσολογισμοὺς καὶ τοὺς
εἰδικούς πίνακας τῶν λαχείων τῶν ἐτῶν τούτων, ἔχομεν τὰ ἀκό-
λουθα ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς ἔσοδα :

1) Ἐκ τοῦ λαχείου

Τῷ 1890	δραχμαὶ 1,767.67
» 1891	» 2,566.65
» 1892	» 2,279.80
» 1893	» 3,475.17
» 1894	» 3,875.47
» 1895	» 4,760.01

2) Ἐκ τῶν ἄλλων κονδυλίων ἐσόδων, ἐν οἷς καὶ ἡ νομισματικὴ διαφορὰ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθέντων λαχείων τῶν ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι καὶ τοῦ 1893· εἰς δὲ τὰ ἔτη 1894 καὶ 1895 σημειοῦται μόνη ἡ ἐκ τῶν ἄλλων ἐσόδων, πλὴν τοῦ λαχείου, νομισματικὴ διαφορὰ.

Τῷ 1890	δραχμαὶ 308.52
» 1891	» 416.35
» 1892	» 656.80
» 1893	» 334.40
» 1894	» 757.65
» 1895	» 461.10

Περὶ τῶν ἐσόδων τούτων σημειωτέα τὰ ἐξῆς πρὸς ἐξήγησιν τῷ παρουσιαζένων αὐξομειώσεων κατὰ τὰ διάφορα ἔτη :

Κατὰ τὸ ἔτος 1895 ἡ ἐκ τῶν ἄλλων κονδυλίων ἐσόδων νομισματικὴ διαφορὰ παρίσταται ἐλάσσων τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1894 εἰσπραχθείσης, τὸ μὲν, διότι δὲν εἰσепράχθησαν κατὰ τὸ 1895 οἱ τόκοι τῆς β' ἐξαμηνίας τοῦ παγίου δανείου τῶν 125 ἑκατομμ. φράγκων, ἐπομένως καὶ ἡ ἐκ τοῦ κονδυλίου τούτου νομισματικὴ διαφορὰ· τὸ δέ, διότι εἰς τὴν νομισματικὴν διαφορὰν τοῦ ἔτους 1894 περιλαμβάνεται καὶ τὸ τίμημα πωληθέντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σωματίων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καθ' ἃ εἴρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. Ἡ δὲ τοῦ ἔτους 1893 νομισματικὴ διαφορὰ εἶναι ἐλάσσων τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους διὰ τὴν μὴ εἰς χρήματα ἀπότισιν τοῦ τόκου τῆς β' ἐξαμηνίας τοῦ παγίου δανείου τῶν 125 ἑκατομμ. φράγκων, καθ' ἃ εἴρηται καὶ περὶ τούτου.

Ἐκ πωλήσεως δ' ἀχρήστου ὑλικοῦ εἰσεπράχθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 1,279.65
» 1891	» 496.50
» 1892	» 1.20
» 1893	» 34.—
» 1894	οὐδεμία εἰσπραξις
» 1895	δραχμαὶ 80.25

Εἰς τινὰ τῶν προηγουμένων ἐτῶν φέρονται ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς ἔσοδα ἐξ εἰσιτηριῶν ἐν τοῖς Μουσείοις καὶ ἐκ πωλήσεως καταλόγων Σλίεμανν, λογιζομένων ὁμοῦ ὡς ἐξῆς :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 820
» 1892	» 157

Ἐκ διαφορῶν δ' ἄλλων μικρῶν ἐσόδων ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχ. 44.—	} Ἀπόληψις δικαστικῶν ἐξόδων
» 1892	» 95.—	
» 1895	» 33.90	

Ἄλλ' ὡς εἶναι πρόδηλον, τὰ τελευταῖα ταῦτα δὲν εἶναι κυρίως ἔσοδα, ἀλλ' ἀποδόσεις καταβληθεισῶν δαπανῶν μὴ πράγματι ὀφειλομένων.

Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ ἔτους 1890 φέρονται, ὡς ἔσοdon μὲν, δραχμαὶ 8,900 ἐκ πωλήσεως μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὡς ἔξοdon δέ, δραχ. 9,265 δι' ἀγορὰν μετοχῶν τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς. Ἐπειδὴ δ' ἐπωλήθη καὶ ἠγοράσθη κατόπιν ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς μετοχῶν, ἡ δὲ ἀγορὰ ἐγένετο εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς τῆς πωλήσεως, προέκυψε ζημία τῇ Ἐταιρείᾳ ἐκ δραχ. 365. Παρατηρητέον προσέτι ὅτι ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1890 τὸ μὲν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν μετοχῶν ἔσοdon ἀναγράφεται εἰς τὰ κύρια τοῦ ἔτους τούτου ἔσοδα, ἡ δὲ δαπάνη τῆς ἀγορᾶς εἰς τὰ ἐκ διαφορῶν λογαριασμῶν ἔξοδα, ἐνῶ τὸναντίον ἔδει νὰ ἀναγραφῆ εἰς

τὰ κύρια ἔξοδα ἢ διὰ τὴν προκειμένην ἀγοραπωλησίαν ἀπαιτηθεῖσα ἐπὶ πλέον δαπάνη ἐκ δραχμῶν 365, λογιστέα οὐδὲν ἦττον καὶ ὡς προσαυξάνουσα τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῆς Ἐταιρείας, λογιζομένων ἐν αὐτῇ τῶν ἀγορασθεισῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ἀντιπαρατιθέντες τὰ ἀνωτέρω κύρια ἔσοδα τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν εἶδη καὶ κατὰ τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἔτη, πλὴν τῶν ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ πωλήσεως λαχείων εἰσπραχέντων καὶ διακρινομένων ὡς τοιούτων ἐν τοῖς ἐτησίοις ἰσολογισμοῖς, ἅπερ περιληφθήσονται κατωτέρω εἰς τὰ ἐκ τοῦ λαχείου ἔσοδα, ἔχομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα, δεικνύοντα τὰς ἀύξομειώσεις τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐσόδων κατὰ τὰ διάφορα ἔτη καὶ κατὰ τὰ διάφορα κονδύλια :

Ἴδε πίνακα εἰς σελ. 89.

Τέλος ἐκ τοῦ λαχείου, τῆς κυριωτάτης ταύτης πηγῆς τῶν προσόδων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, εἰσεπράχθησαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωληθέντων λαχείων τῆς μὴ συγκεχωνευμένης εἰς τὴν ἐξ ἄλλων ἐσόδων νομισματικὴν διαφορὰν κατὰ τὰ ἤδη εἰρημένα, τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 154,237.83
» 1891	» 164,624.95
» 1892	» 197,000.95
» 1893	» 203,350.90
» 1894	» 204,568.49
» 1895	» 307,187.56

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐκ τοῦ λαχείου ἐσόδων κατὰ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐτῶν. Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον ἀποβαίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐξετασθῶσι καὶ οἱ εἰδικοί τῶν λαχείων πίνακες κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1889, διότι ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ ἐντεῦθεν οἱ τῶν λαχείων ἐτήσιοι λογαριασμοὶ συνδέονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν τῶν προηγου-

Έτη	Εισφοραί			Τόκοι	Μερίσματα	Αρχαιολογικὴ Ἐφημερίς καὶ Πρακτικὰ	Ἐνοκία	Νομισματικὴ διαφορὰ	Ἀχρηστών ὑλικόν	Ἐιδιότητια καὶ ἀντίστοιχον πινάκων Ἐλτίμων	Τὸ ὅλον
	Ἐν αἰς καὶ τὸ δικαίωμα ἐγγράφης	Ἐιδίαι	Ἐκτακτοί								
1890	9,805.—	3,800.—	340.—	1,456.65	13,900.—	3,373.60	—	308.52	1,279.65	820.—	34,783.42
1891	5,653 —	5,360.—	5,515.50	1,440.—	12,600.—	3,552.50	300.—	416.35	496.50	—	35,473.55
1892	3,225.—	—	500.—	1,440.—	10,920.—	3,052.40	440.—	656.30	1.20	157.—	20,152.40
1893	4,024.—	960.—	2,021.90	1,440.—	9,240.—	3,174.10	200.—	334.40	34.—	—	21,428.40
1894	4,017.75	—	424.—	686.70	6,720.—	1,274.80	200.—	757.65	—	—	14,180.90
1895	6,080.—	—	16,889.60	2,105.10	5,320.—	8,955.75	403.15	461.10	80.25	—	40,294.95

μένων ἐτῶν, εἰσπραττομένων καὶ ἀποτινομένων κατὰ ἐπόμενα ἔτη.

Καὶ ἐν πρώτοις σημειωτέον ὅτι κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1895 ἔτη, τὰ ἐκδιδόμενα καθ' ἕκαστον ἔτος γραμμᾶτια τῶν λαχείων δὲν διετίθεντο πάντα, μένοντα ἐν τῷ ταμείῳ ἢ ἐπιστροφόμενα παρὰ τῶν δαφόρων ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν ὡς μὴ πωληθέντα. Ἐν τοῖς εἰδικοῖς τῶν λαχείων πίναξιν ἐμφαίνονται τὰ καθ' ἕκαστον ἔτος μὴ διατεθέντα ἢ ἀπωλεσθέντα λαχεῖα. Γενικῶς δ' ἐξ αὐτῶν συνάγομεν τὰ ἐξῆς περὶ τῶν ἐκδοθέντων, διατεθέντων καὶ ἀπωλήτων ἢ ἀπολεσθέντων λαχείων.

ἔτη	ἐκδοθέντα λαχεῖα	διατεθέντα	ἀπώλητα ἢ ἀπωλεσθέντα
1889	50,000	42,100	7,900
1890	100,000	71,287	28,713
1891	100,000	82,709	17,291
1892	100,000	97,552	2,448
1893	100,000	99,615	385
1894	100,000	99,958	42
1895	150,000	150,000	—

Ἐκ τῶν αὐτῶν πινάκων συνάγομεν περὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐκ τε τῶν ἐκπονηθέντων λαχείων, πωλουμένων πρὸς δραχ. 2 κατὰ λαχεῖον, καὶ ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διατεθέντων, ἐφ' ὅσον διακρίνεται ὡς τοιοῦτον τὸ ἔσοδον τοῦτο ἐν τοῖς ἐτησίοις ἰσολογισμοῖς, κατὰ τὰ ἤδη εἰρημένα, τὰ ἀκόλουθα ποσά :

ἔτη	ποσὸν διατεθέντων λαχείων	Εἰσπραχθέντα		καθυστεροῦντα ἐκ τῶν εἰσπραχθ.
		ἐξ ἀντιτίμου τῶν λαχείων Δραχ.	ἐκ νομισματ. διαφορᾶς Δραχ.	
1889	42,100	84,200	529.21	1,748.—
1890	71,287	142,574	1,767.67	1,668.—
1891	82,709	165,418	2,566.65	2,670.—
1892	97,552	195,104	2,279.80	3,780.70
1893	99,615	199,220	3,475.17	2,294.—
1894	99,958	199,916	2,313.52	2,222.—
1895	150,000	300,000	4,427.91	1,946.—

Ἀφαιροῦντες τὰ εἰσπραχθέντα ἐξ ἀντιτίμου τῶν διατεθέντων λαχείων καὶ ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς ἀπὸ τῶν καθυστεροῦντων ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν, ἔχομεν τὰ ἐξῆς συαγόμενα :

ἔτη	καθυστεροῦντα		
	εἰσπραχθέντα ἐν ὄλῳ	ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν	ὑπόλοιπα
	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
1889	84,729.21	1,748.—	82,981.21
1890	144,341.67	1,668.—	142,673.67
1891	168,084.65	2,670.—	165,414.65
1892	197,383.80	3,780.70	193,603.10
1893	202,705.17	2,294.—	200,411.17
1894	202,229.52	2,222.—	200,007.52
1895	304,427.91	1,946.—	302,481.91

Ἄλλὰ τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα, τὰ δηλοῦντα τὰς ἀποσταλείσας πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν εἰσπράξεις ἐκ τοῦ λαχείου, δὲν εἰσήγοντο πάντα εἰς τὸ ταμεῖον, ὡς δεικνύουσιν οἱ τε πίνακες τῶν λαχείων καὶ οἱ ἰσολογισμοί, ἀλλ' ἔμενε μέρος τούτων εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ λαχείου, τὸ μὲν, λόγῳ μὴ ἐξαργυρώσεως τῶν χρηματικῶν γραμματίων, δι' ὧν ἀπεστέλλοντο τὰ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνταποκριτῶν, τὸ δέ, λόγῳ ἀποτίσεως ὀφειλομένων ἀμοιβῶν τῶν κληρωθέντων γραμματίων. Καὶ κατὰ τινα μὲν τῶν ἐτῶν, ὡς δεικνύουσιν οἱ ἰσολογισμοί, ἡ τακτοποίησις ἢ ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐκ τῶν τοιούτων ἐκχερῶν λογαριασμῶν ὀφειλομένων ἐγένετο κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη. Ἐξ ἄλλων ὁμῶς ἰσολογισμῶν δὲν προκύπτει ἡ τοιαύτη τακτοποίησις καὶ ἐξίσωσις τῶν ἀποδοθέντων πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ τοῦ διαχειριστοῦ ὀφειλόμενα, παρουσιαζομένων ποῦ μὲν ἑλλειμάτων, ποῦ δὲ καὶ περισσευμάτων.

Ἴδωμεν δ' ἐν πρώτοις πόσα ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἐμβασθέντων ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας καὶ πόσα ἔμειναν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ λαχείου, συμφώνως πάντοτε πρὸς τοὺς εἰδικοὺς τοῦ λαχείου πίνακας καὶ τοὺς ἰσολογισμοὺς.

ἔτη	ποσὰ ἐμβασθέντα τῇ Ἑταιρείᾳ Δραχ.	ποσὰ εἰσαχθέντα εἰς τὸ ταμεῖον Δραχ.	ποσὰ ἐναπολειφθέντα εἰς χεῖρας τοῦ διαχειρ. τοῦ λαχ. Δραχ.
1889	82,981.21	72,531.20	10,450.01
1890	142,673.67	142,339.82	333.85
1891	165,414.65	163,206.20	2,107.95
1892	193,603.10	192,535.—	1,068.10
1893	200,411.17	199,005.90	1,405.27
1894	200,007.52	200,007.52	— —.—
1995	302,481.91	302,481.91	— —.—

Περὶ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ λαχείου ἐναπολειφθέντων ποσῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1889 μέχρι καὶ τοῦ 1893, ἀφ' οὗτου ἔπαυσε τὸ τοιοῦτον τῆς διαχειρίσεως σύστημα, οἱ μὲν εἰδικοί τοῦ λαχείου πίνακες οὐδεμίαν παρέχουσι πληροφορίαν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς εὐρίσκομεν ἀναγραφόμενα κονδύλια εἰσπράξεων ἐκ λαχείων προηγουμένων ἐτῶν. Παρατηρητέον ὁμως ὅτι αἱ εἰσπράξεις αὗται περιλαμβάνουσιν ἀναμιξτὰ τε εἰς τὸ ταμεῖον εἰσαχθέντα ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ ἐναπολειφθέντων καὶ τὰ ἀποσταλέντα ἐκ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἀνάγκη ἐπομένως νὰ ἀθροίσωμεν ὁμοῦ τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν καὶ τὰ εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ ἐναπολειφθέντα καθ' ἕκαστον ἔτος, ὅπως, ἀντιπαραβάλλοντες ταῦτα πρὸς τὰ εἰσπραχθέντα, γνωρίσωμεν κατὰ πόσον ταῦτα καλύπτουσι τὰ ὀφειλόμενα.

ἔτη	ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν Δραχ.	ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ Δραχ.	τὸ ὅλον τῶν ὀφειλομένων Δραχ.
1889	1,748.—	10,450.01	12,198.01
1890	1,668.—	333.85	2,001.85
1891	2,670.—	2,107.95	4,777.95
1892	3,780.70	1,068.10	4,848.80
1893	2,294.—	1,405.27	3,699.27
1894	2,222.—	— —.—	2,222.—
1895	1,946.—	— —.—	1,946.—

Κατὰ τὸ ἔτος 1890 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχειῶν τοῦ 1889 δραχ. 12,198.01, ἧτοι ὀλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ὡς ἄνω ποσόν.

Κατὰ δὲ τὸ 1891 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχειῶν τοῦ 1890 δραχ. 1,417.40, ἧτοι ἐπὶ ἔλατον τῶν ὀφειλομένων κατὰ δραχ. 584.45. Ἀδηλον δὲ ἐὰν τὸ ἔλλειμμα τοῦτο πηγάζῃ ἐκ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν ἢ ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ τοῦ λαχείου συγεντρωθέντων χρημάτων ἢ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων. Αἱ Ἐξελεγκτικαὶ Ἐπιτροπεῖαι τῶν ἐτησίων διαχειρίσεων οὐδέποτε ἐξήτασαν τοὺς λογαριασμοὺς ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν. Σιωπῶντων δὲ τῶν δεδημοσιευμένων λογαριασμῶν, ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῶσιν αὐτὰ τὰ λογιστικὰ βιβλία, καὶ δὴ τὰ τῶν ἐτῶν 1890 καὶ 1891, ὡς πρὸς τὸ ἔλλειμμα, περὶ οὗ ἐνταῦθα πρόκειται, ὅπερ ἴσως εἶναι φαινομενικόν, πηγάζον ἐκ πλημμελοῦς τινος ἐγγραφῆς, ἐξακριβωθησομένης πάντως ἐκ τῶν βιβλίων.

Κατὰ δὲ τὸ 1892 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχειῶν τοῦ 1891 δραχ. 4,465 καὶ 95. Ὡσαύτως καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1893 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχειῶν τοῦ 1891 δρ. 60, ἧτοι ἐν ὄλφ δραχ. 4,525 καὶ 95, αἵτινες ἀφαιρούμεναι ἐκ τῶν ὀφειλομένων, ἀνερχομένων εἰς δραχ. 4,777 καὶ 95, ἀφήνουσιν ἔλλειμμα ἐκ δραχ. 252. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1895 ἐβεβαιώθησαν ὀφειλόμενα ὑπὸ ὑπολόγων ἀνταποκριτῶν δραχ. 280, ἐμφαινόμεναι μετὰ τῶν ὑπολόγων εἰς τὸν ἰσολογισμόν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Διὰ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου οὐ μόνον ὀλόκληρον ἀποσβέννεται τὸ ἔλλειμμα, ἀλλὰ καὶ πλεόνασμα προκύπτει ἐκ δραχ. 78., ὅπερ ἴσως πηγάζει ἐκ κακῆς τινος ἐγγραφῆς, καὶ δὴ ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐξ ἀντιτίμου τῶν λαχειῶν εἰσεπραχθέντων μετὰ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν πωληθέντων, ἐξακριβωθησομένης καὶ ταύτης ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων.

Κατὰ δὲ τὸ 1893 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχειῶν τοῦ 1892 δραχ. 4,435. Ὡσαύτως κατὰ τὸ 1894 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχειῶν τοῦ 1892 δραχ. 150, ἧτοι ἐν ὄλφ δραχ. 4,635, αἵτινες ἀφαιρούμεναι ἐκ τῶν ὀφειλομένων, ἀνερχομένων εἰς δραχ. 4,848.80, ἀφήνουσιν ἔλλειμμα ἐκ δραχ.

213 και 80. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1895 ἐβεβαιώθησαν ὀφειλόμενα ἐκ λαχείων τοῦ 1892 δραχ. 238, ἅτινα ὑπερέβησαν τὸ ἔλλειμμα κατὰ δραχ. 24 και 20. Καὶ τοῦ πλεονάσματος τούτου ἄδηλος ἡ πηγή, ἐξακριβωτέα ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν βιβλίων.

Κατὰ δὲ τὸ 1894 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχείων τοῦ 1893 δραχ. 2,089 και 72, ἧτοι ἐπὶ ἔλαττον τῶν ὀφειλομένων κατὰ δραχ. 1,069 και 55. Καὶ τοῦ ἐλλείμματος τούτου, πραγματικοῦ ἢ ἐκ πλημμελοῦς τινος ἐγγραφῆς προκύπτοντος, ἡ πηγή ἐξακριβωθήσεται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν ἐτῶν 1893 και 1894.

Τέλος κατὰ τὸ 1895 εἰσεπράχθησαν ἐκ καθυστερούντων λαχείων τοῦ 1894 δραχ. 1,862. Προστιθεμένων δ' εἰς ταύτας και τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ ἐν Σμύρῃ Προξένου δραχ. 400, ἀποτελεῖται τὸ ὅλον ποσὸν ἐκ δραχ. 2,262. ὅπερ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν ὀφειλομένου κατὰ δραχ. 40, αἰτινες εἰσὶν αἱ ἐπὶ πλέον ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου Πατρῶν ἐμβασθεῖσαι κατὰ τὰ ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰρημένα.

Οὕτω δὲ ἐξίσωσιν τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὰ βεβαιωθέντα και εἰσπραχθέντα ἔχομεν μόνον κατὰ τὰ ἔτη 1889 και 1894. Κατὰ δὲ τὰ ἄλλα ἔτη ἔχομεν ποῦ μὲν περίσσευμα, ποῦ δὲ ἔλλειμμα. Καὶ περίσσευμα μὲν παρουσιάζεται κατὰ τὰ ἔτη 1891 και 1892, ἀνερχόμενον ἐν ὄλῳ εἰς δραχ. 102 και 20. Ἐλλειμμα δὲ προκύπτει κατὰ τὰ ἔτη 1890 και 1893, ἀνερχόμενον ἐν ὄλῳ εἰς δραχ. 1,654.

Περὶ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ 1895 οὐδὲν φυσικῶς ἔχομεν νὰ εἴπωμεν ἐνταῦθα. Γενήσεται δὲ περὶ αὐτῶν λόγος ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους τούτου. Τοῦτο δὲ μόνον κρίνομεν ἐπίκαιρον νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι, ἐὰν ἐτηρεῖτο κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1895 ἔτη τὸ κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος ἐφαρμοσθὲν σύστημα τῆς ἀναγραφῆς ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς τῆς διαχειρίσεως οὐ μόνον τῶν εἰσπραττομένων, ἀλλὰ και τῶν ὀφειλομένων ἐξ ἐκάστης διαχειρίσεως, δὲν ἤθελον παρουσιάζεσθαι αἱ ἀνωμαλῖαι και ἀμφιβολῖαι, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἀνωτέρω. Ἀπαραίτητον ὡσαύτως ἀποβαίνει ἵνα συντάσσωνται εἰδικοί τοῦ λαχείου πίνακες καθ' ἕκαστον ἔτος συμ-

πληρωτικοί τῶν εἰδικῶν πινάκων τῶν λαχείων τῶν ἀμέσως προηγούμενων ἐτῶν, δεικνύοντες τὰς παραγραφείσας ἐκ τῶν κληρωθέντων γραμματίων ἀμοιβὰς ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας, ὡς καὶ τὰς ἐκ τοῦ λαχείου εἰσπράξεις, τὰς συμπληρουμένας κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐκ τῶν λαχείων εἰσπράξεων.

Συνεχίζοντες δὲ τὴν περὶ τῶν ἐν γένει ἐσόδων τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι καὶ τοῦ 1895 μελέτην ἡμῶν, προστίθεμεν ὅτι τὸ σύνολον τῶν καθ' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων εἰσπραχθέντων ἐσόδων, συμφώνως πρὸς τοὺς δημοσιευθέντας ἰσολογισμοὺς τῆς διαχειρίσεως, ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ποσά.

Τῷ 1890	εἰς δραχμὰς	189,155.60
» 1891	»	199,958.80
» 1892	»	217,498.35
» 1893	»	224,384.30
» 1894	»	217,891.74
» 1895	»	345,004.86

Β'. Περὶ τῶν ἐξόδων.

Προβαίνω ἤδη εἰς τὴν ἀντιπάρθεσιν τῶν δαπανῶν τῶν αὐτῶν ἐτῶν, λογιζομένων ὡς τοιούτων τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος πράγματι γενομένων καὶ σημειουμένων ἐν τοῖς οἰκείοις ἰσολογισμοῖς.

Εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ τοῦ γραφείου ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	5,734.95
» 1891	»	6,242.50
» 1892	»	6,300.—
» 1893	»	6,300.—
» 1894	»	6,574.16
» 1895	»	11,466.34

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τοὺς ἰσολογισμοὺς. Ἄλλ' ὅ,τι εἶρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, γενομένης τῆς ἀντιπαραβαλῆς τῶν εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ γραφείου δαπανηθέντων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πρὸς τὰς ὁμοίας δαπάνας τοῦ προηγουμένου ἔτους 1894, παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς τῶν ἄλλων προγενεστέρων ἐτῶν δαπάνας. Βαρύνονται τουτέστι τὰ λαχεῖα τῶν ἐτῶν τούτων διὰ δαπανῶν, ἀφ' ὧν τυγχάνει πάντῃ ἀπηλλαγμένον τὸ λαχεῖον τοῦ 1895.

Τὸ σύνολον δὲ τῶν δαπανηθέντων εἰς μισθοὺς καὶ ἀμοιβὰς τοῦ προσωπικοῦ ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀκόλουθα καθ' ἕκαστον ἔτος ποσά :

Τῷ 1890	εἰς δραχμὰς	9,744.95
» 1891	»	10,642.50
» 1892	»	10,775.—
» 1893	»	10,280.—
» 1894	»	13,199.42
» 1895	»	11,466.34

Ἡ ἀκρίβεια τῶν ἀριθμῶν τούτων πιστωθήσεται ἐκ τῶν κατωτέρω ρηθησομένων περὶ τῶν βαρυνουσῶν τὸ λαχεῖον δαπανῶν.

Εἰς γραφικὴν δὲ ὕλην, τυπωτικά, ταχυδρομικά (πλὴν τῶν διὰ τὸ λαχεῖον γενομένων τοιούτων δαπανῶν, περὶ ὧν γενήσεται λόγος κατωτέρω), θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	1,897.65
» 1891	»	1,228.69
» 1892	»	1,824.43
» 1893	»	2,233.40
» 1894	»	2,599.70
» 1895	»	1,239.90

Εἰς δὲ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ τὰ συναφῆ πρὸς ταύτας ἐξοδα ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 63,411.—
» 1891	» 35,547.55
» 1892	» 55,317.—
» 1893	» 47,308.05
» 1894	» 18.208.60
» 1895	» 45,756.10

Εἰς συντήρησιν δ' ἀρχαιοτήτων καὶ ἐξωραϊσμὸν ἀρχαίων μνημείων καὶ τόπων ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά, ἀρξαμένων τῶν τοιούτων δαπανῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892.

Τῷ 1892	δραχμαὶ 7,359.55
» 1893	» 10,936.69
» 1894	» 16,015.18
» 1895	» 76.031.75

Εἰς τὰς τοῦ 1895 δαπάνας περιλαμβάνονται τὰ τε εἰς στερέωσιν τοῦ Παρθενῶνος δαπανηθέντα, τὰ εἰς τὴν Μονὴν Δαφνίου καὶ τὰ εἰς τὸ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον κιγκλίδωμα, περὶ ὧν εἴρηται ἐν οἰκείῳ τόπῳ.

Εἰς μισθοὺς δὲ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἤτοι ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 14,129.13
» 1891	» 18,836.—
» 1892	» 19,175.10
» 1893	» 18,272.70
» 1894	» 17,090.10
» 1895	» 16,677.80

Εἰς περισυναγωγὴν δὲ καὶ συγκόλλησιν ἀρχαίων ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ 5,476.25
» 1891	» 4,139.55

Τῷ 1892	δραχμαὶ	5,414.55
» 1893	»	3,675.80
» 1894	»	2,855.40
» 1895	»	39.—

Εἰς ἀγορὰν δ' ἀρχαίων τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	12,316.75
» 1891	»	2,449.25
» 1892	»	9,766.60
» 1893	»	4,241.30
» 1894	»	3,104.—
» 1895	»	1,045.—

Πρὸς κατασκευὴν δὲ καὶ συντήρησιν Μουσείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἀγορὰν γηπέδων ἐν Ἐλευσίνι πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	8,481.58
» 1891	»	16,369.98
» 1892	»	1,945.—
» 1893	»	1,674.—
» 1894	»	172.65
» 1895	»	113.80

Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὸ ἐξῆς : Τὰ πρὸς οἰκοδομὴν Μουσείων καὶ ἀγορὰν γηπέδων πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν δαπανηθέντα διαφέρουσι τῶν λοιπῶν δαπανῶν, καθότι δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τινα ἔποψιν οὐχὶ ὡς δαπάναι, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς διαθέσεις κεφαλαίων εἰς κτήσιν καὶ κατασκευὴν ἀκινήτων κτημάτων, αὐξανόντων τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας. Τούτου τοῦ λόγου ἕνεκα ἢ διὰ τοιούτων δαπανῶν κτωμένη ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἑταιρείας σημειοῦται εἰς τοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος συντασσομένους πίνακας τῆς κτηματικῆς καὶ χρηματικῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας μετὰ τῶν γινομένων ἐκάστοτε προσαυξήσεων διὰ νέας ἀγο-

ρᾶς ἢ οἰκοδομῆς. Κακῶς ὁμως, δύναται τις εἰπεῖν, ἐλογίσθη κατὰ τὸ 1894 εἰς αὐξησιν τῆς κτηματικῆς περιουσίας δαπάνη ἐκ δραχ. 112 καὶ 65, γενομένη πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ἐν Ἐλευσίνι Μουσείου, διότι αἱ ἀπλαῖ τῶν οἰκοδομῶν ἐπισκευαὶ δὲν προσαυξάνουσι τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

Καὶ αἱ πρὸς ἀγορὰν ἀρχαίων ἀμέσως ἀνωτέρω σημειούμεναι δαπάναι ἔδει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσαυξάνουσαι τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας. Ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀγοραζόμενα ἀρχαῖα κατὰ τὸν Ὄργανισμόν ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐπομένως τὰ πρὸς ἀγορὰν αὐτῶν διατιθέμενα κατατακτέα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κυρίων δαπανῶν. Χάριν δ' ἴσως ἄλλων σκοπῶν, ἀσκέτων πρὸς τὴν χρηματικὴν τῆς Ἑταιρείας διαχείρισιν, ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ καταστρωθῇ γενικὸς πίναξ τῶν τε δαπανηθέντων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰς ἀγορὰν ἀρχαίων καὶ τῶν ἀγορασθέντων ἀρχαίων, δι' ὧν ἐπλουτίσθησαν τὰ ἐθνικὰ Μουσεῖα. Ἀλλὰ τὰ περὶ τούτων ἐξέρχονται τοῦ προκειμένου ἡμῖν σκοποῦ.

Διὰ δὲ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος καὶ τῶν Πρακτικῶν ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	8,386.75
» 1891	»	10,354.—
» 1892	»	2,992.—
» 1892	»	14,007.50
» 1894	»	5,663.20
» 1896	»	6,109.05

Ἡ μεγάλη καὶ ἀνώμαλος αὐξομείωσις τῶν τοιούτων δαπανῶν ἔχει λόγον τὸ ὅτι ἢ μὴ γενομένη εἰς τινα ἔτη ἐκτύπωσις τῆς οἰκείας Ἐφημερίδος ἢ τῶν Πρακτικῶν συνετελέσθη κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ἐπιβαρυνθὲν ἐπομένως διὰ τῆς μὴ γενομένης κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος δαπάνης.

Καὶ αἱ δαπάναι αὗται, ἡδύνατό τις εἰπεῖν, θεωρητέαι ὡς παραγωγικαί, προσαυξάνουσαι ἐπομένως τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας, ἅτε πωλουμένων πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας τῶν περὶ ὧν πρόκειται δημοσιευμάτων. Ἀλλ' ὁ κύριος αὐτῶν σκοπὸς δὲν ἀπο

βλέπει εἰς χρηματισμόν, ἀλλ' εἰς πνευματικὴν ὠφέλειαν, διὰ τῆς διαδόσεως τῶν τελουμένων διὰ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀποκαλύψεων περὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων. Ἐπομένως καὶ ἐὰν ἡ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν πηγάζουσα πρόσοδος ἤθελεν ἐξ ὀλοκλήρου ἐκλίπει, δὲν ἤθελε βεβαίως παύσει ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἡ ἔκδοσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ τῶν Πρακτικῶν.

Εἰς ἀγορὰν δὲ βιβλίων καὶ δετικὰ ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	3,076.66
» 1891	»	2,709.35
» 1892	»	3,534.—
» 1893	»	3,009.80
» 1894	»	3,236.84
» 1895	»	1,295.70

Καὶ αἱ δαπάναι αὗται λογιστέαι, δύναται τις εἰπεῖν, μετὰ τῶν πρὸς ἐπαύξεισιν τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας γινομένων, πρὸς πλουτισμόν δηλονότι τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς, ὁσημέραι καθισταμένης σπουδαιότερας οὐ μόνον διὰ τῶν ἀγοραζομένων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν δωρουμένων τῇ Ἐταιρείᾳ βιβλίων. Ἀλλ' ἡ εἰς χρήματα ἐκτίμησις τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἐταιρείας οὐ μόνον ἤθελεν εἶσθαι δυσχερέστατον καὶ ἐπισφαλέστατον ἐν ταύτῳ ἔργον ἕνεκα πολλῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ ὄλως ἄσκοπον, διότι τὰ τοιαῦτα βιβλία δὲν εἶναι προωρισμένα νὰ πωληθῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσωσι καὶ ταῦτα τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρείας ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη βιβλιοθήκη, χρήζει καλῆς ταξινομήσεως καὶ ἐπιτηρήσεως καὶ καταλόγων τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων βιβλίων, ἐπιστημονικῶς συντεταγμένων. Ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου εἰσὶν ἀλλότρια τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐταιρείας, περὶ ἧς ἐνταῦθα πρόκειται. Ἐὰν ἐν τούτοις ἤθελε θεωρηθῆ ὅπωςδήποτε καλὸν νὰ γνωσθῆ πόσα ἐδαπάνησεν ἡ Ἐταιρεία διὰ τὴν ἑαυτῆς βιβλιοθήκην ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς, εὐκολον εἶναι νὰ ἐξαχθῆ τοῦτο ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἐτησιῶν ἰσολογισμῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλων τῆς Ἑταιρείας πραγμάτων, ἐχόντων μὲν ἀγοραίαν ἀξίαν ὑποκειμένην φυσικῶς εἰς αὐξομειώσεις, ἀλλὰ μὴ προωρισμένων νὰ πωληθῶσιν, ἢ εἰς χρήματα ἐκτίμησις τυγχάνει μέλημα, οὐ μόνον ἄσκοπον, ἀλλὰ καὶ ὑποβιβάζον, δύναται τις εἰπεῖν, τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν εἰς τὴν τάξιν τῶν κερδοσκοπικῶν ἐταιρειῶν, ὧν οἱ μέτοχοι οὐδὲν ἄλλο ἔχουσιν ἐλατῆριον ἐν τῇ συμμετοχῇ εἰς αὐτάς, εἰμὴ τὸν πορισμὸν κέρδους, ὅπερ χάριν τῆς δικαίας τῶν κερδῶν ἢ τῶν ζημιῶν διανομῆς κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς ὑπαγορεύει τὸν ἀκριβῆ ἐκάστοτε προσδιορισμὸν τῆς χρηματικῆς ἀξίας τῶν τῇ ἐταιρεία ἀνηκόντων πραγμάτων, μεταβαλλομένης ἔνεκα διαφορῶν λόγων. Ἄλλὰ τὰ συγκροτοῦντα ἐκάστοτε τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν μέλη οὐ μόνον οὐδεμίαν ἐκ τῆς Ἑταιρείας ταύτης καρποῦνται ὠφέλειαν ὑλικήν, ἀλλὰ καὶ εἰς θυσίας ὑποβάλλονται χάριν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ σκοποῦ, ὅστις ὑπηγόρευσε τὴν ἰδρυσιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης, δύναται τις εἰπεῖν, τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Καὶ ἀπαραίτητον μὲν εἶναι βεβαίως νὰ τηρῆται πάντοτε ἀκριβῆς ἀπογραφὴ τῶν πραγμάτων, ἅτινα οἰωδῆποτε τρόπῳ περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τὰ δὲ καθιστάμενα ἐκ τούτων ἄχρηστα ἢ περιττὰ νὰ ἐκποιῶνται εἰς ὅσον οἶόν τε συμφορωτέρας τιμᾶς, καὶ ἐν γένει νὰ καταβάλληται ἢ προσήκουσα ἐπιμέλεια διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν καὶ συντήρησιν τῶν τῇ Ἑταιρείᾳ ἀνηκόντων πραγμάτων, ἀλλ' ἢ ἐπιδιώξῃς τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐκάστοτε ἀγοραίας ἀξίας τῶν πραγμάτων τούτων, ἐκπιπτούσης ἐκ τῆς χρήσεως ἢ τῆς ἄλλης φθορᾶς, ἢ ἡ ἀναγραφὴ εἰς τοὺς ἐτησίους πίνακας τῆς χρηματικῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας τῆς τιμῆς, εἰς ἣν τὰ πράγματα ταῦτα ἡγοράσθησαν, ἢ καὶ τῶν ἄλλων κατόπιν γενομένων χάριν τῆς συντηρήσεως αὐτῶν δαπανῶν, δὲν εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ πρέπει τις νὰ ἀξιοῖ παρά τῶν διεπόντων τὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ὡς δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ τις ὡς ἀπόδειξιν τῆς καλῆς διοικήσεως τῶν πραγμάτων τῆς Ἑταιρείας ταύτης τὸ ἐν τοῖς ἐτησίοις ἰσολογισμοῖς παρουσιαζόμενον μεῖζον ὑπόλοιπον πρὸς ἐπαύξησιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, διότι τὰ χρηματικὰ κεφάλαια εἰσὶν ἀπλῶς ὑπηρε-

τικά τοῦ σκοποῦ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, καὶ οὐχὶ αὐτὸς ὁ σκοπός.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ κύριον ἡμῶν θέμα, συνεχιζόμεν τὴν περὶ τῶν δαπανῶν μελέτην κατὰ τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἔτη.

ὑπὸ τὸν τίτλον «Διάφορα ἔξοδα» φέρονται ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς τῶν ἐτῶν 1890-1893 αἱ ἀκόλουθοι δαπάναι :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	9,323.—
» 1891	»	838.15
» 1892	»	211.25
» 1893	»	7,423.85

Μόνον ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1893 φέρεται ἀνάλυσις τῆς τοῦ ἔτους τούτου δαπάνης ὡς ἐξῆς :

Συνδρομὴ συγγραμμάτων	δραχ.	6,977.—
Ποσοστὰ καὶ δωρεὰ εἰσπράκτορος	»	201.20
Βοήθειαι	»	200.—
Φόρος οἰκοδομῶν	»	45.65
Τὸ ὅλον δραχ.		<u>7,423.85</u>

Ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς τῶν ἄλλων ἐτῶν οὐδεμίᾳ γίνεται ἀνάλυσις τῶν δαπανηθέντων. Καὶ αὐταὶ δὲ αἱ ἐκθέσεις τῶν Ἐξελεγκτικῶν Ἐπιτροπειῶν δὲν εἶναι πλειότερον ἐξηγητικαὶ ὡς πρὸς τὰ προκείμενα τῶν δαπανῶν κονδύλια.

Κατὰ δὲ τὸ 1894 ἐγένοντο αἱ ἀκόλουθοι δαπάναι, κατατακτέαι, ὡς δαπάναι ἔκτακτοι, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνωτέρω.

Συνδρομὴ εἰς τὸν ἐν Κρήτῃ Φιλεκπαιδευτ. Σύλ- λογον	δρ.	3,000.—
Ἐξοδα δικαστικά	»	298.—
Ποσοστὰ εἰσπράκτορος δι' εἰσπράξεις	»	185.33
Τὸ ὅλον	δρ.	<u>3,483.33</u>

Ἐκ δὲ τῶν τοῦ 1895 δαπανῶν κατατακτέαι εἰς τὴν αὐτὴν

κατηγορίαν αὐτὴν ὡς ἀπρόβλεπτοι χαρακτηρισθεῖσαι δαπάναι, ἤτοι:	
Εἰς ἀντικατάστασιν ὑέλων (ἢ δαπάνη αὕτη ἀλ- λαχοῦ εἶχε τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῇ θέσιν) . . .	δρ. 15.—
Ἐξοδα Ἐπιτροπῆς μεταβάσεως εἰς Ὀ- λυμπίαν κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς Κουρτίου »	172.10
Διὰ δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας »	280.—
Χαρτόσημον ἀντιγραφῆς πρακτικῶν διὰ τὴν τρο- ποποίησιν τοῦ Ὁργανισμοῦ »	26.10
Τὸ ὅλον »	<u>493.20</u>

Ὡς ἕκτακτοι κατατακτέαι ἐνταῦθα καὶ αἱ ἐξῆς
δαπάναι τοῦ αὐτοῦ ἔτους :

Ἀποζημίωσις ἀρχιτέκτονος Λυκάκη »	600.—
» Κουμανούδη τέως βοηθοῦ γραμμ. »	250.—
Τὸ ὅλον δρ.	<u>1,343.20</u>

Εἰς τινὰ τῶν προηγουμένων ἐτῶν φέρεται καὶ δαπάνη τόκων
ὡς ἐξῆς :

Τῷ 1891	δραχμαὶ 54.85
» 1892	» 208.60

Ἴδιαι δὲ τοῦ 1895 δαπάναι, μὴ ἀπαντῶσαι εἰς τὰ προηγού-
μενα, εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι :

Ἐξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ ἐπιπλώσεως γραφείων	δρ. 2,490.80
Ἐνοίκιον καταστήματος »	<u>3,430.—</u>
Τὸ ὅλον »	<u>5,920.80</u>

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπληρώθησαν δαπάναι τοῦ προηγουμένου ἔτους 1894 κατὰ τὰ ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰρημένα. δρ.	6,545.12
Ἐπι δὲ ἐγένετο καὶ προκαταβολὴ δαπανῶν διὰ τὸ παρὸν ἔτος »	<u>26,737.50</u>
Τὸ ὅλον δρ.	<u>33,282.62</u>

Εἰς τὸν ἰσολογισμόν τοῦ 1890 φέρεται δαπάνη ἐκ δραχμῶν 340 ὑπὸ τὸν τίτλον *δημόσια χρεώγραφα*. Ἡ δαπάνη αὕτη ἀποτελεῖ τὸ ἀντίτιμον 34 ὁμολογιῶν τοῦ πατριωτικοῦ δανείου, δωρηθειῶν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ, ἀναγραφομένης τῆς δωρεᾶς ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ τὸν τίτλον «*ἔκτακτοι εἰσφοραὶ*», κατὰ τὰ ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰρημένα. Δὲν δεικνύει ἄρα δαπάνην ἀληθῆ τὸ κονδύλιον τοῦτο, ἀλλὰ διάθεσιν κεφαλαίων.

Καταλογιστέα ὁμῶς εἰς τὰς κυρίας δαπάνας τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἢ ἐκ τῆς ἀγοροπωλησίας τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προκύψασα ζημία ἐκ δραχ. 365 κατὰ τὰ ἤδη εἰρημένα, περιληπτέα οὐδὲν ἦττον καὶ εἰς τὴν περιουσίαν ὡς προσαύξεις τῆς ἀξίας τῶν εἰρημένων τίτλων ἐν σχέσει πρὸς τὴν προτέραν αὐτῶν τιμὴν, εἰς ἣν ἐλογίζοντο ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἐταιρείας.

Ὡς δ' ἐν τοῖς ἐσόδοις, οὕτω καὶ ἐν ταῦθα, ἀντιπαρατιθέντες τὰς ἀνωτέρω κυρίας δαπάνας κατὰ τὰ διάφορα αὐτῶν εἶδη, πλὴν τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ λαχεῖον, περὶ ὧν θέλομεν διαλάβει εἰδικῶς ἀμέσως κατωτέρω, ἔχομεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα, δεικνύοντα τὰς ἀυξομειώσεις τῶν δαπανῶν τούτων κατὰ τὰ διάφορα ἔτη.

Ἴδε πίνακα εἰς σελ. 105.

Τελευταία δαπάνη, ἀπαντῶσα εἰς πάντα τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἔτη, εἶναι ἢ τοῦ λαχείου.

Τὴν δαπάνην ταύτην, οὔσαν ἐξόχως παραγωγικὴν, καὶ δὴ χάριν τῆς παραγωγῆς γινομένην, ἔκρινα καλὸν νὰ ἐξετάσω καθ' ὄν τρόπον ἐξητάσθησαν τὰ ἐκ τοῦ λαχείου ἔσοδα τῆς Ἐταιρείας, ἥτοι πρῶτον μὲν συνοπτικῶς διὰ τῶν ἰσολογισμῶν, κατόπιν δὲ ἀναλυτικῶς διὰ τῶν εἰδικῶν πινάκων τοῦ λαχείου, καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1889.

Καὶ κατὰ μὲν τοὺς ἐτησίους ἰσολογισμοὺς ἐδαπανήθησαν διὰ τὸ λαχεῖον τὰ ἀκόλουθα :

Τῷ 1889	δραχμαὶ	21,970.50
» 1890	»	55,029.41

Έτη	Μισθοί πρωτοπικτού Γραφείου	Γραφική ύλη	Προσωπικόν ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων	Ἀνασκαφαί	Συντήρησις καὶ ἐξοραϊσμός ἀρχ. μνημείων	Περισυναγωγὴ καὶ συγκολλησις ἀρχαίων
1890	9,744.95	1,897.65	44,129.13	63,411.—	—	5,476.13
1891	10,642.50	1,228.69	18,836.—	35,547.55	—	4,139.55
1892	10,775.—	1,824.43	19,175.10	55,317.—	7,359.55	5,414.55
1893	10,280.—	2,233.40	18,272.70	47,308.05	10,936.69	3,676.80
1894	13,199.42	2,599.70	17,090.10	18,208.60	16,015.18	2,855.40
1895	11,466.34	1,239.34	16,677.80	45,756.10	76,031.75	39.—

Έτη	Ἀγορὰ ἀρχαίων	Κατασκευὴ καὶ συντήρησις Μουσείων καὶ ἀγορὰ γιγντέδ. πρὸς ἀνασκαφῆς	Ἀγορὰ καὶ δετικά βιβλίων	Ἀρχαιολ. Ἐφημ. καὶ Πρακτικά	Διάφορα ἄλλα ἐξοδα	Τὸ ὅλον
1890	12,310.75	8,481.58	3,076.66	8,386.75	9,758.—	136,672.60
1891	2,449.25	16,369.98	2,709.35	10,354.—	893.—	103,169.87
1892	9,766.60	1,945.—	3,534.—	2,992.—	419.85	118,523.08
1893	4,241.30	1,674.—	3,009.80	14,007.50	7,423.85	123,063.09
1894	3,104.—	172.65	3,236.84	5,663.20	10,528.45 (α)	92,673.54
1895	1,045.—	113.80	1,295.70	6,109.05	7,264.—	167,037.88

(α) Ἐκ τοῦ ποσού τούτου αἱ ἀρχαίμαι 6,545.12, περιλαμβάνοσσαι διαφόρους δαπάνας, ἐπίτείσθησαν διὰ χρημάτων τοῦ 1895.

Τῷ 1891	δραχμαὶ 93,328.50
» 1892	» 74,082.37
» 1893	» 98,305.46
» 1894	» 98,636.03
» 1895	» 128,832.20

Εἰς δὲ τοὺς εἰδικοὺς τῶν λαχείων πίνακας τὰ δαπανηθέντα ἀναλύονται ὡς ἀκολουθῶς :

Εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ λαχείου ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1889	δραχ.	4,010.—	
» 1890	»	4,100.—	
» 1891	»	4,475.—	
» 1892	»	3,980.—	
» 1893	»	4,823.20,	ἐξ ὧν αἱ δρ. 343 καὶ 20 ἐπληρώθησαν τῷ 1894.
» 1894	»	6,625.26,	ἐξ ὧν αἱ δρ. 140 ἐπληρώθησαν τῷ 1895.
» 1895	»	οὐδεμίαν.	

Εἰς δαπάνας δὲ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς λοιπῆς παρασκευῆς τῶν λαχείων ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1889	δραχ.	1,894.—	
» 1890	»	3,369.—	
» 1891	»	3,603.70	
» 1892	»	3,521.21	
» 1893	»	3,961.90	
» 1894	»	3,168.12,	ἐξ ὧν αἱ δρ. 14 καὶ 50 ἐπληρώθησαν τῷ 1895.
» 1895	»	4,318.35	

Εἰς δικαιώματα δὲ καταναλώσεως τῶν λαχείων ἐδαπανήθησαν τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1889	δραχ.	7,666.15
» 1890	»	12,539.25
» 1891	»	15,429.20
» 1892	»	20,661.18
» 1893	»	21,317.60, ἐξ ὧν αἱ δρ. 143 καὶ 20 ἐπλη- ρώθησαν τῷ 1894.
» 1894	»	19,501.15, ἐξ ὧν αἱ δρ. 146 καὶ 20 ἐπλη- ρώθησαν τῷ 1895.
» 1895	»	29,513.95

Ἔμειναν δὲ ὀφειλόμενα ἐκ δικαιωμάτων καταναλώσεως τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1889	δραχμαὶ	174.80
» 1890	»	166.80
» 1891	»	267.—
» 1892	»	378.07
» 1893	»	126.20
» 1894	»	100.—
» 1895	»	194.60

Αἱ τοιαῦται καθ' ἕκαστον ἔτος ὀφειλαὶ ἀπετίσθησαν μὲν ἐν μέ-
ρει κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, καθ' ἃ εἰσεπράχθησαν τὰ ἐκ λαχείου
ὀφειλόμενα, ἀλλὰ συνεχωνεύθησαν εἰς τὰς πληρωθείσας ἀμοιβὰς
ἐκ τῶν καθυστερούντων τῶν ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν, περὶ
ὧν κατωτέρω. Μόνον δὲ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη 1894 καὶ
1895 σημειοῦνται ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς διακεκριμένως πόσα ἐπλη-
ρώθησαν διὰ καθυστεροῦντα δικαιώματα καταναλώσεως προη-
γουμένων ἐτῶν καὶ πόσα διὰ καθυστερουμένης ἀμοιβᾶς κληρω-
θέντων γραμματίων λαχείων τῶν αὐτῶν ἐτῶν.

Τὰ δὲ εἰς ἀμοιβὰς κληρωθέντων γραμματίων πληρωθέντα καθ'
ἕκαστον ἔτος, ὀφειλόμενα καὶ παραγραφέντα ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας
τῇ Ἐταιρείᾳ ἀνήκοντα ἕνεκα τῆς μὴ πωλήσεως τῶν ἐκκυβε-
θέντων γραμματίων, ἔχουσιν οὕτω κατὰ τοὺς εἰδικούς τῶν λα-
χείων πίνακας :

ἔτη	πληρωθεῖσαι	Ἄ μ ο ι ὀφειλόμεναι	β α ι παραγραφείσαι ἢ ἀνήκουσαι τῇ Ἑταιρείᾳ
Τῷ 1889	δρ. 8,400	δρ. 5,200	δρ. — (1)
» 1890	» 30,300	» 8,600	» 29,200
» 1891	» 61,300	» 2,100	» 3,200
» 1892	» 44,500	» 2,000	» 23,500
» 1893	» 56,900	» 2,000	» 1,100
» 1894	» 68,000	» 1,600	» 400
» 1895	» 95,000	» 3,600	» 1,400

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ πίνακος τούτου, αἱ κατὰ τὰ ἔτη 1890 καὶ 1892 παραγραφείσαι ἢ ἀνήκουσαι τῇ Ἑταιρείᾳ ἀμοιβαὶ ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν, προερχομένων ἐκ τῶν πρώτων ἐκκυβεθέντων λαχείων τῶν δύο πρώτων ἑξαμηνιῶν τῶν δύο εἰρημένων ἐτῶν, ἅτινα ἔμειναν εἰς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας, εἴτε διότι, μὴ ἐκποιηθέντες οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, ἐκληρώθησαν εἰς λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας, εἴτε διότι, καίπερ ἐκποιηθέντες, παραγράφησαν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας, μὴ ἀπαιτηθεισῶν τῶν ὀφειλομένων ἀμοιβῶν ἐμπροθέσμως ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων.

Ἄλλὰ τὸ τοιοῦτον τῆς Ἑταιρείας κέρδος ἀποβαίνει μᾶλλον εἰς ζημίαν αὐτῆς, ἅτε δυνάμενον νὰ ἀραιώσῃ τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ λαχείου, μὴ θέλοντας ἴσως νὰ συντρέχωσιν ἐν τῇ ἐλπίδι τοῦ κέρδους μετὰ τῆς Ἑταιρείας, ἥτις ἐνδέχεται νὰ ἀριθμῇ κατὰ χιλιάδας τὰ μὴ διατεθέντα λαχεῖα καὶ ἐπομένως ἐχούσης τὰς μεγαλειτέρας πιθανότητας ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ πρώτου ἰδίως ἀριθμοῦ τῆς ἐκκυβεύσεως. Δύναται δέ τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ καταπληκτικὴ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη αὐξήσις τῆς ζητήσεως τοῦ λαχείου, ἡ ὑπαγορεύσασα κατὰ μὲν τὸ λῆξαν ἔτος τὴν αὐξήσιν τῶν ἀριθμῶν τοῦ λαχείου κατὰ τὸ ἥμισυ, ἀπάντων διατεθέντων, κατὰ δὲ τὸ παρὸν ἔτος τὴν προσθήκην καὶ τρίτης κληρώσεως ἐξ 75,000 κλήρων, καὶ τούτων καταναλωθησομένων κατὰ πᾶσαν πιθανό-

(1) Κατὰ τὸ ἔτος 1889 μόνον τὰ τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας λαχεῖα ἐξεδόθησαν. Διὰ τοῦτο δὲν παρουσιάζονται παραγραφείσαι ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου ἀμοιβαὶ λαχείων ὑπὲρ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

τητα, όφείλεται πρό παντός είς τήν πεποιθήσιν τοῦ κοινού περί τῆς ειλικρινοῦς τοῦ λαχείου διεξαγωγῆς, πεποιθήσιν στηριζομένην καί είς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογική Ἐταιρεία παρίσταται μόνον όφειλέτις, οὐχί δὲ καί συμμετόχος ἐν τῇ έκκυβεύσει τοῦ λαχείου, ὅτε ἤθελεν άρύεσθαι διττόν ἐκ τοῦ λαχείου ὄφελος, ὅπερ προδήλως ἐνέχει τι τὸ άτοπον.

Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον καί ἡ βραχυπρόθεσμος παραγραφὴ τῶν άμοιβῶν τῶν κληρουμένων λαχείων θεωρητέα άσύμφορος μάλλον τῇ Ἐταιρείᾳ. Ἀλλὰ τὰ περί τούτου σχετίζονται πρός γενικωτέραν μελέτην περί τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ λαχείου, τῆς κατανομῆς τῶν άμοιβῶν τῶν κληρουμένων άριθμῶν κτλ., θεμάτων άλλοτρίων τοῦ σκοποῦ τῆς παρούσης μελέτης, ἣν συνεχίζοντες προστίθεμεν τὰ άκόλουθα ἐν σχέσει πρός τὸ λαχεῖον.

Αἱ κατὰ τὸν άνωτέρω πίνακα όφειλόμεναι άμοιβαί είσιν ὑπόλοιπα τῶν κληρώσεων τῶν 6' έξαμηνιῶν τῶν περί ὧν πρόκειται ἐτῶν. Ἐκ τῶν άμοιβῶν τούτων ἐπληρώθησαν μὲν κατὰ τὰ άμέσως ἐπόμενα ἔτη καί μέχρι συμπληρώσεως τῆς έξαμήνου παραγραφῆς άφ' ἐκάστης έκκυβεύσεως ίκανά ποσά, άλλα τα ποσά ταῦτα είσιν άναμεμιγμένα ἐν τοῖς δημοσιευθεῖσιν ίσολογισμοῖς μετὰ τῶν άποτισθέντων ἐξ όφειλομένων δικαιωμάτων καταναλώσεως, καθ' ἃ ἤδη εἴρηται. Μόνον δὲ κατὰ τὰ ἔτη 1894 καί 1895 γίνεται διάκρισις τῶν άποτισθέντων δι' όφειλόμενα δικαιώματα καταναλώσεως ἀπὸ τῶν δι' όφειλομένης άμοιβᾶς άποτισθέντων. Καί τὰ μὲν άποτισθέντα διὰ δικαιώματα καταναλώσεως κατὰ τὰ δύο τελέυταῖα ἔτη ἐσημειώθησαν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν. Αἱ δὲ άποτισθεῖσαι άμοιβαί κατὰ μὲν τὸ 1894 άνέρχονται εἰς δραχ. 1,300, παραγραφέντος ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας τοῦ ὑπολοίπου τῶν όφειλομένων ἐκ δραχ. 700· κατὰ δὲ τὸ 1895 αἱ άποτισθεῖσαι άμοιβαί άνέρχονται εἰς δραχ. 1,300, παραγραφέντος ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας τοῦ ὑπολοίπου τῶν όφειλομένων ἐκ δραχ. 400.

Διὰ δὲ τὰ πρό τοῦ 1893 ἔτη άνάγκη νά άθροίσωμεν ὁμοῦ τὰ ἐκ δικαιωμάτων καταναλώσεως καί ἐξ άμοιβῶν όφειλόμενα, ὅπως, άφαιροῦντες ἐκ τοῦ άθροίσματος τούτου τὰ άποτισθέντα κατὰ τὰ

ἀμέσως ἐπόμενα ἔτη, γνωρίζωμεν πόσα ἐκ τῶν ὀφειλομένων ἔμειναν εἰς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας.

ἔτη	ὀφειλόμενα ἐν ὄλῳ	ἀποτισθέντα	ὑπόλ. ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας
1889	δρ. 5,376.80	δρ. 4,620.50	δρ. 754.30
1890	» 8,766.80	» 8,520.60	» 246.20
1891	» 2,367.—	» 1,440.—	» 927.—
1892	» 2,378.07	» 1,789.16	» 588.91

Ἀφαιροῦντες δὲ τὸ σύνολον τῶν ἐκ λαχείων εἰσπράξεων κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διὰ τὸ λαχείον πληρωμῶν, ἔχομεν τὰ ἀκόλουθα ὑπόλοιπα πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας.

ἔτη	εἰσπραχθέντα	πληρωθέντα	ὑπόλοιπα
1889	δρ. 84,200.—	δρ. 26,591.—	δρ. 57,609.—
1890	» 143,757.22	» 58,929.51	» 84,727.71
1891	» 167,632.65	» 86,247.90	» 81,386.75
1892	» 197,170.—	» 74,431.55	» 122,738.45
1893	» 201,095.67	» 98,139.50	» 102,956.17
1894	» 202,201.72	» 98,593.53	» 103,618.19
1895	» 302,812.06	» 126,591.—	» 176,211.06

Τὸ σύνολον τέλος τῶν κυρίων δαπανῶν, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν γενομένην ἀνάλυσιν καὶ ἐπανόρθωσιν τῶν πλημμελῶς σημειουμένων κονδυλίων, ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ποσά, οὐδαμῶς μεταβάλλοντα τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἰσολογισμῶν.

Τῷ 1890	δραχμαὶ	187,619.07
» 1891	»	192,043.52
» 1892	»	187,015.60
» 1893	»	217,597.15
» 1894	»	178,168.19
» 1895	»	304,083.44

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς χρηματικῆς καὶ κτηματικῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὰ ἔτη 1890-1895.

ὑπολείπεται, μετὰ τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἐξετασθῇ τίνα τὰ ἐξ ἐκάστου τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἑτῶν προκύψαντα ὑπόλοιπα τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως πρὸς ἐπαύξεισιν ἢ μείωσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἢ τῆς χρηματικῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας, καὶ τίνας κατὰ τὰ διάφορα ἔτη ὑπέστη αὕτη αὐξομειώσεις.

Ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1889 προκύπτει ὅτι κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἀποτελούμενον ἐξ ἀκινήτων κτημάτων, χρεωγράφων, ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν καὶ μετρητῶν ἐν τῷ ταμείῳ, κατονομαζομένων ἐν τῷ πίνακι τῆς κτηματικῆς καὶ χρηματικῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀνήρχετο εἰς δραχ. 357,684.99. Ἐξετασθήσεται ἤδη τίνας τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπέστη αὐξομειώσεις κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1890 τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς	δρ.	189,155.60
Τὰ δὲ ἔξοδα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δρ. 340, περὶ ὧν εἴρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, καὶ τὴν προσθήκην τῶν δρ. 365, εἰς.	»	187,619.07
Ἐπομένως εἰς αὐξήσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου	δρ.	1,536.53
Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά ἐκ τῆς ἀγοροπωλησίας τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς.	»	365.—
Ἄξια ἀκινήτων, προσκτηθέντων διὰ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δαπανηθέντων.	»	8,481.58
Τὸ ὅλον	δρ.	10,383.11
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ 1889.	»	357,684.99
Τὸ ὅλον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1890	δρ.	<u>368,068.10</u>

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1891, τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλ-		
θον εἰς	δρ.	199,958.80
Τὰ δὲ ἔξοδα εἰς	»	192,043.52
Ἐπίλοιπον εἰς αὐξήσιν τοῦ ἀποθ. κεφαλ.	δρ.	7,915.28
Ἄξια ἀκινήτων, προσκτηθέντων διὰ τῶν		
κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δαπανηθέντων	»	16,369.98
Τὸ ὅλον	δρ.	24,285.26
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ 1890.	»	368,068.10
Τὸ ὅλον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ τὴν		
31 Δεκεμβρίου 1891	δρ.	<u>392,353.36</u>
Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1892 τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλ-		
θον εἰς	δρ.	217,498.35
Τὰ δὲ ἔξοδα εἰς	»	187,015.60
Ἐπίλοιπον εἰς αὐξήσιν τοῦ ἀποθ. κεφαλ.	δρ.	30,482.75
Ἄξια ἀκινήτων, κτηθέντων δαπάναις τοῦ		
αὐτοῦ ἔτους	»	6,398.43
Τὸ ὅλον	δρ.	36,881.18
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ 1891	»	392,353.36
Τὸ ὅλον ἀποθεματικὸν κεφάλ. κατὰ τὴν		
31 Δεκεμβρίου 1892	δρ.	<u>429,234.54</u>
Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1893 τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλ-		
θον εἰς	δρ.	224,384.30
Εἰς ἃς προσθετέοι καὶ οἱ κεφαλαιοποιηθέν-		
τες τόκοι, κατὰ τὰ ἤδη εἰρημένα	»	640.—
Τὰ δὲ ἔξοδα εἰς	δρ.	225,024.30
Ἐπίλοιπον εἰς αὐξήσιν ἀποθεμ. κεφαλαίου	δρ.	217,597.15
Ἄξια ἀκινήτων, κτηθέντων δαπάναις τοῦ		
αὐτοῦ ἔτους	»	1,674.—
Τὸ ὅλον	δρ.	9,101.15
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ 1892	»	429,234.59
Τὸ ὅλον ἀποθεματικὸν κεφάλ. κατὰ τὴν 31		
Δεκεμβρίου 1893	δρ.	<u>438,335.69</u>

Ἄλλὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπῆλθον αἱ ἐξῆς σπουδαῖαι μετα-

βολαι ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τῆς εἰς χρεώγραφα περιουσίας τῆς Ἑταιρείας.

Μετὰ τὴν εἰς τὸ τρίτον ἐλάττωσιν τῶν τόκων τῶν δημοσίων χρεωγράφων, ἧς ἐπακολούθημα ὑπῆρξεν ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν χρεωγράφων τούτων, τὸ τότε Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἔκρινε καλὸν νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν τῶν δημοσίων αὐτῆς χρεωγράφων εἰς τὴν τότε ἀγοραίαν τούτων ἀξίαν, καὶ δὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμῶν, ἃς ἀνέγραφε τὸ ἐπίσημον δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Οὕτω δὲ τὴν μὲν ἀξίαν τῶν 64 ὁμολογιῶν τοῦ Παγίου δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων φράγκων, λογιζομένην μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἀναγραφομένην εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἑταιρείας εἰς δραχ. 390 καθ' ἑκάστην ὁμολογίαν, ἦτοι ἐν ὄλφ εἰς δραχ. 34,960, περιώρισεν εἰς δραχ. 215 καθ' ὁμολογίαν, ἦτοι ἐν ὄλφ εἰς δραχ. 11,200.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἡ ἀγοραία ἀξία ὑπετιμῆθη σπουδαίως, καὶ τούτων τὴν ἀξίαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον περιώρισε συμφώνως τῷ αὐτῷ δελτίῳ, ἀντὶ τῆς τιμῆς τῶν δραχ. 3,475 ὡς ἐγγιστα κατὰ μετοχὴν, ὡς ἐλογίζοντο μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς δραχ. 2,345. Ἦτοι ἐν ὄλφ τὴν τιμὴν τῶν μετοχῶν τούτων περιώρισεν ἀντὶ δραχ. 194,593 καὶ 10 εἰς δραχ. 131,320.

Τὴν δὲ τιμὴν τῶν 42 ὁμολογιῶν τοῦ πατριωτικοῦ δανείου, ἃς εἶχεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, καὶ ὧν ἡ τιμὴ ἐλογίζετο πρὸς δραχ. 10 καθ' ὁμολογίαν, ἦτοι ἐν ὄλφ εἰς δραχ. 420, περιώρισεν εἰς δραχ. 2 καὶ 50 καθ' ὁμολογίαν, ἦτοι ἐν ὄλφ εἰς δραχ. 105, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου. Ἄλλ' ὁ περιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν χρεωγράφων τούτων, ὧν κληρουμένων τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς τὸ ἄρτιον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, οὐδένα εἶχε λόγον, ἐγένετο δὲ πρόξενος καὶ ἀνωμαλιῶν ἐν τῇ διαχειρίσει, περὶ ὧν κατωτέρω.

Τὸ αὐτὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προσδιώρισε συμφώνως πρὸς τὸ ῥηθὲν δελτίον ἀνωτέραν τὴν ἀξίαν τῶν 10 λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, ἃς κέκτηται ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑται-

ρεία, ἤτοι ἀντὶ δραχ. 512 καθ' ὁμολογίαν, ἢ δραχ. 5,120 ἐν συνόλῳ, εἰς δραχ. 578 καθ' ὁμολογίαν καὶ ἐπομένως εἰς δραχ. 5,780 ἐν συνόλῳ.

Οὕτω δὲ αἱ μὲν ἐλαττώσεις τῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων ἀνῆλθον εἰς	δρ.	74,788.10
Αἱ δὲ αὐξήσεις	»	660.—
Ἦτοι ὑπόλοιπον ἐλαττώσεως.	δρ.	<u>74,128.10</u>
Ἀφαιρουμένου τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω σημειω- θέντος ὡς ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1893 ἐκ		
	δρ.	438,335.69
	»	<u>74,128.10</u>

ὑπολείπεται ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1893, ἐμφαινόμενον εἰς τὴν κατάστασιν τῆς χρηματικῆς καὶ κτηματικῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρείας τοῦ αὐτοῦ ἔτους

	»	<u>364,207.59</u>
Κατὰ δὲ τὸ 1894, τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς	δρ.	217,891.74
Τὰ δὲ ἔξοδα εἰς	»	<u>178,168.19</u>
Ἐπίλοιπον εἰς αὐξήσιν τοῦ ἀποθεμ. κεφαλ.	δρ.	39,723.55
Ἀξία ἀκινήτων, λογισθεῖσα εἰς αὐξήσιν τῆς περιουσίας, ὡς εἴρηται ἐν οἰκείῳ τόπῳ	»	172.65
Τὸ ὅλον	δρ.	<u>39,896.20</u>
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ 1893	»	<u>364,207.59</u>
Τὸ ὅλον ἀποθεμ. κεφάλαιον κατὰ τὴν 31 Δε- κεμβρίου 1894.	δρ.	<u>404,103.79</u>

Κατὰ δὲ τὸ 1895 τὰ μὲν ἔσοδα, συμπερι- λαμβανομένων καὶ τῶν βεβαιωθέντων, κατὰ τὰ ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰρημένα, ἀνῆλθον εἰς	δρ.	355,601.06
Τὰ δὲ ἔξοδα εἰς	»	<u>304,083.44</u>
Ἐπίλοιπον εἰς αὐξήσιν τοῦ ἀποθεμ. κεφαλ.	δρ.	51,517.62
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ 1894	»	<u>404,103.79</u>
Τὸ ὅλον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895	δρ.	<u>455,621.41</u>

Ἐξεταστέα ἤδη τὰ διάφορα κονδύλια, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται νῦν

ἡ κτηματικὴ καὶ χρηματικὴ περιουσία τῆς Ἑταιρείας ἐμφαινομένη, ἐν τῷ συνημμένῳ τῇ παρούσῃ ἐκθέσει πίνακι ὑπὸ στοιχείου Ζ, ὅπως ἴδωμεν ποίας ὑπέστησαν ταῦτα ἀύξομαιώσεις ἀπὸ τοῦ 1890 καὶ ἐντεῦθεν.

α' Ἀκίνητα κτήματα.

Ἄξια τῶν ἀκινήτων, ἃ ἐκέκτητο ἡ Ἑταιρεία κατὰ τὴν 31	
Δεκεμβρίου 1889	δρ. 34,353.35
Ἄξια νέων ἀκινήτων κτηθέντων τῷ 1890 »	8,481.58
» » » » » 1891 »	16,369.98
» » » » » 1892 »	6,389.43
» » » » » 1893 »	1,674.—
» » » » » 1894 »	172,65
Τὸ ὅλον τῆς ἀξίας αὐτῶν τὴν 31 Δ/βρίου 1895 δρ.	<u>67,449.99</u>

Ἐν τέλει τῆς παρούσης συνάπτεται πίναξ ὑπὸ στοιχείου Η' ἐμφαινῶν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ ἀκίνητα κτήματα, τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας, τηρουμένους εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας, καὶ τὴν ἀξίαν ἐκάστου τούτων.

β' Χρεώγραφα ἐν γένει καὶ ὀφειλαὶ τῇ Ἑταιρείᾳ.

Μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 56, ἐξ ὧν αἱ μὲν 40 ὀνομαστικαὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς καὶ 10 μετοχῶν, προερχομένων ἐκ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Κ. Ρώμα, αἱ δὲ λοιπαὶ 16 ἀνώνυμοι ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ἀριθμούς: 11, 251, 1,011, 1,012, 2,199, 3,086, 3,450, 8,056, 10,344, 11,927, 13,140, 13,804, 14,349, 16,620, 19,488 καὶ 19,769. Πᾶσαι αὐταὶ αἱ μετοχαὶ εἰσι κατατεθειμέναι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν αἱ μὲν 10 τοῦ κληροδοτήματος Ρώμα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, αἱ δὲ λοιπαὶ 46 ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἑταιρείας ὡς αἱ ὑπ' ἀριθ. 2500 τῆς 32 Δεκεμβρίου 1887, 2728 τῆς 10 Μαΐου 1888, 4047 τῆς 22 Δεκεμβρίου 1889, 2838 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1894 διὰ τὰς ἀνωνύμους μετοχὰς καὶ 352

τῆς 12 Ἀπριλίου 1891 διὰ τὰς δέκα ὀνομαστικὰς μετοχὰς ἀποδείξεις καταθέσεως.

Ἄξια τῶν μετοχῶν τούτων, σημειουμένη εἰς τὸν πίνακα τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889
 δρ. 194,228.10

Ἐπὶ πλέον διαφορά ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1890
 γενομένης ἀγοραπωλησίας » 365.—
 δρ. 194,593.10

Ἐλάττωσις τῆς ἀγοραίας ἀξίας αὐτῶν, σημειωθείσα εἰς τὸν πίνακα τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας τὴν 31 Δεκεμβρίου 1893, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένα » 63,273.10

Ἐπίλοιπον ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895, λογιζομένης ἐκάστης μετοχῆς πρὸς δραχ. 2,345. δρ. 131,320.—

Δαχειοφόροι ὁμολογίαι δανείου Ἐθνικῆς Τραπεζῆς 10, ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 18,983, 86,883, 86,884, 89,328, 89,329, 89,330, 89,831, 89,332, 89,334 καὶ 106,170, κατατεθειμένοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3404 τῆς 21 Ἀπριλίου ἀπόδειξιν.

Ἄξια αὐτῶν, σημειουμένη εἰς τὸν πίνακα τῆς περιουσίας τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889 πρὸς δραχμὰς 512 καθ' ὁμολογίαν, δρ. 5,120.—

Αὐξησις τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας, σημειωθείσα εἰς τὸν πίνακα τῆς περιουσίας τὴν 31 Δεκεμβρίου 1893 » 660.—

Τὸ ὅλον τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895, λογιζομένης ἐκάστης ὁμολογίας πρὸς δραχ. 578 δρ. 5,780.—

Ὅμολογίαι τοῦ παγίου ἔθνικοῦ δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων φράγκων εἰς ὄκτῳ τίτλους, κατατεθειμένους εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4016 τῆς 30 Νοεμβρίου 1889 ἀπόδειξιν.

Ἄξια αὐτῶν, σημειουμένη εἰς τὸν πίνακα τῆς περιουσίας κατὰ

τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889 πρὸς δραχ. 390 καθ' ὁμολογίαν,
δρ. 24,960.—

Ἐλάττωσις τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας, ση-
μειωθείσα εἰς τὸν πίνακα τῆς περιουσίας κατὰ
31 Δεκεμβρίου 1893 » 11,200.—

Ἐπίλοιπον ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δε-
κεμβρίου 1895, λογιζομένης ἐκάστης ὁμολογίας
πρὸς δραχ. 215. δρ. 13,760.—

Ὁμολογίαι Πατριωτικοῦ δανείου ὀκτὼ ὑπὸ τοὺς ἀρ. 128,955,
128,956, 128,957, 187,052, 187,053, 187,054, 187,055
καὶ 187,056, φυλασσόμεναι ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας.

Ἀξία αὐτῶν σημειουμένη εἰς τὰ βιβλία τῆς Ἀρχαιολογικῆς
Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889 πρὸς δρ.
10 ἐκάστης δρ. 80.—

Ἀξία ἐτέρων 34 ὁμολογιῶν τοῦ αὐτοῦ δα-
νείου, δωρηθεισῶν τῇ Ἑταιρείᾳ κατὰ τὸ 1890
ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 81,885, 81,886, 81,888,
81,889, 81,890, 81,891, 81,892, 81,893,
81,894, 81,895, 81,896, 81,897, 81,898,
81,899, 81,900, 81,901, 81,902, 81,903,
81,904, 81,905, 81,906, 81,907, 81,908,
81,909, 81,910, 81,911, 81,912, 81,913,
81,914, 86,886, 88,887, 86,888, καὶ 86,889,
λογιζομένης ἐκάστης πρὸς δραχμάς 10. » 340.—
Τὸ ὅλον δρ. 420.—

Ἐλάττωσις τῆς ἀξίας ἐκάστης μετοχῆς κατὰ δρ.
7.50, σημειωθείσα κατὰ τὸ δελτίον τοῦ Χρηματι-
στηρίου τὴν 31 Δεκεμβρίου 1893, ἥτοι τὸ ὅλον τῆς
ἐλαττώσεως δρ. 315.—

Ἐπίλοιπον ἀξίας αὐτῶν πρὸς δραχ. 2.50 ἐκάστης δρ. 105.—

Ἀξία δύο κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν τῷ 1895 ὑπὸ
τοὺς ἀριθμοὺς 81,906 καὶ 81,910, λογισθεῖσα πρὸς
δραχ. 10. » 20.—

Ἐπίλοιπον ἀξίας τῶν 40 ὁμολογιῶν, σημειουμέ-
νης εἰς τὸν ἰσολογισμόν τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1895 δρ. 85.—

Εἴρηται ἀνωτέρω, ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἡλαττώθη ἡ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν τούτων εἰς δραχ. 2.50 καθ' ὁμολογίαν, ἀφοῦ τῶν κληρουμένων ἡ ἀποτινομένη ἀξία λογιζέται πρὸς δραχ. 10 καθ' ὁμολογίαν. Ἀλλὰ μᾶλλον ἄτοπος ὑπῆρξεν ἡ ἀφαιρέσις τῆς ἀποτιθείσης τιμῆς τῶν δύο κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡλαττωμένης ἀξίας τῶν 42 ὁμολογιῶν εἰς δρ. 105, ἐν ἣ αἱ δύο κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι ἀντεπροσωπεύοντο διὰ 5 μόνον δραχμῶν, ἧτοι ἐκάστη διὰ δραχ. 2.50. Ὡς δὲ παρίσταται νῦν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῶν 40 ὁμολογιῶν, περιορισθὲν εἰς δραχ. 85, δὲν ἀναλογεῖ οὐδὲ πρὸς δύο δραχμὰς καὶ πεντήκοντα λεπτὰ καθ' ὁμολογίαν. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον ἀφαιρεθῇ ἡ ἀξία 9 ἔτι ὁμολογιῶν κληρωθησομένων εἰς τὰ κατόπιν ἔτη, τῶν ὑπολειπομένων εἰς τὸ ταμεῖον 32 ὁμολογιῶν ἡ ἀξία θέλει εἶσθαι ἴση τῷ μηδενί.

Διάφορος βεβαίως ἔδει νὰ λογισθῇ ἡ ἀφαιρετέα ἀξία τῶν κληρωθεισῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δύο ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος τῶν δραχ. 105, καὶ διάφορος νὰ γίνῃ ἐγγραφὴ διὰ τὸ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθὲν ποσόν. Ἀλλὰ πρὸς πρόληψιν παρομοίων ἐν τῷ μέλλοντι ἀτοπημάτων, ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ ἡ τιμὴ τῶν εἰρημένων ὁμολογιῶν εἰς τὴν ἀξίαν, εἰς ἣν κληρούμεναι ἐξοφλοῦνται. Οὐδένα δ' ἄλλως ἔχει λόγον ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία νὰ κανονίζῃ τὴν τιμὴν τῶν ἀποτελούντων τὴν περιουσίαν αὐτῆς χρεωγράφων κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἀγοραίαν αὐτῶν ἀξίαν.

Δύο ἀποδείξεις κεφαλαιοποιήσεως τῶν τόκων τοῦ Παγίου δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἡ μὲν ἐκ φρ. χρ. 500, ἡ δὲ ἐκ φρ. χρ. 140, τὸ ὅλον φρ. χρ. 640, φυλασσόμεναι καὶ αὐταὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρείας.

Εἴρηται ἤδη κατὰ τίνα τρόπον εἰσῆχθη εἰς τὴν περιουσίαν ἡ ἀξία τῶν δύο τούτων ἀποδείξεων, ὀρισθεῖσα εἰς δραχ. 640 ἀντὶ ἰσαριθμῶν χρυσῶν φράγκων, οὐχὶ ἀτόπως, δύναται τις εἰπεῖν, διότι δὲν δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὀρισθῇ εἰς τίνα τιμὴν λογισθῆσεται τὸ χρυσοῦν φράγκον, ὅταν τὰ χρεώγραφα τακτοποιηθῶσιν ἢ ἐξοφληθῶσιν ἐν μέρει ἢ ἐξ ὀλοκλήρου διὰ τοῦ ὀριστικοῦ κανονισμοῦ τοῦ δημοσίου χρέους. Μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ ὑπερβάλλον τῆς τιμῆς τῶν 640 χρυσῶν φράγκων μένει ἀπροσ-

διόριστον, λογιζομένου ἐν τοῖς λογαριασμοῖς τοῦ φράγκου ἰσοτίμου πρὸς τὴν χαρτίνην δραχμὴν.

Ὅφειλή τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν εἰς λογαριασμὸν αὐτοῦ γενομένων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας, σημειουμένη ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1895 καὶ ἀνερχομένη εἰς δραχ. 82,390.57.

Τοῦ κονδυλίου τούτου προσῆκον νὰ γίνῃ ἀνάλυσις καθ' ὅλα τὰ προγενέστερα ἔτη, ἀφ' ἧς δηλονότι χρονολογεῖται ἡ πρώτη προκαταβολὴ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἢ μᾶλλον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1886 τὸ Δημόσιον ἀναγράφεται ὀφειλέτης εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν, ἐκ παλαιοῦ μὲν λογαριασμοῦ (1) διὰ δρ. 126.12
Ἐκ προκαταβολῆς δὲ γενομένης τῷ ἔτει ἐκείνῳ
διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου » 500.—
τὸ ὅλον . . . δρ. 626.12

Τῷ 1887 ἐδόθη νέα προκαταβολὴ ἐκ

δρ. 65,511.35

Ἀπεδόθησαν δ' ἀπέναντι . . . » 14,694.65

Ὑπόλ. εἰς χρέωσιν τοῦ Δημοσίου δρ. 50,816.70

Τῷ 1888 ἐδόθη νέα προκαταβολὴ

ἐκ δρ. 133,347.21

Ἀπεδόθησαν δ' ἀπέναντι . . . » 95,880.70

Ὑπόλ. εἰς χρέωσιν τοῦ Δημοσίου » 37,466.51

Τὸ ὅλον τῆς ὀφειλῆς δρ. 88,909.33

(1) Περὶ τοῦ ἐκ παλαιοῦ λ/σμοῦ ὑπολοίπου τῶν δραχμῶν 126 καὶ 12 ὁ κ. Δροσίνης, ὡς ἀπᾶλληλος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ἐν ἀναφορᾷ αὐτοῦ πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπὸ χρονολογίαν 19 Μαρτίου 1887, δημοσιευθεῖσα εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας τοῦ 1886, γράφει τὰ ἑξῆς: «Τοῦ » κονδυλίου τῶν δραχ. 126 καὶ 12 δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν πη- » γὴν, μεθ' ὅλας τὰς ἐπανελημμένας ἐρεῦνας καὶ τὰς ἀναδιφῆσεις τῶν βιβλίων, » καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δὲν ἐτηρεῖτο ἡ ἐπικρατούσα ἡδη τάξις, καὶ » δευτέρον διότι εἰς πολλὰ ἐντάλματα τοῦ Ὑπουργείου (τῶν Ἐκκλησιαστικῶν » καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως) περιείχοντο διάφορα κονδύλια, τὰ πλεῖστα » τῶν ὁποίων δὲν ἀνεγράφοντο εἰς τὰ βιβλία διακεκριμένως· ἐπῆλθε δὲ κατὰ τὸ » 1882 καὶ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐνδεχόμενον νὰ ἐπῆλ- » θεν ἡ μικρὰ αὕτη διαφορὰ».

Ἐκ μεταφορᾶς	δρ. 88,909.33
Τῷ 1889 ἐδόθη νέα προκαταβολή	
ἐκ δρ. 20,305.45	
Ἀπεδόθησαν δ' ἀπέναντι ταύτης	
καὶ τῶν προκαταβ. προηγ. ἐτῶν δρ. <u>67,381.21</u>	
Ἵπόλ. εἰς πίστῳσιν τοῦ Δημοσίου.	» 47,075.76
Ἵπόλ. ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου	δρ. 41,833.57
Τῷ 1890 ἐδόθη νέα προκαταβολή	
ἐκ δρ. 16,480.—	
Ἀπεδόθησαν δ' ἀπέναντι ταύτης	
καὶ τῶν προηγουμένων	δρ. <u>24,999.—</u>
Ἵπόλ. εἰς πίστῳσιν τοῦ Δημοσίου.	» 8,519.—
Ἵπόλ. ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου	δρ. 33,314.57
Τῷ 1891 ἐδόθη νέα προκαταβολή	
ἐκ δρ. 42,640.—	
Ἀπεδόθησαν δ' ἀπέναντι αὐτῆς »	<u>2,640.—</u>
Ἵπόλ. εἰς χρέωσιν τοῦ Δημοσίου	» 40,000.—
Τῷ 1892 ἐδόθη νέα προκαταβολή ἄνευ τινὸς	
ἀποδόσεως	» 9,076.—
Τῷ 1893 ἐδόθη νέα προκαταβολή ἐκ δραχ-	
μῶν 3,040, ἀποδοθεῖσα ἐξ ὀλοκλήρου.	
Κατὰ τὰ ἐπόμενα δύο ἔτη οὔτε νέα ἐγένετο	
προκαταβολή, οὔτε ἀπόδοσις τις ἀπέναντι τῶν	
ὀφειλομένων. Ἐπομένως τὸ ὅλον τῆς ὀφειλῆς κατὰ	
τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἀνέρχεται εἰς	δρ. <u><u>82,390.57</u></u>

Εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας οὐδὲν ὑπάρχει δικαιολογητικὸν ἔγγραφον περὶ τῶν γενομένων προκαταβολῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, οὐδ' ἔγγραφόν τι περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς προκειμένης ὀφειλῆς. Ἄλλ' εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία παρελθόντων ἐτῶν ἀνεῦρον τὰς ἀκολούθους ἔγγραφας περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου ἐξισουμένας πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐξαγόμενα. Ἐκ τῶν αὐτῶν δ' ἔγγραφῶν μαρτυροῦνται καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ

Ἐπιχειρήματα τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, δι' ὧν ἐδίδετο παραγγελία τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ νὰ ἐνεργῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου τὰς τοιαύτας προκαταβολάς.

Τὰ ἐκ παλαιοῦ λογαριασμοῦ ὀφειλόμενα καὶ ἐκκαθαρισθέντα τῷ 1886 δρ. 126.12

Τῷ 1888 τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Ἐπιχειρήματος τῆς Ἐκπαιδεύσεως, 6981/4892, προκατεβλήθησαν τῷ ἐργολάβῳ τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7867 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Πέπα . . δρ. 19,313.—

Ἀπεδόθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος » 15,000.—

Ἐπίλοιπον ὀφειλόμενον » 4,313.—

Τῷ 1889 ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιχειρήματος, 3136/2476, προκατεβλήθησαν, ὡς τὰ 39636 καὶ 39977 συμβόλαια τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀφεντάκη, τὰ ἀκόλουθα ποσὰ δι' ἀγορὰν οἰκοπέδων: Τοῖς Α. Κακουλίδῃ καὶ Α. Βερενίκῃ δρ. 5,500.—

Τοῖς Κ. Σταυροπούλῳ, Γρ. Μπουρνιᾷ καὶ Σπαντίδῃ » 3,365.45 » 8,865.45

Τὸ ὅλον δρ. 13,304.57

Τῷ 1889 ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιχειρήματος, 10581/8900, προκατεβλήθησαν τῷ μηχανικῷ Βλάχῳ δι' ἀρχαιολογ. ἐργασίας. » 10,000.—

Τῷ 1890 ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιχειρήματος (ἀριθμὸς ἐγγράφου 150/270 τοῦ 1890) προκατεβλήθησαν τῷ Α. Κτενᾷ δι' ἐξωραϊσμὸν ἀρχαιοτήτων » 10,000.—

Τῷ 1891 ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιχειρήματος, 9669/11331/7983, προκατεβλήθησαν δι' ἀγορὰν οἰκίας, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17,066 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Μπουρνιᾷ, τῷ ἰδιοκτήτῃ Ι. Τυπάλδῳ » 40,000.—

Εἰς μεταφορὰν δρ. 73,304.57

Ἐκ μεταφορᾶς δρ. 73,304.57

Τῷ 1892 ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 6330/4742, προκατεβλήθησαν δι' ἀγορὰν οἰκίας, ὡς τὸ 60598 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἡλ. Γλυκοφρύδου, τῇ ἰδιοκτητρίᾳ Ἀνέζα Παπαμακαρίου » 2,500.—

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 7146 / 6391 καὶ 14904 / 10149, προκατεβλήθησαν δι' ἀγορὰν οἰκίας ἐν Σπάρτῃ, ὡς τὸ 61895 συμβόλ. τοῦ συμβολαιογρ. Ἀθηνῶν Ἡλ. Γλυκοφρύδου, τῷ ἰδιοκτῆτῃ Μουραπᾶ » 3,536.—

Τῷ 1887 προκατεβλήθη ὑπόλοιπον τιμήματος ἀγορασθείσης οἰκίας τῷ ἰδιοκτῆτῃ Σκιαδᾶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, κατὰ τὸ 193 τοῦ 1887 χρ. ἔνταλμα Ἀρχ. Ἐταιρείας » 10.—

Τῷ 1892 ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, 5192, προκατεβλήθησαν διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ τὰ ἀκόλουθα ποσά :

1) Τῷ Στεφ. Κουμανούδῃ διὰ χορηγίαν αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1892 πρὸς δραχ. 120 κατὰ μῆνα δρ. 1,440.—

2) Τῷ Π. Καββαδίᾳ, Γ. Ἐφόρῳ Ἀρχαιοτήτων δι' ἐπιτήρησιν τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιοτήτων κατὰ τὸ 1892 πρὸς δρ. 100 κατὰ μῆνα » 1,200.—

3) Τῷ Ι. Δραγάτση δι' ἐπιτήρησιν τῶν ἐν Πειραιεῖ Ἀρχαιοτήτων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος » 400.—

Τὸ ὅλον δρ. 3,040.—

Τὸ σύνολον τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντων δρ. 82,390.57

Εἰς τὴν ὀφειλὴν ταύτην προσθετέα καὶ τὰ κατὰ τὸ 1891 καταβληθέντα ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου (ἀρ. 14038 τοῦ 1891)

πρὸς τὸν κ. Κοντολέοντα ὑπὸ τοῦ ἐν Σμύρῃ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Προξένου διατεθέντων λαχείων, περὶ ὧν εἶρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, φράγμα χρυσᾶ 220, λογισθέντα εἰς τὴν τιμὴν τῆς χαρτίνης δραχμῆς ἐν τοῖς οἰκείοις λογαριασμοῖς. Ἐπομένως τὸ ὅλον τῆς ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν ἀνέρχεται εἰς δραχ. 82,610.57.

Ὅφειλὴ πρὸς τὴν Ἐταιρείαν τοῦ πρώην ταμίου αὐτῆς Π. Γιαννοπούλου.

Ἀρχικὸν χρέος, ἐκκαθαρισθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1887, δρ. 69,392.18

Ἀποδοθέντα μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1889 . » 25,391.56

Ἰπόλ. ὀφειλῆς κατὰ τὴν 31 Δ/βρίου 1889 δρ. 44,000.62

Ἀπεδόθησαν ἀπέναντι τῆς ὀφειλῆς ταύτης κατὰ τὰ κατόπιν ἔτη τὰ ἀκόλουθα ποσά :

Τῷ 1890	δραχμαὶ	2,815.—
» 1891	»	5,147.—
» 1892	»	3,447.87
» 1893	»	280.—
» 1894	»	280.—
» 1895	»	205.—

Τὸ ὅλον. δρ. 12,174.87

Ἰπόλ. ὀφειλῆς κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ.

1895 δρ. 31,825.75

Προκαταβολαὶ εἰς ἐφόρους καὶ ἄλλους ἐπιτετραμμένους τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ὁργανισμοῦ, τοῖς ἐποπτεύουσι τὰς ἀνασκαφὰς ἢ ἄλλας ἐκτελοῦσιν ἐργασίας τῆς Ἐταιρείας χορηγεῖται ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἀνάλογος προκαταβολή. Κατὰ τὴν λῆξιν δ' ἐκάστου ἔτους, ἐὰν καὶ πέραν τοῦ ἔτους τούτου παρατείνηται ἡ ἐργασία, δι' ἣν ἐχορηγήθη ἡ προκαταβολή, ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν λαμβανόντων τὰς προκαταβολὰς τὰ ἐξ αὐτῆς

υπόλοιπα μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν, καὶ οὕτως εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους κλείει ὁ τῶν προκαταβολῶν λογαριασμός. Ἄλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν κατορθοῦται ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου ἔτους, καὶ τούτου τοῦ λόγου ἕνεκα φέρονται εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς διάφορα χρηματικὰ ποσὰ διατεθειμένα εἰς προκαταβολάς.

Αἱ τοιαῦται προκαταβολαὶ ἀναγράφονται εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς ἀπὸ τοῦ 1890 καὶ ἐντεῦθεν ὡς ἐξῆς :

Υπόλοιπον προκαταβολῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889	δραχ.	1,000.—
» » » » » 1890	»	5,500.—
» » » » » 1891	»	1,300.—
» » » » » 1892	»	1,300.—
» » » » » 1893	»	1,400.—
» » » » » 1894	»	4,470.45
» » » » » 1895	»	5,149.15

Ὅφειλέται δὲ τοῦ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1895 ἀναγραφομένου ποσοῦ τῶν δραχ. 5,149 καὶ 15 εἰσὶν οἱ ἐξῆς :

Δημητριάδης ἐκ προκαταβολῆς παλαιᾶς δοθείσης αὐτῷ τῷ 1883	δρ.	1,000.—
Ἄνδρ. Σκιαῶς » » δοθείσης αὐτῷ » 1895	»	533.30
(Τὸ ποσὸν τοῦτο καλύπτεται ἐντελῶς ὑπὸ τῶν υποβληθέντων ἀλλὰ μὴ ἐκκαθαρισθέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1895 λογαριασμῶν).		
Καστριώτης ὑπόλοιπον προκαταβολῆς, δοθείσης αὐτῷ τῷ 1895	»	165.85
Λυκάκης διὰ προκαταβολήν, δοθείσαν αὐτῷ τῷ 1895	»	200.—
Σοφούλης » » » » 1895	»	1,000.—
Ι. Λύρης » » » » 1895	»	2,000.—
Ι. Καβράκης » » » » 1895	»	250.—
Τὸ ὅλον	δρ.	5,149.15
Ὅφειλὴ Μυλωνᾶ, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν . . .	»	300.—
Τὸ ὅλον τῶν τοιούτων ὀφειλῶν, ἀναγραφόμενον ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1895 εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἐνεργητικοῦ	»	<u>5,449.15</u>

Ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ πίνακος τούτου, μὴ λογιζομένης τῆς ὀφειλῆς Μυλωνᾶ, ἐχούσης, ὡς εἴρηται ἤδη, ὅπως διάφορον αἰτίαν ἄσχετον πρὸς τὰς ἄλλας προκαταβολάς, τὰς γενομένας εἰς ἐφόρους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν, πᾶσαι αἱ τοιαῦται προκαταβολαί, πλὴν τῆς πρώτης, ἐγένοντο ἐντὸς τοῦ ἔτους 1895. Συμφώνως δὲ πρὸς τὰ κε-

κανονισμένα, ἔπρεπεν, ὡς εἶρηται ἤδη, κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 νὰ ἐξοφληθῶσιν αὐταὶ διὰ συμψηφισμοῦ τῶν γενομένων δαπανῶν καὶ δι' ἀποδόσεως τῶν περισσευμάτων ἐκ τῶν τοιούτων προκαταβολῶν. Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα παρατηρητέον ὅτι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, καθ' ἣν κλείουσιν οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως, δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ τοιαύτη ἐκκαθάρισις, γινόμενη βραδύτερον. Ἐπιμηκνυομένου δὲ τοῦ ἔτους τῆς χρήσεως ἐκάστου προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένα, θέλουσιν ἐγκαίρως τακτοποιεῖσθαι καὶ οἱ λογαριασμοὶ τῶν τοιούτων προκαταβολῶν, ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζωνται ὀφειλέται ἐν τῷ ἀπολογισμῷ οἱ λαβόντες ταύτας.

Ἡ δὲ πρὸς τὸν Δημητριάδην ἀπὸ τοῦ 1883 χορηγηθεῖσα καὶ μὴ ἀποδοθεῖσα προκαταβολή, κατατακτέα πλέον εἰς τὰς ἐπίσφαλιεῖς ἀπαιτήσεις.

Τὸ σύνολον τέλος τῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀπαριθμηθέντων κονδυλίων διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρείας ἀνέρχεται εἰς δρ. 338,920.46

Κατὰ δὲ τὸ 1895 ἐγένοντο πρὸς ταῖς ἀνωτέρω καὶ αἱ ἐξῆς τοποθετήσεις κεφαλαίων.

Ἄτοκος κατάθεσις εἰς τὴν Ἐθν. Τράπεζαν ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου » 14,000.—

Ἐντοκα γραμμᾶτια κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρ. 1895 » 45,750.—

Ἐντοκος κατάθεσις εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ὀφειλομένων τόκων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895. » 20,518.75

Ὄφειλόμενα παρὰ διαφόρων ἐκ τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1895 » 2,266.15

Ὄφειλόμενα παρὰ διαφόρων ἐκ λαχείων παρελθόντων ἐτῶν, ἐμφαινομένων ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1895 εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἐνεργητικοῦ » 698.—

Ὄφειλόμενα ἐξ ἐνοικίων κατὰ τὸν αὐτὸν ἰσολογισμὸν » 0,393.30

Εἰς μεταφορὰν δρ. 422,546.66

Ἐκ μεταφορᾶς	δρ.	422,546.66
Προκαταβολὴ εἰς λογαριασμὸν τοῦ 1896	»	26,737.50
Μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895	»	<u>6,337.25</u>
Τὸ ὅλον τῆς περιουσίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895	δρ.	455,621.41

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐταιρείας.

Εἴρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν τίνας ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει ὁ ἰσχύων Ὄργανισμός τῆς Ἐταιρείας εἰς τὸν ταμίαν αὐτῆς ὡς πρὸς τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν ἐν γένει καὶ εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸ λαχεῖον.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων ὁ αὐτὸς Ὄργανισμὸς καθίστησι προσέτι τὸν ταμίαν ὑπεύθυνον διαχειριστὴν καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος μετὰ τῶν Πρακτικῶν, ὀφείλοντα οὐ μόνον νὰ εἰσπράττη τὸ ἀντίτιμον τῶν πωλουμένων ἐκ τῶν ἐντύπων τούτων, ἀλλὰ καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διανομῆς αὐτῶν εἰς τοὺς ἐταίρους, τοὺς δικαιουμένους νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν τὰ ἔντυπα ταῦτα κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν, νὰ ἀποστέλλῃ τὰ δωρεὰν διδόμενα εἰς διάφορα ἰδρύματα ἐπιστημονικὰ ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ καὶ πρὸς ἀρχαιολόγους ἢ ἀρχαιολογοῦντας κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ νὰ τηρῇ περὶ πάντων τούτων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὑπολειπομένων, ἀκριβῆ κατάλογον.

Πάντα τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἔντυπα τὰ ἐκδοθέντα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ ὑπάρχοντα πρότερον ἐναποτεθειμένα εἰς διάφορα μέρη ἐκτὸς τοῦ καταστήματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, περισυναγαγὼν ὁ προκάτοχός μου κ. Τσακωνόπουλος, ἐταξινόμησε κατ' ἔτη εἰς πλήρη σώματα καὶ τεύχη ἀτελῶν σωμάτων, κατέγραψεν ἐν βιβλίῳ, ὀνομασθέντι βιβλίῳ

είσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ Πρακτικῶν Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Τὰ δὲ οὕτω ταξινομηθέντα ἐτοποθετήσεν τὰ μὲν ἐντὸς βιβλιοθηκῶν, τὰ δὲ καὶ ἐκτὸς βιβλιοθηκῶν ἐν δωματίῳ παρακειμένῳ τῷ δωματίῳ, ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ ταμεῖον.

Τὰ ἔντυπα ταῦτα, ὧν ἡ ἀρίθμησης ἀπῆται χρόνον μακρὸν, ὃν δὲν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ὁ προκατόχος μου κ. Τσακωνόπουλος, παρέλαβον παρ' αὐτοῦ, ἀνακοινώσας προηγουμένως τὴν τοιαύτην ἀνάγκην ὅπου δεῖ, καλῆ τῇ πίστει ὡς ἀνελλιπῆ. Ἐσκόπουν δὲ μετὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ λαχείου τῆς β' ἐξαμηνίας λήξαντος ἔτους, νὰ ἐξετάσω τὸ περιεχόμενον τῶν βιβλιοθηκῶν ἢ ἀποθηκῶν καὶ ρυθμίσω τὸ σύστημα, ὅπερ ὄφειλον νὰ ἀκολουθήσω, ἵνα ἔχω πάντοτε ἀκριβῆ τὸν ἔλεγχον περὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐντύπων. Δὲν ἀνέβαλον ἐν τούτοις νὰ τηρήσω ἀκριβῆ σημείωσιν περὶ τῶν ἐντύπων τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἀριθμήσας ταῦτα καὶ εὐρῶν ἀνελλιπῆ, ὡς μοὶ παρεδόθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Τσακωνοπούλου. Τὴν αὐτὴν δὲ σημείωσιν ἐτήρησα καὶ περὶ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας τοῦ 1894, ἅτινα ἐκτυπωθέντα καθ' ὃν χρόνον διετέλουν ἤδη ταμίας, παρεδόθησαν εἰς ἐμέ.

Καὶ ἡ μὲν περὶ τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημ. σημείωσις ἢ κατάστασις ἔχει οὕτω :

Ἀντίτυπα ἐκτυπωθέντα καὶ παραδοθέντα τῷ ταμίᾳ . . .	<u>600</u>
Διανεμηθέντα τοῖς ἐταίροις, κατὰ τὸ τηρούμενον εἰδικὸν βιβλίον διανομῆς	ἀντίτ. 179
Ἀποσταλέντα εἰς διάφορα ἰδρύματα κατὰ τὸ αὐτὸ βιβλίον	» 39
Δωρηθέντα εἰς διαφόρους κατὰ τὸ αὐτὸ βιβλίον	» 60
Πωληθέντα πρὸς δραχ. 6 καὶ 25 καθ' ἕκαστον ἀντίτυπον, κατὰ τὰ 72, 75, 80, 86, 90, 92, 99, 104, 105, 119 καὶ 172 τοῦ 1895	
διπλότυπα εἰσπράξεως	» 128
Εἰς μεταφορὰν . . . ἀντίτ.	406

Ἐκ μεταφορᾶς . . . ἀντίτ.	406
Ἀντίτυπα ὑπάρχοντα ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895	194 (α)
Τὸ ὅλον ἀντίτ.	<u>600</u>
Ἡ δὲ περὶ τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1894 κατάστασις ἔχει ὡς ἑξῆς :	
Ἀντίτυπα ἐκτυπωθέντα καὶ παραδοθέντα τῷ ταμίᾳ . .	<u>400</u>
Διανεμηθέντα τοῖς ἐταίροις κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν ἀντίτ.	197
Δωρηθέντα εἰς μὴ ἐταίρους ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου »	38
Εἰς μεταφορὰν ἀντίτ.	<u>234</u>

(α) Ἐκτυπωθέντων κατὰ τὸ 1896 καὶ τῶν ἐτέρων τριῶν τευχῶν τῆς ἐφημε-
ρίδος τοῦ 1895, διετέθησαν μέχρι τέλους Μαΐου 1896 τὰ ἀκόλουθα τεύχη τῆς
ὅλης ἐφημερίδος:

Ἐκ τοῦ Α' τεύχους ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ 1896 ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 33 καὶ 44 διπλότυπα τεύχη	6
Ἐδόθησαν δωρεάν »	3
» εἰς ἐταίρους »	1
Τὸ ὅλον τεύχη	<u>10</u>
Ἐπόλοιπα τεύχη εἰς τὰς ἀποθήκας κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1896 »	184
Τὸ ὅλον τεύχη	<u>194</u>

Ἐκ δὲ τοῦ Β' καὶ Γ' τεύχους, ἐκτυπωθέντων ὁμοῦ, ἐξετυπώθησαν καὶ παρε-
δόθησαν σώματα 500.

Ἐκ τούτων ἐπωλήθησαν μέχρι τέλους Μαΐου 1896 ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 33, 37 καὶ 44 διπλότυπα τεύχη	117
Διανεμήθησαν εἰς ἐταίρους »	182
Ἐδωρήθησαν εἰς διαφόρους »	40
Ἐπόλοιπα ἐν ταῖς ἀποθήκαις κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1896 »	161
Τὸ ὅλον τεύχη	<u>500</u>

Ἐκ δὲ τοῦ Δ' τεύχους ἐξετυπώθησαν καὶ παρεδόθησαν σώματα 500.

Ἐκ τούτων ἐπωλήθησαν μέχρι τέλους Μαΐου 1896 ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 44 δι- πλότυπον τεύχη	1
Διανεμήθησαν εἰς ἐταίρους »	162
Ἐδωρήθησαν εἰς διαφόρους »	31
Ἐπόλοιπα ἐν ταῖς ἀποθήκαις κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1896 »	280
Τὸ ὅλον τεύχη	<u>500</u>

Ἐκ μεταφορᾶς. ἀντίτ. 135

(Περὶ τε τῶν διανεμομένων καὶ τῶν δωρουμένων Πρακτικῶν τηρεῖται ὡς καὶ διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα βιβλίον εἰδικόν).

Πωληθέντα πρὸς δρ. 3 καθ' ἕκαστον ἀντίτυπον, ὡς τὰ 114, 121 καὶ 171 διπλότυπα εἰσπράξεως » 29

Ἀντίτυπα ὑπάρχοντα ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 » 136

Τὸ ὅλον ἀντίτ. 400

Πρὶν δὲ μοι δοθῆ καιρὸς νὰ καταρτίσω παρόμοιον ἔλεγχον περὶ τῶν Ἐφημερίδων καὶ τῶν Πρακτικῶν τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ὑπῆρξεν ἀνάγκη νὰ παραχωρηθῆ τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ἐφυλάσσοντο αἱ περιέχουσαι τὰ εἰρημένα ἔντυπα βιβλιοθήκαι, εἰς τὸν νομομηχανικὸν κ. Μπαλάνον, νὰ ἐξαχθῶσι δὲ καὶ τοποθετηθῶσιν αἱ πλεῖσται τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων, μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου δωματίου, εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ ὑπογείου τοῦ καταστήματος. Μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο ἡ ἄμεσος ἐπιτήρησις καὶ διαχειρίσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ τῶν Πρακτικῶν ἀνετέθη τῷ βοηθῷ τοῦ Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Πυλαρινῷ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1896.

Ὁ Ταμίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας
καὶ διαχειριστῆς τοῦ λαχείου

Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Β'. τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων.

Τῇ 28^η Ἰανουαρίου συνήλθον τὸ δεύτερον οἱ ἑταῖροι εἰς τακτικὴν συνέλευσιν ἵνα ἀκούσωσι τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1895, κτλ. Τῆς συνελεύσεως προήδρευεν ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Θρ. Ἀγγελόπουλος.

Παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας κ. Δ. Ζαχαρίας ἀνέγνω τήνδε τὴν ἔκθεσιν ὑπογεγραμμένην ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν δύο λοιπῶν μελῶν κ. κ. Π. Κανάκη καὶ Γ. Κλοντηροπούλου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑταίρων τῆς
Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἐκπληροῦντες τὴν ἀνατεθείσαν ἡμῖν ἐντολὴν προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους 1895.

Μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν τῶν ἐν τῷ Γραφείῳ αὐτῆς τηρουμένων κατὰ τὰ κεκανονισμένα βιβλίων καὶ τῶν σχετικῶν διακαιολογητικῶν ἐπίστημεν, ὅτι ἡ διαχείρισις ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἀκριβὴς καὶ τακτικὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν ἀπολογισμόν, ὡς ἔπεται·

Α'. Ἔσοδα

1) Προϋπολογισθέντα.....	Δρ. 322,954.—
2) Βεβαιωθέντα	Δρ. 355,601.06
3) Εἰσπραχθέντα	» 352,023.61
Καθυστεροῦντα	3,577.45

Β'. Ἐξοδα.

1) Προϋπολογισθέντα	Δρ.	322,954.—
2) Πληρωθέντα διὰ τὴν δια- χείρισιν 1895.	Δρ.	295,917.62
3) Πληρωθέντα διὰ τὴν δια- χείρισιν 1894.	Δρ.	8,165.82
	»	304,083.44
Ἐλαττον τῶν προϋπολογισθέντων		<u>18,870.56</u>

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα. Τὰ πλέον ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων εἰσπραχθέντα ἐκ δρ. 29,069.61 προέρχονται ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀοιδίμου Στεφάνου Ζαφειροπούλου ἐκ δρ. 16,859.60, ἐξ ἐγγυοδοσιῶν ὑπολόγων ἐκ δρ. 6,500 καὶ ἐκ τῶν πλέον τῶν προϋπολογισθεισῶν εἰσπράξεων, ἐκ τόκων, ἐκ πωλήσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς καὶ ἐξ ἄλλων μικρῶν ἐσόδων.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα. Ἐκ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δρ. 304,083.44, διετέθησαν δρ. 8,165.82 πρὸς πληρωμὴν νομίμων ὑποχρεώσεων τῆς Ἐταιρείας ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1894, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημιῶν συνεπειῶν.

Ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1895 ἔμειναν ὀφειλόμενα εἰς διαφόρους δικαιοῦχους δρ. 10,123.15 περὶ τῶν ὁποίων δέον νὰ προνοήσῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1896.

Γ'. Περιουσία τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ περιουσία τῆς Ἐταιρείας ἀποτελουμένη ἐξ ἀκινήτων κτημάτων, ἐκ τίτλων, ὁμολογιῶν καὶ ἀπαιτήσεων κατὰ τὸ βιβλίον τοῦ Κτηματολογίου καὶ τὰς σχετικὰς τοῦ Καθολικοῦ μερίδας ἀνήρχετο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1894 εἰς. δρ. 404,103.79 Προστιθεμένης τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων καὶ τῶν πραγματοποιηθέντων ἐξόδων ἐκ δρ. 51,517.62

ἀναβιβάζεται εἰς » 455,621.41

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν δρ. 51,517.62 συμπεριλαμβάνονται τὰ καθυστεροῦντα τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895 ἔσοδα ἐκ δρ. 3.577.45, αἱ ἐγγυοδοσίαι τῶν ὑπολόγων ἐκ δρ. 6,500 καὶ τὰ ὀφειλόμενα εἰς διαφόρους δικαιοῦχους ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ 1895 ἐκ δρ. 10.123.15.

Περατοῦντες τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν ταύτην, προτείνομεν τὴν ἔγκρισιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1895, κρίνομεν δὲ ἐπιβαλλόμενον καθῆκον νὰ προκαλέσωμεν τὴν ἔκφρασιν εὐαρεσκείας τῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας, διὰ τῆς πεφωτισμένης καὶ σκοπίμου ἐνεργείας τοῦ ὁποίου ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία κατέχει τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν ἐν τῇ συνειδήσει σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, πρὸς τὸν τέως ταμίαν κ. Κ. Τσακωνόπουλον, τὸν νῦν ταμίαν κ. Π. Χρυσανθόπουλον, τὸν λογιστὴν κ. Μ. Ε. Ἀδάμ καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν δι' οὓς κόπους κατέβαλον καὶ δι' ὃν ζῆλον ἐπεδείξαντο ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1896.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπεία

Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Π. ΚΑΝΑΚΗΣ

Γ. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Περατώσας τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὁ κ. Ζαχαρίας προέτεινε « τὴν ἔγκρισιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1895 καὶ τὴν ἔκφρασιν εὐαρεσκείας τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων πρὸς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας διὰ τῆς πεφωτισμένης καὶ σκοπίμου ἐνεργείας τοῦ ὁποίου ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία κατέχει τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν ἐν τῇ συνειδήσει σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, πρὸς τὸν τέως ταμίαν κ. Κ. Τσακωνόπουλον, τὸν νῦν ταμίαν κ. Π. Χρυσανθόπουλον, τὸν λογιστὴν κ. Μ. Ε. Ἀδάμ καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν δι' οὓς

κόπους κατέβαλον και δι' ὃν ζῆλον ἐπεδείξαντο ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων». Ἡ συνέλευσις ἀπεδέξατο ὁμοφώνως τὴν πρότασιν ταύτην, εἶτα δὲ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν πενταμελοῦς ἐκ τακτικῶν ἐταίρων ἐπιτροπείας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1896. Ψηφισάντων ἐταίρων 40 ἐξελέγησαν μέλη τῆς ρηθείσης ἐπιτροπείας οἱ κ. κ. Α. Τυπάλδος Μπασιάς διὰ ψήφων 39, Β. Γιαννούλης, Μ. Λαμπρινίδης, Ἴω. Μούσης διὰ ψήφων, ἕκαστος, 38 καὶ Ἀθ. Κατριβάνος διὰ ψήφων 34.

Γ' τακτικὴ συνέλευσις τῶν ἐταίρων

(ἐκλογὴ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου)

Τῇ 4ῃ Φεβρουαρίου 1896 ἐγένετο ἡ τῶν ἐταίρων συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου διὰ τὰ ἔτη 1896, 1897 καὶ 1898. Καταλαβόντος τὴν ἔδραν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς συνελεύσεως κ. Θρ. Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου ἐψήφισαν ἐν ὄλῳ ἐταῖροι 106· ἐξελέγησαν δὲ πρόεδρος ὁ **Δημοσθένης Τσιθανόπουλος** διὰ ψήφων 101 καὶ σύμβουλοι οἱ **Π. Καθβαδίας** διὰ ψήφων 96, **Στ. Ἀνδρόπουλος** διὰ ψήφων 92, **Γ. Μιστριώτης** διὰ ψήφων 89, **Δ. Μακκᾶς** διὰ ψήφων 88, **Π. Καρολίδης** διὰ ψήφων 88, **Β. Λάκων** διὰ ψήφων 87, **Α. Οἰκονόμου** διὰ ψήφων 87, **Γ. Τυπάλδος Κοζάκης** διὰ ψήφων 86, **Γ. Νικολαΐδης** διὰ ψήφων 85, **Π. Παπαναστασίου** διὰ ψήφων 80 καὶ **Σπ. Βάσης** διὰ ψήφων 79.

Ἀναπληρωτικοὶ δὲ σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ Ἐρρέστος Τσίλλερ διὰ ψήφων 83, Κλῶν Στέφανος διὰ ψήφων 82, Μ. Δήμιτσας, Ἴ. Δραγάτσης καὶ Α. Μομφερράτος διὰ ψήφων, ἕκαστος, 81 καὶ Ἀθως Ῥωμᾶνος διὰ ψήφων 79.

Ἐκλογή ἀντιπροέδρου καὶ γραμματέως
τῆς Ἐταιρείας

Μετὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ συνῆλθε τὸ διοικητικὸν συμβού-
λιον εἰς συνεδρίαν τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου 1896, ἵνα ἐκλέξη
ἐκ τῶν αὐτοῦ μελῶν τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν γραμμα-
τέα τῆς Ἐταιρείας. Προσελθόντων εἰς τὴν συνεδρίαν πάν-
των τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξελέγησαν διὰ μυστικῆς
ψηφοφορίας ἀντιπρόεδρος ὁ **Γ. Νικολαΐδης** διὰ ψήφων
11 καὶ μιᾶς λευκῆς καὶ γραμματεὺς ὁ **Π. Καρθαδίας**
διὰ ψήφων 11 καὶ μιᾶς λευκῆς.

Ἑκτακτοὶ συνελεύσεις τῶν ἐταίρων.

Α' ἑκτακτος συνέλευσις
πρὸς τροποποίησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ

Τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1895 συνῆλθον, κατ' ἀπόφασιν τοῦ
συμβουλίου καὶ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τῆς Ἐταιρείας,
56 ἐν ὄλῳ ἐταῖροι εἰς ἑκτακτον συνέλευσιν. Ὑποκείμενον
τῆς συνελεύσεως ταύτης ἦτο τροποποίησις τοῦ Ὄργανι-
σμοῦ περιλαμβανομένη ἐν τῷ ἐξῆς εἰς τοὺς ἐταίρους δια-
νεμηθέντι ἐντύπῳ.

Πρὸς τοὺς ἐταίρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας

Τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα πρὸς ἐκλογήν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι
ικανὰ νὰ πείσωσι τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας ἐνδιαφερομένους ὅτι πρέπει νὰ ἐξευ-
ρεθῇ τρόπος τις πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπανειλημμένως γινομένων συνελεύσεων
πρὸς ἀρχαιεσίας, αἵτινες καὶ τὸ κύρος τῆς Ἐταιρείας μειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαιο-

λογικά αὐτῆς ἔργα σπουδαίως βλάπτουσιν. Ὑπὸ τῆς πείρας ταύτης διδαχθὲν τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας, τὰ καθορίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Συμβουλίου, πρέπει νὰ τροποποιηθῶσι. Ἐχον δὲ ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ὁργανισμοῦ συντάξε καὶ ὑποβάλλει Ὑμῖν ἐνταῦθα, πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῇ δευτέρᾳ τοῦ Ἀπριλίου Κυριακῇ (9ῃ Ἀπριλίου), ὥρα 10ῃ π. Μ., σχέδιον τροποποιήσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δύο ἄρθρων. Διὰ τοῦ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν σχεδίου τούτου κανονίζονται τὰ πράγματα ὡς ἑξῆς :

α') Ἡ ἐκλογή τοῦ Συμβουλίου γίνεται οὐχὶ κατ' ἔτος, ἀλλὰ κατὰ τριετίαν. Οὕτως ἀποφεύγομεν τὰς κατ' ἔτος ἐκλογάς, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς τροπῆς, ἦν ἔλαβον τὰ πράγματα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, λίαν ἀνάρμοστοι, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν, εἶνε εἰς σωματεῖον ἐπιστημονικόν, οἷον ἡ Ἑταιρεία, ἐθνικὸν ἔχον προορισμόν.

β') Ἡ ἐκλογή πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου γίνεται διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας. Οὕτως ἀποφεύγομεν ἐν τῷ μέλλοντι τὰς δύο εἰσέτι ἐκλογάς, εἰς αἷς ἠναγκάσθημεν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ νὰ προβῶμεν ἐφέτος πρὸς ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ κατὰ τὸν παλαιὸν Ὁργανισμόν τῆς Ἑταιρείας ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἐγένετο οὐχὶ δι' ἀπολύτου ἀλλὰ διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας.

γ') Οἱ ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι δὲν λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐπιλαχόντων, ἀλλ' ἐκλέγονται καὶ οὗτοι διὰ τοῦ αὐτοῦ ψηφοδελτίου, δι' οὗ καὶ οἱ σύμβουλοι.

δ') Ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς ἐκλέγονται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου ἐκ μελῶν αὐτοῦ, διότι τοῦτο εἶνε ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ὁργανισμοῦ, καθ' ἣν, ἐὰν ἐκλείψῃ ἢ παραιτηθῇ ὁ ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ γραμματεὺς, τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν ἀντικαταστάτην ἐκ τῶν τακτικῶν συμβούλων. Ἡ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐκλογή τοῦ ἀντιπρόεδρου καὶ τοῦ γραμματέως συγχρόνως τοῖς λοιποῖς συμβούλοις ἔχει τοῦτο τὸ ἐπιβλαβὲς τῇ Ἑταιρείᾳ ὅτι τοὺς ἀποτυγχάνοντας τυχόν δὲν δύνανται οἱ ἑταῖροι νὰ ἐκλέξωσι συμβούλους ὅσον χρησίμους καὶ ἄν νομίζωσιν αὐτούς.

Σχέδιον τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκλογῆς τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου διατάξεων τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

« Τὰ τῆς Ἑταιρείας διοικεῖ δωδεκαμελὲς συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ προέδρου, ἀντιπρόεδρου, γραμματέως καὶ ἑννέα συμβούλων κατὰ τριετίαν ἐκλεγομένων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 9-11 ὀριζόμενα ».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

« Ἡ ἐκλογή τοῦ Συμβουλίου γίνεται κατὰ τριετίαν καὶ κατὰ τὴν τεταγμένην ἡμέραν (ἄρθρον 32) διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας, ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν τακτικῶν ἑταίρων τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἡ ψηφοφορία μίᾳ οὔσᾳ καὶ μυστικῇ γίνεται αὐτοπροσώπως διὰ ψηφοδελτίου,

ἐν ᾧ ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ ἐκλογέως διακεκριμένως καὶ πρῶτος ὁ πρόεδρος, μετὰ τούτου ἕνδεκα σύμβουλοι καὶ μετὰ τούτους ἕξ ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι.

Πᾶς πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ δελτίῳ οὐδόπως λογίζεται.

Ἐπίσης οὐδόπως λογίζονται αἱ ψῆφοι ὑπὲρ τινος οἰκοῦντος ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Ἐὰν ψηφοδέλιον περιέχῃ ὀνόματα μόνον ἄνευ σημειώσεως καὶ διακρίσεως καὶ τοῦ ἀξιώματος, δι' ὃ ψηφίζεται ὁ ὑπηψήφιος, ὁ ἐν τῷ δελτίῳ πρῶτος ἀναγεγραμμένος λογίζεται πρόεδρος, οἱ ἐπόμενοι ἕνδεκα λογίζονται σύμβουλοι καὶ οἱ μετὰ τούτους ἕξ ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι.

Οἱ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων ἐπιτυχόντες ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι καλοῦνται εἰς ἀναπλήρωσιν συμβούλων παραιτηθέντων ἢ ἀποθανόντων.

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἐκλογὴν, συνεδρίαν ἐκλέγει τὸ συμβούλιον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα ».

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 1 καὶ 2 καταργεῖται.

Προσωρινὴ διάταξις.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 διάταξις περὶ ἐκλογῆς τοῦ Συμβουλίου κατὰ τριετίαν ἰσχύει τὸ πρῶτον διὰ τὸ Συμβούλιον τὸ ἐκλεχθὲν ἐν τῷ προσηχῆς ἔτος 1896.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γενομένης συζητήσεως ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῶν ἐταίρων αἱ ἀνωτέρω τροποποιήσεις διὰ ψήφων 52 κατὰ 3 καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Σημειωτέον ὅτι αἱ τροποποιήσεις αὗται ἐνεκρίθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου 1895 Β. Διατάγματος.

Β' ἕκτακτος συνέλευσις πρὸς τροποποίησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ

Τῆ 23^η Ἰουλίου 1895 συνήλθον, κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου καὶ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρείας, 56 ἐταῖροι εἰς ἕκτακτον συνέλευσιν. Ὑποκείμενον τῆς συν-

ελεύσεως ταύτης ἦτο συζήτησις περὶ προσθηκῶν καὶ τροποποιήσεων τοῦ Ὄργανισμοῦ περιλαμβανομένων ἐν τῷ ἐξῆς εἰς τοὺς ἐταίρους διανεμηθέντι ἐντύπῳ:

Πρὸς τοὺς ἐταίρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας

Ἐχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου ἀπὸ 14 Ἰουλίου ε. ε. καλῶ ὑμᾶς εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν, ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑταιρείας τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ, 23 Ἰουλίου, ὥρα 9 π.μ., πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ παρὰ πόδας Σχεδίου προσθηκῶν καὶ τροποποιήσεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, δι' ὧν φρονεῖ τὸ συμβούλιον ὅτι κανονίζονται ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ ἐν τῷ Ὄργανισμῷ τούτῳ.

Περὶ τῶν ἄρθρων 1, 2, 3.

Τὰ τρία ταῦτα ἄρθρα εἶνε αἱ σπουδαιότεραι καὶ ἀναγκαιότεραι τῶν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν τροποποιήσεων, διότι δι' αὐτῶν κανονίζεται προσηκόντως ἡ ταμιακὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ κατὰ τὸν ἰσχύοντα Ὄργανισμὸν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον συνένωσις τῆς ταμιακῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας δὲν εἶνε λογιστικῶς ὀρθή. Ὁ ταμίας, ὁ προσωπικῶς ὑπεύθυνος ἐπὶ τῇ ἐξαργύρωσιν τῶν ἐνταλμάτων, δὲν πρέπει αὐτὸς νὰ προκαλῆ, ὡς λογιστής, καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων. Τὰ πράγματα κανονίζονται ἀποχωριζομένης τῆς λογιστικῆς ἀπὸ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας καὶ διοριζομένου ἐνός λογιστοῦ ὑπευθύνου.

Ἀπαλλασσομένου τοῦ ταμίου τῆς διεξαγωγῆς τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας, δὲν εἶνε πλέον ἀναγκαῖος ὁ βοηθὸς αὐτοῦ. Διοριζομένου δὲ λογιστοῦ δὲν εἶνε ἀναγκαῖα ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπεία, τοῦ ἐλέγχου τῶν κατὰ τὸ ταμεῖον γινομένου διὰ τοῦ λογιστοῦ, τοῦ προσωπικῶς ὑπευθύνου. Ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιθεώρησις τῆς λογιστικῆς καὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας εἶνε ἀναγκαιοτάτη πρὸς ἄσκησιν τοῦ προσήκοντος ἐλέγχου καὶ πρόληψιν πάσης ἀνωμαλίας ἐν τῇ χρηματικῇ διαχειρίσει τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ φανερά ψηφοφορία ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ ταμίου καὶ τοῦ λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας, ἡ ἠτιολογημένη γνώμη τοῦ συμβουλίου, ὡς καὶ ἡ τροποποίησις τῆς λίαν περιοριστικῆς διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ περὶ προσόντων τοῦ ταμίου εἶνε ἐγγυήσεις ἐπιτυχεστέρας ἐκλογῆς.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὄργανισμοῦ ἀπαγόρευσις πάσης συμπληρωτικῆς, ἀναπληρωτικῆς ἢ ἐκτάκτου πιστώσεως ἔχει καλῶς ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τὰς δι' ἀντιμισθίαν τοῦ προσωπικοῦ, οὐχὶ ὁμως καὶ ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τὰς δι' ἐκτέλεσιν ἔργων κτλ., διότι τί ποιητέον ἂν π. χ. ἀρχαῖον τι μνημεῖον κινδυνεύει, δὲν ὑπάρχουσι δὲ χρήματα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ;

Περὶ τοῦ ἄρθρου 5.

Δὲν εἶνε δίκαιον νὰ ὑποχρεῶνται πάντες οἱ ἑταῖροι νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα καταβάλλοντες ἐτησίαν εἰσφορὰν δραχμῶν 25 ἀντὶ τῶν 15 ἄς κατέβαλλον τὰ παρελθόντα ἔτη.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 6.

Ἡ συμμετοχὴ πάντων τῶν ἐφόρων ἀρχαιοτήτων εἰς τὴν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν εἶνε ὠφέλιμος, διότι οὗτοι εἶνε οἱ εἴπερ τις καὶ ἄλλος γνωρίζοντες πάσας τὰς κατὰ τὸ κράτος ἀρχαιολογικὰς ἀνάγκας, περὶ πληρώσεως τῶν ὁποίων δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 7.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρέχεται εἰς τὸν πρόεδρον τὸ δικαίωμα, ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ, ταχίστης ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐνεργείας. Ἐφορὸς τις π. χ. ἀναγγέλλει τῇ Ἑταιρείᾳ ὅτι μνημεῖόν τι κινδυνεύει νὰ καταπέσῃ ἢ ὅτι τάφος τις, ἀνακαλυ-

ρθείς, διατρέχει κίνδυνον συλήσεως. Πρέπει νὰ συγκληθῆ τὸ συμβούλιον ἕνα ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ πρακτέου; Οὐχὶ βεβαίως, διότι τὸ πρᾶγμα ἐπείγει καὶ πᾶσα ἀναβολὴ ἐνεργείας μεγάλης βλάβης δύναται νὰ γείνη πρόξενος.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 8.

Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ὁργανισμοῦ εἶνε ἀσαφές ὡς πρὸς τὰς χορηγουμένας ἀμοιβὰς πρὸς ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος κτλ. Τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον ὀρίζει σαφῶς τὰ περὶ τῶν ἀμοιβῶν τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρώην καθεστῶτος.

Εἰς τὸν γραμματέα τῆς Ἐταιρείας, τὸν βαρὺ καὶ ἐπίπονον ἔργον διεξάγοντα ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ, παρεῖχε τὸ κράτος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μηνιαῖον ἐπίδομα δρ. 120. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο δὲν ἐδόθη τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστῶς ἔτος, ἔγγραφον δὲ τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1895 ἀναγγέλλει ἡμῖν τάδε: «τὸ ἐπίδομα τοῦτο (τὸ πρὸς τὸν γραμματέα) δὲν ἀπεδόθη τῇ Ἐταιρείᾳ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1894 ἕνεκα λόγων οἰκονομίας, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους οὔτε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀποδώσωμεν αὐτό». Διὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν διατάξεως λαμβάνεται φροντὶς περὶ πληρωμῆς τοῦ ἐπιδόματος τούτου εἰς τὸν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1896 καὶ ἐξῆς γραμματέα.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 9.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμοῦ δὲν δύναται τὸ συμβούλιον νὰ δώσῃ δωρεὰν σῶμά τι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος οὔτε εἰς εὐεργέτην τινὰ τῆς Ἐταιρείας, οὔτε εἰς ἕξοχόν τινα ἀρχαιολόγον ἐπιτίμιον ἑταῖρον, οὔτε εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, οὔτε εἰς αὐτὸν τὸν Βασιλέα, τὸν κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν προστάτην τῆς Ἐταιρείας.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 10.

Δὲν εἶνε πρέπον νὰ ἐπιβαρύνηται ἡ Ἐταιρεία διὰ συντάξεων

ἀπονεμομένων εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους τῆς Ἑταιρείας καὶ δὴ μεταβιβαζομένων καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά. Μόνον εἰς τοὺς κλητῆρας τῆς Ἑταιρείας καὶ τὸν εἰσπράκτορα δίκαιον εἶνε νὰ χορηγῆται βοήθημά τι ἐκ τῶν $\frac{2}{3}$ τοῦ μισθοῦ των, ὥστε ἐγγηράσαντες οὗτοι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἑταιρείας νὰ μὴ στερῶνται τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ἐφ' ὅσον ζῶσι.

Ἐντολῇ τοῦ Συμβουλίου
Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ

προσθηκῶν καὶ τροποποιήσεων τοῦ Ὄργανισμοῦ
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 1. Καταργοῦνται ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ Ὄργανισμοῦ θέσις τοῦ βοηθοῦ τοῦ ταμίου καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 οἰκονομικὴ ἐπιτροπεία. Διορίζεται δὲ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου εἰς λογιστὴς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 200 δραχμῶν κατ' ἀνώτατον ὄρον. Ὁ λογιστὴς οὗτος α') κρατεῖ διπλογραφικῶς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐδ. γ' ἡμερολόγιον καὶ καθολικόν, β') ἐξελέγχει πάσας τὰς πρὸς ἐκδοσιν ἐνταλμάτων καταστάσεις, θεωρεῖ ὑπευθύνως διὰ τῆς ὑπογραφῆς του αὐτὰς καὶ ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα προσυπογράφων αὐτά, γ') συντάσσει μετὰ τοῦ ταμίου καὶ συνυπογράφει τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ὄργανισμοῦ ἐκλογικὸν κατάλογον τῶν ἐταίρων, τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐδ. ε' καὶ ζ' πίνακας τῶν πωληθέντων γραμματίων τοῦ λαχείου καὶ τῶν κερδησάντων κλήρων, καὶ τοὺς κατὰ τὸ ἐδ. η' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου πίνακας τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐκάστου λήγοντος ἔτους, δ') ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν ὑπηρεσίαν ὀριζομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Τὸν λογιστὴν τοῦτον κωλυόμενον ἢ κενῆς οὔσης τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἀναπληροῖ ἐπὶ ἓνα τὸ πολὺ μῆνα εἰς τῶν συμβούλων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὀριζόμενος.

Λογιστήν και ταμίαν εκλέγει τὸ συμβούλιον ἠτιολογημένως και διὰ φανεράς ψηφοφορίας ἐκ τῶν εὐδοκιμησάντων ἐν λογιστικῇ ἢ ταμιακῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ δημοσίου ἢ ἐν ὑπηρεσίᾳ Τραπεζῶν, καθιδρυμάτων ἢ Ἑταιρειῶν.

Ἄρθρον 2. Ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου ἢ τὸ συμβούλιον δύναται, ὡςάκις κρίνη ἀναγκαῖον, νὰ προκαλῆ ἐπιθεώρησιν τῆς ταμιακῆς και λογιστικῆς ὑπηρεσίας δι' ἐνὸς τῶν ἀνωτέρων οικονομικῶν ἢ λογιστικῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους ἢ τῶν τραπεζῶν ἐπὶ ἀποζημιώσει ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δρ. 1200 κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 3. Οὐδεμία δαπάνη ἐπιτρέπεται ἄνευ ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὠρισμένης πιστώσεως. Ὑπαρχούσης τοιαύτης πιστώσεως, τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ λογιστοῦ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 1 διατεταγμένα. Ἐν περιπτώσει ἀσαφείας τινὸς ἢ ἂν τὰ δικαιολογητικὰ δὲν εἶνε πλήρη ἀναφέρεται ὁ λογιστὴς εἰς τὸ συμβούλιον, ὃ ἀποφασίζει ὀριστικῶς περὶ τῆς πληρωμῆς. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ταύτης προσάπτεται εἰς τὸ στέλεχος τοῦ οἰκείου ἐντάλματος.

Ἄρθρον 4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀπαγόρευσις πάσης συμπληρωτικῆς, ἀναπληρωτικῆς ἢ ἐκτάκτου πιστώσεως ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τὰς δαπάνας πρὸς ἀντιμισθίαν τοῦ προσωπικοῦ. Προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων δαπανῶν τῆς Ἑταιρείας ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ τῆς διαθέσιμου περιουσίας τῆς Ἑταιρείας λῆψις τοιοῦτων πιστώσεων ψηφιζομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ πενταμελοῦς ἐπιτροπείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἄρθρον 5. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐτησίᾳ εἰσφορὰ τῶν ἐταίρων ἐξ 25 δραχμῶν εἶνε ὑποχρεωτικὴ μόνον διὰ τοὺς θέλοντας νὰ λαμβάνωσι δωρεάν, κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ὁργανισμοῦ, τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, ὑποχρεομένους νὰ καταβάλλωσι τὴν συνδρομὴν των ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν ἐκάστου ἔτους. Οἱ μὴ θέλοντες νὰ λαμβάνωσι τὴν ἐφημερίδα ταύτην ὑποχρεοῦνται μόνον εἰς ἐτησίαν εἰσφορὰν δραχμῶν

δεκαπέντε κατ' ελάχιστον. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Οἱ δωρησάμενοι τῇ Ἑταιρείᾳ δραχμὰς 1000 κατ' ελάχιστον ὄρον θεωροῦνται αὐτοδικαίως, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἀποδοχὴν τῆς δωρεᾶς, ἑταῖροι τακτικοὶ καὶ οὐδέποτε διαγράφονται ἐκ τοῦ μητρώου. Ὡσαύτως δὲν διαγράφονται οἱ ἐπὶ 25 ἔτη καταβαλόντες τὴν ἐτησίαν αὐτῶν εἰσφορὰν.

Ἄρθρον 6. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ὁργανισμοῦ συνεδριῶν πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ μετέχουσι, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ προέδρου, καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἔφοροι τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας ὅσοι τυχὸν δὲν εἶνε μὲν μέλη τοῦ συμβουλίου ἢ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπείας, εἶνε ὁμως ἑταῖροι. Οὗτοι δὲν ἔχουσι δικαίωμα ψήφου, μετέχουσιν ὁμως τῶν συζητήσεων καὶ προτείνουσιν ὅ,τι νομίζουσι συντελεστικὸν ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ἄρθρον 7. Πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑταιρείας διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ προέδρου δυναμένου, ἐν ἐπιεγούσῃ ἀνάγκῃ, ἄνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, νὰ παραγγέλλῃ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρείας ἐκτελοῦσιν ἐφόροις τοῦ Δημοσίου νὰ προβαίνωσιν εἰς οἰανδήποτε ἀνεπίδεκτον ἀναβολῆς ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρείας. Ἡ διαταγὴ αὕτη ὑποβάλλεται τῷ συμβουλίῳ πρὸς ἔγκρισιν ἐν τῇ ἀμέσῳ ἐπομένῃ συνεδρίᾳ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀμοιβαί πρὸς ἐκδόσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ ἄλλων δημοσιευμάτων τῆς Ἑταιρείας χορηγοῦνται τὸ μὲν εἰς τοὺς ἐπιμελουμένους τῆς ἐκδόσεως τῶν δημοσιευμάτων τούτων, τὸ δὲ εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν δημοσιευομένων ἄρθρων καὶ δίδονται εἰς πάντας ἀδιακρίτως καὶ εἰς μέλη τοῦ συμβουλίου. Εἰς δὲ τὸν ἑκάστοτε γραμματέα τοῦ συμβουλίου, τὸν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1896 καὶ ἐξῆς, ἐφ' ὅσον δὲν παρέχεται τὸ ὑπὸ τοῦ δημοσίου μέχρι τοῦ 1893 παρεχόμενον τῷ γραμματεῖ μηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ δρ. 120, παρέχεται αὐτῷ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 9. Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ὁργανισμοῦ περιπτώσεων, καθ' ἃς δίδεται δωρεὰν ἢ Ἀρχαιολογικῇ

Ἐφημερίς, τὸ συμβούλιον δύναται νὰ παρέχη ταύτην δωρεάν εἰς ἄνδρας εὐεργετήσαντας τὴν Ἑταιρείαν, εἰς ἐπιτιμίους ἐταίρους καὶ εἰς μέλη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 10. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Ὁργανισμοῦ χορηγουμένη σύνταξις εἰς τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους τῆς Ἑταιρείας περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς δύο κλητῆρας τῆς Ἑταιρείας καὶ τὸν εἰσπράκτορα καὶ ὀρίζεται εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ μισθοῦ των, ἐφ' ὅσον ζῶσι.

Ἄρθρον 11. Ἡ ἐρμηνεία καὶ τὰ καθέκαστα τῶν ἐν τῷ Ὁργανισμῷ καὶ ἐν ταῖς προσθήκαις καὶ τροποποιήσεσι ταύταις διατάξεων κανονίζονται δι' εἰδικῶν κανονισμῶν συντασσομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Οἱ κανονισμοὶ οὗτοι δύνανται νὰ μεταρρυθμίζονται μόνον κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας ἐκάστου ἔτους.

Γενομένης συζητήσεως ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῶν ἐταίρων αἱ ἄνωτέρω προσθήκαι καὶ τροποποιήσεις διὰ ψήφων 51 κατὰ 5.

Σημειωτέον ὅτι ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον αἱ προσθήκαι καὶ τροποποιήσεις αὗται ἐνεκρίθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1895 Β. Διατάγματος.

Ἐκτακτος συνέλευσις τῶν ἐταίρων κατὰ τὸ 1896
πρὸς τροποποίησιν τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Τῇ 10^ῃ Μαρτίου 1896, κατ' ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου καὶ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρείας, συνήλθον 105 ἐν ὄλῳ ἐταῖροι εἰς ἕκτακτον συνέλευσιν. Ὑποκείμενον τῆς συνελεύσεως ταύτης ἦτο τροποποίησις τοῦ Ὁργανισμοῦ περιλαμβανομένη ἐν τῷ ἐξῆς εἰς τοὺς ἐταίρους διανεμηθέντι ἐντύπῳ.

Πρὸς τοὺς ἑταίρους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν συγκληθεῖσαν διὰ τὴν 10^{ην} Μαρτίου, ὥρα 10^η π. μ. ἑκτακτον συνέλευσιν τῶν ἑταίρων ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς 29 λήξαντος μηνός :

« Ὁ Πρόεδρος εἶπε τὰ ἐξῆς :

» Προτείνω ὑμῖν νὰ ὀρίσητε ἡμέραν καὶ ὥραν ἐκτάκτου συνελεύσεως τῶν ἑταίρων πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς ἐξῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ὄργανισμοῦ :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ὄργανισμοῦ

ἈΡΘΡΟΝ 1.

» Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐταιρείας τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

« Τὰ τῆς Ἐταιρείας διοικεῖ δεκαπενταμελὲς Συμβούλιον, ἀποτελούμενον :

» α') ἐκ τῆς Αὐτοῦ Β. Υ'. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου ὡς τακτικοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου· β') ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἐκλεγομένου κατὰ τριετίαν προέδρου, ὅστις καλεῖται ἀντιπρόεδρος καὶ ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἀπόντα· γ) καλυόμενον καὶ εἰς πᾶσαν Αὐτοῦ κατὰ τὸν Ὄργανισμὸν ἐνεργεῖαν καὶ δικαιοδοσίαν, ἣν ἐγγράφως, ἐφ' ἅπαξ ἢ ἐκάστοτε, ἤθελεν ἀναθέσει τῷ ἀντιπροέδρῳ τούτῳ· γ') ἐκ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐκλεγομένων κατὰ τριετίαν γραμματέως καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ συμβουλίου, ὅστις καλεῖται β' ἀντιπρόεδρος, καὶ ἑνδεκα συμβούλων.

» Αἱ περὶ ἀπαρτίας τοῦ Συμβουλίου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ὄργανισμοῦ μένουσιν ἀμετάβλητοι.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

» Τὸ Συμβούλιον θέλει προκαλέσει τὴν διὰ Β. Διατάγματος ἔγκρισιν τῆς τροποποιήσεως ταύτης τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἂν ἡ Αὐτοῦ Β. Υ'. ὁ Διάδοχος ἀποδεχθῇ τὴν προσφερομένην Αὐτῷ προεδρίαν τῆς Ἐταιρείας. Ἐντὸς δὲ μηνός ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β. Διατάγματος θέλει γίνῃ ἐκλογή δύο συμβούλων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τριετίαν ἐκλεχθέντος ἤδη διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας ».

Δικαιολογῶν τὴν πρότασίν του ταύτην ὁ πρόεδρος εἶπε τὰ ἐξῆς : « Ἡ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ δράσις αὐτοῦ τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ὡς Προέδρου αὐτῆς ἀποτελεῖ μεγίστην ἐγγύησιν τῆς προόδου καὶ ἐξάρσεως τῆς ἰερώτατον καὶ ἔθνικώτατον σκοπὸν ἐπιδιωκούσης Ἐταιρείας ἡμῶν. Πέποιθα ὅτι ἡ Συνέλευσις τῶν ἑταίρων προθυμότατα καὶ ἀσμενέστατα θέλει ἀποδεχθῇ τὴν προτεινομένην τροποποίησιν τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ θέλει παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Διαδόχου ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιότητας, δι' ὧν ἡ πατρίς ἡμῶν ἀρρήκτως συνδέεται μετὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τρέφω δὲ τὴν ἐλπίδα ἢ μᾶλλον τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ δημοφιλέστατος Διάδοχος, ὃν κοσμεῖ πρὸς

ταῖς ἑλλαις ὑψηλαῖς ἀεταῖς ὁ ἔρωσ πρὸς περιφροῦρησιν καὶ μελέτην τῶν ἱερῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος κειμηλίων, θέλει εὐδοκῆσαι νὰ ἀποδεχθῆ τὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν ἑταίρων εὐλαβῶς προσενεχθησομένην Αὐτῶν προεδρίαν».

Τὸ Συμβούλιον ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν ταύτην περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὸν πρόεδρον νὰ καλέσῃ τὴν συνέλευσιν τῶν ἑταίρων τῇ 10ῃ Μαρτίου πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν αὐτῆς, ὥρα 10ῃ π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1896

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Π. ΚΑΒΒΑΣΙΑΣ

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν ἑταίρων ἡ προκειμένη τροποποίησις διὰ δύο ψηφοφοριῶν, διὰ ψήφων δηλ. 90 κατὰ 12 (τριῶν ἀρνηθέντων ψῆφον) καὶ διὰ ψήφων 62 κατὰ 16 (ἑνὸς ἀρνηθέντος ψῆφον).

Ἡ ἐκδηλωθεῖσα κατὰ τὴν συζήτησιν μειοψηφία τῶν ἑταίρων ἀπέβλεπε κυρίως εἰς τὴν τακτικὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, διότι πάντες οἱ ἑταῖροι ὁμοφώνως ἀπεδέχοντο τὴν πρότασιν περὶ προεδρίας τοῦ Διαδόχου, ἢ τε πλειονοψηφία καὶ ἢ μειονοψηφία, σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι ἢ μειονοψηφία ἤθελεν ὥστε ἢ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος νὰ εἶνε ἐπίτιμος καὶ οὐχὶ τακτικὸς πρόεδρος.

Σημειωτέον ὅτι ἡ τροποποίησις αὕτη ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐνεκρίθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1896 Β. Διατάγματος.

Προεδρία τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Ἀποδεξάμενος τὴν προεδρίαν τῆς Ἑταιρείας ἢ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἀντιπρόεδρον τὸ ἐξῆς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1896 ὑπ' ἀριθ. 175 ἔγγραφον :

Πρὸς τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἑταιρείας, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀνατίθεμεν ὑμῖν διαρκῶς πᾶσαν τὴν

κατὰ τὸν Ὄργανισμόν δικαιοδοσίαν καὶ ἐνέργειαν τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου εἰς ὃ,τι ἀφορᾷ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τῆς Ἑταιρείας καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς διαχειρίσεως ταύτης. Ὅθεν ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου θέλετε ἀναπληροῖ ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐξῆς :

α') ἐν πάσῃ ἐνεργείᾳ σχετικῇ πρὸς τὴν εἰσπραξιν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν.

β') ἐν πάσῃ ἐνεργείᾳ σχετικῇ πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ λαχείου καὶ τὴν ὑπογραφήν τῶν γραμματίων αὐτοῦ.

γ') ἐν τῇ ἐποπτείᾳ τῶν ὑπαλλήλων τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας.

δ') ἐν τῇ κατὰ τὸ ἐδάφιον ς' τοῦ ἄρθρου 15 ὑπογραφῇ τῶν ἐγγράφων, πλὴν τῶν διπλωμάτων τῶν ἐταίρων, καὶ ἐν τῇ συντάξει τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐκάστης ἐτησίας διαχειρίσεως.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

ΑΡΧΑΙΑ

ΠΑΡΑΔΟΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἑταιρείας εὕρισκόμενα ἀρχαῖα κατατίθενται ἀμέσως ἐν τοῖς Μουσείοις τοῦ κράτους ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων αὐτὰς ἐφόρων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρείας εἶχον κατατεθῆ προσωρινῶς καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκομίσθησαν τῇ 10ῃ Μαΐου 1896, παραδοθέντα τῷ ἐν αὐτῷ ἐφόρῳ Β. Στάη τὰ ἐξῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας προσκτηθέντα ἀρχαῖα.

1. Στήλη λιθίνη ἔχουσα ἀετωμάτιον, ἀποκεκρουμένη τὰ κάτω καὶ τὰς δύο ἄνω γωνίας, ὧν τῆς ἀριστερᾶς ὑπάρχει τεμάχιον προσαρμοζόμενον, ὕψ. 0,85 μ., πλ. 0,46-0,48, πλάχ. 0,12. Ἐπ' αὐτῆς ἀναγινώσκειται ψήρισμα τῶν θιασωτῶν τῶν Τυνάρου ἐπὶ Κλεάρχου ἄρχοντος (στ. 15), οὗ κάτωθεν ἐν στεφάνοις ἐγχαράκτοις γέγραπται δις: Οἱ θιασῶται | οἱ Τυνάρου | Δράκοντα | Κίττον.

Ἠγοράσθη τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 1894 παρὰ Δ. Γιαγιᾶ ἐκ Πειραιῶς.

2. Σκύφος δίωτος, πήλινος, συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων μετὰ τινῶν ἐλλείψεων. Ὑψ. 0,115 μ. διαμ. 0,17 μ. Ἐπὶ τῶν χειλέων ἐκατέρωθεν εἰσὶν ἐγκεχαραγμένοι ἀρχαῖκα ἐπιγραφαὶ καὶ τρίτη ὑπὸ τὸν πυθμένα (Κλεφίχα)· ἐπὶ δὲ τῆς κοιλίας φέρει ἔνθεν καὶ ἔνθεν προτομὰς γυναικείας.

Ἠγοράσθη μετὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 3 καὶ 4 τῇ 16ῃ Ἰουνίου 1895 παρὰ Ἀντωνίου Παπαδήμου ἐκ Βοιωτίας.

3. Φιάλη χαλκῆ, κατερρωγυῖα καὶ κατιωμένη (διαμ. 0,2 μ. περίπου), φέρουσα κύκλῳ περὶ τὸ χεῖλος ἐξωθεν ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφὴν ἔκτυπον (Ἰαρὸν τῷ Καρυκεφίῳ . . .).

4. Σκύφος ἄωτος πήλινος (διαμ. 0,12 μ.) φέρων ἔκτυπα

ἄλλα τε κοσμήματα καὶ τὰ γράμματα : Διονύσιος τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

5. Κύλιξ δίωτος μελαμβαφής, συγκεκολλημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων μετὰ τινων ἐλλείψεων. Ὑψ. 0,095 μ. διαμ. 0,2. Ὑπὸ τὸ χεῖλος ἐγκεχάρακται ἐπιγραφὴ ἀρχαϊκὴ (Καλιαία εἰμὶ τῷ Κέντρωνος).

6. Πινάκιον μελανόμορφον διαμ. 0,25 μ. Ἐπ' αὐτοῦ εἰκονίζονται ἐν μέσῳ δύο γυναικῶν καθημένων γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἐστῶτες πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι. Παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἀνδρὸς κυνάριον. Κάτωθεν τῆς παραστάσεως ταύτης τέθριππον ἐλαυνόμενον ὑπὸ ἠνιόχου πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐνθα στήλη.

Ἡγοράσθη μετὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 7 τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου 1895 παρὰ Κ. Λεμπέση.

7. Κρατὴρ ἐρυθρόμορφος, συγκεκολλημένος ἐκ πολλῶν τεμαχίων (ὑψ. 0,3). Ἐπὶ τῆς κυρίας ὄψεως φέρει τὴν παράστασιν τὴν δε : τέσσαρας ἀνδρας διαφόρου ἡλικίας ἀνακεκλιμένους καὶ πρὸ αὐτῶν τραπέζας φερούσας ἐδέσματα καὶ αὐλητρίδα καὶ παῖδα οἰνοχοοῦντα. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς ἔχομεν τὴν συνήθη παράστασιν τριῶν ἀνδρῶν ἐστῶτων.

8. Σκύφος μόνωτος συγκεκολλημένος τὸ οὖς (διαμ. 0,18 μ.), φαιόχρους, ἔχων ἐξωθεν γραμμικὰ κοσμήματα.

Τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 8 μέχρι τοῦ 49 περιλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ ἠγοράσθησαν τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου 1895 παρὰ Ἴω. Μακούλλη ἐκ Κύπρου.

9. Ὅμοιος ὡσαύτως συγκεκολλημένος τὸ οὖς (διαμ. 0,15 μ.) ὑπόλευκος.

10. Ὅμοιος (διαμ. 0,18 μ.). Ὁ γραμμικὸς κόσμος ἐνταῦθα εἶνε ποικιλώτερος καὶ καλύπτει καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν.

11. Ὅμοιος (διαμ. 0,14 μ.) φέρων ἐξωθεν γραμμικὰ κοσμήματα.

12. Ὅμοιος (διαμ. 0,11 μ.).

13. Φιάλη ἔχουσα δύο μικρὰ ὠτα κατὰ τὸ χεῖλος (διαμ. 0,19 μ.). Ὁ γραπτὸς αὐτῆς κόσμος ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν κύκλοι συγκεντρικοί.

14. Σκύφος ἄωτος (διαμ. 0,135 μ.) ὁμοίως κεκοσμημένος.

15. Κύλιξ μικρά δίωτος, τὸ ἕτερον οὖς συγκεκολλημένη (ὑψ. 0,065 μ. διαμ. 0,1 περίπου) ἔχουσα ζώνας μελαίνας ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.

16. Ἀγγεῖον ὑψηλόν, πλατύστομον, μόνωτον (ὑψ. 0,17 μ.). Ἡ μελανωπὴ αὐτοῦ βαφὴ ἐν μέρει ἐφθαρμένη, ἐφ' ἧς λευκὰ γραμμικὰ κοσμήματα.

17. Ἐτερον ἄνευ βάσεως, πολλαχῶς ἀποκεκρουμένον (ὑψ. 0,14 μ.). Φέρει τοῦτο ἐγγάρακτον γραμμικὸν κόσμον.

18. Ἀγγεῖον εὐμέγεθες ἀποτελούμενον ἐκ σφαιρικῆς κοιλίας, ὑψηλοῦ καὶ εὐρέως λαιμοῦ καὶ δύο ὠτων κατὰ τὸ κάτω τοῦ λαιμοῦ ἄκρον προσπεφυκότων (ὑψ. 0,27 μ.). Ἐχει κύκλω ἐγγάρακτους ζώνας. Ἡ μελανωπὴ αὐτοῦ βαφὴ κατὰ τὸ πλεῖστον ἠφάνισται.

19. Ἄλλο ἔχον τὴν κοιλίαν σφαιρικὴν μετὰ βάσεως, λαιμὸν ὑψηλὸν καὶ στενὸν καὶ ἐν οὖς προσπεφυκὸς τοῖς κάτω τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῖς ἄνω τῆς κοιλίας, ἧτις ἐξ ἀριστερῶν ἔχει χεῖλος πρόχου μετ' ἠθμοῦ ἀποκεκρουμένου νῦν ἐν μέρει (ὑψ. 0,3 μ.). Ἡ βαφὴ ὑπέρυθρος, ἐφ' ἧς μέλανα γραμμικὰ κοσμήματα.

20. Πρόχους μεγάλη ἔχουσα σφαιρικὴν τὴν κοιλίαν (ὑψ. 0,22 μ.). Βαφὴ καὶ κοσμήματα ὅμοια τοῖς τοῦ προτέρου.

21. Ὅμοια μικρὰ ὑψηλὸν ἔχουσα καὶ ἰδιόρυσμον τὸν λαιμὸν (ὑψ. 0,11 μ.).

22. Ἄλλη ὑπόλευκος ἀσταθῆ ἔχουσα τὴν βάσιν (ὑψ. 0,13 μ.).

23. Ἄλλη ἔχουσα τὴν κοιλίαν σφαιρικὴν ἄνευ βάσεως (ὑψ. 0,14 μ.).

24. Ἀγγεῖον μόνωτον ἔχον τὴν κοιλίαν σφαιρικὴν, τὸν λαιμὸν στενὸν καὶ εὐρὺ τὸ χεῖλος, ὅπερ ἀποκέκρουται ἐν μέρει (ὑψ. 0,15 μ.). Ἡ βαφὴ ὑπέρυθρος ὁ γραπτὸς κόσμος κύκλοι συγκεντρικοὶ μέλανες.

25. Ἄλλο ἔχον λαιμὸν πολὺ ὑψηλὸν καὶ τὸ οὖς σχετικῶς μέγα (ὑψ. 0,17 μ.). Ἡ βαφὴ ἐφθαρμένη.

26. Ἄλλο ἔχον τὸν λαιμὸν μικρότερον (ὑψ. 0,12 μ.). Φέρει ἐγγάρακτα γραμμικὰ κοσμήματα.

27. Ἄλλο (ὑψ. 0,13 μ.). Ἐπὶ μελαίνης βαφῆς κοσμήματα γραμμικὰ λευκά.

28. Ἄλλο υπόλευκον, σφαιρικὴν ἔχον τὴν κοιλίαν ἄνευ βάσειως (ὑψ. 0,14 μ.). Καὶ ἐνταῦθα κοσμήματα γραμμικὰ.

29. Ἄλλο ἔχον δύο μικρὰ ὠτα κατὰ τὸ κάτω τοῦ λαιμοῦ ἄκρον (ὑψ. 0,9 μ.).

30. Ἀγγεῖον μικρόν, δίωτον, πλατύστομον, συγκεκολλημένον τὸ ἕτερον τῶν ὠτων μετὰ μέρος τοῦ χεῖλους (ὑψ. 0,08 μ.). Ἡ βαφὴ ὑπέρυθρος, ἐφ' ἧς κοσμήματα μέλανα κυκλικὰ.

31. Δύο ἀγγεῖα πλατύστομα, ὑπέρυθρα, συμπεφυκότα, ἔχοντα κοινὸν οὖς ἀποκεκρουμένον νῦν (ὑψ. 0,11 μ.).

32. Ὅσαύτως δύο στενόλαιμα, συμπεφυκότα καὶ κοινὸν ἔχοντα οὖς. Ἀπέαγε τοῦ ἐτέρου ἐν μέρει ἡ βᾶσις (ὑψ. 0,1 μ.).

33. Ἀγγεῖον συμπεπιεσμένην ἔχον τὴν κοιλίαν ἄνευ βάσεως (ὡς τῆς σημερινῆς «τσότρας») καὶ τὸν λαιμὸν στενὸν καὶ μακρὸν καὶ οὖς μέγα (ὑψ. 0,15 μ.). Ἡ βαφὴ ἦν μέλαινα ποτε, ἐφ' ἧς λευκὰ γραμμικὰ κοσμήματα.

34. Ἅλλο διαφέρον τοῦ προτέρου καθ' ὅσον ἡ κοιλία αὐτοῦ εἶνε ἐπιμήκης καὶ ὁ λαιμὸς βραχύτερος. Πλὴν τοῦ ὠτός τοῦτο φέρει πολλὰς μικρὰς ὠτοειδεῖς ἀποφύσεις κατὰ τε τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λαιμὸν, ὧν τινες ὡς καὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ ἀπεαγουῖται (ὑψ. 0,2 μ.). Τὸ χρῶμα υπόλευκον, ἐφ' οὗ μέγας γραμμικὸς κόσμος.

35. Ἀγγεῖον πτηνομόρφον ἐρυθροβαφές. Διὰ χαραγμάτων εἰσι δεδηλωμένοι αἱ πτέρυγες, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ ράμφος. Ἐκτός τοῦ κατὰ τὸ στόμα τοῦ πτηνοῦ στομίου ἔχει καὶ δεύτερον μεῖζον κατὰ τὴν ῥάχιν, ᾧ προσπέφυκεν οὖς. Μῆκος 0,18 μ.

36. Ἀγγεῖον ἐν σχήματι ζώου τετράποδος, ἔχον ἐν οὖς ἐπὶ τῆς ῥάχιδος. Τὴν κεφαλὴν ἀναπληροῖ τὸ στόμιον τοῦ ἀγγείου. Μῆκος 0,12 μ. Ἐπὶ πηλοῦ ὑπολεύκου γραμμικὰ κοσμήματα μέλανα ἠφανισμένα νῦν ἐν μέρει.

37. Εἰδῶλιον γυναικὸς ἐστῶσης ἐν ποδῆρει χιτῶνι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐχούσης καθειμένην, τὴν δὲ ἀριστερὰν κεκαμμένην ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἡ κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ ἀποτελεῖ ἴδιον τεμάχιον. Σφῶνται ἐπὶ τοῦ εἰδωλίου ἔχνη πολλὰ βαφῆς ἐρυθρᾶς. Ἡ φθορὰ οὐ μικρὰ αὐτοῦ. Ὅψ. 0,225 μ.

38. Εἰδῶλιον γυναικὸς πῆλινον ἀτεχνότατον. Τὸ σῶμα παρίστησιν ἀπλοῦς κῶνος. Ἡ ἀριστερὰ χεῖρ κρατεῖ ἐπὶ τοῦ στήθους

ἐπίμηκές τι πρᾶγμα, ἡ δὲ δεξιὰ εἶνε ἀποκεκομμένη ὄλη. Τὸ πρόσωπον εἶνε σχετικῶς καλῶς μεμορφωμένον· ἔφερε δὲ βαφὴν ἐρυθρὰν ἐν μέρει διατηρηθεῖσαν, ὡς καὶ ἡ μέλαινα τῆς κόμης καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Ὑψ. 0,22 μ.

39. Εἰδωλίου πηλίνου εἰκονίζοντος ἀτέχνως ἄνδρα ἢ κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ καὶ μέρους τοῦ στήθους. Φέρει σφηνοειδῆ πώγωνα καὶ κωνοειδῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐξοχὴν. Ὑψ. σ. 0,11 μ.

40. Εἰδῶλιον πήλινον εἰκονίζον ἀνδράριον καθήμενον. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἐλλείπει ὄλη, τῆς δεξιᾶς ἔχομεν μόνον τὸ ἄκρον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ἐλλείπει καὶ τὸ ἕτερον τῶν δύο ὀπισθίων στηριγμάτων. Ὑψ. 0,08 μ.

41. Ἄλλο εἰκονίζον γυναῖκα, ἐλλιπὲς τὰ κάτω (ὑψ. σ. 0,8 μ.). Αἱ χεῖρες συνέχουσι τοὺς μαστοὺς.

42. Αἶχμὴ δόρατος χαλκῆ (μῆκ. 0,39 μ.).

43. Ἄλλη ἀπεαγυῖα τὸ ἄκρον καὶ ἄλλως ἐφθαρμένη (μῆκ. 0,31 μ.).

44. Ἄλλη αἶχμὴ μικροτέρα (μῆκ. 0,35 μ.).

45. Λεπίς ξιφιδίου χαλκῆ (μῆκ. 0,205 μ.).

46. Σφαῖρα μικρὰ λιθίνη ὑπομέλαινα, ἔχουσα ἐν τῷ μέσῳ εὐρεῖαν κυκλικὴν διαμπερῆ ὀπήν. Διαμ. 0,06 μ.

47. Ὅμοια πηλίνη μικροτέρα, κεκοσμημένη γραμμαῖς ἐγχαράκτοις. Διαμ. 0,045-0,05 μ.

48. Ἀγγεῖον πήλινον μέγα, πλατύστομον, δίωτον, συγκεκολλημένον κατὰ τὸ χεῖλος, ἔνθα καὶ μικρὸν τεμάχιον λείπει (ὑψ. 0,37 μ.). Ἐπὶ βαφῆς ὑπολεύκου γραμμικὰ κοσμήματα μέλανα.

49. Ὅμοιον μικρότερον, συγκεκολλημένον ἐκ τεμαχίων. Κατὰ τὸ χεῖλος μικρὰ ἔλλειψις. Ὑψ. 0,34 μ.

50. Ἀγγεῖον πλατύστομον, δίωτον, βαφῆς ὑπομελαίνης. Κατὰ τὴν κοιλίαν φέρει καθέτους παραλλήλους ἀύλακώσεις· τὰ δὲ ὄτα αὐτοῦ εἶνε συνεστραμμένα. Ὑψ. 0,46 μ.

Τὰ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἀριθμοῦ μέχρι τέλους ἐδωρήθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

51. Σκύφος ἔχων βάσιν καὶ δύο μικρὰ ὄτα (ὑψ. 0,12 μ. διαμ. 0,22). Ἐπὶ βαφῆς ὑπερύθρου κύκλοι συγκεντρικοί μέλανες.

52. Σκύφος ὁμοιος τῷ ὑπ' ἀρ. 8 συγκεκολλημένος ὀλίγον κατὰ τὸ χεῖλος (διαμ. 0,17 μ.).
53. Ὅμοιος μικρότερος σῶος (διαμ. 0,14 μ.).
54. Ὅμοιος διαμ. 0,13 μ.
55. Ἄλλος ἐρυθρόχρους, ἀτέχνου κατασκευῆς, ἄνευ κοσμημάτων (διαμ. 0,11 μ.).
56. Κύλιξ μόνωτος, ὡσαύτως ἄνευ κοσμημάτων, συγκεκολλημένη μέρος τοῦ χείλους (διαμ. 0,14 μ.).
57. Ἄλλη σῶα (διαμ. 0,115 μ.).
58. Ἄλλη μικρότερα, κεκοσμημένη ζῶναις ἐρυθραῖς (διαμ. 0,09 μ.).
59. Ἄλλη δίωτος ἀπεαγυῖα τὸ ἕτερον τῶν ὠτων (διαμ. 0,1 μ.). Αἱ ζῶναι ἐνταῦθα μέλαιναι.
60. Πινάκιον δίωτον (διαμ. 0,14 μ.) φέρον γραμμικὰ μέλανα κοσμήματα.
61. Ὅμοιον ἄωτον (διαμ. 0,14 μ.).
62. Ὅμοιον διαμ. 0,13 μ.
63. Ἄλλο μικρόν, ἄνευ κοσμημάτων (διαμ. 0,085 μ.).
64. Σκύφος ἄωτος, χρώματος ὑπομέλανος, ἄνευ κοσμημάτων (διαμ. 0,1 μ.).
65. Ἀγγεῖον πλατύστομον δίωτον (πιθάριον) ὕψ. 0,15 μ. Ἐπὶ βαφῆς ὑπολεύκου γραμμικὰ κοσμήματα ὑπομέλανα.
66. Ἀγγεῖον μόνωτον, ὁμοιον τὸ σχῆμα πρὸς τὸ ἕτερον τῶν ὑπ' ἀρ. 31 συμπεφυκότων ἀγγείων, ἀπεαγὸς μέρος τοῦ χείλους (ὕψ. 0,15 μ.). Ὁ κόσμος αὐτοῦ ζῶναι ἐξέχουσαι.
67. Ὅμοιον μικρότερον σῶον (ὕψ. 0,1 μ.).
68. Ἀγγεῖον πλατύστομον, μόνωτον (πρόχρους) κατασκευῆς ἀτέχνου, φέρον γραμμὰς μελαίνας (ὕψ. 0,11 μ.).
69. Ὅμοιον λεπτότερον κατεσκευασμένον (ὕψ. 0,1 μ.).
70. Ὅμοιον (ὕψ. 0,095 μ.).
71. Ἀγγεῖον ὁμοιον τῷ ὑπ' ἀρ. 34 ἀπιαγὸς τὸν λαιμὸν καὶ τὸ οὖς (ὕψ. σ. 0,14 μ.).
72. Ὅμοιον μικρότερον, ἀπεαγὸς τὸ οὖς καὶ μέρος τοῦ χείλους καὶ ἄλλως ἐφθαρμένον (ὕψ. 0,115 μ.).
73. Ὅμοιον σῶον (ὕψ. 0,115 μ.).

74. Ἀγγεῖον ὁμοιότατον σημερινῇ « τσότρη », μελαμβραφές (ὑψ. 0,14 μ.).

75. Ἀγγεῖον μόνωτον ἐπίμηκες ἐρυθρόχρουν (ὑψ. 0,26 μ.).

76. Πρόχους ὁμοία τῇ ὑπ' ἀρ. 20 (ὑψ. 0,24 μ.) χρώματος ὑπολεύκου.

77. Ὅμοία μικροτέρα ὑψ. 0,15.

78. Πρόχους μικρὰ ὁμοία τῇ ὑπ' ἀρ. 23 (ὑψ. 0,13 μ.).

79. Ὅμοία μεζζων (ὑψ. 0,14 μ.) φέρουσα ζῶνας κύκλω ἐξ-
εχούσας.

80. Ὅμοία (ὑψ. 0,135 μ.) ἄνευ κοσμημάτων.

81. Ὅμοία, ἀπεαγυῖα μέρος τοῦ χεῖλους (ὑψ. 0,16 μ.). Ἐπι-
χροιαῖς ὑπολεύκου κοσμήματα γραμμικά.

82. Ὅμοία σῶα (ὑψ. 0,15 μ.).

83. Ὅμοία (ὑψ. 0,15 μ.).

84. Ἀγγεῖον μικρὸν πλατύστομον ἔχον ἄνωθεν τοῦ στομίου
τὸ οὖς καὶ κατὰ τὰ ἄνω τῆς κοιλίας στόμιον πρόχου (ὑψ. 0,21 μ.).

Ὁ γραπτὸς αὐτοῦ κόσμος ζῶναι ὑπομέλαιναι.

85. Ὅμοιον μικρότερον (ὑψ. 0,15 μ.).

86. Ἀγγεῖον πλατύστομον ἔχον τρία ὠτάρια κατὰ τὰ ἄνω
τῆς κοιλίας, ἧτις ἔχει σχῆμα ἀνεστραμμένου κώνου, ἀπεαγὸς
μικρὸν τοῦ χεῖλους (ὑψ. 0,14 μ.). Τὴν κοιλίαν περιθέουσι ζῶναι
παράλληλοι μέλαιναι ἐπὶ πηλοῦ ὑπολεύκου.

87. Ἀγγεῖον πλατύστομον, σφαιρικὴν ἔχον τὴν κοιλίαν καὶ
δύο ἐπ' αὐτῆς ὠτα καὶ βάσιν ὑψηλὴν (ὑψ. 0,125 μ.). Ὁ γρα-
πτὸς αὐτοῦ κόσμος ὁμοῖος τῷ τοῦ προτέρου. Ἀποκρούσεις μι-
κραι κατὰ τὴν βάσιν καὶ τὸ χεῖλος.

88. Ἀγγεῖον ἀθαθές, πλατύστομον, ἔχον δύο μικρὰ ὠτα
(ὑψ. 0,08 μ. Διαμ. 0,11) ἐπὶ βαφῆς ὑπολεύκου κύκλοι συγ-
κεντρικοὶ μέλανες.

89. Ἀγγεῖον μόνωτον ἐρυθρόχρουν (ὑψ. 0,23 μ.).

90. Ἄλλο σφαιρικὴν ἔχον τὴν κοιλίαν (ὑψ. 0,17 μ.).

91. Ὅμοιον (ὑψ. 0,14 μ.).

92. Ἄλλο ὑπόλευκον, κατεαγὸς μικρὸν τὴν κοιλίαν (ὑψ.
0,15 μ.).

93. Ἄλλο μικρόν, ὑπέρυθρον, ζῶναις μελαίνοις κεκοσμημένον (ὑψ. 0,09 μ.).
94. Ἄλλο μελαμβαφές (ὑψ. 0,065 μ.),
95. Πρόχους μελαμβαφής, ἔχουσα κατὰ τὴν κοιλίαν καθέτους παραλλήλους ἀυλακώσεις, ἐφθαρμένη (ὑψ. 0,175 μ.).
96. Προχοῖδιον συγκεκολλημένον (ὑψ. 0,1 μ.). Ἐπὶ βαφῆς ὑπολεύκου ζῶναι ὑπομέλαιναι.
97. Πρόχους ἰδιόρρυθμος, μελαμβαφής, σφαιρικὴν ἔχουσα τὴν κοιλίαν ἄνευ βάσεως, συγκεκολλημένη τὴν ἄνωθεν τοῦ ὠτός ἐξοχὴν (ὑψ. 0,245 μ.).
98. Ἄγγειον μόνωτον, ἔχον εὐρὺν καὶ ὑψηλὸν λαιμόν, μελαμβαφές, κεκοσμημένον γραμμαῖς ἐξεχούσαις, ἀπεαγὸς ἄλλως τε καὶ μέρος τοῦ στομίου (ὑψ. 0,21 μ.).
99. Ἄλλο ἔχον χαράγματα ἐπὶ τοῦ ὠτός καὶ ἀνὰ δύο ρόδας ἐξεχούσας κατὰ τὰ ἄκρα αὐτοῦ (ὑψ. 0,165 μ.).
100. Ἄλλο μόνωτον ἄγγειον, ἔχον σφαιρικὴν τὴν κοιλίαν ἄνευ βάσεως καὶ ὑψηλὸν καὶ στενὸν τὸν λαιμόν (ὑψ. 0,21 μ.). Ἐπὶ βαφῆς ἐρυθρᾶς γραμμικὰ κοσμήματα μέλανα.
101. Ἄγγειον πηλοῦ ὑπολεύκου, πλατύστομον, ἀπολῆγον κάτω εἰς ὄξύ, ἔχον ἔν οὖς κατὰ τὴν κοιλίαν (ὑψ. 0,17 μ.).
102. Ἄγγειον πλατύστομον, ἄνευ ὠτων καὶ βάσεως, ἔχον δύο ὀπὰς ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους κατὰ τὸ χεῖλος (ὑψ. 0,13 μ.). Ἐπὶ βαφῆς ὑπερύθρου κόσμος γραμμικὸς μέλας ἐφθαρμένος.
103. Ἄγγειον δίωτον, σφαιρικὴν ἔχον τὴν κοιλίαν καὶ εὐρὺ τὸ χεῖλος, συγκεκολλημένον τὸ στόμιον (ὑψ. 0,13 μ.). Ἐπὶ βαφῆς ἐρυθρᾶς ζῶναι καὶ κύκλοι συγκεντρικοὶ μέλανες.
104. Ἄλλο ἄνευ μεγάλων χειλέων (ὑψ. 0,105 μ.). Ἐπὶ βαφῆς ὑπολεύκου ζῶναι μέλαιναι.
105. Ἄγγειον κωνικόν, ἄωτον, (ὑψ. 0,115 μ.). Τὸ χεῖλος ἐρυθροβαφές.
106. Ἄλλο ἀυλοειδές (ὑψ. 0,12 μ.).
107. Ἄγγειον μόνωτον, σφαιρικὴν ἔχον τὴν κοιλίαν (ὑψ. 0,11 μ.). Ἐπὶ βαφῆς ὑπολεύκου κύκλοι μέλανες συγκεντρικοί.
108. Ὅμοιον μικρότερον (ὑψ. 0,085 μ.).
109. Ἄλλο ἐρυθροβαφές, ἐφθαρμένον (ὑψ. 0,11 μ.).

110. Ὅμοιον σφῶν (ὑψ. 0,09 μ.).
111. Ἄλλο ὁμοιον συγκεκολλημένον τὸ οὖς καὶ τὸ στόμιον (ὑψ. 0,09 μ.).
112. Ὅμοιον μικρότερον, συγκεκολλημένον τὸ χεῖλος (ὑψ. 0,075 μ.).
113. Ἄλλο ὑψ. 0,09 μ. Ζῶναι καὶ στιγμαὶ ὑπομέλαιναι ἐπὶ πηλοῦ ὑπολεύκου.
114. Πέντε μικρὰ ἀγγεῖα μόνωτα, ἐφθαρμένα.
115. Τρία πλατύστομα ἄνευ βάσεως.
116. Τρία μικρὰ ἀγγεῖα ὅμοια τῷ ὑπ' ἀρ. 25 (ὑψ. 0,13-0,1 μ.).
117. Ἀγγεῖον μικρὸν ὁμοιον τῷ ὑπ' ἀρ. 26 ἀπεαγὸς τὸ χεῖλος (ὑψ. 0,1 μ.).
118. Ἀγγεῖον σφαιρικὴν ἔχον τὴν κοιλίαν ἄνευ βάσεως καὶ μακρὸν καὶ στενὸν λαιμὸν καὶ ἐν οὖς κατὰ τὰ ἄνω τῆς κοιλίας ἀπεαγὸς νῦν (ὑψ. 0,165 μ.). Ἐπὶ πηλοῦ ὑπολεύκου γραμμικὰ κοσμήματα μέλανα.
119. Ἄλλα δύο, μικρὰ ἔχοντα τὰ ὦτα καὶ βραχυτέρους τοὺς λαιμοὺς (ὑψ. 0,095 - 0,09 μ.).
120. Ἄλλο, μεῖζον ἔχον τὸ οὖς (ὑψ. 0,1 μ.). Ἐπὶ πηλοῦ ὑπολεύκου κύκλοι συγκεντρικοὶ μέλανες.
121. Ἄλλο, μελαμβαφές, ἔχον κατὰ τὰ ἄνω τῆς κοιλίας ἐξοχὴν (ὑψ. 0,09 μ.).
122. Ἄλλο ἔχον εὐρὺν καὶ μακρὸν τὸν λαιμὸν (ὑψ. 0,12 μ.).
123. Δύο ἀγγεῖα μικρά, ἐπιμήκη, μόνωτα (ὑψ. 0,12 μ. καὶ 0,09).
124. Τριάκοντα λυχνάρια πῆλινα κοινά, ὧν τινὰ φέρουσι παραστάσεις ἐκτύπους τῶν συνήθων.
125. Ἀμφορεύς μικρὸς ἀλαβάστρου (ὑψ. 0,15 μ.).
126. Κύλιξ μικρὰ ἀλαβάστρου, ἄωτος, συγκεκολλημένη καὶ ἐφθαρμένη (διαμ. 0,085 μ., ὑψ. 0,055 μ.).
127. Τέσσαρα ἀλάβαστρα ἐφθαρμένα (ὑψ. 0,14-0,065 μ.).
128. Εἴκοσιν ἀγγεῖα ὑάλινα μακρόλαιμα ἄωτα τῶν συνήθων, διαφόρου μεγέθους, ὧν τινὰ τεθραυσμένα.
129. Ἄλλο μόνωτον (ὑψ. 0,075 μ.).

130. Κύπελλον ύάλινον (ύψ. 0,07 μ., διαμ. 0,03).

131. Ειδώλιον Αίγυπτιακόν (ύψ. 0,155 μ.) φέρον γράμματα ιερογλυφικά.

132. Ειδώλιον πήλινον γυναικός καθημένης επί ἔδρας, τὰς χειρας έχούσης ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐφθαρμένον (ύψ. 0,13 μ.).

133. Ἄλλο γυναικός ἐστῶσης ἐν ἱματίῳ, ὡσαύτως ἐφθαρμένον (ύψ. 0,19 μ.).

134. Ἄλλο παιδός γυμνοῦ ἐστῶτος, ἐφθαρμένον καὶ τοῦτο καὶ συγκεκολλημένον (ύψ. 0,18 μ.).

135. Ὀκτώ τεμάχια ειδωλίων πήλινων.

136. Ἐξ αἰχμαὶ δοράτων, χαλκαῖ, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐφθαρμένα.

137. Διάφορα ἄλλα χαλκᾶ, μολύβδινα, ἀργυρᾶ, ὑάλινα, πήλινα καὶ λίθινα μικρὰ πράγματα, ἐν οἷς δακτύλιοι, περιβραχιόνια καὶ ἐνώτια ἐφθαρμένα, κόκκοι ὀρμων καὶ ἄλλα. Ἀνάξια ἰδιαιτέρας μνείας.

138. Ἐκατὸν τεσσαράκοιτα ἐγγέα νομίσματα, πάντα σχεδὸν χαλκᾶ, τὰ πλεῖστα Αἰγυπτιακά, Ῥωμαϊκὰ καὶ Βυζαντιακά. Τινὰ τούτων καλῆς διατηρήσεως.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ

Ἡ ἐν ἔτει 1895 ἀνασκαφή ὑπῆρξε συνέχεια τῆς τοῦ ἔτους 1894, τὸ ὁποῖον ἔληξεν ἐνῶ ἀνεσκάπτετο ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ, ἔσωθεν τοῦ Λυκουργείου τείχους, ὁ χῶρος ὁ πρὸς νότον τοῦ στρογγύλου πύργου Α' τῆς κατὰ τὸν Περικλέα οἰκοδομικῆς περιόδου (1), ἐνθα καὶ πρότερον ἐπανειλημμένως ἐγένετο σκαφή τις ὑπὸ Φιλίου (2). Κατὰ τὸ 1894 ὡσαύτως ἐγένετο ἀνασκαφή ὑπὸ τὸ δάπεδον τοῦ λεγομένου *Βουλευτηρίου* εἰς τρία μέρη· α') ἐν τῷ στενῷ χώρῳ παρὰ τὴν γωνίαν τοῦ τείχους καὶ τὸν στρογγύλον πύργον Α' μέχρι τοῦ ἐγγύς τοίχου τοῦ Βουλευτηρίου, β') ἐν τῷ μετὰ τὸν τοῖχον τοῦτον δωματίῳ ἀπὸ τοῦ νοτίου τείχους μέχρι τῶν θεμελιῶν τῶν δύο κιόνων, γ') ἐν τῷ παρὰ τὴν πύλην Β' δωματίῳ ἀπὸ τοῦ στυλοβάτου τοῦ ῥωμαϊκοῦ κτιρίου μέχρι τοῦ τείχους ὅσον ἐπέτρεπον τὰ λείψανα τοῦ ῥωμαϊκοῦ τούτου κτιρίου. Συνεπληρώθη δ' ἐφ' ὅσον ἐφαίνετο ἐρικτὸν ἢ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφή κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1895 διὰ τῆς ἀνασκαφῆς ὀλοκλήρου τοῦ πρώτου ἐξ ἀνατολῶν δωματίου αὐτοῦ μέχρι τοῦ προσθίου τοίχου τοῦ ῥωμαϊκοῦ κτιρίου. Ἔνεκα δὲ τῆς στενοχωρίας καὶ τοῦ μεγάλου βάθους τῆς ἐπιχώσεως, ἐγένετο χρεία νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ θεμέλια τῶν δύο κιόνων, μέλλοντα προσεχῶς νὰ ἐπανακτισθῶσιν εἰς τὴν προτέραν θέσιν (3).

(1) Ἴδε Πρακτικὰ 1894 σελ. 14 ἔξ.

(2) Ἴδε Πρακτικὰ 1885 σελ. 28 ἔξ., 1886 σελ. 51, 1887 σελ. 58, 1888 σελ. 24 ἔξ. Καὶ κατὰ τὸ 1894 δὲ ὁ Φίλιος ἦτο ὁ ἐφορεύων τῆς ἀνασκαφῆς, πολλὰ δὲ τῶν νῦν λεπτομερέστερον περιγραφομένων ἐγένοντο γνωστὰ ἤδη τότε.

(3) Ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ὑπῆρχε καὶ μικρὸν λείψανον νεωτέρας τινὸς καμίνου ἐξ ὀπτοπλίνθων, ὅπερ ἐγένετο χρεία νὰ καταστραφῇ διὰ τῆς ἀνασκαφῆς, ἐθεωρήθη δὲ περιττὸν νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ σχεδίῳ. Μνημονεύεται δ' ἀπλῶς ἐνταῦθα ἐπειδὴ ἐπὶ μακρὸν διετηρήθη ὑπὸ τοῦ Φιλίου καὶ πολλοὶ εἶδον αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς παρὰ τὸν πύργον Α' ἀνασκαφῆς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κάτωθεν κειμένου οἰκοδομήματος τοῦ c μειουμένου ἐν τῷ σχεδίῳ (πίν. 1) διὰ τῶν γραμμῶν $f-f'-f''-f'''$ (1) κατεσκευάσθη ὑφ' ἡμῶν ἐξ ἀρχαίου ὕλικου μέγα ἀνάλημμα πρὸς συγκράτησιν τῆς ἐπιχώσεως, ἵνα μένωσι πάντοτε καταφανῆ τὰ λείψανα τοῦ μνημονευθέντος οἰκοδομήματος ἀπὸ τοῦ πύργου Α' μέχρι τοῦ Βουλευτηρίου (2). Ἐπειτα ἀνωρύχθη τάφος 6 μέτρων πλάτους ἀρχομένη σχεδὸν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τοίχου $f'-f''$, χωροῦσα δὲ παραλλήλως πρὸς τὸν τοῖχον $\Gamma-\Gamma'$ τοῦ Τελεστηρίου εἰς ἀπόστασιν 12 μ. περίπου ἀπ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ τείχους $P-P'$ καὶ τῶν ἤδη πρότερον γνωστῶν λειψάνων τῆς πύλης τοῦ κατὰ τὸν Περικλέα τείχους (3). Πλησίον τῆς πύλης ταύτης μέχρι 15 μέτρων περίπου ἀπ' αὐτῆς ἡ ἀνασκαφὴ ἐπεξετάθη ἐκατέρωθεν τῆς μνημονευθείσης τάφρου, ὥστε ἀνεσκάφη ὁ χώρος ἀπὸ τοῦ τοίχου $\Gamma-\Gamma'$ μέχρι τοῦ τοίχου 24 καὶ τοῦ στυλοβάτου τῆς παρ' αὐτὸν ῥωμαϊκῆς στοᾶς. Τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς νοτίας αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ παρὰ τε τὸν τοῖχον $\Gamma-\Gamma'$ καὶ παρὰ τὸν τοῖχον 25 τοῦ Βουλευτηρίου δὲν ἐκρίθη πρὸς τὸ παρὸν ἄξιον ἀνασκαφῆς διὰ τε τὸ μέγα βάθος τῆς ἐπιχώσεως καὶ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἐν αὐτῇ εὕρισκομένων ἀρχαιοτήτων (4).

(1) Διὰ τῶν αὐτῶν γραμμῶν εἶνε δεδηλωμένον καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ σχεδίῳ τοῦ Dörpfeld (Πρακτικά τῆς Ἀρχ. Ἐτ. 1887 πίν. 1). Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἐν τῷ νῦν δημοσιευμένῳ σχεδίῳ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἀλ. Λυκάκη τὰ γράμματα καὶ οἱ ἀριθμοί, δι' ὧν σημειοῦνται τὰ ἀρχαῖα κτίρια ὑπὸ τοῦ Dörpfeld, ἐπανέληφθησαν ἀπαλλάκτως ἀπανταχοῦ.

(2) Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀναλήμματος τούτου ἐγένετο λόγος καὶ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1894 σελ. 16.

(3) Τὰ λείψανα ταῦτα σημειοῦνται ἤδη παρὰ Rubensohn, Die Mysterienheilighümer κτλ. πίν. 1.

(4) Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δὲν ἀνέσκαψε καὶ ὁ Φίλιος οὐδὲ τὴν πρὸς βορρᾶν τοῦ πύργου Α' αὐλὴν τοῦ ἱεροῦ μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, εἰμὴ μόνον παρὰ τὰ θεμέλια τῆς Φιλωνείου στοᾶς. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1895 ὅμως ἀνευρέθη ὄχι μακρὰν τοῦ πύργου Α' εἰς βάθος 8 μ. περίπου, ἦτοι ὀλίγον ἀνωτέρω τοῦ κατωτάτου μέρους τῶν θεμελίων τοῦ πύργου Α', ὁ μικρὸς τάφος α' σεσυλημένος ἦδη ἐν χρόνοις λίαν ἀρχαίοις. Ὁ τάφος οὗτος ἦτο κτιστός διὰ πλακῶν καὶ μικρῶν λίθων, ἔχων μῆκος 0,95, πλάτος 0,60, βάθος 0,60. Ἐν αὐτῷ εὕρεθησαν πολλὰ ὅστ' ἀνθρώπων διαφόρου ἡλικίας καὶ ζώων (ἴσως κυνῶν) καὶ ὀλίγα συντρίμματα ἀγγείων γεωμετρικῶν καὶ νεωτέρων, τινὰ δὲ καὶ μυκηναϊκῶν. Καίτοι δὲ εἶνε δυ-

Σημειώσις. Ἐπειδὴ ἡ ἐκτύπωσις τῶν παρόντων πρακτικῶν ἕνεκα ἄλλων αἰτίων ἐδράδυνε μέχρι τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1896, ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ ἀνεσκάφησαν καὶ ἄλλα μέρη τῆς νοτίας αὐλῆς συμπληροῦντα ἢ μεταβάλλοντα τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1895, ἔκρινα καλὸν νὰ περιληφθῶσιν ἐνταῦθα καὶ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ 1896 τὰ ἐξαγόμενα, ὅσα ἀφορῶσι τὴν νοτίαν αὐλὴν. Κατὰ τὸ 1896 λοιπὸν ἀνεσκάφη ἐφ' ὅσον ἦτο ἐφικτὸν (ἦτοι μέχρι 2 μ. βάθους τοῦλάχιστον) τὸ μεσαῖον δωμάτιον τοῦ βουλευτηρίου μέχρι τοῦ ῥωμαϊκοῦ στυλοβάτου, τὸ δὲ ἔξω τοῦ στυλοβάτου τούτου μέρος μεταξὺ τῶν βάθρων Βθ καὶ Βθ' μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους. Ὡσαύτως ἀνεσκάφη μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ὁ ἐντὸς τῆς πύλης Β' διάδρομος καὶ ἅπαν τὸ παρὰ τὸ Βουλευτήριον ὑπόλοιπον μέρος τῆς νοτίας αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, τὸ δὲ ὑπολειπόμενον παρὰ τὸν τοῖχον Γ-Γ' μέρος μόνον εἰς βάθος 2 μ. Οὕτως ἡ νοτία αὐλὴ εἶνε νῦν ἀνεσκαμμένη ἅπασα πλὴν τοῦ παρὰ τὸν τοῖχον Γ-Γ' μέρους τούτου ἀπὸ βάθους 2 μ. καὶ κατωτέρω.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ ἀνασκαφῆς ταύτης ἠρευνήθη μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους χῶρος 50 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων ἔξω τοῦ ἱεροῦ παρὰ τὸν πύργον Α''', ἀλλ' οὐδὲν ἄξιον λόγου τινὸς ἐρείπιον ἀπεκαλύφθη πλὴν πολλῶν τοίχων μεταγενεστέρων οἰκημάτων ὅλως ἀσημάντων. Εὐρέθησαν ὁμῶς αὐτόθι δύο κεφαλαὶ μαρμαρίνων ἀγαλμάτων φυσικοῦ μεγέθους, ὧν ἡ μία εἶνε ἔργον ἀξιολογιώτατον ἐκ τοῦ τέλους τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος, ὧς μοι φαίνεται, παριστᾷ δὲ ἄνδρα πωγωνοφόρον ψαύοντα τὸ γένειον διὰ τῆς χειρός. Ἡ ἄλλη εἶνε κεφαλὴ παιδὸς ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἐκτὸς τούτων εὐρέθησαν αὐτόθι καὶ τινα τεμάχια ἐπιγραφῶν μακεδονικῶν χρόνων ὄχι ἀνάξια λόγου.

Τέλος δὲ κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐπεχείρησα νὰ ἐπαναλάβω τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ ἐν ἔτει 1884 ὑπὸ Φιλίου κατὰ τὴν νοτίαν κλιτῶν τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως κατωτέρω τοῦ νῦν μουσείου ἀνακαλυφθέντος ἀρχαίου νεκροταφείου, οὗ ἡ ἀνασκαφὴ εἶχε διακοπῆ

νατὸν νὰ καθορισθῇ ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ τάφος οὗτος, πιθανώτατον φαίνεται ὅτι ὁ παρὰ τὴν βορείαν γωνίαν τῆς Φιλωναίου στοᾶς ὑπὸ Φιλίου εὐρεθεὶς μυκηναϊκὸς τάφος (Ἴδε Ἐφ. Ἀρχ. 1889 σελ. 187 ἐξ.) δὲν ἦτο μεμονωμένος, ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι τάφοι μυκηναϊκοὶ ἢ κατὰ τι νεώτεροι κατὰ τὸν μὴ ἀνασκαφέντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦτον χῶρον. Δυστυχῶς τὴν ὑπαρξίν πολλῶν τάφων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ υποπτεύσῃ τότε ὁ Φίλιος, διὸ καὶ νομίσας ὅτι εἰς ἰκανὸν βάθος ἔφθασεν, ἐπέχλωσεν αὐθις τὸν μέχρι τινὸς ἀνασκαφέντα χῶρον.

ἔκτοτε (1). Τὰ αὐτόθι ἐν τοῖς τάφοις εὑρεθέντα γεωμετρικὰ ἀγεῖα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα εἶνε πολυαριθμώτατα καὶ λίαν σπουδαῖα, περὶ ὧν θὰ γείνη ὁ προσήκων λόγος ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, ἐνθα καὶ θὰ ἀπεικονισθῶσιν ἱκανὰ τῶν εὐρημάτων. Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως οὐδεμία ἐγένετο ἔρευνα ἀναβληθείσης εἰς ἄλλοτε τῆς τελείας ἀποκαλύψεως τῶν αὐτόθι εὑρεθέντων μικρῶν λειψάνων ἀρχαίων κτιρίων (2).

Εὐκαιρον ἤδη νομίζω νὰ περιγραφῶσιν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἐν τῇ νοτιᾷ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ κτίρια, ὡς ἀπεκαλύφθησαν διὰ τε τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ ἔτους 1895-96 καὶ τῶν προηγουμένων ἐτῶν περὶ ὧν σύντομον μόνον λόγον ἔκαμεν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς ὁ Φίλιος ἀναβάλλων τὴν διεξοδικωτέραν περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ἀνασκαφῆς. Καὶ πρότερον εἶχε παρατηρηθῆ ὅτι ὁ πύργος Α' ἀπετέλει ἀρχῆθεν τὸ πρὸς ΝΑ πέρασ τοῦ περιβόλου τοῦ ἱεροῦ, ἅπαν δὲ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ τείχους ἀπὸ τοῦ πύργου τούτου μέχρι τοῦ ἐτέρου στρογγύλου πύργου Α καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς καὶ τὸν ὑπεράνω τοῦ Τελεστηρίου λόφον εἶνε προσφκοδομημένον μετέπειτα πρὸς ἐπαύξεισιν τῆς περιοχῆς τοῦ ἱεροῦ πρὸς νότον (3). Καὶ ἐν παλαιότεροις χρόνοις ὁμοῦς ὁ ὑπὸ τῆς προσαιξήσεως ταύτης τοῦ τείχους περικλεισθεὶς χώρος δὲν ἦτο ὄλως ἀργός, διότι παλαιότερων κτισμάτων λείψανα εὑρέθησαν ἤδη ἱκανά, ἥτοι α') τὰ μικρὰ λείψανα τοίχων ἐξ ἀργῶν λίθων α 2 παρὰ τὸν πύργον Α', β') ὁ ἐν μέρει μόνον ἀποκαλυφθεὶς πολυγωνικός (ὡς φαίνεται) τοῖχος α, γ') ἐλάχιστα λείψανα ἀναλήμματος (ὡς φαίνεται) τινὸς α'' παρὰ τὸν πρὸ τῆς πύλης Β'' τετράγωνον πύργον τοῦ παλαιότερου τείχους, δ') ἡ μικρὰ ἐξ ὠμῶν πλίνθων κάμινος α''' εὑρεθεῖσα πλήρης τέφρας κατὰ τὴν ἀνασκαφήν. Πάντα ταῦτα τὰ κτίσματα δὲν εἶνε ὀλίγον τι πα-

(1) Ἴδε Πρακτικά 1884 σελ. 84, Ἐφ. Ἀρχ. 1889 σελ. 171 ἐξ.

(2) Ἴδε Πρακτικά 1894 σελ. 17 σημ.

(3) Dörpfeld ἐν Mittheil. d. d. arch. Inst. Athen XIV σελ. 124, Φίλιος ἐν Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἐτ. 1888 σελ. 24, Rubensohn ἐνθ. ἄνωτ. σελ. 92.

λαιότερα τῆς προεκτάσεως τοῦ τείχους, ἀλλὰ τὸ βάθος, ἐν ᾧ κεῖνται, καὶ τὰ παρ' αὐτὰ εὑρεθέντα πῆλινα εἰδώλια καὶ ὄστρακα ἀγγείων ἀποδεικνύουσιν αὐτὰ παλαιότατα, ἥτοι σύγχρονα περίπου τῶν ἐντὸς τοῦ παλαιότερου τείχους εὑρεθέντων θεμελιῶν ἐκ μικρῶν ἀργῶν λίθων α 3, ὧν ἡ χρονολογία εἶνε βεβαιότερα, διότι ἐπὶ τῶν λειψάνων αὐτῶν εἶνε τεθεμελιωμένος ὁ τοῖχος Γ - Γ', τὰ δὲ παρ' αὐτὰ εὑρεθέντα ὄστρακα ἀγγείων ἦσαν ἅπαντα ῥυθμοῦ γεωμετρικοῦ τοῦ παλαιότερου ὁμοια πρὸς τὰ ἐν τοῖς τάφοις πρὸς νότον τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως ὑπ' ἐμοῦ εὑρεθέντα. Ὅχι νεώτερον ἴσως εἶνε καὶ τὸ μικρὸν ἐξ ἀργῶν λίθων ἀνάλημα α 4.

Τὰ ὑπὸ τὴν πύλην Β'' μικρὰ λείψανα ρ μοὶ φαίνονται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸ πολυγωνικὸν τεῖχος P - P', ὅπερ ἀναμφιβόλως εἶνε συνέχεια τοῦ πλινθίνου τείχους τοῦ περιβάλλοντος πρὸ τῶν Μηδικῶν τὸ ἱερόν (Πρβλ. Πρακτικὰ 1884 σελ. 68 ἐξ.). Ὅτι τὸ τεῖχος P - P' ἦτο ἄνωθεν ἐξ ὠμῶν πλίνθων κατεσκευασμένον, ἀποδεικνύει κάλλιστα ἡ ἐντελῶς ἐπίπεδος ἐπιφάνεια, εἰς ἣν ἀπολήγει τὸ σωζόμενον λίθινον μέρος αὐτοῦ (1).

Τὸ πρὸς δυσμὰς ἄκρον (P) τοῦ τείχους τούτου δὲν εἶνε καλῶς ἐξαιρεσμένον κατὰ τὴν προσθίαν ὄψιν, ὡς τὸ λοιπὸν μέρος αὐτοῦ, μοὶ φαίνεται δ' ὅτι ἀρχῆθεν ὑπῆρχε καμπή τις τοῦ τείχους πρὸς νότον καὶ ὅτι τὰ μικρὰ καὶ ἄσημα λείψανα ρ εἶνε τὰ θεμέλια τῆς πρὸς τοῦτο τὸ μέρος συνεχείας τοῦ τείχους P - P'. Τὸ δ' ὀπίσθεν τούτου εὑρεθὲν τεῖχος P 3, ὠκοδομημένον ἐκ μικρῶν ἀργῶν λίθων, φαίνεται ὅτι εἶνε συνέχεια τοῦ παλαιοτάτου περιβόλου τοῦ ἱεροῦ, ἥτοι τοῦ σημειουμένου διὰ τῶν γραμμᾶτων Λ - Λ' Λ'' ἐν τῷ σχεδιαγραφῆματι τοῦ Dörpfeld (Πρακτικὰ 1887 πίν. 1).

Τὸ ὀπίσθεν τοῦ P 3 μέρος τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ἐξωμαλύνθη ἀποκοπέντος τοῦ βράχου μέχρι τοῦ δαπέδου τοῦ Τελεστηρίου ὄχι

(1) Ὁ διὰ τοῦ τείχους ὁμῶς διερχόμενος ὄχετός τοῦ ὀμβρίου ὕδατος ἔχει λίθινον ἐπιστέγασμα ὑπερέχον τῆς ἐπιπέδου ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ἐπεκάθητο αἱ ὠμαὶ πλίνθοι. Τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ τείχους P - P' εἶνε κατὰ τι ὑψηλότερον τοῦ προσθίου, ἵνα μὴ αἱ ὠμαὶ πλίνθοι ἐγγίξωσι τὸ ἔδαφος, ὅπερ ἀνυψοῦται ἱκανῶς ὀπίσθεν τοῦ τείχους· διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἡ ἀντηρὶς P 2 ἀνυψοῦται ἐπὶ μᾶλλον καθ' ὅσον ἀπομακρύνεται τοῦ τείχους.

κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους, καθ' οὓς κατεσκευάσθη ἡ θύρα Ω, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ἀλλ' ἐν τοῖς καλοῖς ἑλληνικοῖς χρόνοις, ὡς ἀποδεικνύουσιν οἱ ζητοειδεῖς (I) δεσμοὶ τοῦ κτίσματος Ζ. Ὁ δ' ἀντικρὺ τοῦ Ζ κείμενος ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένος μικρὸς σηκὸς Ζ' (1) ἔχει ἐργασίαν καλὴν, ὥστε φαίνεται καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸ Ζ χρόνων προερχόμενος, καίτοι ἡ διάκρισις τῆς ἐποχῆς τῶν ἐν τοῖς βράχοις λαξευμάτων εἶνε καθόλου εἰπεῖν δυσχερεστάτη. Ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ αὐτόθι ἐν τῷ βράχῳ λαξεύματα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔργα τῶν καλῶν ἑλληνικῶν χρόνων, ἤτοι σύγχρονα ἢ κατὰ τι παλαιότερα τοῦ Ζ'. Ὁ σηκὸς οὗτος κατὰ τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, ἔνθα δὲν ὑπῆρχε βράχος, ἦτο κτιστὸς διὰ λίθων, ὧν μόνον ἡ θέσις φαίνεται νῦν, λιθίνας δ' εἶχε καὶ τὰς ἐκατέροθεν παραστάδας, ἔσωθεν δὲ ἦτο ἐπικεχρισμένος διὰ καλλίστης μαρμαροκονίας, ἧς ἱκανὸν μέρος σώζεται μέχρι τοῦδε. Καίτοι τὸ δάπεδον τοῦ σηκοῦ τούτου εἶνε 0,70 μ. ὑψηλότερον τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, οὐδαμῶς ἀμφιβάλλω ὅτι εἶνε μικρὸς τις ναὸς, τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ κτίσμα Ζ βωμὸς (2).

Τὸ νεώτερον τεῖχος κατὰ τὸν τρόπον τῆς οἰκοδομίας δὲν διαφέρει πολὺ τοῦ παλαιότερου, εἰς ὃ προσετέθη. Ὑπὸ τὰ θεμέλια τοῦ πύργου Α εἶνε ἐπεστρωμένον παχὺ στρώμα μικρῶν λιθαρίων, ἐφ' ὧν ἐπίκειται εἰς δόμος πωρίνων λίθων ἀκαταξέστων, ἐφ' οὗ τὸ ἐξ ἰσοῦψῶν ἐπιμήκων πλινθίδων ἑλευσινίου λίθου ὠκοδομημένον κρηπίδωμα, ἐπ' αὐτοῦ δὲ τὸ λοιπὸν τεῖχος ἐκ πωρίνων πλινθίδων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἶνε ὠκοδομημένος καὶ ὁ πύργος Α' τοῦ παλαιότερου τεύχους, ὅστις σώζεται νῦν εἰς ὕψος μέτρων

(1) Ὁ Rubensohn (Die Mysterienheilighümer κτλ. σελ. 76) παρανοήσας τὴν σημασίαν τῆς λέξεως *νύμφη* (ἤτοι *niche* γαλλιστί) δι' ἧς δηλοῦται ὁ μικρὸς οὗτος σηκὸς ὑπὸ Φιλίου (Πρακτικὰ 1882 σελ. 100), ἐνόμισεν ὅτι ἀναβλύζει αὐτόθι πηγὴ τις.

(2) Δὲν εἶνε ἀδύνατον εἰς τοῦτον νὰ ἀναφέρεται τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ (116) λεγόμενον: «ὅτι Σινώπη τῇ ἑταίρα Ἀλφίῳ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι προσαγοῦση ἱερεῖον θύσειεν». Βωμῶν ὅμως λείψανα ἐσώθησαν καὶ πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς.

8,30, ἐξ ὧν 1,80 μ. ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐξ ἑλευσινιακῶν λίθων κρηπίδωμα. Ἀμφότεροι οἱ πύργοι οὗτοι ὡς καὶ ὁ τρίτος στρογγύλος πύργος Α' (1) καθ' ἅπαν τὸ νῦν σφζόμενον ὕψος αὐτῶν εἶνε ὀλόλιθοι (massif), πεπληρωμένοι διὰ μεγάλων πωρίνων πλινθίδων, κατὰ δὲ τὸ κατώτατον μέρος αὐτῶν διὰ μικρῶν λίθων καὶ πηλοῦ (2). Ὁ τετράγωνος ὁμοῦ πύργος Β εἶνε ὀλόλιθος μόλις 1,35 μ. ἢ τρεῖς δόμους λίθων ἀνωτέρω τοῦ ἐξ ἑλευσινίων λίθων κρηπιδώματος αὐτοῦ, ἤτοι μέχρι που τοῦ δαπέδου τῆς αὐλῆς, ἀνωτέρω δὲ κοῖλος συγκοινωνῶν μετὰ τῆς πρὸς αὐτὸν στενῆς διόδου διὰ θύρας, ἧς σφζεται ὁ οὐδός.

Συγχρόνως πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ νεωτέρου τείχους, δι' οὗ ἐπεξετάθη πρὸς νότον ἢ περιοχὴ τοῦ ἱεροῦ, ᾧ κοδομήθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς αὐτοῦ δύο οἰκοδομήματα, ὧν σώζονται μόνον τὰ θεμέλια. Τούτων τὸ μὲν ἦτο ἐν μέρει γνωστὸν καὶ σεσημειωμένον ἐν τῷ σχεδιαγραφήματι τοῦ Dörpfeld διὰ τῶν γραμμῶν f-f'-f''-f''', ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀπεκαλύφθη ἐν ἔτει 1894 καὶ 1895 μέρος τοῦ στυλοβάτου G ὑπὸ τὸ δάπεδον τοῦ ἀνατολικωτάτου δωματίου τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τὰ θεμέλια κίονος τινος G' ἐντὸς τοῦ παρὰ τὸν πύργον Β δωματίου αὐτοῦ, ἐν ἔτει 1896 δὲ καὶ ἐτέρου κίονος τὰ θεμέλια ἐν τῷ μεσαίῳ δωματίῳ τοῦ Βουλευτηρίου ὑποκάτω τῶν θεμελίων τοῦ τρίτου ἐκ δυσμῶν ῥωμαϊκοῦ κίονος (3). Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόστασις μετὰξὺ τῶν δύο τούτων κίωνων εἶνε μεγάλη, ὥστε πιθανώτατον εἶνε νὰ ὑπῆρχεν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἕτερος κίων, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν κίωνων ἀναλόγως τοῦ μήκους τοῦ κτιρίου πιθανῶς ἦτο ἐξ. Ὅτι ἀμφότερα τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα ᾧ κοδομήθησαν συγχρόνως μετὰ τοῦ νεωτέρου τείχους, εἶνε φανερόν ἐκ τού-

(1) Ἴδε τὸ σχεδιαγράφημα τοῦ Dörpfeld.

(2) Τὸ ἐκ μικρῶν λίθων καὶ πηλοῦ παραγέμισμα δύναται νὰ ἴδῃ τις διὰ μικρᾶς φυσικῆς ὀπῆς ἐνός τῶν λίθων τοῦ κρηπιδώματος τοῦ πύργου Α'.

(3) Τὰ θεμέλια τοῦ δευτέρου κίονος δὲν σημειοῦνται ἐν τῷ σχεδίῳ. Ἡ εὑρεσις τῶν θεμελίων G' ἐμνημονεύθη ἤδη ἐν τοῖς Πρακτικαῖς τοῦ 1894 σελ. 15. Ἐν ἔτει 1896 εὑρέθη καὶ ἡ συνέχεια τοῦ τοίχου G ἐντὸς τοῦ μεσαίου δωματίου τοῦ Βουλευτηρίου, ἀλλὰ χωρεῖ εἰς 1 μ. διάστημα μόλις, πραιτέρω δὲ οἱ λίθοι ἔχουσιν ἀφαιρεθῆ ὑπολειφθέντος μόνον ἐνός, ἐφ' οὗ ἐπικάθηται ὁ δυτικὸς τοίχος τοῦ μεσαίου δωματίου.

του, ὅτι ἡ τεχνητὴ ἐπίχωσις ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἶχεν ἀνασκαφῇ κατὰ τὴν θεμελίωσιν αὐτῶν, ἀλλὰ τὸναντίον ἐφαίνετο ἐπιρριφθεῖσα, ἐνῶ τὰ θεμέλια τῶν οἰκοδομημάτων ἐκείνων ἦσαν ἤδη ἔτοιμα· τὸναντίον δὲ παρὰ τὰ θεμέλια τοῦ μετέπειτα οἰκοδομηθέντος Βουλευτηρίου ἦτο φανερόν ὅτι ἀνεσκάφη ἡ ἐπίχωσις, διότι τὰ ἀλλεπάλληλα στρώματα αὐτῆς ἦσαν διακεκομμένα παρ' αὐτά.

Τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα (ἢ μᾶλλον τὰ σωζόμενα θεμέλια αὐτῶν), εἶνε ὠκοδομημένα ἐκ πώρου ἱκανῶς μαλακοῦ καὶ εὐκόλως ἀποσαθρομένου, ἴσως τοῦ αὐτοῦ, ἐξ οὗ ὠκοδομήθη καὶ τὸ κατὰ τὸν Περικλέα τείχος, ἐνῶ οἱ πώρινοι λίθοι τοῦ ἔπειτα προστεθέντος τείχους εἶνε σκληρότεροι καὶ κατὰ τι μεγαλύτεροι τῶν τοῦ παλαιότερου τείχους, στεροῦνται δὲ καὶ τοῦ βαθύτερον κατεξεσμένου περιθωρίου ἐκείνων. Ἐν τῷ τοίχῳ g-g' ὁμως ὑπάρχουσι μετὰ τῶν πωρίνων λίθων καὶ τινες πλινθίδες ἐκ συμπήκτου λίθου ἢ ἀρουραίου, ὡς λέγεται ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἐπιγραφαῖς. Ἡ ἐξωτερικὴ πρόσοψις τῶν θεμελίων f-f' εἶνε λίαν ἀνώμαλος, ἢ δ' ἐσωτερικὴ ὀπωσοῦν ὀμαλή, ὡς καὶ οἱ χωρίζοντες τὰ δωμάτια τοῖχοι, ἐκ τούτου δὲ δύναται τις νὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι καὶ τὰ ὑπόγεια τοῦ κτιρίου τούτου δὲν ἦσαν συγκεχωσμένα, ἀλλ' ἐχρησίμευον ὡς ὑπόγειοι ἀποθῆκαι ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ὁμοίαν χρεῖαν. Ἡ ὑποψία ἀληθῶς δὲν εἶνε ὄλως ἀπίθανος, ἀλλ' ἡ μεγίστη ἀνωμαλία τῶν θεμελίων τῶν ἐν τῷ δωματίῳ f-f'' κίωνων συνηγορεῖ μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου.

Τὸ δάπεδον τῆς πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ἰσοῦται πρὸς τὸ ὕψιστον σημεῖον τοῦ σωζομένου μέρους τοῦ πύργου A', ἐπομένως μετὰ τὴν προέκτασιν τοῦ τείχους κατὰ τὴν Δ' π. X. ἑκατονταετηρίδα ἅπαν τὸ ἐξ 8,30 μ. σωζόμενον ὕψος τοῦ πύργου τούτου ἦτο κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς ἐπιχώσεως τῆς αὐλῆς. Νοτιώτερον δὲ καθ' ὅσον προχωρεῖ τις πρὸς τὸν πύργον A τὸ ἔδαφος καθίσταται ἔτι ταπεινότερον, ὅθεν καὶ ὁ πύργος οὗτος εἶνε τεθεμελιωμένος σημαντικῶς βαθύτερον τοῦ A' (1)· πρὸς δυσμὰς δὲ τὸ ἔδαφος ὑψοῦται ἱκανῶς ἀποτόμως, ὥστε ὀπισθεν μὲν τοῦ τείχους P-P' ὑπάρχει βράχος ἐν τῷ αὐτῷ δαπέδῳ μετὰ τοῦ

(1) Δὲν σφάζεται ὁμως εἰς τὸσον ὕψος, εἰς ὅσον ὁ A'.

Τελεστηρίου, περαιτέρω δὲ πρὸς τὴν θύραν Ω καὶ τὸ κτίσμα Ζ ἐγένετο χρεία καὶ νὰ ἀποκοπῆ ἱκανὸν μέρος τοῦ βράχου, ἵνα ἰσοπεδωθῆ πρὸς τὸ Τελεστήριον.

Ἔνεκα τῆς κλίσεως ταύτης τοῦ ἐδάφους πρὸς νότον καὶ ἀνατολὰς ἦτο ἀπαραίτητον μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ νεωτέρου τείχους νὰ ἐπιχωσθῆ τεχνητῶς ἅπαν τὸ μεταξὺ τῶν πύργων Α' καὶ Α διαστήμα, ἵνα ἰσοπεδωθῆ πρὸς τὴν πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς αὐλὴν τοῦ ἱεροῦ. Ἡ τεχνητὴ ἐπίχωσις παρὰ τὸν πύργον Α' ἄρχεται ἀπὸ βάθους 2,30 μ. ἀνωτέρω τοῦ κατωτάτου μέρους τοῦ κρηπιδώματος τοῦ πύργου, εἰς τὸ αὐτὸ δὲ βάθος χωρεῖ καὶ ὁ τοῖχος $g-g''$, ἐνῶ οἱ λοιποὶ τοῖχοι τοῦ οἰκοδομήματος $f-f'-f''-f'''$ εἶνε τεθεμελιωμένοι βαθύτερον, ἥτοι ὡς περίπου καὶ ὁ πύργος Α'. Τὸ δ' ὕψος τοῦ $g-g''$ δὲν ὑπερεῖχε τοῦ δαπέδου τῆς αὐλῆς, τὸ δὲ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τείχους τοῦ περιβόλου στενωτάτον διάστημα ἐπικαλύπτεται ἄνωθεν διὰ μεγάλων πλινθίδων συμπήκτου λίθου (1). Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ τοῖχος $g-g''$ οὔτε ὑπὲρ τὸ δάπεδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ ὕψουτο, οὔτε εἰς τὸ βάθος τῶν λοιπῶν παρ' αὐτὸν τοίχων φθάνει, ἀλλ' ἀπολήγει 2,30 μ. ὑψηλότερον αὐτῶν (2), νομίζω ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποτελῆ μέρος τοῦ οἰκοδομήματος $f-f'-f''-f'''$, καίτοι εἶνε συνδεδεμένος πρὸς τοὺς ἐγκαρσίους τοίχους αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκτίσθη ἀπλῶς ὡς ἀνάλημμα, ἵνα ὑποβαστάξῃ τὸ βάρος τῆς τεχνητῆς ἐπιχώσεως καὶ ἐλαφρύνῃ τὸ ἔξωθι τείχος τοῦ περιβόλου. Ἔνεκα τῆς μικρᾶς ταύτης σημασίας αὐτοῦ ἐκτίσθη ἄνευ θεμελίων, ἀπλῶς

(1) Ὀλίγατινές μόνον εἶνε πώρινοι. Ἐγ τῷ σχεδιαγραφήματι χάριν εὐκρινείας ἐσημειώθησαν δύο μόνον τῶν λίθων τούτων παρὰ τὸν πρόσθιον τοῖχον τοῦ ῥωμαϊκοῦ κτιρίου. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ὅμως ἅπαντες οἱ λίθοι οὗτοι εὐρέθησαν κατὰ χώραν καθ' ἅπαν τὸ μῆκος τοῦ τοίχου $g-g''$, τῶρα δὲ ἐλλείπουσί τινες ἀφαιρεθέντες, ἵνα ἐξετασθῆ ὁ ὑπ' αὐτὴν στενὸς κενὸς χώρος. Ἐὰν ὑποτεθῆ ὅτι ὁ τοῖχος $g-g''$ εἶνε τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ λογοδοσίᾳ τῶν Ἐλευσινόθεν ἐπισιταίων καὶ ταμιῶν τοῖν θεοῖν (Ἐφ. Ἀρχ. 1883 σελ. 109 στ. 20 = CIA II Add. 834 b) μνημονευόμενον ἀνάλημμα τὸ παρὰ τὸν πύργον τὸν στρογγύλον (περὶ οὗ ἐπέχω πρὸς τὸ παρόν), οὗτοι δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οἱ λίθοι ἀρουραῖοι οἱ ἀντιτιθέμενοι.

(2) Ἔνεκα τούτου ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν ὁ τοῖχος $g-g''$ ἔμεινε μετέωρος καὶ ἠπειλεῖ κατὰπτωσιν, κατεσκευάσθη ὑπ' ἐμοῦ κάτωθεν ἕτερος τοῖχος πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ.

ἐπιτεθεισῶν τῶν πλινθίδων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· ὥστε τὸ βάθος εἰς ὃ φθάνει ὁ $g-g'$ παριστᾷ τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος καθ' οὓς χρόνους ἐκτίσθη τὸ νεώτερον τεῖχος.

Τὸ παλαιότερον τεῖχος ἀπὸ τοῦ πύργου A' μέχρι τῆς πύλης B'' εἶνε φανερόν ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Λυκουργεῖου τεῖχους διετηρήθη, καὶ δὴ ὄχι μόνον μέχρι τοῦ δαπέδου τῆς αὐλῆς, ἀλλὰ πιθανῶς καθ' ἅπαν αὐτοῦ τὸ ὕψος, διότι ὁ τοῖχος $f'-f''$ εἶνε φανερόν ὅτι προσωκοδομήθη πρὸς τὸ τεῖχος ἐκεῖνο, ὥστε οἱ λίθοι αὐτοῦ δεικνύουσι καὶ νῦν τὴν διεύθυνσιν τοῦ τεῖχους ἐκείνου· ἄλλου δὲ τοίχου ἀποφράττοντος τὸ τελευταῖον δωμάτιον τοῦ $f-f'-f''-f'''$ οὐδὲν ἔχως εὐρέθη. Βραδύτερον ὁμως τὸ μέρος τοῦτο τοῦ παλαιότερου τεῖχους ἄχρηστον ὄν πλέον κατεστράφη, οἱ δὲ λίθοι αὐτοῦ ἀφῆρέθησαν ἅπαντες μέχρι τοῦ κατωτάτου δόμου, ἵνα χρησιμοποιοθῶσιν ἀλλαχοῦ που ὡς οἰκοδομήσιμον ὑλικόν, ὥστε μόνον ὀλίγιστα λείψανα ὑπελείφθησαν κατὰ χώραν, δεικνύοντα τὴν θέσιν τῆς πύλης B'' καὶ τοῦ παρ' αὐτὴν τετραγώνου πύργου. Σιτθωμένοι ἢ τεθραυσμένοι λίθοι ἐγκατελείφθησαν αὐτόθι πάμπολοι (1), ἐπὶ τινων δ' ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν κατὰ χώραν κειμένων ἦσαν φανερὰ σήματα τεκτονικὰ διὰ μίλτου γεγραμμένα, μέγαρα τὸ μέγεθος, μηδενὸς δὲ γράμματος σχῆμα παριστῶντα (2), εὐρέθη δὲ πολλαχοῦ καὶ μίλτος ἐν μικροῖς κεραμίοις. Μόνον ἐν μικρὸν τεμάχιον ἔχει κεχαραγμένον τὸ ἐξῆς σῆμα

ΞΙΙΙΙΙ

(Ἄριθ. καταλ. ἐπιγρ. 535).

Ἐμπροσθεν τῆς πύλης B'' κεῖνται αὐτοσχεδίως μὲν τεθειμένοι, ἀλλὰ κατὰ χώραν δύο πώρινοι λίθοι ρ' , προσετέθησαν δὲ

(1) Φαίνεται ὅτι καὶ κατὰ τὴν πρώτην οἰκοδομὴν τοῦ κατὰ τὸν Περικλέα τεῖχους ἀπερρίφθησαν πολλοὶ λίθοι ὡς ἄχρηστοι, διότι εὐρέθησαν τοιοῦτοι βαθύτατα κείμενοι καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ δωματίῳ τοῦ $f-f'-f''-f'''$, ὅπερ δὲν εἶνε πιθανόν νὰ ἀνεσχάφη κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν λίθων.

(2) Εἷς λίθος ἔχων μέγαν κύκλον ἐνούμενον διὰ γραμμῆς πρὸς ἄλλο δυσδιάγνωστον σχῆμα ἐναπετέθη ἐν τῷ μουσεῖῳ. Αὐτόθι ὑπάρχει καὶ τεμάχιον αἰγινήτικοῦ πώρου μετὰ τῶν γραμμάτων KA διὰ μίλτου γεγραμμένων, τοῦτο ὁμως εὐρέθη ἀπωτέρω που τῆς νοτίου αὐλῆς καὶ δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ τεῖχους.

πιθανῶς μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεωτέρου τείχους, διότι ἂν ἀρχῆθην ἡ πύλη Β' εἶχεν οὐδὸν, οὗτος οὔτε τοσοῦτον αὐτοσχεδῶς θὰ κατεσκευάζετο, οὔτε ἐξ ὑλικοῦ τοσοῦτον εὐφθάρτου ὑπὸ τῆς τριβῆς (1).

Ἡ καταστροφή τοῦ τείχους ἐνόμιζον τὸ πρῶτον ὅτι συνέβη ἐν μακεδονικοῖς χρόνοις, ὅτε ἡ πρὸ τοῦ Τελεστηρίου αὐλὴ κατήντησε λίαν στενὴ ὡς ἐκ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Φιλωνείου στοᾶς, ἀλλ' ἔπειτα ἀπεδείχθη ὅτι τοῦτο τὸ μέρος τοῦ τείχους (ἢ τοῦλάχιστον τὸ ὑπὸ τὴν γῆν μέρος αὐτοῦ) κατεστράφη ἐν χρόνοις ῥωμαϊκοῖς, διότι ἐν τῇ ἐπιχώσει, δι' ἧς ἐπληρώθη τὸ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν λίθων σχηματισθὲν κενόν, πλησίον τῆς γωνίας τοῦ τοίχου Γ - Γ' εὐρέθη εἰς βάθος 2,30 μ. τὸ ἐνταῦθα δημοσιευόμενον μικρὸν τεμάχιον ἐπιγραφῆς, ἧς τὰ γράμματα δηλοῦσι σαφῶς ῥωμαϊκοὺς χρόνους. Τὸ τεμάχιον τοῦτο εἶνε ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἀκέραιον ὃν μόνον πρὸς ἀριστεράν, ἔνθα συνεδέετο πρὸς ἄλλον λίθον δι' ἀναθυρώσεως, ἔχον δὲ πλάτος 0,08, ὕψος 0,037 καὶ πάχος 0,065· φέρει δὲ μόνον τὰ ἐξῆς γράμματα

ΙΙΑϷ

(ἴσως [μυηθέντα ἢ μυηθεῖσαν ἀφ' ἔστ]ια(ς))

Οἱ δ' ἀφαιρεθέντες λίθοι φαίνεται ὅτι ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς κτίριόν τι ἔξω τοῦ ἱεροῦ· τοῦλάχιστον ἐν οὐδενὶ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ κτιρίων ἠδυνήθη νὰ ἀναγνωρίσω τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Ἐν τῇ ἐκ ποταμίας ἄμμου ἐπιχώσει, δι' ἧς ἐπληρώθη τὸ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν λίθων τοῦ τείχους σχηματισθὲν κενόν, πολὺ σπανίως εὐρίσκονται ἀρχαιότητες. Ἡ παλαιότερα τεχνητὴ ἐπιχώσις σύγκειται ἐκ πολλῆς λατύπης παρίνων ἰδίως λίθων, κοινοῦ χύματος, ἀργῶν λίθων καὶ ποταμίας ἄμμου, καὶ αὐτὴ δὲ εἶνε ἱκανῶς πενιχρὰ εἰς ἀρχαιότητος ἀξίας λόγου. Παρὰ τὸν τοίχον f' - f'' πρὸς τὸ Βουλευτήριον εὐρέθη μέγας σωρὸς ὀστῶν

(1) Τοὺς λίθους τούτους εὐκόλως δύναται τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς ὄχι κατὰ χώραν κειμένους, ἀλλὰ μικρὰ τις ἐγκοπή, ἣν ἔχουσι κατὰ τὰ ἄκρα, δεικνύει σαφῶς ὅτι ἀπεκόπη μέρος τι ἐξ αὐτῶν, ἵνα εἰσχωρήσωσιν ἐντὸς τῆς πύλης, τὸ δ' ἔξω τῆς πύλης ὑπολειφθὲν μέρος ἔχει τὸ ἀρχικὸν μῆκος.

συντετριμμένων και τέφρα οὐκ ὀλίγη, πανταχοῦ δὲ ὄχι σπανίως εὐρίσκοντο σποράδην και τινα πεφρυγμένα σῦκα, ὧν ἡ εὐρεσις πιστεύω ὅτι δὲν εἶνε τυχαία. Ἐν τῷ παρὰ τὴν πύλην Β' διαδρόμῳ ὀλίγον τι ὑπεράνω τοῦ βραχώδους ἐδάφους εὐρέθησαν ἴχνη μεγάλης πυρᾶς ἐκτεινόμενα και ἐκεῖθεν τοῦ βάθρου Βθ' ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου, ἀλλ' οὐδὲν ἀγγεῖον ἢ ἄλλο τι ἐν αὐτῇ. Μέγα ἦτο τὸ πλῆθος τῶν εὐρεθεισῶν ἐπιτεγίων κεραμίδων, οὐκ ὀλίγα δὲ και ἄλλα πήλινα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη μετὰ ἐγχρώμων κοσμημάτων, ἅτινα πιθανώτατα προέρχονται ἐκ κτιρίων καταστραφέντων κατὰ τὰ Μηδικά. Ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου εὐρέθησαν ἐν τοῖς ἀνωτέροις στρώμασι τῆς ἐπιχώσεως πάμπολλα ἐκ τῶν ἰδιορρύθμων ἐκείνων ἰδίως ἑλευσινιακῶν ἀγγείων, ὧν τινα ἄλλοτε ἐδημοσίευσεν ὁ Φίλιος (1), ἄπειρον δ' ἦτο τὸ πλῆθος τῶν αὐτόθι τε και ἀλλαχοῦ τῆς νοτίας αὐλῆς εἰς πᾶν βάθος τῆς ἐπιχώσεως εὐρεθέντων μικροτάτων ἀγανώτων ἀγγείων, ἅτινα παρὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς κατασκευῆς αὐτῶν ἴσως πρέπει νὰ ὑποθεθῶσιν ὅτι ἐχρησίμευον εἰς λατρευτικόν τινα σκοπόν, διότι ἄλλως δυσκόλως ἐξηγεῖται τὸ μέγιστον αὐτῶν πλῆθος. Δείγματα τῶν ἀγγείων τούτων ἀπεικονίζονται ἐν τῷ παρακειμένῳ πίνακι εἰς τὸ πραγματικὸν μέγεθος αὐτῶν. Ἐκ τούτων πολυαριθμώτατα εἶνε τὰ ὑπ' ἀριθ. 1-2-3-5-6-7-11-12, σχετικῶς σπάνια δὲ τὰ ὑπ' ἀριθ. 4-8-9, τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 10 μοναδικὸν (καθ' ὅσον γνωρίζω) (2).

Εὐτελεῖ τινα ἀγγεῖα ἀγανώτα εὐμεγέθη εὐρέθησαν ὡσαύτως ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου εἰς μέγα βάθος, ἐν δ' ἐξ αὐτῶν περιεῖχε και ὅσα, ἐνόμισα δὲ τότε και ταῦτα ὡς εἰς τὴν τεχνητὴν ἐπιχῶσιν ἀνήκοντα και ἄλλοθεν μετενεχθέντα, ἀλλ' ἤδη ὑποπτεύω ὅτι ταῦτα ἔκειντο κατωτέρω τῆς τεχνητῆς ἐπιχώσεως (3) και ὅτι προήρχοντο ἐκ τάφων ὁμοίων πρὸς τοὺς κατὰ τὴν νοτίαν

(1) Ἐφ. Ἀρχ. 1885 σελ. 171 ἐξ. πίν. 9, ἀριθ. 5-9. Περὶ τούτων προσεχῶς θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. δύο πραγματεῖαι, ἡ μὲν ὑπὸ von Fritze, ἡ δὲ ὑπὸ Κουρουνιώτου.

(2) Ὁμοία πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11, μετὰ τριῶν καθέτων λαβῶν ὅμως (οἷα και ἐν Ἐλευσίνι ὑπάρχουσι ἐν τῷ μουσεῖῳ) εὐρέθησαν ὑπὸ Φιλίου και ἐν Μεγάρῳ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1889 ἀνασκαφὴν. Τινὰ ἔχουσι μόνον δύο λαβὰς.

(3) Ἐνεκα τοῦ βάθους τῆς ἐπιχώσεως και τῆς στενοχωρίας θὰ ἦτο δυσχερὲς στατον νὰ ἐξακριβῶν τοῦτο, και ἂν προσεῖχον τότε περισσώτερον.

κλιτῶν τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως ἀνασκαφέντας ὑπὸ Φιλίου (1) καὶ ὑπ' ἐμοῦ. Τεκμαίρομαι δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ παρὰ τὸν πύργον Α' εὐρεθέντος μικροῦ τάφου καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τάφων τῶν ὀλίγων ἀνωτέρω ἐντὸς τοῦ Τελεστηρίου εὐρεθέντων ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης μεγάλης πυρᾶς (2). Ἐνιαχοῦ τῆς νοτίας αὐλῆς εὐρέθησαν καὶ ἀξιόλογα τεμάχια μελανομόρφων καὶ ἐρυθρομόρφων ἀγγείων, ἐν οἷς καὶ τινὰ ἀληθῶς πολύτιμα, ὡς ὁ μέγας μετὰ ἐννέα μορφῶν πίναξ ὁ φέρων τὴν ἐπιγραφὴν *Nι<ι>ρίον τοῖν θεοῖν ἀρέθηκεν*, καὶ σκυφοειδῆς ἀγγεῖον μετὰ ἐπιχρυσώσεων φέρον τὴν ἐπιγραφὴν *Δημητρία Δήμητρι ἀρέθηκεν*. Ὅχι σπάνια δ' ἦσαν καὶ γεωμετρικῶν καὶ μυκηναϊκῶν ἀγγείων τεμάχια καὶ πῆλινα εἰδῶλια πάντων τῶν χρόνων, πάντα ἀναμιξ μετὰ νεωτέρων ὀστράκων εὐρισκόμενα, ὡς ἄλλοθεν μετὰ τῶν χωμάτων τῆς ἐπιχώσεως μετενεχθέντα.

Ἐκ τῶν λιθίνων σπανιώτατα ἦσαν τὰ γλυπτὰ, διότι οὐδὲν ἄλλο εὐρέθη πλὴν ὀλίγων τινῶν μαρμαρίνων ἀγαλματιῶν καλῶν χρόνων, μιᾶς μαρμαρίνης ἀρχαϊκῆς κεφαλῆς ἵππου ἱκανῶς ἐφθαρμένης καὶ τινῶν ἄλλων ἀναθημάτων μικροῦ λόγου ἀξίων (3). Ἐκ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τεμαχίων ἄξια ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε μικρὸν τμημα μέγαλο δωρικοῦ κίονος πωρίνου διαμέτρου 1 μ. περίπου καὶ μία σταγὼν ἐκ τοῦ γείσου δωρικοῦ ὡσαύτως οἰκοδομήματος, ἔχουσα διάμετρος 0,07. Τὸ τεμάχιον τοῦ κίονος φέρει λεπτότατον ἐπίχρισμα μαρμαροκονίας, ἡ δὲ μεταξὺ δύο ῥαβδώσεων κόψις εἶνε κεχρωματισμένη ἐρυθρά, ὅπερ νομίζω ὅτι δὲν παρετηρήθη ἐν ἄλλῃ ἀρχαίῳ κτιρίῳ μέχρι τοῦδε. Ἐκ τίνος οἰκοδομήματος προέρχονται τὰ ἀρχιτεκτονικὰ ταῦτα τεμάχια, δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ, ἀναμφιβόλως ὁμως δὲν προέρχονται ἐκ τῶν ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων, διότι καὶ εἰς βάθος ἱκανῶς μέγα εὐρέθησαν καὶ ὁ στυλοβάτης τῶν οἰ-

(1) Ἰδὲ Πρακτικὰ 1884 σελ. 84, Ἐφ. Ἀρχ. 1889 σελ. 171 ἐξ.

(2) Ἰδὲ Πρακτικὰ 1884 σελ. 76, 1883 σελ. 59 σημ. 2, σελ. 61 σημ. 2.

(3) Τὸ περιεργότατον ἐκ τούτων εἶνε μικρὰ μαρμαρίνη πλάξ μήκους 0,17 καὶ ὕψους 0,09, ἐν ἣ παρίστανται ἀτέχνως ἐγκεχαραγμένοι δώδεκα ὀφθαλμοὶ εἰς τρεῖς στίχους ἀνὰ τέσσαρας διατεταγμένοι. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιχώσει εὐρέθησαν ἄλλοτε σπουδαιότερα μαρμάρια ἀναθήματα, ὡς τὸ ὑπὸ Kern ἐν Ἐφ. Ἀρχ. 1892 σελ. 113 πίν. 5 δημοσιευθὲν ἀνάγλυφον.

κοδομημάτων τούτων δὲν ἔχει τὸ ἀνάλογον πάχος. Περί τινων ἄλλων ἀρχιτεκτονικῶν τεμαχίων αὐτόθι εὐρεθέντων θὰ γείνη λόγος ἀκολουθῶς.

Ἐπιγραφῶν τεμάχια ἐντὸς τῆς ἐπιχώσεως ταύτης εὐρέθησαν ὀλίγιστα καὶ ταῦτα μικρά, ἐξ ὧν ἄξια ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε δύο, ἧτοι τὸ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. 1895 σελ. 86 ἀριθ. 6 (πρβλ. Ἐφ. Ἀρχ. 1896 σελ. 55) δημοσιευθὲν τεμάχιον, ὅπερ εὐρεθὲν βαθύτερον τῶν θεμελιῶν τοῦ Βουλευτηρίου, εἶνε φανερόν ὅτι κατεχώσθη εὐθὺς μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ νεωτέρου τείχους καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν χρονολογίαν ὡς *terminus post quem*, ἀποδεικνύων ὅτι τὸ νεώτερον τοῦτο τεῖχος δὲν εἶνε παλαιότερον τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ Δ' αἰῶνος καὶ ἐπομένως ὅτι ὀρθῶς ὠνομάσθη *Λυκούργειον*. τὸ δ' ἕτερον τεμάχιον εἶνε ὁ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. 1894 σελ. 201 ἀριθ. 17 ἐκδοθεὶς ὄρος εὐρεθεὶς παρ' αὐτὰ τὰ θεμέλια τοῦ Βουλευτηρίου, ὅπου φαίνεται ὅτι κατεχώσθη κατὰ τὴν ἀνόρουξιν τῶν θεμελιῶν αὐτοῦ, ὄχι εὐθὺς μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Λυκούργειου τείχους.

Ἐκ τῶν ἐγκαρσίων τοίχων, οἵτινες διαιροῦσι τὸ οἰκοδόμημα f-f'-f''-f''' εἰς ἕξ δωμάτια, ἀπεκαλύφθησαν διὰ τῆς ἀνασκαφῆς μόνον οἱ τέσσαρες, ὁ δὲ δεῦτερος μετὰ τὸν πύργον Α μὴ δυνάμενος νὰ ἀποκαλυφθῇ ἄνευ καταστροφῆς τῶν ὑπερκειμένων νεωτέρων ἐρειπίων, προσετέθη εἰς τὸ σχεδιαγράφημα κατ' εἰκασίαν. Ἐκ τῶν ἐξ δωματίων τὸ παρὰ τὸν πύργον Α κείμενον, ὅπερ δὲν ἐλάμβανεν ἄλλοθεν ρῶς ἢ ἐκ τῆς πρὸ αὐτοῦ στοᾶς G-G' (1), φαίνεται ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο ἠδύνατο νὰ χρησιμεύῃ ἢ ὡς διάδρομος ἄγων πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ πύργου. Ἐν τῷ ἐνὶ δὲ τῶν δύο μέσων δωματίων ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια δύο κίονων (2), ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ ἑτέρῳ τῷ μὴ ἀνασκαφέντι ὑπῆρχον ἕτεροι δύο. Τὸ ἔχον τοὺς δύο κίονας δωματίον f-f'-f''-f''' εἶνε τὸ μόνον, οὐ οἱ τοῖχοι σφίζονται μέχρι τοῦ σημερινοῦ δαπέδου τῆς αὐλῆς, ἧτοι 1,50 περίπου κατωτέρω τοῦ πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς δαπέδου τοῦ ἱεροῦ, ἐνῶ τῶν ἄλλων τοίχων οἱ λί-

(1) Ἴσως ὁμως ἦτο καὶ ὑπαιθρον.

(2) Ἐν τῷ ἐνὶ τῶν θεμελιῶν τούτων ὑπάρχει τεθειμένος πώρινος σπόνδυλος κίονος ἀρράβδωτος.

θοι ἐλλείπουσιν ἐν μεγαλυτέρῳ βάθει. Τοῦ δωματίου τούτου λοιπὸν οἱ τοῖχοι κατὰ τὸ ἀνώτατον μέρος αὐτῶν, ἦτοι ἓνα δόμον πλινθίδων κατωτέρω τῶν ἐπικαλυπτόντων τὸν τοῖχον $g-g''$ συμπήκτων λίθων, δὲν εἶνε ὠκοδομημένοι διὰ πωρίνων πλινθίδων, ὡς ἅπαν τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ οἰκοδομήματος, ἀλλὰ διὰ μικρῶν πωρίνων καὶ ἄλλων λίθων καὶ ἰκανῶν τεμαχίων πηλίνων κερραμίδων, ὡς εἶνε ὠκοδομημένα τὰ θεμέλια τοῦ Βουλευτηρίου. Ἐκτείνεται δὲ τὸ τοιχίδιον τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναλήματος $g-g''$ ἐνδοτέρω τῶν ἐπικαλυπτόντων αὐτὸ συμπήκτων λίθων, οἵτινες δὲν φθάνουσι μέχρι τῆς προσόψεως αὐτοῦ. Ἡ εὐτελής αὕτη κατασκευὴ φαίνεται ὅτι μόνον ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ ὑπῆρχε τοῦλάχιστον ἐκτὸς αὐτοῦ οὐδὲν ἴχνος τοῦ ἐκ μικρῶν λίθων τοιχιδίου φαίνεται ἐπὶ τοῦ ἀναλήματος $g-g''$. Ἡ ἐξήγησις τῆς κατασκευῆς τοῦ εὐτελοῦς τοιχιδίου τούτου ἐπὶ ὄλως ἀναρμόστων πρὸς αὐτὸ καλῶν θεμελίων ἐκ πωρίνων πλινθίδων μοι παρέσχε πολλὴν δυσκολίαν, καθ' ὅσον μάλιστα ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἐνφοδομημένα καὶ τεμάχια πωρίνων ἀρραβδῶτων κιόνων μετὰ ἐπιχρίσματος ἐκ μαρμαροκονίας, ἅτινα ἐπειδὴ εὐρέθησαν εἰς ὄχι μικρὸν ἀριθμὸν καὶ ἐν τοῖς θεμελίοις τῶν αὐτόθι νεωτέρων κτιρίων καὶ ἐκτὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἀύλῃ, ἔπρεπε νὰ ὑποθεθῶσι προερχόμενα εἴτε ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ οἰκοδομήματος $f-f'-f''-f'''$ ἢ ἐκ τῆς στοᾶς $G-G'$. Εὐτυχῶς τὴν ἀπορίαν διαλύουσιν αὐτὰ τὰ ἐρείπια. Τὸ ἀνάλημα $g-g''$ δηλαδὴ φέρει ἐν τῷ μέσῳ περίπου τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δωματίου μέγα ῥήγμα ἐκ σεισμοῦ τινος πιθανῶς προελθόν, ὡς ἐκ τοῦ ῥήγματος τούτου δὲ τὸ μέσον μέρος μιᾶς τῶν πωρίνων αὐτοῦ πλινθίδων (τῆς ἀνωτάτης) κατασυντριβὲν ἀπεσπάσθη, τὸ δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀποσπάσεως τῶν συντριμμάτων σχηματισθὲν κενὸν εἶνε πεπληρωμένον διὰ μικρῶν πωρίνων λίθων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς εἶνε ὠκοδομημένον τὸ εἰρημένον ἐκ μικρῶν λίθων τοιχίδιον. Ἐκ τούτου λοιπὸν πρόδηλον εἶνε ὅτι τὸ ἐκ μικρῶν λίθων τοιχίδιον δὲν εἶνε σύγχρονον τοῦ ἀναλήματος $g-g''$, κατὰ συνέπειαν δὲ οὐδὲ τῶν συγχρόνων πρὸς τὸ $g-g''$ τοίχων $f-f'-f''-f'''$, ἐφ' ὧν ἐπικάθηται, ἀλλὰ νεώτερον αὐτῶν, ἀναμφιβόλως δὲ ἐκτίσθη ἐπὶ τῶν προὑπαρχόντων θεμελίων τοῦ οἰκοδομήματος $f-f'-f''-f'''$ ἐνφ' τοῦτο ἦτο ἤδη κα-

τεστραμμένον. Εικάζω λοιπόν ὅτι μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ οἰκοδομήματος ἀνφοδομήθη ἐκ τοῦ προχείρου τὸ φέρον τὸ ἐκ μικρῶν λίθων τοιχίδιον δωμάτιον, ἐχρησίμευσε δὲ προσκαίρως ὡς ἐργαστήριον τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐργαζομένων τεχνιτῶν ἢ εἰς ἄλλην τινὰ παραπλησίαν χρεῖαν. Οἱ μνημονευθέντες σπόνδυλοι ἄρραβδώτων πωρίνων κίωνων εὐρίσκονται ἱκανῶς πολυάριθμοι ἐνφοδομημένοι ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τοῦ ἀντικαταστήσαντος αὐτὸ ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος. Ἡ διάμετρος ὅσων ἐμέτρησα εἶνε 0,69, ὑπάρχουσιν ὁμως καὶ τινες μικροτέρας διαμέτρου, οἵτινες ἐξ ἄπαντος δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτὸ κτίριον ἢ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ κτιρίου (1).

Αὐτόθι εὐρέθησαν καὶ τινὰ πώρινα δωρικὰ κιονόκρανα ἀκέραια ἢ συντετριμμένα, ἅτινα φέρουσιν ὡσαύτως ἐπίχρισμα ἐκ λεπτοτάτης μαρμαροκονίας. Ἐν ἐξ αὐτῶν (Σχ. 1-2) ἐν τῷ μουσεῖῳ νῦν διατηρούμενον ἔχει 16 ῥαβδώσεις, διάμετρον δὲ 0,458· ἄλλο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ μουσείου νῦν ἀποκείμενον εἶνε κατὰ τι μεγαλύτερον. Ὡσαύτως αὐτόθι εὐρέθησαν καὶ τινὰ τεμάχια δωρικοῦ γείσου καὶ τριγλύφων, ἐξ ὧν τὸ κάλλιον ὁπωσοῦν τῶν ἄλλων σωζόμενον ἀπεικονίζεται ἐν τῷ ἀπαντικρῦ πίνακι (Σχ. 3-4). Καὶ ταῦτα πιθανώτατα ἐκ τινος τῶν οἰκοδομημάτων τούτων προέρχονται, ἦτοι τοῦ f-f'-f''-f''' ἢ τῆς στοᾶς G-G'.

Ἀμφότερα τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα διετηρήθησαν μόνον ἐπὶ βραχὺν χρόνον (2), μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ῥοδοδομήθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου τὸ νῦν λεγόμενον Βουλευτήριον, καίτοι ἢ ἄλλως πιθανὴ αὕτη ὀνομασία δὲν εἶνε ἐπαρκῶς βεβαιωμένη (3).

(1) Ἐν τεμάχιον κάλλιστα σῶσον τὴν μαρμαροκονίαν διατηρεῖται νῦν ἐν τῷ μουσεῖῳ. Ἐκ τῶν ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ τοῖχου 10 ἐνφοδομημένων σπονδύλων εἷς διαμέτρου 0,50 φέρει ἐπὶ τῆς βάσεως δι' ἐρυθροῦ χρώματος γεγραμμένα τὰ γράμματα AN, ἀπωτέρω δ' αὐτῶν τὸ γράμμα E.

(2) Ἴσως κατεστράφησαν ἔνεκα τοῦ σεισμοῦ, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι διερράγη καὶ τὸ ἀνάλημμα g-g', ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω.

(3) Ἐκ τῆς παρὰ Cavvadias, Fouilles d'Épidaure σελ. 86 ἀριθ. 206 ἐπιγραφῆς εἶνε φανερόν ὅτι κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους ἐγίνοντο συνεδρίαί τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐν Ἐλευσίνῃ (στ. 2: "Ἀρειος Πάγος ἐν Ἐλευσεῖνι λόγους ἐποιήσατο).

Εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα κτίριον ἀναμφιβόλως ἀναφέρεται ἡ ὑπὸ Φιλίου ἐν *Mittheil. d. d. arch. Inst. Athen. XIX* σελ. 179 ἐξ. (=CIA IV, 2, 1054 d) ἐκδεδομένη ἐπιγραφή χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ ἄρχοντος Διοτίμου (1), διότι σαφῶς ὀρίζεται ἡ θέσις τοῦ νέου κτιρίου (2), πρὸς δὲ τούτοις ἀναφέρεται ὅτι τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἔμελλον νὰ ἀποτελέσωσι συνέχειαν τῶν θεμελίων παλαιότερου κτιρίου καὶ δὴ στοᾶς τινος διπλῆν σειρὰν κίωνων ἐχούσης (3). τοιαύτη δ' ἄληθῶς εἶνε ἡ στοὰ G - G'. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν μέλλοντα νὰ ἀνορυχθῶσι θεμέλια τοῦ νέου κτιρίου ἔχουσι μῆκος μικρόν, ἦτοι μόνον 30 ποδῶν, ὑπέθεσα ὅτι εἰς τὸ νέον κτίριον ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ θεμέλια τοῦ παλαιοῦ, τὰ δὲ νέα προσετέθησαν ὡς συνέχεια τῶν θεμελίων τοῦ παλαιότερου οἰκοδομήματος πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ πλάτους αὐτοῦ. Ἀληθῶς δὲ τὸ Βουλευτήριον εἶνε πλατύτερον τῆς στοᾶς G - G' κατὰ 7,50 περίπου μέτρα, ἡ δὲ τάφος τῶν θεμελίων εἰκότως ἔπρεπε νὰ ἀνορυχθῆ μεγαλυτέρα χάριν τῆς εὐκόλου θέσεως τῶν λίθων, ἦτοι περίπου 30 ποδῶν. Ἐπίστευον λοιπὸν ὅτι ὁ τοῖχος ὁ δεδηλωμένος ἐν τῷ σχεδίῳ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 10, ὅστις φαίνεται συμπίπτων πρὸς τὸ σχέδιον καὶ τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τῆς στοᾶς G - G', ἔμελλε νὰ ἔχη καταφανῆ σημεῖα ἐπαυξήσεως, ὅθεν καὶ ἀνέσκαψα αὐτὸν καθ' ἅπαν τὸ μῆκος μέχρι τοῦ βράχου, ἀλλὰ δὲν εὔρον αὐτὸν οἶον προσεδόκων. Σημεῖόν τι προσαυξήσεως ἀσφαλὲς οὐδαμοῦ ὑπάρχει, οὐδαμοῦ δ' ὡσαύτως τὰ θεμέλια φθάνουσι μέχρι τοῦ βράχου, ὡς ὀρίζει ἡ ἐπιγραφή (4), ἀλλὰ τούναντίον κατὰ τὸ

(1) Ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιγραφή δὲν δύναται νὰ εἶνε τόσοσὺν νέα, ὅσον νομίζει ὁ Köhler.

(2) Στ. 2: *Ἐλευσῖνι, ἐν τῷ ἱερῷ, παρὰ τὸ νότιον τεῖχος τὸ τοῦ ἱεροῦ.*

(3) Πρβλ. στ. 3 *ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ ἐστρωμένου, ὃ τοῖς κίονιν ἔστρωται τοῖς προσθίοις.* Ἡ λέξις ἐστρωμένου νομίζω ὅτι σημαίνει τὸν στυλοβάτην, ὡς ἰσοπεδωμένον ὄντα πρὸς ἐπίθεσιν τῶν κίωνων. Ἡ στοὰ G - G' φαίνεται ὅτι εἶχεν ἀρχίσει νὰ καθαιρῆται, ὅτε ἐγράφη ἡ ἐπιγραφή, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς φράσεως τῶν ἐκ τῆς στοᾶς καθαιρουμένων (στ. 12) καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τοῦ στ. 18: *τοὺς κίονας - - τοὺς γῆν ὑποκειμένους ὑπὸ τῆς στοᾶς, ἔνθα τὸ ὑποκειμένους νομίζω ὅτι σημαίνει ὑπάρχοντας ὑπὸ τῆς στοᾶς, ἦτοι ὑποβαστάζοντας τὴν στέγην αὐτῆς.*

(4) Στ. 6-7 *βάθος ἄχρι τοῦ στερίφου - - - τῆς μαλακῆς πέτρας προσε-*

πρὸς τὸ Βθ' μέρος λήγουσι πολὺ ἀνωτέρω τοῦ βράχου. Μόνον τὸ μέσον μέρος τοῦ τοίχου, ἔνθα δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἡ γῆ δὲν ἦτο στερεά, φθάνουσι τὰ θεμέλια ταῦτα εἰς μέγα βάθος, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὄχι μέχρι τοῦ βράχου. Καὶ ἡ κατασκευὴ δ' αὐτοῦ ἤκιστα συμβιβάζεται πρὸς τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπιγραφῇ ὀριζόμενα, ἀλλ' εἶνε πολὺ εὐτελέστερα. Οἱ πλείονες τῶν λίθων εἶνε πῶρινοι διαφόρων μεγεθῶν εἰλημμένοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ παλαιότερων κτιρίων, προσηρμοσμένοι δὲ πρὸς ἀλλήλους ὄχι μετὰ πολλῆς τινος τῆς ἐπιμελείας. Κατὰ τὸ πρὸς τὸ Βθ' ἄκρον δὲ ὁ τοίχος 10 σύγκεινται ἐκ μικρῶν ἀργῶν λίθων καὶ ὀλίγων τινῶν πωρίνων, ἡ δὲ προσαρμογὴ εἶνε λίαν ἡμελημένη, πολὺ διαφέρουσα τῶν ἄλλων θεμελίων τοῦ Βουλευτηρίου. Πρὸς τὴν εἰρημένην ἐπιγραφὴν λοιπὸν ὁ τοίχος 10 οὐδαμῶς συμβιβάζεται, ἄλλον δὲ τινα τοίχον ἢ ἄλλο κτίριον, εἰς ὃ νὰ δύναται νὰ ἀναφερθῇ ἡ ἐπιγραφὴ, δὲν βλέπω (1), νομίζω δὲ ὅτι δὲν ὑπολείπεται ἄλλο ἢ νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνημονευομένη οἰκοδομὴ δὲν ἐξετελέσθη, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ σχεδιασθέντος καὶ εἰς ἐργολαβίαν δοθέντος κτιρίου ὑποδομήθη τὸ Βουλευτήριον κατὰ ἄλλο σχέδιον καὶ λιτότερον τὴν κατασκευὴν· τὰ δὲ αὐτόθι προϋπάρχοντα θεμέλια τῆς στοᾶς G-G' δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὸ νέον κτίριον, ὡς ἐσχεδιάζετο, ἀλλ' ἀφηρεθήσαν οἱ λίθοι αὐτῶν, ὡς εἶνε ἀφηρεημένοι καὶ οἱ λίθοι τοῦ στυλοβάτου αὐτῆς πλὴν τῶν κατωτάτων δόμων.

Τὰ ὑπὲρ τὰ θεμέλια μέρη τῶν τοίχων τοῦ Βουλευτηρίου ἦσαν, ὡς ἐκ τῶν σωζομένων λειψάνων φαίνεται, ἐκ πωρίνου λίθου πλὴν τοῦ παρὰ τὸν στρογγύλον πύργον Α ἐγκαρσίου τοίχου, ὅστις

πιτέμοντα, οὗ ἂν ἦ πέτρα. Σημειωτέον ὁμως ὅτι καὶ ἐνταῦθα καὶ καθ' ἅπαν τὸ ἱερόν, καθ' ὅσον γνωρίζω, οὐδαμῶς ὑπάρχει μαλακὴ πέτρα, ἀλλὰ πανταχοῦ σκληρὸς ἀσβεστόλιθος. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ διάταξις τῆς ἐπιγραφῆς προέρχεται ἐξ ἀγνοίας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιον ἐπικεχωσμένον ὄν ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς κατασκευῆς τοῦ Λυκουργείου τείχους, ἐνομίσθη ὅμοιον πρὸς ἄλλα χαμηλὰ μέρη τῆς ἐλευσινιακῆς πεδιάδος ἔνθα παρὰ τοὺς πρόποδας βραχυδῶν λόφων ὑπάρχει στρώμα συμπήκτου λίθου ὄχι πολὺ σκληροῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ λίαν μαλακοῦ.

(1) Ὁ τοίχος 24 οὔτε τριάκοντα ποδῶν μῆκος ἔχει, οὔτε μέχρι τοῦ βράχου φθάνει, ὁ δὲ τοίχος 24α φθάνει μὲν μέχρι τοῦ βράχου, ἀλλὰ καὶ πολὺ μικρότερος τῶν 30 ποδῶν εἶνε καὶ ὄχι τόσον ἐπιμελῶς κατεσκευασμένος, προσέτι δὲ καὶ ὁ τοίχος 24 δὲν δύναται νὰ ἔφερε κίονας. Ὁ τοίχος 25 καὶ πολὺ μεγαλύτερος τῶν τριάκοντα ποδῶν εἶνε καὶ πολὺ ὑψηλότερον τοῦ βράχου τεθεμελιωμένος.

δὲν ἐφαίνετο ἀπὸ τῆς αὐλῆς. Οὗτος ὁ τοίχος εἶνε ὠκοδομημένος ἐκ πολυγωνικῶν ἑλευσινίων λίθων, παραδόξως δὲ τὰ θεμέλια αὐτοῦ φθάνουσι μόνον εἰς βάθος 4,70 ὑπὸ τὸ κατώφλιον τῆς παρακειμένης θύρας τοῦ αὐτόθι ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, ἐνῶ ὁ ἀντικρὺ τοίχος τοῦ μέσου δωματίου εἶνε τεθεμελιωμένος ἱκανῶς βαθύτερον. Τὰ δὲ θεμέλια τοῦ Βουλευτηρίου σύγκεινται ἐκ μικρῶν ἀργῶν ἑλευσινίων λίθων μετὰ ἱκανῆς ἐπιμελείας συντηροσμένων, ἐν αὐτοῖς ὅμως εὑρηνται ἑνιαχοῦ καὶ ἄλλοι λίθοι καὶ δὴ καὶ τινὰ τευάχια μαρμαρίνων καὶ πολὺ πλείονα πηλίνων κερραμίδων (1). Μόνον τοῦ παρὰ τὴν Πύλην Β' τοίχου 10 τὸ θέμιον εἶνε ἄλλως ὠκοδομημένον, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω.

Τὸ Βουλευτήριον διαιρεῖται εἰς τρία δωμάτια, ὁ δὲ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς γωνίας τοῦ Λυκουργείου τείχους στενὸς χῶρος φαίνεται ὅτι ἦτο ὑπαιθρος χρησιμεύων πρὸς εἴσοδον εἰς τὸν πύργον Α. Ἐκ τῶν τριῶν δωματίων τὰ δύο ἄκρα ἐκλείοντο ἔμπροσθεν διὰ τοίχου, οὐ μικρὸν λείψανον διεσώθη ἐν τῷ πρὸς δεξιὰν κειμένῳ δωματίῳ (ἴδε τὸ σχεδιαγράφημα). Τὸ μικρὸν δὲ τοῦτο λείψανον τοῦ κλείοντος ἔμπροσθεν τὸ εἰρημένον δωμάτιον τοίχου, ἐπειδὴ ἀναγκαίως πρέπει νὰ ὑποτεθῆ ὑπερέχον τοῦ ἐδάφους τῆς αὐλῆς, ἀποδεικνύει ὅτι τὸ δάπεδον τοῦ Βουλευτηρίου δὲν ἔκειτο εἰμὴ μικρὸν μόνον ὑψηλότερον τοῦ νῦν ὕψους τῶν τοίχων αὐτοῦ, ὅπερ εἶνε ἴσον περίπου πρὸς τὸ δάπεδον τῆς παρὰ τὴν Φιλώνειον στοᾶν αὐλῆς· ἄλλο δὲ σημεῖον τοῦ δαπέδου τοῦ Βουλευτηρίου δὲν διεσώθη. Θύρα τις πρὸς τὴν αὐλὴν πιθανῶς δὲν ὑπῆρχεν ἐν τοῖς ἄκροις δωματίοις, ἀλλ' ἀμφότερα συνεκοινῶνουν μόνον πρὸς τὸ μέσον δωμάτιον. Τὸ μέσον δωμάτιον ἀπολήγον ὀπισθεν εἰς ἡμικυκλικὴν ἀψίδα ἦτο ἔμπροσθεν ἀνοικτὸν ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ μικρὰ λείψανα παραστάδος πρὸς δεξιὰν τῷ εἰσερχομένῳ (ἴδε τὸ σχέδιον). Ἐμπροσθεν τοῦ μέσου τούτου δωματίου ἐκτείνεται τοίχος παράλληλος, τὸ δὲ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δωματίου τούτου κενὸν ἐπικαλύπτεται διὰ μεγάλων πωρίνων πλακῶν, μεθ' ὧν ἀποτελεῖται πρὸ τοῦ μέσου δωματίου ἱκανῶς πλατὺ ἐπίπεδον δεδηλωμένον ἐν τῷ σχεδίῳ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 25. Δυστυχῶς ἐκ

(1) Ἡ ἐνοικοδόμησις κερράμων, ὡς γνωστὸν, ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς ἀλλότριον τῶν ἑλληνικῶν κτιρίων.

τοῦ παραλλήλου τούτου τοίχου δὲν σφζονται εἰμὴ μόνα τὰ θεμέλια, ὥστε δὲν δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ ὀρισθῆ, ἂν τὸ ἐπίπεδον 25 εἶνε τὰ θεμέλια κλίμακος ἢ πρόστασις τις ἔμπροσθεν τοῦ μέσου δωματίου. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἀποβλέπων εἰς τὸ μῆκος τοῦ 25, ὅπερ εἶνε μεγαλύτερον τοῦ πλάτους τοῦ μέσου δωματίου, νομίζω μᾶλλον ὅτι ἦτο πρόστασις, διότι ἄτοπον μοὶ φαίνεται βαθμίδες κλίμακος νὰ ἀπολήγωσιν εἰς τὰς κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ δωματίου παραστάδας καὶ ἐτι περαιτέρω, ἦτοι ἔξω τοῦ δωματίου. Τὸ σχετικῶς πρὸς τὸ μῆκος μικρὸν πλάτος τῆς προστάσεως ἐπιβάλλει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι εἶχε μικροὺς καὶ πολλοὺς κίονας, ἦτοι ἔξ, ὅθεν καὶ τὸ ὕψος τοῦ Βουλευτηρίου δὲν θὰ ἦτο μέγα. Κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου τοῦ μέσου δωματίου ἴσταντο τέσσαρες κίονες, ἕτεροι δὲ τοσοῦτοι πιθανῶς ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῆς ἡμικυκλικῆς ἀψίδος τοίχου. Ἴχνος κίωνων ὁμως οὐδὲν διετηρήθη, διότι πανταχοῦ ἐλλεῖπει τὸ ἀρχαῖον δάπεδον τοῦ οἰκοδομήματος. Περὶ τοῦ σχήματος τοῦ Βουλευτηρίου ὑπὲρ τὸ ἔδαφος οὐδὲν δύναται νὰ ρηθῆ μετὰ βεβαιότητος, διότι τὰ δυνάμενα νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ὅσα εὔρεθησαν αὐτόθι καὶ ὀλίγιστα εἶνε καὶ ὄχι βέβαια· περὶ τούτων θὰ γείνη λόγος κατωτέρω (σελ. 193).

Ἐκ τοῦ πρὸς δεξιὰν δωματίου τοῦ Βουλευτηρίου μικρὸν μέρος παρὰ τὴν πύλην Β' εἶνε ἀποκεχωρισμένον διὰ λεπτοῦ πολυγωνικοῦ τοίχου, ἐχρησίμευε δὲ ὡς εἴσοδος πρὸς τὸν πύργον Β, εἰς ὃν ἀνήρχετο τις διὰ δύο βαθμίδων λελαξευμένων ἐν τῷ τείχει (ἴδε τὸ σχέδιον). Αἱ βαθμίδες αὗται προέρχονται ἐκ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ δὴ τῶν ὑστέρων, διότι πρότερον τὸ κατώφλιον τῆς πύλης Β', κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τὸ δάπεδον τοῦ ἐντὸς τῆς πύλης ταύτης διαδρόμου, ἔκειτο ταπεινότερον ὥστε δὲν ἠδύνατό τις ἐξ αὐτοῦ νὰ πατήσῃ εὐκόλως τὰς εἰρημένας δύο βαθμίδας. Τὸ ἀρχαῖον κατώφλιον τῆς πύλης Β' συνέκειτο ἐκ πλειόνων ἐλευσινίων λίθων, ἐξ ὧν σφζονται κατὰ χώραν μόνον δύο, ὁ εἰς κατὰ τὸ πρὸς δεξιὰν τῷ εἰσερχομένῳ ἄκρον τῆς πύλης, ὁ δὲ ἕτερος μικρὸς τὸ μέγεθος κατὰ τὸ μέσον. Ὁ πρῶτος τῶν λίθων τούτων σώζει τὴν ὀπὴν τοῦ στρόφιγγος καὶ παρ' αὐτὴν ὄχι πολὺ βαθὺν βοθρίσκον πλάτους 0,27, ἐν ᾧ ἦτο ἐστηριγ-

μένη ἢ παραστάς τῆς θύρας, οὐδαμῶς οὔσα συνδεδεμένη πρὸς τὸ τεῖχος, ἀλλ' ἀπλῶς προστεθειμένη εἰς αὐτό. Τὸ δάπεδον τοῦ κατωφλίου τούτου εἶνε 1,80 μ. περίπου ταπεινότερον τοῦ δαπέδου τῆς πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ. Ἐν νεωτέροις δὲ χρόνοις τὸ κατώφλιον τῆς πύλης Β' ἀνυψώθη προστεθείσης μιᾶς σειρᾶς ἑλευσινίων λίθων ὑπεράνω τοῦ παλαιότερου κατωφλίου, προστετέθησαν δὲ νέαι παραστάδες ἐκ πωρίνων πλινθίδων ἑκατέροθεν τῆς πύλης (1), ἕτεραι δὲ παραστάδες αἱ y καὶ y' ὠκοδομήθησαν ἐνδοτέρω τοῦ παρὰ τὴν πύλην διαδρόμου, ὥστε ἡ νοτία εἴσοδος τοῦ ἱεροῦ ἐγένετο τρίπυλος. Αἱ παραστάδες y καὶ y' ἐν μὲν τῷ τοίχῳ 10 α εἶνε συμφκοδομημέναι μετ' αὐτοῦ καὶ θεμελιωμέναι εἰς τὸ αὐτὸ βάθος, οὐδὲν ἔχουσαι τὸ παράδοξον. Ἐν δὲ τῷ τοίχῳ 10 αἱ παραστάδες αὗται δὲν φθάνουσι μὲχρι τοῦ βάθους, ἀλλ' εἶνε συμφκοδομημέναι μετὰ τοῦ τοίχου μόνον μὲχρι τοῦ δαπέδου τοῦ δευτέρου κατωφλίου τῆς πύλης Β', κατωτέρω δὲ τοῦ δαπέδου τούτου ἢ μὲν y οὐδαμῶς εἶνε συνδεδεμένη πρὸς τὸ θεμέλιον, ἀλλὰ στηρίζεται ἐπὶ χωριστοῦ ὑποστρώματος ἐκ ξηρολιθίας ἐπικεκαλυμμένου διὰ πωρίνων πλινθίδων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἔχοντος δὲ βάθος 1 μ. περίπου καὶ πλάτος 1,50 μ., ὅπερ εἶνε προστεθειμένον παρὰ τὸν τοίχον 10, καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς παραστάδος y' μὲχρι σχεδὸν αὐτῆς τῆς πύλης Β' (2)· ἐν δὲ τῇ y' τὰ θεμέλια τοῦ τοίχου 10 εἶνε διερρηγμένα, ἵνα κατασκευασθῇ παχύτερον καὶ στερεώτερον θεμέλιον διὰ τὴν παραστάδα ταύτην. Πρόδηλον λοιπὸν εἶνε ὅτι τὰ μὲν θεμέλια τοῦ τοίχου 10 μηδαμῶς συνδεόμενα πρὸς τὰς παραστάδας $y-y'$ τὰς συγχρόνους τῷ δευτέρῳ κατωφλίῳ τῆς πύλης ἀνήκουσι εἰς τὸ παλαιότερον κτίριον, ἥτοι τὸ Βουλευτήριον· τὸ δὲ ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐκ ξηρολιθίας ὑποστρώματος μέρος τοῦ τοίχου 10 κατασκευάσθη ὅτε ἀνυψώθη τὸ κατώφλιον τῆς πύλης Β', ἥτοι ἐν ῥωμαϊκοῖς χρόνοις. Εἰς τί ἐχρησίμευε τὸ ἐκ ξηρολιθίας ὑπόστρωμα,

(1) Τὰς παραστάδας ταύτας ἐκ πλάνης ἐνόμισα τὸ πρῶτον ὡς προερχόμενας ἐκ μακεδονικῶν χρόνων, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ. Τὸ ἀληθὲς κατεῖδον κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1896 τελείαν τοῦ μέρους τούτου ἀνασκαφῆν.

(2) Τὸ μεταξὺ y καὶ y' μέρος τῆς ξηρολιθίας ταύτης κατέστρεψα κατὰ τὴν ἀνασκαφῆν, ἵνα φανῇ ὁ τοίχος 10.

δὲν εἶνε εὐκολον νὰ ῥηθῆ, διότι ἂν ἔμελλεν ἀπλῶς νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς παραστάδας y καὶ y' , δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐκταθῆ εἰς τοσοῦτον μῆκος, ἢ καὶ ἂν ὑποτεθῆ τοῦτο ἀναγκαῖον, δὲν ἐξηγεῖται πάλιν διὰ τὴν αἰ ἐπὶ τοῦ τοίχου 10 α παραστάδες ἀφῆθησαν ἄνευ τοιοῦτου ὑποστηρίγματος. Ἐν ὑστέροις ῥωμαϊκοῖς χρόνοις ἐγένετο δευτέρα ἀνύψωσις τοῦ κατωφλίου τῆς πύλης Β' προστεθέντος νέου μαρμαρίνου κατωφλίου ὑπεράνω τῶν ἄλλων δύο παλαιότερων κατωφλίων, προστεθήσαν δὲ καὶ νέαι πώρινα παραστάδες ἐκατέρωθεν, δι' ὧν ἐστενεύθη τὸ πλάτος τῆς πύλης (1). Τότε ἀνυψώθη καὶ ἡ μικρὰ θύρα τοῦ πρὸς τὸν πύργον Β στενοῦ διαδρόμου, ἀποικοδομηθεῖσα διὰ μικρῶν λίθων (2) μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ νέου δαπέδου, προστεθῆ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ μαρμάρινον κατώφλιον φέρον ἐκατέρωθεν τὰ τεκτονικὰ σήματα Ζ καὶ Η, συγχρόνως δὲ ἐλαξεύθησαν καὶ ἐν τῷ τείχει αἱ μνημονευθεῖσαι δύο βαθμίδες, αἰτινες μόνον ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τούτου εἶνε βαταί. Συγχρόνως φαίνεται ὅτι κατεσκευάσθη καὶ πρόσοδος πρὸς τὸν πύργον ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ αὐτόθι ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, ἧς μία βαθμὶς ἐξ ἐλευσινίου λίθου φαίνεται ὅτι σώζεται ἤδη κατὰ χώραν (ἴδε τὸ σχέδιον) (3). Τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τοῦ πρὸς τὸν πύργον Β στενοῦ διαδρόμου κεῖται 0,86 μὲν ὑψηλότερον τοῦ ἀρχικοῦ κατωφλίου τῆς πύλης Β', 0,65 δὲ ὑψηλότερον τοῦ ἐκ ξηρολιθίας ὑποστρώματος, ὥστε εἶνε βατὸν μόνον ἀπὸ τοῦ δαπέδου τοῦ τρίτου κατωφλίου τῆς πύλης Β' καὶ ἐπομένως σύγχρονον πρὸς αὐτό. Ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ δαπέδου τοῦ παρὰ τὴν πύλην Β' διαδρόμου ἢ ἀνάβασις εἰς τὸν πύργον Β φαίνεται ὅτι ἐγένετο διὰ

(1) Ἐκ τῶν παραστάδων τούτων σώζεται μόνον ἡ πρὸς δεξιάν τῷ εἰσερχομένῳ, ἧτις καὶ σημειοῦται ἐν τῷ σχεδίῳ. Σημειωτέον ὅτι καὶ αἱ τρεῖς παραστάδες, αἱ ἀλλεπαλλήλως κατὰ διαφόρους χρόνους προστεθεῖσαι εἰς τὴν πύλην ταύτην, οὔτε διὰ τὸ μέγεθος τῶν λίθων διακρίνονται, οὔτε μεγάλην στερεότητα ἔχουσιν, ἀφοῦ δὲν εἶνε συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ τείχους. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ ἐν ἀποκρήμνῳ θέσει εὑρισκομένη πύλη Β' ἐθεωρεῖτο ἐπαρκῶς προστατευομένη ὑπὸ μόνου τοῦ πύργου Β κατὰ πάσης ἐχθρικής προσβολῆς.

(2) Οἱ κατώτατοι τῶν λίθων τούτων εἶνε πολυγωνικοί, εἰλημμένοι ἀναμφιδόλως ἐκ τοῦ τοίχου 24.

(3) Πρὸβλ. καὶ σελ. 185 ὑποσημ. 1. Καὶ ὁ τοίχος 10 ὑπέστη ἐπισκευὴν τινα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀφαιρεθέντων λίθων τινῶν παρὰ τὴν θύραν καὶ προστεθέντων ἄλλων, ὡς εἶνε καταφανές, ἐάν τις ἐπισκοπῇ ἐπιμελῶς τὰ εῤεῖπια.

ξύλινης κλίμακος, διότι ἔχνη λιθίνων βαθμίδων δὲν φαίνονται (1).

Ὁ τοῖχος 24 εἶνε πολυγωνικὸς ὁμοίος κατὰ τὴν κατασκευὴν πρὸς τὸν ἀνατολικώτατον τοῖχον τοῦ Βουλευτηρίου, παχύτερος ὁμως ἐκεῖνου καὶ διὰ μεγαλυτέρων καὶ κάλλιον ἐξεργασμένων λίθων ὠκοδομημένος. Ἡ ὁμοιότης αὕτη ἐπιτρέπει, νομίζω, νὰ θεωρηθῇ καὶ οὗτος σύγχρονος πρὸς τὸ Βουλευτήριον, ἤτοι νεώτερος τοῦ Λυκουργείου τείχους. Ἡ πρὸς ἀνατολὰς πρόσοψις αὐτοῦ ἔχει τοὺς λίθους καλῶς ἐξεργασμένους μέχρι τοῦ βάθους τοῦ δαπέδου τοῦ ἀρχικοῦ κατωφλίου τῆς πύλης Β', πρὸς δυσμὰς αὐτοῦ ὁμως τὸ φυσικὸν βραχῶδες ἔδαφος ὑπερεῖχεν ὀλοκλήρου τοῦ νῦν ὕψους αὐτοῦ, ἀπεκόπη δ' ἔπειτα, ἵνα κατασκευασθῇ ἐπίπεδος ὁ χῶρος τῆς ῥωμαϊκῆς στοᾶς. Ἐνεκα τῆς ἀποκοπῆς ταύτης τοῦ βράχου ὄχι μόνον τὸ ἐξ ἔλευσινίων λίθων κρηπίδωμα τοῦ Λυκουργείου τείχους ὑπερέχει τοῦ δαπέδου τῆς στοᾶς ταύτης κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ βράχου μένει μέρος τι γυμνὸν κατὰ τὴν πρὸς δυσμὰς γωνίαν αὐτῆς. Τούτων ἕνεκα δὲν δύναται νῦν νὰ ῥηθῇ μετὰ βεβαιότητος εἰς ὅποιον κτίριον ἀνῆκεν ὁ τοῖχος 24, ἀφοῦ ἕνεκα τῆς ἀποκοπῆς τοῦ βράχου εἶνε δυνατὸν νὰ ἠφανίσθῃ πᾶν ἔχνος ἄλλων τοίχων σχετικῶν πρὸς αὐτόν. Ἐν τούτοις πιθανὸν μοὶ φαίνεται ὅτι ὁ τοῖχος 24 δὲν ἀνῆκεν εἰς οἰκοδόμημά τι, ἀλλ' ἦτο ἀνάλημμα ὑποθαστάζον τὴν ἐπίχωσιν ἐπιπέδου τινὸς χώρου ὄχι πολὺ ὑψηλοτέρου τῆς ἄλλης αὐλῆς, ὡς δεικνύουσι τὰ μικρὰ λείψανα 24 β κεκλιμένου ἐπιπέδου χρησιμεύοντος, ὡς φαίνεται, πρὸς ἀνάβασιν. Ὁ δὲ τοῖχος 24 α, ὅστις σύγκειται ἐκ μικρῶν ἀργῶν λίθων, ἦτο ἀντηρις ἀνάλογος πρὸς τὴν Ρ 2 τοῦ τείχους Ρ - Ρ'.

Τὰ δύο ῥωμαϊκὰ οἰκοδομήματα, τὰ ἔπειτα παρὰ τὸ νότιον τείχος ἀνεγερθέντα, ἔχουσι κατασκευὴν ἱκανῶς κακὴν καὶ λίαν

(4) Μόνον λάξευμά τι ἐν τῷ τείχει κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ στενοῦ διαδρόμου ἔχον μῆκος 0,40 καὶ βάθος 0,06 δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχνος βαθμίδος καθέτως πρὸς τὰς ἐν τῷ τείχει λελαξευμένας τεθειμένης. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι αὐτόθι ὑπῆρχε λιθίνη βαθμὶς, αἱ κατώτεραι αὐτῆς βαθμίδες (τρεις ἢ τέσσαρες) θὰ ἦσαν ξύλιναι, διότι οὐδὲν ἔχνος κατέλιπον.

ἀμελῆ. Εὐκολίας χάριν ἀποκαλῶ ἐνταῦθα τὸ μὲν πρὸς δυσμὰς τῆς παρὰ τὴν πύλην Β' εἰσόδου οἰκοδόμημα *στοὰν*, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς *ἀνατολικὸν οἰκοδόμημα*, τὸ δ' ἀνατολικώτατον μέρος αὐτοῦ, τὸ μὴ ἔχον κίονας ἐπὶ τῆς προσόψεως, *ἄκρον οἶκημα* (1). Τὸ ἀνατολικὸν οἰκοδόμημα ἀποκαλεῖται μὲν συνήθως *στοὰ* καὶ εὐκόλως δύναται νὰ ἐκληφθῆ ὡς *τοιαύτη*, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπισταμένη ἐξέτασις τῶν ἐρειπίων ἀποδεικνύει αὐτὸ διαφέρον σημαντικῶς ἀπὸ τοῦ συνήθους τῶν στοῶν *σχήματος*. Τὸ παραδοξότατον ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου εἶνε τὰ δύο ὁμόκεντρα ἡμικυκλικὰ κτίσματα *ε* καὶ *ε'*, ἐκ τῶν ὁποίων τοῦ μὲν *ε'* σώζονται μόνον μικρὰ καὶ αὐτοσχεδίως κατεσκευασμένα θεμέλια ἐκ παντοίων λίθων, τὸ δὲ *ε* εἶνε βαθμῖς τις ἐκ γλαυκοχρῶου μαρμάρου ὕψους 0,36 ὑπὲρ τὸ δάπεδον τοῦ κτιρίου, στηριζομένη καὶ αὐτὴ ἐπὶ εὐτελεστάτων καὶ ὄλως αὐτοσχεδίως κατεσκευασμένων θεμελιῶν, ὁμοιάζουσα δὲ πρὸς ἐδώλιον θεατροειδοῦς οἰκοδομήματος. Προσέτι δὲ ἐνῶ τὰ σωζόμενα θεμέλια τῶν ἐξ κίωνων τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχίας εἶνε συμμετρικῶς πρὸς ἄλληλα διατεταγμένα καθ' ἅπαν τὸ μῆκος τοῦ οἰκοδομήματος, ἡ πρόσοψις αὐτοῦ εἶνε διηρημένη εἰς δύο μέρη σαφῶς ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένα, ὧν τὸ μὲν μεγαλύτερον ἀνοικτὸν ὄν κατὰ τὸ πλεῖστον ἔμπροσθεν ἔχει πέντε κίονας μετὰ παραστάδων ἑκατέροθεν καὶ δύο μεγάλα προέχοντα βάθρα Βθ καὶ Βθ' πρὸ τῶν παρα-

(1) Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ ἄκρου οἰκήματος ὑπάρχει ἐνωκοδομημένος πύρινος λίθος ἐξ ἄλλου τινός κτιρίου εἰλημμένος μετὰ μέρους ἐκ δύο ἐπιμνημοσύνων ἐπιγραφῶν, οἷαι αἱ πολλαὶ ἐν τῷ ὑπογεῖῳ οἰκήματι τῆς ἐν τῷ Ἀκροκορίνῳ Πειρήνης ὑπάρχουσαι (Ἴδε Ἐφ. Ἀρχ. 1893 σελ. 118 ἐξ.). Τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ λίθῳ τοῦ ἄκρου οἰκήματος ὑπάρχοντα γράμματα εἶνε τὰ ἐξῆς.

ΕΜΝΗC

ΕΜΝΙΙΣC //

Σ

στάδων, τὸ δὲ μικρότερον, ἦτοι τὸ ἤδη εἰρημένον ἄκρον ὀλκῆμα, ἐκτεινόμενον ἀπὸ τοῦ βάρου Βθ μέχρι τοῦ πρὸς ἀνατολάς τείχους τοῦ περιβόλου, ἦτο ἔμπροσθεν κλειστὸν διὰ τοίχου, ἐν ᾧ ὑπῆρχε θύρα, ἧς σφίζεται νῦν τὸ κατώφλιον. Παραδόξως δὲ καὶ οἱ δύο ἐν τῷ ἄκρῳ οἰκῆματι κίονες τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχίας δὲν ἀντιστοιχοῦσι συμμετρικῶς πρὸς τὴν θύραν αὐτοῦ. Πρὸς ἐξήγησιν τούτων ὑπετέθη ὅτι τὸ οἰκοδόμημα κατεσκευάσθη μὲν ἀρχῆθεν ὡς στοᾶ, μετεποιεῖται δ' ἔπειτα εἰς θεατροειδῆ σχῆμα, τῶν δὲ ἐδωλίων αὐτοῦ τὸ κατώτατον μὲν εἶνε τὸ ἡμικύκλιον ε, τὸ δ' ἀνώτατον ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἡμικυκλίου ε' (1), Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀληθῶς φαίνεται κατὰ πρῶτον εὐκόλως ἐξηγοῦσα τὰ πάντα, ἀλλ' ἐπιμελεστέρα ἐξέτασις τῶν ἐρείπιων ἀνακαλύπτει νέας δυσκολίας, αἵτινες καθιστῶσιν αὐτὴν ἱκανῶς ἀμφίβολον, καίτοι ἄλλη ὑπόθεσις συμφωνότερα πρὸς τὰ ἐρείπια καὶ συγχρόνως ἀναμφισβήτητος δὲν δύναται εὐκόλως νὰ εὑρεθῇ. Ἐν πρώτοις δεκτῆς γινομένης τῆς τοιαύτης μεταποιήσεως τοῦ οἰκοδομήματος, οἱ ὅλως ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὸ θεατροειδῆ σχῆμα κίονες τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχίας πρέπει νὰ ὑποθεθῶσιν ἐκλιπόντες ἅμα τῇ μεταποιήσει, μετ' αὐτῶν δὲ πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ ὑποτεθῇ καὶ ἡ στέγη ὀλοσχερῶς ἀνακαινισθεῖσα. Προσέτι δὲ τὰ θεμέλια τῶν κίωνων τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχίας (2) εἶνε ἱκανῶς ὑψηλότερα τοῦ στυλοβάτου τῶν προσθίων κίωνων, ὥστε ἐπειδὴ κοινῆς στοᾶς τὸ δάπεδον πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ἐπίπεδον, τὸ ὕψος τῶν θεμελίων τούτων εἶνε ὅλως ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ὕψος τοῦ στυλοβάτου. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι δὲν ἐγένετο ἀπλῆ μεταποιήσις, ἀλλὰ πλήρης καταστροφή τοῦ στωϊκοῦ οἰκοδομήματος, ὥστε δὲν ὑπελείφθη οὐδὲν ἄλλο ἐξ αὐτοῦ πλὴν τῶν θεμελίων τῶν ἐσωτερικῶν κίωνων, διότι, καίπερ πολλάκις ἐπὶ τούτῳ ἐξετάσας τὰ ἐρείπια, οὐδὲν ἴχνος ἠδυνήθην νὰ ἀνακαλύψω ἀποδεικνύον ὅτι ὁ νῦν σφζόμενος στυλοβάτης ἦτο ἀρχῆθεν ὑψηλότερος καὶ ἐταπεινώθη μετὰ ταῦτα. Ἄλλ' ἂν προέκειτο νὰ καταστραφῇ ἡ στοᾶ ὀλοσχερῶς, ἵνα κατασκευασθῇ ὅλως νέον οἰκοδόμημα ἔχον τὸ σύννη-

(1) Ἴδε Πρακτικὰ τῆς Ἀρχ. Ἐτ. 1886 σελ. 50.

(2) Πλὴν ἐνός μόνου, τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ἐλλεῖπει ὁ ἀνώτατος λίθος.

θες θεατροειδές σχῆμα, ἀμφιβάλλω ἂν θὰ κατεσκευάζετο οἶον τὸ παρὸν οἰκοδόμημα, ἤτοι μετὰ ἐδωλίων καταληγόντων εἰς κίονας καὶ ἄνευ σκηνῆς ἀπέναντι τῶν ἐδωλίων. Δια τί νὰ μὴ κατασκευασθῆ κατὰ τὸ σχῆμα τῶν ῥωμαίων καὶ ἄλλων ὁμοίων οἰκοδομημάτων; Προσέτι δὲ ἐπειδὴ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ἐσωτερικῶν κίωνων προέρχονται καὶ αὐτὰ ἐκ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς ἀπέδειξε τεμάχιον ἐπιγραφῆς εὐρεθὲν παρὰ ἐν ἐξ αὐτῶν (1), πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ ὑποτιθεμένη πρώτη στοὰ ἐπὶ βραχὺν μόνον χρόνον ὑπῆρξεν, ὅπερ δὲν εἶνε πολὺ εὐκόλως ἀποδεκτόν. Ἄλλὰ καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ἡμικυκλικῶν κτισμάτων θ καὶ ε' εἶνε τοσοῦτον ἀσθενής, ὥστε μοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἦτο ὄλως ἀδύνατον νὰ ὑποβαστάσῃσι πολλὰς σειρὰς ἐδωλίων ἐπικειμένων. Πρὸς δὲ τούτοις ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ ἡμικυκλικοῦ κτίσματος ε' εἶνε καταφανῆς ἡμικυκλικὴ τις λάξευσις (2), ὄλως ἀνεξήγητος ἂν ὑποθεθῆ ὅτι ἐπέκειντο ἐπ' αὐτοῦ λίθοι ἐδωλίων, πολὺ δὲ μᾶλλον ἀρμόζουσα εἰς πλάκας θωρακίου τινὸς ἢ διαφράγματος. Τοιαῦται δὲ πλάκες μετὰ καμπύλης τῆς προσθίας πλευρᾶς εὐρέθησαν αὐτόθι τέσσαρες, τρεῖς μὲν ἐξ ἑλευσινίου μέλανος λίθου, μία δ' ἐκ μαρμάρου (3), ἡ μία δ' ἐκ τῶν τοῦ μέλανος λίθου φέρει καὶ τὸ

(1) Τὸ τεμάχιον τοῦτο εὐρέθη ἐν τῇ θεμελίῳ τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς παραστάδος γ κίονος, ὑποκάτω τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει τὸ θεμέλιον τοῦ κίονος τῆς στοᾶς G - G' (Ἴδε ἀνωτέρω σελ. 165). Τὰ γράμματα εἶνε προφανῶς ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ μάλιστα τῶν ὑστέρων. Ὑψος τοῦ τεμαχίου 0,12, πλάτος 0,06, πάχος 0,06, μόνον δὲ πρὸς δεξιὰν εἶνε ἀκέραιον. Σῶζει τὰ ἐξῆς γράμματα :

A
 P O Σ
 Γ

Τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ δευτέρου στίχου φαίνεται ὅτι ἦτο Φ.

(2) Δὲν σημειοῦται δυστυχῶς ἐν τῷ σχεδίῳ.

(3) Αἱ τρεῖς πλάκες τοῦ μέλανος λίθου ἔχουσιν ὕψος 0,95, πάχος δὲ 0,42-0,45, ἀπόκεινται δὲ ἡ μὲν φέρουσα τὸ Δ αὐτόθι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, ἡ ἑτέρα ἔξω τοῦ ἱεροῦ ὄχι μακρὰν τοῦ πύργου Β' ἢ δὲ τρίτη εἶνε ἐνφοδομημένη ἐν σημερινῇ ἐπισκευῇ τοῦ τείχους τοῦ περιόλου. Ἡ μαρμαρινὴ κεῖται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, ἔχει δὲ ὕψος 1,28, πάχος δὲ 0,35. Ἡ καμπυλότης αὐτῆς φαίνεται ὀλίγον τι μεγαλυτέρα τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἡ διαφορὰ δὲν μοὶ φαίνεται σπουδαία, γνωστῆς ἄλλως οὔσης τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀμελείας τῶν τεκτόνων ἐν τοῖς ῥωμαϊκοῖς κτιρίοις. Ἔτερα τεκτονικὰ σήματα πλὴν τοῦ Δ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ αὐτῷ οἰκοδομη-

τεκτονικόν σύμβολον Δ, ὅπερ ἐπτάκις ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν λίθων τοῦ στυλοβάτου, ὥστε οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ αὗται αἱ πλάκες ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου προέρχονται (1).

Τούτων ἕνεκα προτιμότερόν μοι φαίνεται νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ οἰκοδόμημα οὐδεμίαν ὑπέστη μεταποίησιν, ἀλλ' ὠκοδομήθη ἐξ ἀρχῆς ὡς διπλῆ ἐξέδρα, ὅχι ὡς ἀπλῆ τις στοά· ἐπομένως ὅτι ἐπὶ τῆς ἡμικυκλικῆς βαθμίδος ε ἐπέκειτο μόνον μία προσέτι βαθμὶς, τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς μέχρι τοῦ ἑτέρου ἡμικυκλίου ε' διάστημα ἦτο ἐπίπεδον, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἴσταντο οἱ κίονες τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχίας (2). Καὶ πάλιν ὁμως ἐτέραν δυσκολίαν γεννᾷ τὸ ἀνόμοιον τῶν σωζομένων κίωνων τοῦ κτιρίου, διότι εἰς ἐξ αὐτῶν δὲν εἶνε πλήρης κίων, ἀλλ' ἡμικιόνιον, διὰ τοῦτο δὲ δυσκόλως δύναται νὰ εὐρεθῆ ἢ ἀρμόζουσα ἐν τῷ οἰκοδομήματι θέσις (3). Ἡ ὑπόψια μῆ-

ματι ἐπὶ τοῦ προσθίου τοίχου πρὸς ἀνατολὰς τὰ ἐξῆς τρία Z, E καὶ L (ὅπερ ὅμως ἴσως εἶνε ἡμιτελὲς καταλειμμένον E). Ἐπὶ παχισίων δὲ τινων πλακῶν ἐκ γλαυκοχρῶου μαρμάρου, αἵτινες δύναται νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα, ὑπάρχουσι τὰ γράμματα EY. Σημειωτέον δ' ὅτι τὸ τεκτονικόν σῆμα EY εὐρίσκεται καὶ ἐπὶ μαρμαρίνων κεραμίδων ἀνηκουσῶν, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ Τελεστήριον. Ὡσαύτως καὶ τὸ σῆμα Z, ὅπερ ἐν μιᾷ κεραμίδι σημειοῦται πληρέστερον ZWΠΥ ἤτοι Ζωπύ(ρου).

(1) Ἐν τῷ διαφράγματι τούτῳ θὰ ὑπῆρχε καὶ θυρίδιόν τι, δι' οὗ ἠδύνατό τις διὰ δύο ἢ τριῶν βαθμίδων νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν στενὴν ἀπόροδον πρὸς τὸν πύργον B, ὡς ἐδηλώθη καὶ ἀνωτέρω (σελ. 180).

(2) Τὸ ὄπισθεν τοῦ ἡμικυκλίου ε δάπεδον θὰ ἦτο περίπου 0,60 ὑψηλότερον τοῦ στυλοβάτου. Ἐντὸς τοῦ ἡμικυκλίου ε παρὰ τὸν στυλοβάτην διετηρήθησαν ὀλίγα τινὰ ἴχνη ἐπιστρώσεως ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν, ἐνῶ καθ' ἅπαν τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ οἰκοδομήματος οὐδὲν ἴχνος ἐπιστρώσεως ὑπάρχει.

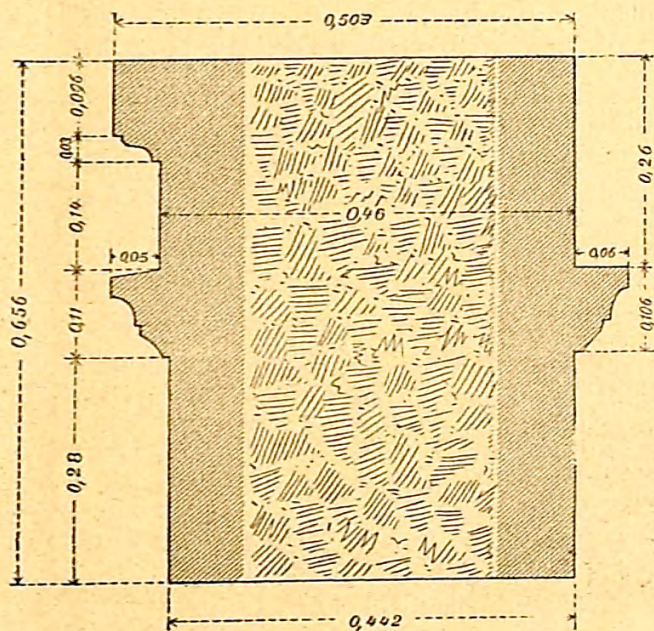
(3) Τὰ τεμάχια τῶν κίωνων τούτων εἶνε δέκα τὸν ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ἡμικιονίου, ἀπόκεινται δὲ τὰ μὲν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐρείπιων τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, τὰ δὲ ἔξω αὐτοῦ παρὰ τὸν πύργον A. Ἐκ τῶν τεμαχίων τούτων τρία μὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἄνω μέρος τῶν κίωνων, ἔχοντα μέγεθος τὸ μὲν 1,50, τὸ δὲ 2,35, τὸ δὲ 1 μ., δύο ἀνήκουσιν εἰς τὴν βᾶσιν τῶν κίωνων, ἔχοντα μέγεθος τὸ μὲν 1,75, τὸ δὲ 1,35, τέσσαρα ἀνήκουσιν εἰς τὸ μέσον τῶν κίωνων, ἔχοντα μέγεθος τὸ μὲν 1,90, τὸ δὲ 1,50, τὸ δὲ 1,60, τὸ δὲ 0,80. Τοῦ ἡμικιονίου σώζεται τὸ πρὸς τὴν βᾶσιν μέρος, ἔχον μέγεθος 2 μ. Οὐδὲν ἐξ αὐτῶν συναρμόζεται πρὸς ἕτερον τεμάχιον. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐπὶ τοῦ πύργου A ὁμοῦ μετὰ τῶν μαρμάρων τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ὑπάρχει καὶ τμήμα ἰωνικοῦ γέισου μετὰ οδόντων, ὅπερ δὲν ἀνήκει εἰς αὐτό, ἀλλὰ μετεφέρθη ὑπὸ τοῦ Φιλίου ἐκ τῶν ἀπωτέρω ὑπὸ τὴν νέαν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπαρχόντων ἀρχαίων λουτρῶνων, οἵτινες ἀνεσκάφησαν ὑπ' αὐτοῦ ἐν μέρει (Πρακτικὰ 1889 σελ. 24).

πως τὸ ἡμικιόνιον τοῦτο προέρχεται ἐξ ἄλλου κτιρίου ἀποδεικνύεται παραχρῆμα ἀνυπόστατος, διότι ὄχι μόνον τὸ ἡμικιόνιον εἶνε κατὰ τὴν κατασκευὴν ὁμοιότατον πρὸς τοὺς κίονας καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λευκοῦ μαρμάρου, ἀλλὰ καὶ φέρει ἐκατέροθεν μικροὺς τόρμους, ἐν οἷς ἦσαν ἐστηριγμένοι κιγκλίδες, τοιούτους δὲ τόρμους ἔχουσι καὶ οἱ κίονες (1). Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ κιονοστοιχείᾳ, ὡς φαίνεται τοῦλάχιστον, δὲν δύνανται νὰ ὑπῆρχον ἡμικιόνια, διότι ἐκατέροθεν μὲν τῶν πέντε κίωνων αὐτῆς φαίνεται ὅτι ὑπῆρχον τετράγωνοι παραστάδες, ὡς δεικνύουσι τὰ ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου σωζόμενα ἔχνη τετραγώνων βάσεων, μετὰ τὰς παραστάδας δέ, ἦτοι κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ ἡμικυκλίου e, καίτοι τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν παραστάδων μέρος μέχρις ὕψους τινὸς τοῦλάχιστον ἦτο πεφραγμένον διὰ θωρακίου τινὸς ὡς ὑψηλοτέρου ὄντος αὐτόθι τοῦ δαπέδου (2), τὰ σωζόμενα παρὰ τὸ βῆθρον Bθ ἔχνη, ὡς μοι φαίνεται τοῦλάχιστον, ἀρμόζουσιν εἰς κίονα, ὄχι εἰς ἡμικιόνιον. Τὸ ἡμικιόνιον λοιπὸν πιθανώτατα (διότι ἡ κατάστασις τῶν ἐρείπιων δὲν ἐπιτρέπει βεβαίαν ἀπόφανσιν) ἀνήκει εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κιονοστοιχείαν· ἀλλὰ τίς ἡ θέσις αὐτοῦ ἐν αὐτῇ; Ἐτέραν δὲ καὶ ὄχι μικροτέραν δυσχέρειαν παρέχει ἡ θέσις τῶν δύο κίωνων τοῦ ἄκρου οἰκήματος. Οἱ κίονες οὗτοι, ὡς ἐρρήθη ἤδη, κείνται κατὰ συμμετρίαν μὲν πρὸς τοὺς λοιποὺς κίονας τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχείας, ἀσυμμέτρως δὲ πρὸς τὴν θύραν τοῦ οἰκήματος τούτου. Ἄλλ' ἐὰν γείνη δεκτὸν ὅτι τὸ ἡμικυκλικὸν διάφραγμα e' προεξετείνεται καὶ ἐνταῦθα ἀποχωρίζον τὸ ἄκρον οἰκήμα ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κτιρίου, ὄχι μόνον ἡ συμμετρικὴ θέσις τῶν εἰρημένων δύο κίωνων πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀποδεικνύεται οὐδένα ἔχουσα λόγον, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀτόπως ὁ εἰς τῶν κίωνων τούτων θὰ ἔκειτο πλησιέστατα πρὸς τὸ διάφραγμα. Διὰ ταῦτα ὑποπτεύω μᾶλλον ὅτι τὸ ἡμικυκλικὸν διάφραγμα e' δὲν

(1) Καὶ τὸ ἡμικιόνιον καὶ αἱ κιγκλίδες εἶνε πρόσθετοι ἀποδείξεις ὅτι τὸ κτίριον δὲν δύναται νὰ εἶνε συνήθης τις στοά.

(2) Τοῦ θωρακίου τούτου οἱ τόρμοι σώζονται ἀληθῶς παρὰ τὸ Bθ (παρὰ δὲ τὸ Bθ' ἐλλείπουσι τὰ μάρμαρα τοῦ στυλοβάτου), ἐνομίσθησαν δὲ ὡς ἔχνη τῆς πρώτης θέσεως τῶν κίωνων πρὸ τῆς μεταποιήσεως τοῦ κτιρίου εἰς θεατροειδὲς σχῆμα. Ἄλλὰ τοῦτο ἦτο πεπλανημένον, διότι τὰ ἔχνη ταῦτα οὐδαμῶς ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς κίονας τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχείας (ἴδε τὸ σχεδιαγράφημα).

προεξετείνεται πέρα τῶν σωζομένων λειψάνων τῶν θεμελίων αὐ-
 τοῦ, οὐδ' ἔχωρίζετο διὰ τοίχου τινός οἰουδήποτε τὸ ἄκρον οἰ-
 κημα ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κτιρίου, ἀλλ' ὅτι τὸ κτίριον ἦτο ἐσω-
 τερικῶς συνεχές καθ' ἅπαν αὐτοῦ τὸ μῆκος καὶ ὅτι μόνον πρὸς
 ὑποδήλωσιν τῆς εἰς δύο μέρη διαιρέσεως αὐτοῦ ὁ εἰς τῶν κί-
 ωνων, ἥτοι ὁ δεύτερος ἐξ ἀνατολῶν, ἀντικατεστάθη δι' ἡμικιο-
 νίου. Διαίρεσις δὲ διὰ κιγκλίδων ἀναμφιβόλως θὰ ὑπῆρχεν αὐ-
 τόθι, ἥτις δὲν ἦτο καὶ ἡ μόνη τοιαύτη διαίρεσις, ὡς ἀποδει-
 κνύει τὸ πλῆθος τῶν ἐν τοῖς κίοσι τόρμων. Τὸ πρᾶγμα, ὡς
 ὑπετέθη, ὁμολογῶ ὅτι δὲν δύναται εὐκόλως νὰ γείνη ἀποδεκτόν,
 φαίνεται δὲ πάντοτε ἀρχιτεκτονικῶς σόλοικον, ἀλλ' ὅπωςδῆποτε
 ἐκ τῶν δυναμένων νὰ προταθῶσιν ἐξηγήσεων τοῦ παραδόξου
 τούτου κτιρίου αὕτη μοῖ φαίνεται ἡ πιθανωτάτη. *Ἄν δὲν γείνη
 ἀποδεκτὴ, ἄς χρησιμεύσῃ τοῦλάχιστον εἰς τοῦτο μόνον, ἵνα κα-
 ταδείξῃ τὰ ἀσθενῆ μέρη τῆς προτέρας ὑποθέσεως.

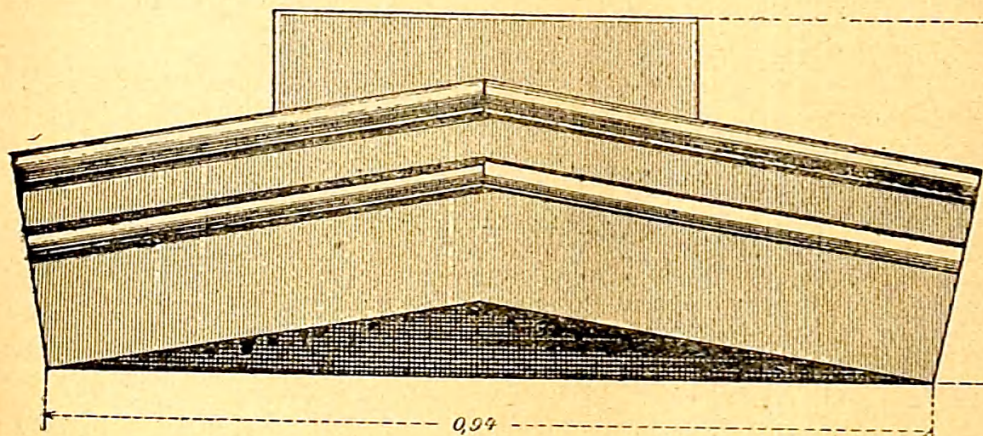

Σχῆμα 5.

Ὅτι δὲ καὶ ἐξωτερικῶς ἡ ἀρχιτεκτονικὴ κατασκευὴ εἰδείκνυε τὰ δύο οἰκήματα ὡς ὄχι ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλ' ὡς ἀποτελοῦντα μέλη τρόπον τινὰ τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος, ἀποδεικνύεται, νομίζω, καὶ ἐκ τῶν σωζομένων ἐπιστυλίων, ὧν τομὴν παραθέτω ἐν σελίδι 187.

Τὸ ὅλικόν μῆκος τῶν σωζομένων ἀκεραίων καὶ τεθραυσμένων λίθων τοῦ ἐπιστυλίου ἀποτελεῖ μῆκος μέτρων 24 περίπου (1), ἐκ τούτων δὲ εἰς λίθος ἀκεραῖος καὶ δύο τεμάχια φέρουσι γράμματα ὕψους 0,12 περίπου (Ἀριθμὸς καταλόγου ἐπιγραφῶν 756, 757, 753). Πλὴν τούτων δὲ ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς θήκαις τῆς αἰθούσης τῶν ἐπιγραφῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ καὶ τέσσαρα λίαν μικρὰ τεμάχια πανταχόθεν ἐλλιπῆ, ἅτινα μοὶ φαίνονται ὡς βεβαίως ἐκ τοῦ ἐπιστυλίου τούτου προερχόμενα. Ἀκολουθῶς ἀναγράφω πρῶτα τὰ νῦν ἐπὶ τοῦ τοίχου g-g'' παρὰ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχος ἀποκείμενα τεμάχια, ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως αὐτῶν δύνανται μετὰ τινος πιθανότητος νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εἰς τὴν ἀρ-

(1) Ἀπόκεινται ταῦτα νῦν τὰ μὲν αὐτόθι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, ἄλλα δὲ ἔξω τοῦ ἱεροῦ ἐπὶ τῶν πύργων Β καὶ Α. Ἐπὶ τοῦ πύργου Α κείνται προσέτι καὶ τινες δοκοὶ ἐκ τῆς στέγης καὶ ὁ κορυφαῖος λίθος τοῦ ἀετώματος, ἐφ' οὗ εἶνε φανερόν ὅτι ὑπῆρχεν ἀκρωτήριόν τι. Καὶ τούτου παρατίθεται ἐνταῦθα ἀπεικόνισις.

Σχῆμα 6.

χὴν τῆς ἐπιγραφῆς ἀνήκοντα (1), τρίτον τὸν ἀκέραιον λίθον εὔρε-
θέντα παρὰ τὴν πύλην Β', ἔνθα καὶ ἀπόκειται, εἶτα δὲ τὰ ἐν
τῷ μουσεῖῳ τέσσαρα μικρὰ τεμάχια.

Α') Τεμάχιον ἑκατέροθεν ἑλλιπὲς καὶ ἄλλως λίαν βεβλαμμέ-
νον μήκους 1,85

.. √ τ > ΚΡΑ (αὐ)τοκρα[τ...

Β') Τεμάχιον ἑκατέροθεν ἑλλιπὲς μήκους 0,40

> Σ Ε (ο)σε

Γ') Λίθος ἀκέραιος, μικρὸν μόνον κατὰ τὸ πρὸς ἀριστερὰν ἄ-
κρον τῆς ἐπιγεγραμμένης ἐπιφανείας ἀποκεκρουσμένος. Μῆκος αὐ-
τοῦ 2,60

∩ Ι Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ν Ι Ω Ν Α Γ Ω Ν Α Σ Ζ

Τὸ ἐν τέλει τοῦ λίθου τμήμα γράμματος ἀνήκει βεβαίως εἰς Δ.
Ἐν ἀρχῇ δὲ τὸ Ι δὲν εἶνε ὄλως ἀβλαβές, ὥστε ἀδύνατον δὲν εἶνε
νὰ ἀπετέλει μετὰ τοῦ προηγουμένου λειψάνου Ν, καίτοι τὸ
πλάτος τούτου τοῦ Ν θὰ ἦτο σημαντικῶς μεγαλύτερον τῶν ἄλ-
λων ὁμοίων γραμμάτων τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς. Πιθανώτερον ὁμως
μοι φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο Ν ἀλλὰ Ι, τὸ δὲ προηγουμένον λείψα-
νον ὅτι ἀνήκει εἰς ἄλλο γράμμα ἦτοι Α ἢ Δ.

Τὰ δὲ ἐν τῷ μουσεῖῳ μικρὰ τεμάχια περιέχουσι πάντα μόνον
τμήματα γραμμάτων, ὄχι δὲ γράμματα ἀκέραια. Ταῦτα εἶνε
τὰ ἐξῆς·

Δ') Τεμάχιον φέρον τμήματα δύο γραμμάτων - Λ, ἦτοι Γ
ἢ Τ ἢ Ε καὶ Α, Λ ἢ Δ.

Ε') Φέρει τμήματα δύο γραμμάτων Γ Ν, ἦτοι Ε Ν ἢ Γ Ν.

Σ') Φέρει ἓν γράμμα ἑλλιπὲς ἄνωθεν καὶ κάτωθεν Υ, ἦτοι Υ.

Ζ') Φέρει τὰς ἐξῆς δύο κεραίας Ξ, αἵτινες ἄδηλον ἂν ἀνήκου-
σιν εἰς ἓν γράμμα, ἦτοι Υ ἢ εἶνε λείψανα δύο γραμμάτων.

(1) Ἐν τῷ πρώτῳ μάλιστα τῶν τεμαχίων τούτων φαίνεται ὅτι πρὸς ἀριστερὰν
τῶν ὑπαρχόντων γραμμάτων δὲν ὑπῆρχον ἄλλα, ἀλλ' ἡ ἐπιφάνεια εἶνε οὕτως
ἐφθαρμένη ὥστε δὲν δύναται νὰ βῆθῃ τοῦτο ὡς βέβαιον.

Δυστυχῶς ἐκ τῶν σωζομένων τούτων λειψάνων τῆς ἐπιγραφῆς δὲν δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ ὅλον νόημα αὐτῆς ὁπωσοῦν ἀσφαλῶς, βέβαιον δ' εἶνε τοσοῦτον μόνον ὅτι τὸ οἰκοδόμημα ἐκτίσθη ὑπὸ τινος Ῥωμαίου αὐτοκράτορος ἢ χάριν τινὸς Ῥωμαίου αὐτοκράτορος. Ἐκ δὲ τοῦ ἐν τέλει τοῦ λίθου Γ' βεβαίου Δ ἴσως ἐπιτρέπεται νὰ εἰκάσῃ τις ὅτι τὸ οἰκοδόμημα ἦτο βουλευτήριόν τι ἢ ἀρχεῖον τῶν ἀγωνοδικῶν τῶν Ἐλευσινίων, καίτοι ἐκ τοῦ Δ τούτου ἄλλος τις ἴσως προτιμήσῃ τὴν εἰκασίαν ὅτι τὸ οἰκοδόμημα ἦτο ἀνατεθειμένον τῇ Δήμητρι ὑπὸ τινος νικῆσαντος νίκηνη τινὰ ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις. Ὅπως δὲ ἦτο ἡ δυσκολία τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀποδεικνύουσα ὅτι τὸ σωζόμενον μέρος αὐτῆς εἶνε μικρὸν ἀπέναντι τοῦ ἠφανισμένου ἀποδεικνύει συγχρόνως ὅτι τὰ ἀποτελοῦντα μῆκος 24 μ. περίπου τεμάχια τοῦ ἐπιστυλίου, ἅτινα ἐσώθησαν μέχρι τοῦ νῦν, ἀδύνατον εἶνε νὰ προέρχωνται πάντα ἐκ τῆς προσόψεως μόνου τοῦ ἔχοντος τὰ ἡμικύκλια μέρους τοῦ κτιρίου, ἀλλ' ἀναμφιβόλως τὸ αὐτὸ ἐπιστύλιον ἐξηκολούθει καὶ ἐν τῷ ἄκρῳ οἰκῆματι ὡς ἐπικρανίτις τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως αὐτοῦ, ἢ δὲ ἐπιγραφή ἀναμφιβόλως ἔκειτο ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν οἰκημάτων.

Οἱ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου κίονες αὐτοῦ εἶνε ἀρράβδωτοι, ἦσαν δέ, ὡς φαίνεται, μονόλιθοι, ἔχοντες κατὰ τὸ ἐπίκρανον διάμετρον 0,475. Κιονόκρανόν τι βεβαίως ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος τούτου προερχόμενον δὲν μοι εἶνε γνωστόν, πιθανώτατα ὁμως ἐξ αὐτοῦ προέρχονται τὰ πολλὰ αὐτόθι εὐρισκόμενα συντρίμματα ἰωνικῶν κιονοκράνων (1).

Τὰ βάρθρα Βθ καὶ Βθ' φαίνονται ὅτι προσετέθησαν μετέπειτα εἰς τὸ οἰκοδόμημα, διότι δὲν συνδέονται πρὸς τὸν στυλοβάτην. Ἐχουσι τρεῖς βαθμιῖδας, ἐφ' ὧν ἴσταντο ὄρθιαι πλάκες ἀποτελοῦσαι τὸ κύριον σῶμα τοῦ βάρθρου, οὐ κρηπίς εἶνε τὸ σωζόμενον μέρος, τὸ δ' ἐσωτερικὸν αὐτῶν ἅπαν εἶνε πεπληρωμένον opus incertum. Τὸ μεταξὺ τῶν δύο τούτων βάρθρων μέρος τῆς αὐλῆς ἴσως εἶχεν ἐπίστρωσιν, ἐξ ἧς δύνανται νὰ προέρχωνται δύο παρὰ τὸν στυλοβάτην κείμενοι λίθοι (ἴδε τὸ σχεδιαγράφημα). Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ βάρθρου Βθ εἶνε προσφωδομημένη μικρὰ δεξιαμένη,

(1) Κορινθιακῶν κιονοκράνων οὐδὲν λείψανον εὐρέθη.

ἥς τὸ ὕδωρ ἐξεχέετο διὰ μικροῦ ἐκ πηλίνων σωλήνων ὀχετοῦ διήκοντος νῦν μέχρι τοῦ βάθρου Βθ' παρὰ τὰ ἐρείπια τοῦ Βουλευτηρίου (1). Αἱ ἀποτελοῦσαι τὰς πλευρὰς τῆς δεξαμενῆς ταύτης μαρμάριναι πλάκες εἶνε εἰλημμέναι ἐξ ἄλλων κτιρίων, ὑπέστησαν ὁμως ἱκανὴν ἐπεξεργασίαν, ἵνα χρησιμοποιηθῶσιν εἰς αὐτήν. Ἡ κατασκευὴ τῆς δεξαμενῆς ταύτης πιθανῶς εἶνε σύγχρονος πρὸς τὰ βάθρα Βθ καὶ Βθ'.

Ἡ δὲ πρὸς δυσμὰς τῆς πύλης Β' στοὰ εἶνε ὠκοδομημένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρὸς τὸ ἀνωτέρω περιγραφέν οἰκοδόμημα, ἐπὶ δὲ τῶν ἐρείπιων αὐτῆς οὐδὲν ἔχνος ὑπάρχει δηλοῦν ὅτι αὕτη εἶνε παλαιότερα ἐκείνου· τούναντίον μάλιστα ὁ παρατηρῶν τὰ θεμέλια τοῦ στυλοβάτου αὐτῆς ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ δύναται νὰ νομίσῃ αὐτὴν νεωτέραν. Τὰ πολλὰ ὁμως τμήματα ἀρραβδῶτων κίωνων ἐκ γλαυκοχρόου μαρμάρου, ἅτινα εὐρέθησαν αὐτόθι ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ ἐνωκοδομημένα τὰ πλεῖστα ἐν μεσαιωνικῷ οἰκήματι ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῆς στοᾶς ταύτης ἐκτισμένῳ (2), ἀποδεικνύουσι διὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν δύο ἐπιγραφῶν ὅτι τὸ κτίριον προέρχεται ἐκ τῶν τελευταίων χρόνων τῆς ῥωμαϊκῆς δημοκρατίας, ὡς καὶ τὰ Μικρὰ Προπύλαια. Ἡ νεωτέρα τῶν ἐπιγραφῶν τούτων εἶνε ἡ ἀναφερομένη εἰς *Καλλικρατίδην Συνδρόμου Τριχορύσιον*, ἐκδεδομένη ἐν CIA III, 649, ἣτις φαίνεται ὅτι εἶχε ἓνα ἢ δύο στίχους πλεον τῶν ἐκδεδομένων, ἐκ τούτων δὲ τῶν στίχων προέρχονται τὰ ἐν ἐτέρῳ τεμαχίῳ κίονος μὴ προσαρμόζοντι πρὸς τὸ πρῶτον σωζόμενα γράμματα ΚΑΙΕΥ (ἦτοι καὶ εὐ[σεβείας]) (4). Ἀρχαιότερα ταύτης εἶνε ἡ ἀναφερομένη εἰς *Λεύκιον Μουράτιον Πλάγκον*, ἄνδρα γνωστὸν ἐκ τοῦ Κικέ-

(1) Δυστυχῶς ὁ λιθογράφος ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ κυανοῦν χρῶμα, δι' οὗ ἦτο δεδηλωμένος ὁ ὀχετὸς οὗτος ἐν τῷ σχεδίῳ, διὰ τοῦ ὀρφνοῦ χρώματος, δι' οὗ δηλοῦνται τὰ παλαιότατα κτίρια, ὥστε νῦν οὗτος ἐν τῷ σχεδίῳ φαίνεται ὡς εἰς πολὺ παλαιότερους χρόνους ἀνήκων.

(2) Εἰς τὸ μεσαιωνικὸν τοῦτο οἶκημα πιστεύω ὅτι ἦτο θεημιμένον ἄλλοθεν ποθεν μετενεχθὲν καὶ τὸ αὐτόθι εὐρισκόμενον ἰωνικὸν γείσον ἐκ γλαυκοχρόου μαρμάρου κατῆς ἐργασίας, ἀνήκον εἰς μικρὸν τι κτίριον.

(3) Ἴδε Πρακτικὰ 1885 σελ. 26.

(4) Σημειωτέον πρὸς τούτους ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου εἶνε παλιγγέστος ἐνθα κεῖται ἡ ἐπιγραφή.

ρωνος καὶ τοῦ Ὅρατιου, ὡς ἤδη παρετήρησεν ὁ πρῶτος ἐκδοὺς αὐτὴν Φίλιος (Πρακτικὰ 1885 σελ. 26). Ταύτην ἐκδίδω ἐνταῦθα ἐκ νέου, ἐπειδὴ ἢ ἄλλως ἀκριβοῦς ἔκδοσις τοῦ Φιλίου πρόχειρος ὄλως οὔσα δὲν διακρίνει τοὺς στίχους, ὡς πράγματι ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ κίονος.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΛΕΥΚΙΟΝ Μ. ΥΝΑΤΙΟΝ
ΛΕΥΚΙΟΥ ὙΠΟ ΠΛΑΓΚΟΝ
ΑΥΤΟΚ. ΑΤΟΡΑΡΕΤΙ
'Ε'. ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ

Ὁ δῆμος

Λεύκιον Μ[ο]υνάτι(ο)ν
Λευκίου (ὑ)ὸν Πλάγκ(ο)ν
αὐτοκ[ρ]άτορα ἀρετ[ῆ]ς
[ἐν]ε[κα] καὶ εὐεργεσία[ς]

Μικρὸν τεμάχιον ἐκ τοῦ ἀνωτάτου μέρους κίονος ὁμοίου πρὸς τούτους καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος πιθανώτατα προερχόμενον, φέρει τὸ τεκτονικὸν σῆμα ΠΙΝ ('Αριθ. καταλ. ἐπιγρ. 741)(1)· ἐν ἐτέρῳ δὲ κίονι κεῖται ὄλως αὐτοσχεδίως κεχαραγμένον τὸ γράμμα Ε, ὅπερ ἀναμφιβόλως δὲν εἶνε τεκτονικὸν σῆμα, ἀλλ' ἐχαραχθη κατόπιν.

Ἐκ τῶν κίωνων τῆς ἐξωτερικῆς κιονοστοιχίας τῶν πλείστων εἶνε φανερὰ μόνον ἡ θέσις, ἐνὸς δὲ μόνου τοῦ ἀκροτάτου πρὸς δυσμὰς ὑπάρχει καὶ ἡ βάσις κατὰ χώραν, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ βάσις τῆς ἀπέναντι παραστάδος. Ἀμφότεραι αἱ βάσεις αὗται εἶνε ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, ἐνῶ τὸ μάρμαρον τῶν κίωνων, ὡς καὶ τοῦ στυλοβάτου εἶνε γλαυκόχρουν. Ἐκ δὲ τῶν κίωνων τῆς ἐσωτερικῆς κιονοστοιχίας οὐδὲν ἔχνος ὑπολείπεται ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου. Παραδόξως ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ ἐσωτερικοῦ στυλοβάτου ὑπάρχει ἐνφοκοδομημένον εὐμέγεθες τεμάχιον ἐκ τῶν αὐτῶν τού-

(1) Σημειωτέον ὅτι τὰ γνωστὰ ἰδιόρρυθμα κιονόκρανα τῶν Μικρῶν Προπυλαίων ἔχουσι τὸ τεκτονικὸν σῆμα Π.

των κιόνων, τῶν εἰς τὴν στοὰν ταύτην ἀνηκόντων, ἀλλὰ τοῦτο πιθανώτατα ἐθραύσθη ἤδη κατὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς στοᾶς, ἐχρησιμοποιήθη δ' αὐτόθι ὡς ἄχρηστος λίθος.

Τρίτον ῥωμαϊκὸν οἰκοδόμημα ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ τοῦ ἱεροῦ εἶνε ἡ κάκιστα καὶ εὐτελέστατα ὑποδομημένη στοὰ c-c, ἧς τὸ πλείστον μέρος κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Φιλίου, ἵνα ἐξερευνηθῶσι τὰ ὑποκάτω κρυπτόμενα παλαιότερα καὶ σπουδαιότερα κτίρια, ὥστε τὸ νῦν ὑπολειπόμενον μέρος αὐτῆς εἶνε ὅλως ἀσήμαντον· καὶ τὸ καταστραφέν δὲ δὲν ἦτο ἄξιον πλείονος λόγου. Εἰς ταύτην τὴν στοὰν φαίνεται ὅτι ἀνήκουσι πολλὰ τεμάχια ἀρραβδώτων κιόνων ἐκ λευκοῦ μαρμάρου διαμέτρου 0,62, ὧν ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια δὲν εἶνε καλῶς κατεξεσμένη, ὥστε τὸ κτίριον φαίνεται ὅτι ἔμεινεν ἡμιτελές. Ἐπὶ τινος τῶν τεμαχίων τούτων ἐν τῷ μουσεῖῳ νῦν ἀποθεθειμένου ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένος ὁ ὑπ' ἐμοῦ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. 1895 σελ. 115 ἐξ. δημοσιευθεὶς κατάλογος πρυτάνεων τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς ἐκ τῶν χρόνων τοῦ αὐτοκράτορος Κομμόδου. Ἐν τεμάχιον ὁμῶς ὄχι καλῶς κατεξεσμένου κίονος, ἐν ᾧ ὑπάρχει κάτωθεν ἡ ἀρχὴ ῥαβδώσεων δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἀναμφιβόλως δὲν ἀνήκει εἰς τὴν στοὰν ταύτην, διότι καὶ μικροτέρας διαμέτρου εἶνε καὶ ἐργασίαν ἔχει πολὺ καλυτέραν τῶν ἄλλων, ἧς καταφανὴς εἶνε ἡ ὁμοιότης πρὸς τοὺς σωζομένους σπονδύλους τῶν κιόνων τῆς Φιλωνείου στοᾶς. Τοῦτο πιθανῶς εἶνε λείψανον τοῦ Βουλευτηρίου.

Τὸ ἐν τῷ σχεδιαγραφήματι ἐντὸς τῆς στοᾶς c-c καὶ ὑπεράνω τοῦ προσθίου τοίχου τοῦ Βουλευτηρίου σημειούμενον μικρὸν κτίσμα εἶνε δεξαμενὴ τις ἢ ληνός, ἔργον βυζαντινῶν χρόνων, ὡς φαίνεται. Ὅμοιόν τι, ἀλλ' ἴσως παλαιότερον φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ παρὰ τὴν παραστάδα γ' πρὸς ἀριστερὰν τῆς εἰσόδου τοῦ ἱεροῦ ὑπάρχον μικρὸν ἐκ πλακῶν κτίσμα. Λείψανα ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐν τῇ νοτίᾳ αὐλῇ εἶνε καὶ τινα θεμέλια μικρῶν βάθρων, ἧτοι τὰ δύο παρὰ τὸ πολυγωνικὸν τεῖχος P-P' καὶ ἕτερον ὑπεράνω τοῦ τοίχου f'-f'' ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς προστάσεως τοῦ Βουλευτηρίου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σύγκειται ἐκ συμπήκτων λίθων καὶ εἶνε πιθανῶς ἀρχαιότερον τοῦ ἀπέναντι μεγάλου βάρου Βθ, διότι ὑπάρχοντος ἐκείνου δύσκολον φαίνεται νὰ ἐκτίζετο τοῦτο ὅπου ἐκτίσθη καὶ ὅπως ἐκτίσθη.

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΣΚΙΑΣ

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Παρθενῶνος διεθνοῦς ἐπιτροπῆς F. C. Penrose κατελθὼν εἰς Ἀθήνας κατὰ Ἀπρῆλιον τοῦ 1896 καὶ ἐξετάσας τὸ οἰκοδόμημα ἀνεκοίνωσε τῇ Ἑταιρείᾳ τὴν περὶ τῶν ἐκτελεστέων ἔργων γνώμην του διὰ τῆς ἐξῆς ἐκθέσεως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

Κυρίως μὲν ἐπισκευαὶ ἀπαιτοῦνται, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸ Posticum, τὸ νῦν ἐν γένει ὀπισθοδόμος καλούμενον, προσοχῆς δ' ἐτι χρῆζουσι καὶ τινὰ τῆς ἀνατολικῆς προστάσεως μέρη, περὶ ὧν παρακατιῶν ποιῶμαι λόγον.

Ὁ σεισμὸς τοῦ 1894 ἐπήνεγκε μὲν τὴν πτώσιν ἐτοιμορρόπων τινῶν τεμαχιῶν, δὲν ἐγένετο ὁμως, νομίζω, πρόξενος μεγάλης ζημίας.

Τῇ 15/27 Μαρτίου ἐν νηνεμίᾳ κατὰ τὴν πρωίαν δραξάμενος εὐκαιρίας ἐπανέλαβον ἐν διαφόροις τόποις διὰ τῆς στάθμης καταμετρήσεις, ἐνεργηθείσας ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρὸ 50 περίπου ἐτῶν. Ἀλλοίωσιν τινὰ δὲν εὐρίσκω, οὐδὲ νομίζω ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν ἐπιστυλιῶν ῥήγματα, ἅτινα δὲν εἶχον εὐκαιρίαν νὰ καταμετρήσω πάλιν, ἀπέβησαν ἐκτοτε εὐρύτερα.

Πιστεύω ὅτι τὸ αἷτιον τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ἐπιστυλιῶν τοῦ ὀπισθοδόμου καὶ τινῶν κιονοκράνων δύναται νὰ ἀναζητηθῇ ἐν τῇ ἐπιδράσει πυρκαϊᾶς, ἐν παλαιότερῳ τινὶ χρόνῳ γενομένης. Ἀναφέρεται—νομίζω ὑπὸ Fanelli, τοῦ περιγράψαντος τὴν ὑπὸ Μοροζίνη πολιορκίαν τῆς Ἀκροπόλεως, (δὲν μοι εἶνε εὐκαιρον νὰ παραθέσω τὸ χωρίον)—ὅτι πυρκαϊὰ ἐπηκολούθησε μετὰ τὴν ἔκρηξιν, τὴν οὕτω δεινὰς ἐπενεγκοῦσαν ζημίας ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος· νομίζω δὲ ὅτι ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ οἰκοδομήματος δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ὅτι ἢ τὰ ἐπιστυλία καὶ ἐπίκρανα διαφθείρασα πυρκαϊὰ κατ' ἐκεῖνον συνέβη τὸν χρόνον. Ἐπὶ τε τῶν ἐπίκρανων καὶ τῶν ἐπιστυλιῶν ὑπάρχουσι πολυάριθμοι ὀπαί, αἵτινες ἐγένοντο, ἵνα στερεωθῶσι διὰ σιδηρῶν γόμφων τὰ ἐλλείποντα τῶν εἰρημένων μελῶν μέρη, ἅτινα

πιθανῶς ἦσαν ἐκ γύψου πεποιημένα, διότι, ὡς γνωστόν, οἱ Τοῦρκοὶ ἐχρῶντο τῇ ὕλῃ ταύτῃ. Ἀπὸ τοῦ 1680 παρενέπεσεν ἱκανὸς χρόνος πρὸς ἐξαφάνισιν πάσης τοιαύτης ἐκ γύψου προσθήκης ἢ συμπληρώσεως ὅπωςδήποτε ὀλίγον διαφέρει ἡμῖν, πότε ἡ τοιαύτη πυρκαϊὰ συνέβη. Ὅτι τὸ μάρμαρον ἐν μέρει ποτὲ ἐξησβεστώθη, τυγχάνει πάνυ φανερόν, ἐκ τούτου δ' ἀποχρώντως ἐξηγεῖται ἡ κατὰ τόπους σαθρότης τῶν ἐπιστυλίων. Εἰς πυρκαϊάν, ὡς εἰκάζω, δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι καὶ αἱ ἐπισκευαί, αἵτινες ἐν νεωτέροις χρόνοις ἐφάνησαν ἀναγκαῖαι ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τῆς δυσμικῆς θύρας τοῦ σηκοῦ· περὶ τούτων ἀναφέρω ἐν τέλει.

Περὶ τῶν κατ' ἐμὲ νῦν ἀναγκαίων ἐπισκευῶν φρονῶ ὅτι δύο τῶν ἐπικράνων, ἧτοι τὸ τοῦ βορειοτάτου τῶν 6 κιόνων καὶ τὸ τοῦ ἐκ Βορρᾶ 4^{ου}, χρῆζουσι μερικῆς ἀνακαινίσεως, τῶν δὲ δύο ἐν τῷ μεταξύ ἐπικράνων τὰ κεχαλαρωμένα μέρη δεόν νὰ συναρμολοθῶσι στερεῶς.

Πέντε δὲ πλινθίδες τοῦ ἐπιστυλίου τῆς δυσμικῆς προστάσεως, ἧτοι δύο κατὰ τὸ 1^{ον} ἐκ Βορρᾶ μεταστύλιον, δύο κατὰ τὸ 3^{ον} καὶ μία κατὰ τὸ 4^{ον}, πρέπει νὰ ἀντικατασταθῶσι διὰ νέων. Τὸ 2^{ον}, καίπερ διερρωγός, δύναται κατ' ἐμὲ κριτὴν νὰ στερεωθῇ ἐπαρκῶς συναρμολοζόμενον διὰ γόμφων μετὰ τῆς μέσης πλινθίδος. Μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ διαζώματος (τοῦ τῇ ζωφόρῳ ἀντιστοιχοῦ) τῆς προστάσεως ταύτης, μήκους περ. 4μ., 30, ὑπὲρ τὸ 3^{ον}, ἧτοι μέσον μεταστύλιον, οὕτω βεβλαμμένον ἐστίν, ὥστε πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κατασκευασθῇ ἐξ ἐνὸς μόνοι λίθου· εὐχερέστερον δύναται νὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ δύο τεμαχίων. Περὶ τοῦ περιστυλίου ἐπιφυλάσσομαι νὰ εἶπω κατόπιν ὅ,τι μοι φαίνεται ἄξιον συστάσεως.

Ὅταν πᾶσαι αἱ ἐπισκευαὶ αὗται περατωθῶσιν, εὐκαίον εἶνε νὰ καλυφθῶσιν οἱ ἄρμοι τῶν λίθων διὰ γαλλικοῦ χρώματος (cement) πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διεισδύσεως τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἐντὸς αὐτῶν οὕτως ὥστε νὰ προληφθῇ πᾶσα ὑγρασία μετὰ τῶν ἄρμων τῶν ἐπιστυλίων. Αἱ δύο μέσαι πλινθίδες τῶν ἐπιστυλίων ἐδύναντο νὰ ἀνακαινισθῶσι διὰ τεμαχίων μαρμάρου βραχυτέρων τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπαιτουμένων, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὰ ἄκρα ὑπόλοιπον δεόν νὰ πληρωθῇ στερεῶς.

Νῦν ἐπιχειρῶ νὰ ἀναπτύξω τὴν μέθοδον, δι' ἧς πλεῖστα μὴ ἀντικατασταθησόμενα μέρη τοῦ κτιρίου δύνανται νὰ συγκρατηθῶσιν ἐν τῇ νῦν θέσει.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 διάγραμμα παρίστησι τὴν ὀρθογραφίαν, ἣτοι πρόοψιν τῶν τοῦ ὀπισθοδόμου μερῶν, ἐνθα γενήσεται ἀνακαινισις λίθων. Οὗτοι, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, εἰσὶ δύο τῶν τριῶν πλινθίδων τῶν ἐπιστυλίων ἐν τῷ 1^ῳ μεταστυλίῳ, ἕτεροι δύο ἐν τῷ 3^ῳ καὶ μία ἐν τῷ 4^ῳ, ἔτι δὲ μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ διαζώματος. Πάντα ταῦτά εἰσιν ἐν τῷ διαγράμματι ἐρυθρῶς κεχρωσμένα. ὡσαύτως καὶ τὰ μέρη ἐπικράνων τινῶν. Τὸ διάγραμμα 2 δηλοῖ τίνι τρόπῳ προτείνεται νὰ ἀνυψωθῇ τὸ ὑπερκείμενον μέρος τῆς οἰκοδομῆς, ἐν ὅσῳ οἱ εἰρημένοι λίθοι ἐπανατίθενται· εὐκταῖον δ' εἶνε νὰ ἀνυψωθῇ τοῦτο περ. 0^μ., 02 ὑψηλότερον τῆς παρούσης θέσεως, ἵνα οἱ νέοι λίθοι δύνωνται νὰ εἰσολισθήσωσιν εἰς τὰς οἰκείας θέσεις, μεθ' ὃ οἱ ἀνυψωθέντες λίθοι καταβιβασθήσονται ἐπὶ τούτων.

Τὸ διάγραμμα 3 ἐρμηνεύει τοῦτο ἐναργέστερον. Ἐνταῦθα Α μὲν καλῶ τὸ ἐπιστύλιον, Β δὲ τὸ (ἐσωτερικόν) διάζωμα καὶ C τὸ οἰκεῖον γείσον.

Ἐπειδὴ ἐν τῷ 3^ῳ μεταστυλίῳ τό τε Α καὶ τὸ Β εἶνε ἀνακαινιστέα, ἀνάγκη μόνον νὰ ὑποστηριχθῇ τὸ C καὶ ὑπεαραρθῇ, ὡς εἴρηται, 0^μ., 02 περίπου.

Πρὸ πάσης ἐργασίας ὑποτίθεται ὅτι ἡ πρόσκαιρος ὑποστήριξις τῶν ἐπιστυλίων, καθ' ὃν τρόπον ἔδειξέ μοι ὁ κ. Μπαλάνος, ἐτελέσθη, καὶ ὅτι πάντα τὰ ἐτοιμόρροπα μέρη ἄνωθεν τοῦ γείσου C πρὸς καιρὸν μετεκινήθησαν. Τὸ γείσον τοῦτο δύναται νῦν νὰ ἀνυψωθῇ, ὅσον εἶνε ἀναγκαῖον, διὰ μοχλευτῶν ἢ εὐχερέστερον δι' ὑδραυλικοῦ τοιοῦτου ἐργαλείου, ὡς ὑπὸ τοῦ κ. Μπαλάνου προὔταθη. Σημειωθήτω ὅμως ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ πέρα τοῦ 4^{ου} ἐπιστυλίου, τοῦτο δέ, ἵνα μὴ διαταραχθῇ ὁ σφζόμενος στρωτήρ, ὁ τὴν τουρκικὴν κλίμακα μετὰ τῆς δυσμικῆς περιστάσεως συνδέων. Εὐχῆς ἔργον εἶνε ὡσαύτως νὰ ἐνισχυθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προτεινομένων ἐργασιῶν καὶ ὁ μνημονευθεὶς στρωτήρ. Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο ἐλήφθη ἤδη ὑπ' ὄψιν.

τηθῶσιν, ἵνα δεικνύωσι τὰς γωνίας τοῦ ἐνεγλυμμένου μέρους, ὅπερ ἐδέχετο τὸ κεκοσμημένον πλαίσιον· τὸ μέσον ὁμως μέρος πρέπει νὰ ἀνακαινισθῇ, ἐπειδὴ δὲ δυσχερὲς εἶνε νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο δι' ἐνός καὶ μόνου λίθου, κάλλιον χάριν τῆς ὀψεως ἡγοῦμαι νὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τριῶν μᾶλλον ἢ ἐκ δύο λίθων, ἀφ' οὗ ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει θὰ ἐστηρίζοντο ἐπὶ σιδηρᾶς ἐσχάρας. Ὁ δὲ ὑπερκείμενος λίθος ὡσαύτως εὐμήκης δύναται νὰ συγκρατηθῇ· οὗτος πρέπει νὰ ὑπεαρθῇ προσκαίρως διὰ τῶν ἐν τῷ διαγράμματι 5 δηλουμένων μέσων, ἕως οὗ ἢ ὑπ' αὐτὸν ἐργασία περατωθῇ, τότε δὲ νὰ καταβιβασθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Δέον ὁμως νὰ καταβληθῇ προσοχή, διότι ικανὰ φέρει ρήγματα.

Τὰ σχήματα 1 καὶ 2 δηλοῦσι τὴν πρόοψιν καὶ τομὴν τοῦ ὑπερτοναίου διαρκούσης τῆς ἐργασίας, τὸ δὲ σχ. 3 τὴν τομὴν τοῦ αὐτοῦ μετὰ τὸ πέρας. Εὐλογόν μοι φαίνεται νὰ μείνη ὀρατὴ ἢ βᾶσις τῶν σιδηρῶν δοκῶν, αἵτινες καὶ κυρίως θὰ βαστάζωσι τὸ ὅλον βάρος· ἀλλὰ οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπιτεθῇ ἐπ' αὐτῶν μείζον τοῦ ἀναγκαίου βάρους, κατ' ἀκολουθίαν δὲ τὸ μέσον τῆς οἰκοδομίας μέρος δέον νὰ καταλειφθῇ κενόν.

Ἀθήνησι, τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1896.

F. C. PENROSE

Υ. Γ.—Καθ' ἃ ἐκ φήμης ἔμαθον, ὑπάρχει τις ἐπιθυμία νὰ ἀναστηλωθῶσι τινες τῶν ἐκ τῆς ἐκρήξεως πεπτωκότων κιόνων. Πέποιθα ὅτι τοῦτο εἶνε μόνον φήμη ἀόριστος καὶ ὅτι δὲν ἐπίκειται τοιαύτη ἐκτέλεσις. Ἡ ἀτυχὴς ἀπόπειρα, ἢ ἐπὶ τούτῳ γενομένη ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς ἐν ἀρχῇ τῆς δυναστείας τοῦ πρώην βασιλέως, ἔστω ἀποχρῶν πρὸς ἀποτροπὴν λόγος. Οἱ κίονες ἀρχῆθεν συνέκιντο ἐξ ἀτελῶς εἰργασμένων σπονδύλων, ἢ δ' ἐξεργασία μετὰ τῶν ραβδώσεων ἐτελεῖτο κατόπιν. Ἡ ἐκ τούτου ἐπιτευχθεῖσα τελειότης τῶν ραβδώσεων εἶνε εἰς τῶν κυρίων λόγων, τῶν προσδιδόντων εἰς τοὺς κίονας τούτους τὸ ἐξαίρετον κάλλος. Ἡ ἐπανίδρυσις τῶν πεπτωκότων τούτων κιόνων μετὰ τεθραυσμένων ἄκρων, δεομένων πολλαχοῦ συμπληρώσεως, δυσμορφίαν μόνον δύναται νὰ παραγάγῃ, τοῦτο δὲ πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ προληφθῇ. Σφόδρα δ' ἐχάρην μαθὼν ὅτι τοῦτο δὲν περιέχεται ἐν τῷ ἐπισήμῳ προγράμματι.

Table with columns: ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ, ΠΟΣΑ, Μερικά, Όλικά, ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ, ΠΟΣΑ, Μερικά, Όλικά. Includes sub-headers like ΑΚΙΝΗΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ EN GENEI, ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ, ΧΡΕΩΣ ΑΠΟΔΙΩΣΑΝΤΟΣ ΤΑΜΙΟΥ, ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ, ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ, ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ.

Table with columns: ΧΡΕΩΣ, ΠΟΣΑ, Μερικά, Όλικά, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΠΟΣΑ, Μερικά, Όλικά. Includes sub-headers like ΕΙΣ ΟΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΠΛΗΡΩΘΕΝΤΑ, ΕΚ ΤΟΥΤΩΝ ΔΙΕΤΕΘΗΣΑΝ, ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ, ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ.

Table with columns: ΧΡΕΩΣ, ΠΟΣΑ, Μερικά, Όλικά, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΠΟΣΑ, Μερικά, Όλικά. Includes sub-headers like ΕΙΣ ΟΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΠΛΗΡΩΘΕΝΤΑ, ΕΞΕΔΩΘΗΣΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ 75,000, ΕΚ ΤΟΥΤΩΝ ΔΙΕΤΕΘΗΣΑΝ.

Εν Αθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895.

Ὁ Ταμίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ διαχειριστὴς τοῦ λαχείου

Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Λογιστὴς

M. E. ΑΔΑΜ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1895

Πίναξ Ε'.

ΤΜΗΜΑ Α'. ΕΣΟΔΑ

Εσοδα κατά τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα			Βεβαιωθέντα			Εἰσπραχθέντα			Διαφορὰ τῶν βεβαιωθέντων πρὸς τὰ προϋπολογισθέντα	
	Κατ' ἐδάφιον	Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλαιον	Κατ' ἐδάφιον	Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλαιον	Κατ' ἐδάφιον	Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφάλαιον	Ἐπὶ πλεόν	Ἐπὶ ἔλαττον
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α											
Εσοδα Ἐταιρείας											
Ἄρθρον 1 ΕΙΣΦΟΡΑΙ											
Υποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ τακτικῶν ἐταίρων. . . Δρ.	5,000	—	—	4,450	—	—	4,450	—	—	—	—
Δικαιώματα ἐγγραφῆς νέων ἐταίρων . . . »	600	—	—	615	—	—	615	—	—	—	—
Ἐκούσια εἰσφοραὶ, δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα . . . »	384	6,100	—	16,889	60	21,954	16,889	60	21,954	60	15,854
Ἄρθρον 2 ΤΟΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ											
Τόκοι 64 ὁμολογῶν παγίου δανείου . . . »	384	—	—	192	—	—	192	—	—	—	—
» 10 λαχ. ὁμολογ. Ἐθν. Τραπέζης . . . »	160	—	—	160	—	—	160	—	—	—	—
» ἐξ ἐντόκων γραμματίων . . . »	—	—	—	1,753	10	—	1,753	10	—	—	—
» ἐξ ἀλληλοχρέου λογ/σμοῦ Τραπ. Ἀθηνῶν . . . »	—	—	—	518	75	—	—	—	—	—	—
Μερίσματα 56 μετοχῶν Ἐθν. Τραπέζης . . . »	5,600	6,144	—	2,320	—	7,943	5,320	—	7,425	10	1,799
Ἄρθρον 3 ΕΣΟΔΑ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ											
Ἐνοίκιον οἰκίας Ἐταιρείας ἐν Κηφισσίᾳ . . . »	200	—	—	333	30	—	—	—	—	—	133
» κτημάτων ἐν Ἀθήναις . . . »	60	260	—	60	—	393	—	—	—	—	30
Ἄρθρον 4 ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ											
Ἀντίτιμον πωλουμένων τευχῶν Ἀρχ. Ἐφημερίδος . . . »	3,000	—	—	8,625	75	—	8,625	75	—	—	5,655
» » » Πρακτικῶν Ἐταιρείας . . . »	300	3,300	—	330	—	8,955	330	—	8,955	75	—
Ἄρθρον 5 ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ ΕΣΟΔΑ											
Νομισμ. διαφορὰ 64 ὁμολογ. παγίου δανείου . . . »	200	—	—	164	05	—	164	05	—	—	—
» » 10 » λαχείου Ἐθν. Τραπέζ. »	100	—	—	131	—	—	131	—	—	—	—
» » τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωλουμένων γραμματίων λαχείου . . . »	3,000	—	—	5,080	16	—	4,760	01	—	—	—
» » ἐκ πωλῆσ. τευχῶν Ἀρχ. Ἐφημερ. »	300	—	—	166	05	—	166	05	—	—	—
Πρόστιμα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐπιβαλλόμενα . . . »	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ἐξ ἀγρῆστου ὕλικου . . . »	—	—	—	80	25	—	80	25	—	—	—
Ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων πληρωθέντων ἐπὶ πλεόν τῷ κτίστῃ Ν. Ρούσσῳ . . . »	—	3,650	—	33	90	5,655	33	90	5,335	26	2,005
Ἄρθρον 6 ΕΣΟΔΑ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ											
Καθυστέρωντα ἐξ εἰσφορῶν ἐταίρων καὶ ἄλλων ἐσόδων . . . »	—	1,500	20,954	—	—	46,321	—	—	1,418	15	45,088
						15			15		86
						06			86		81
											85
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'											
Λαχεῖον											
Ἄρθρον 1											
ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ 150,000 ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΛΑΧΕΙΟΥ α' καὶ ε' ἑξαμηνίας 1895 . . . »	—	300,000	—	—	—	300,000	—	—	298,054	—	—
Ἄρθρον 2											
ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΛΑΧΕΙΟΥ τῆς 6' ἑξαμηνίας 1894 . . . »	—	2,000	302,000	—	—	301,862	—	—	1,862	—	138
			322,954			348,183	06		345,004	86	25,448
											91
											219
											85
ΜΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ἐκ λαχείων παρελθουσῶν χρήσεων . . . »	—	—	—	—	—	918	—	—	—	—	918
ΕΠΥΡΟΔΟΣΙΑΙ κατατεθειμέναι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας . . . »	—	—	—	—	—	6,500	—	—	6,500	—	6,500
Ἐν ἔλῳ . . . Δρ.	—	—	322,954	—	—	355,601	06	—	351,504	86	32,866
											91
											219
											85

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας

Δ. ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Λογιστής
Μ. Ε. ΑΔΑΜ

Δείξεις των δαπανών κατά τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα	Προϋπολογισθέντα	Δαπανηθέντα		Δαπανηθέντα		Παρατηρήσεις
		ἐπὶ πλεόν	ἐπὶ ἔλαττον	ἐπὶ πλεόν	ἐπὶ ἔλαττον	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'						
Προσωπικὸν						
Ἄρθρον 1						
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ						
Δαπανηθέντα: Μισθοὶ προσωπικοῦ γραφείου	δρ. 11,466.34 (α)	Δρ.	11,520	—	11,466 34	
Ἄρθρον 2						
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ						
Δαπανηθέντα: Μισθοὶ Ἐφόρων	δρ. 6,859.70					
» » φυλάκων	» 7,779.74 (β)	»	14,579.44	»	14,579 44	(α) Δὲν ἐπληρώθη ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐπόπου ἐκ δρ. 450 δι' ἔλλειψιν πιστώσεως.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'						
Ἐξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως						
Ἄρθρον 1						
ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ						
Δαπανηθέντα	» 3,430.—	»	3,425	—	3,430 —	
Ἄρθρον 2						
ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ						
Δαπανηθέντα: Διὰ θέρμανσιν καὶ φωτισμόν	δρ. 100.15					
» Διὰ χάρτην καὶ τυπωτικὰ Ἰσολογισμοῦ 1894, ὄνομα- στικοῦ καταλόγου Ἐταίρων, προσκλητηρίων διὰ τάς συνελεύσεις, σχεδίου τροποποιήσεως Ὄργανι- σμοῦ καὶ λοιπῶν ἐγγράφων	» 386.50					
» Διὰ δημοσιεύσεις περὶ συνελεύσεων	» 251.30					
» Διὰ φύλλατρα χρωγράφων	» 6.50					
» Διὰ ταχυδρομικὰ τέλη	» 113.70					
» Διὰ χαρτόσημα	» 6.40					
» Διὰ γραφικὴν ὕλην, χάρτην δι' ἐντάμματα, διπλότυπα, κλπ. ἔντυπα	» 270.15					
» Δι' ἀγώγια ἀμαζῶν διὰ τοὺς κ.κ. Συμβούλους	» 40.90					
» Δι' ἀγορὰν καὶ ταχυδρομικὰ ἀποστολῆς ἐφημερίδων	» 8.70					
» Διὰ τοποθέτησιν 3 ἐρμαρίων	» 28.20					
» καὶ διόρθωσιν ἠλεκτρικῶν κωδῶνων	» 15.—					
» Δι' ἀγορὰν πυρείων, σπερματοτέτων κλπ.	» 12.40	»	4,239.90	»	4,239 90	
Ἄρθρον 3						
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ						
Δαπανηθέντα: Δι' ἀγορὰν βιβλίων	δρ. 1,158.20					
» Διὰ δετικά »	» 237.50	»	1,395.70	»	1,395 70	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'						
Ἀκίνητα κτίματα						
Ἄρθρον 1						
Δι' ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ, ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΝ ΚΤΗΡΙΩΝ, ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΕΙΩΝ						
Δαπανηθέντα	δρ. 113.80	»	1,000	—	113 80	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'						
Ἀρχαιολογικὰ ἔργα καὶ δημοδιεύματα						
Ἄρθρον 1						
ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ						
Διὰ συντήρησιν ἀρχαίων μνημείων καὶ τόπων, καὶ ἰδίως τοῦ Παρθενῶνος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Josef Durm, διὰ περισυναγωγὴν ἀρχαίων καὶ διὰ σχεδιαγράφην καὶ ἀπεικόνισιν ἀρχαίων καὶ ἀρχαιολογικῶν τόπων, δι' ἐπιμίσθια ἐφόρων καὶ ὀδοπορικὰ ἔξοδα κατὰ τὰ ἄρθ. 22 καὶ 24 τοῦ ὀργανισμοῦ, δι' ἀνασκαφῆς καὶ ἀγορῶν κτημάτων πρὸς ἀνασκαφῆς, καὶ πάσας τὰς πρὸς ἀνασκαφῆς σχετιζόμενας δαπάνας, καὶ δι' ἀποζημιώσιν καὶ ὀδοπορικὰ ἔξοδα ἐπιστατῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ὀργανισμοῦ:						
Δαπανηθέντα: Πρὸς στερέωσιν τοῦ Παρθενῶνος:						
Δι' ὀδοπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀμοιβὴν Durm	δρ. 8,793.50					
Διὰ τὴν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μετάφρασιν τῆς ἐκθέσεως Durm	» 300.—					
Διὰ ἡμερομίσθια τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	» 93.25					
Δι' ἀγορὰν ξυλείας καὶ ἄλλων ὑλικῶν πρὸς κατασκ. ἱκνωμάτων	» 793.13					
Διὰ τὴν μετάβασιν Durm εἰς Ἀκρόπολιν καὶ διάφορ. ἄλλα ἔξοδα	» 8.70					
Δι' ἀποζημιώσιν σχεδιαστοῦ Ν. Ἰωαννίτου βοηθοῦ τοῦ μηχανι- κικοῦ Ν. Μπαλάνου	» 312.—	δρ.	40,300.58			
Εἰς περιφραξίν ἐξωραϊσμόν καὶ συντήρησιν Διονυσιακοῦ Θεάτρου:						
Δι' ἡμερομίσθια τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	δρ. 8,445.60					
Δι' ἀγορὰν ὑλικῶν, ἀσβέστου, ἄμμου κλπ.	» 265.50					
Δι' ἀποζημιώσιν ἐφορευόντος Ι. Λύρη	» 220.90					
Διὰ τὴν δημοσίευσιν περὶ μειοδοσίας τοῦ σιδηροῦ κιγκλιδώματος	» 58.—					
Διὰ χάρτην κλπ. ὑλικά πρὸς σχεδιαγράφην τοῦ κιγκλιδώματος	» 20.95					
Δι' ἀγώγια ἀμαζῶν	» 12.—					
Διὰ 3 τεχνικίδες πρὸς μεταφορὰν ὕδατος	» 4.60					
	δρ. 9,027.55					
Σιδηροῦν κιγκλιδωμα:						
Διὰ τὸ μέχρι τέλους 1895 συντελεσθὲν	» 8,881.35	»	17,908.90			
Περιφραξίς, ἐξωραϊσμός καὶ συντήρησις τῶν κατὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα ἀρχαιοτήτων:						
Δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν	δρ. 2,087.75					
Δι' ἀγορὰν ἀσβέστου	» 144.50					
Διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροῦ σκελετοῦ μετὰ σιδηροῦ πλέγματος πρὸς ἐξασφάλισιν 2 μνημείων ἐν τῷ Κεραμεικῷ	» 140.—					
Δι' ἀγορὰν 4 ζεμπιλίων καὶ 2 τεχνικίδων	» 7.05					
Διὰ τὴν μεταφορὰν ἐνὸς φυλακείου	» 5.45	»	2,384.75			
Περιφραξίς, ἐξωραϊσμός καὶ συντήρησις τῶν κατὰ τὴν Παλαιὰν Ἀγορὰν ἀρχαιοτήτων (Ἀδριανίου Στοᾶν):						
Δι' ἡμερομίσθια τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	δρ. 686.50					
Διὰ τὴν διὰ μαρμαρίνων πλακῶν στρώσιν τοῦ τοίχου τοῦ κιγκλιδώματος τῆς Ἀδριανίου Στοᾶς	» 493.90					
Διὰ σιδηροῦν κιγκλιδωμα περὶ τὴν Ἀδριανίου Στοᾶν	» 1,981.60					
Δι' ἀγορὰν ἀσβέστου	» 73.10					
Δι' ἀγορὰν 4 ζεμπιλίων	» 5.40					
Διὰ τὴν περὶ μειοδοσίας τοῦ κιγκλιδώματος δημοσίευσιν	» 14.—					
Δι' ἀγώγια ἀμαζῶν πρὸς μετάβασιν τοῦ μηχανικοῦ Ματῶν	» 7.—	»	3,261.50			
Περιφραξίς, ἐξωραϊσμός καὶ συντήρησις τῆς Στοᾶς τῶν Γιγάντων:						
Δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν						
Ἐπισκευαὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν ψηφιδωμάτων τῆς Μονῆς Δαφνίου:						
Δι' ἡμερομίσθια ἐπιστάτου	δρ. 1,445.—					
Δι' ἡμερομίσθια τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	» 16,484.50					
Δι' ἡμερομίσθια κερραγωγέων	» 272.50					
Διὰ μισθοῦς F. Novo Μουσείου	δρ. 9,882.25 (γ)					(γ) Δὲν ἐπληρώθη ὁ μισθὸς τοῦ Novo διὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου.
Διὰ » E. Τριανταφύλλου βοηθοῦ μουσειωτοῦ » 2,250.—						
Δι' ὀδοπορικὰ ἔξοδα ἴδιου	» 420.10	»	12,552.35			
Δι' ἀγορὰν ὑλικῶν, ἤτοι ἀσβέστου, θηραϊκῆς γῆς, τσιμέντου, τού- βλων, ξυλείας, σιδηρικῶν, ἄμμου, κερραίων κλπ.	» 8,317.70					
Δι' ἀγορὰν ζεμπιλίων	» 105.—					
Δι' ἀγορὰν σκαπανῶν	» 42.—					
Δι' ὀδοπορικὰ καὶ ἀποζημιώσιν μηχανικοῦ Τρούμ	» 239.—					
Δι' ἀγορὰν 8 φωτογραφικῶν πλακῶν	» 160.—					
Δι' ἀγώγια ἀμαζῶν πρὸς μετάβασιν τῶν κ. κ. Συμβούλων	» 150.20	»	39,738.25			
Ἀνασκαφαὶ Μυκητῶν:						
Δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν	δρ. 9,658.75					
Δι' ἀγορὰν ζεμπιλίων	» 160.30					
Δι' ἀγορὰν ἀξινῶν	» 47.—					
Δι' ἀγορὰν ὑλικῶν, σανίδων, κερραίων, σπάγου, σχοινοῦ κλπ.	» 58.35					
Δι' ἐπιδιωρθώσεις ἐργαλείων καὶ ἀγώγια διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνασκαφῶν, ὡς καὶ διὰ μετάβασιν τοῦ ἐφόρου εἰς Ναύπλιον χάριν τῆς ὑπηρεσίας	δρ. 101.60					
Διὰ γραφικὴν ὕλην	» 4.75	»	406.35		406.35	
Ἀνασκαφικὰ ἔργα κατὰ τὴν Στοᾶν τοῦ Ἀττάλου:						
Δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν	»	»	4,997.— (δ)			(δ) Ὄφειλονται ἐξ ἀνεκκαβαρίστων λογαριασμῶν δρ. 500.
Ἀνασκαφαὶ Ἐπιδαύρου:						
Δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν	δρ. 8,121.80					
Δι' ἀγορὰν ζεμπιλίων	» 268.30					
Δι' ἀγορὰν σκαπανῶν	» 43.20					
Δι' ἀγορὰν ἀξινῶν	» 24.—					
Δι' ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης	» 20.—					
Διὰ μεταφορὰν ὑλικῶν	» 17.30					
Δι' ἀποζημιώσιν ἐφορευόντος E. Κορομάντζου	» 1,706.—					
Δι' ὀδοπορικὰ ἔξοδα ἴδιου	» 107.—	»	10,307.60			
Ἀνασκαφαὶ Ἐλευσίνας:						
Δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν	δρ. 11,997.95					
Δι' ἀγορὰν ζεμπιλίων	» 144.75					
Δι' ἀγορὰν ὑλικῶν, ἤτοι ἀσβέστου, γύψου, ξυλείας κλπ.	» 180.65					
Δι' ἀγώγια ἀμαζῶν διὰ μετάβασιν τῶν κ. κ. Συμβούλων	» 90.—					
Δι' ὀδοπορικὰ ἐφόρου A. Λυκάκη	» 7.05					
Δι' ἐπιδιωρθώσιν ἐργαλείων	» 6.50	»	12,426.90			
Εἰς μεταφορὰν	δρ. 110,329.48	Δρ.	37,765	—	32,225 18	
					5 —	5,544 82

ἐμφαίνων τὴν εἰς ἀκίνητα κτήματα περιουσίαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1895

Εἶδος κτήματος	Ἔκτασις	Τοποθεσία	Σύνορα ὀριζόμενα ἐν τῷ συμβολαίῳ τῆς ἀγορᾶς	Τίτλος ἰδιοκτησίας	Τιμὴ εἰς ἣν ἠγοράσθη μετὰ τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν	Δαπάναι βελτιώσεως καὶ ἐπισκευῆς	Ὅλικόν ποσὸν ἀξίας τοῦ κτήματος	Παρατηρήσεις
Οἰκόπεδον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ οἰκίσκων, τοῦ μὲν μονορόφου, τοῦ δὲ δυορόφου, ἀτελῶν, καὶ αὐτῆς περιτετοιχισμένης.	Πήγεις τετραγωνικοὶ 420	Ἐνορία Ἀγίων Ἀποστόλων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.		Ἠγοράσθη παρὰ τῆς Λουΐζης Ψωμᾶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9712 συμβολαίου τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1851 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κοσμᾶ Κοκκίλου.	7,142 85		7,142 85	
Οἰκόπεδον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δύο γαμογαίων οἰκίσκων καὶ αὐτῆς ἀπεριτοιχίστου.	Πήγεις τετραγωνικοὶ 498	Ἡ αὐτὴ ἀνωτέρω θέσις.	Ἀρκτικῶς οἰκία Ἰωάννου Τσουκλίδου, δυτικῶς ὁδὸς, μεσημβρινῶς ἐρείπιον Φ. Κάπωρη, καὶ ἀνατολικῶς οἰκία Π. Λάζαρη καὶ δρόμος δημόσιος.	Ἠγοράσθη παρὰ τῆς αὐτῆς Λουΐζης Ψωμᾶ καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ συμβολαίου.	1,339 29		1,339 29	
Οἰκόπεδον ἀπεριτοιχίστου.	Πήγεις τετραγωνικοὶ 405	Ἡ αὐτὴ θέσις.		Ἠγοράσθη παρὰ τῆς αὐτῆς Λουΐζης Ψωμᾶ καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ συμβολαίου.	1,339 29		1,339 29	
Οἰκόπεδον μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ οἰκίας.	Ἀπροσδιόριστος.	Ἐν τῇ κωμοπόλει Κηφισσίας.	Ἀνατολικῶς ὁδός, δυτικῶς πλατεία, ἀρκτικῶς ὁδός, καὶ μεσημβρινῶς οἰκία Ἀγέλαστου καὶ Σκαρπαθίου.	Ἠγοράσθη παρὰ Γεωργίου Κούρτη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 32107 συμβολαίου τῆς 19 Νοεμβρίου 1881 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Βασιλείου Λαμπροῦλη.	5,643 75	416 70	6,060 45	Κατὰ τὸ 1887 ἐγένετο ἡ ἀντικρου δαπάνη ἐπισκευῆς, λογισθεῖσα ὡς προσαυξήσασα τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.
Οἰκόπεδον μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ οἰκίας.	Πήγεις τετραγωνικοὶ 2278	Ἐν Ἀθῆναις μετὰ τῆς ὁδοῦ Ἐλαιωτριβείων καὶ Ἀγίου Δανιήλ.	Ἀνατολικῶς ἀγρός Σ. Στρέφη, ἐχούσης τῆς πλευρᾶς μῆκος μέτρων 46 καὶ 40/100, ἀρκτικῶς βεῦμα ἢ ὁδὸς ἐλαιωτριβείων, ἐχούσης τῆς πλευρᾶς μῆκος μέτρων 40 καὶ 63/100, δυτικῶς κτήμα Λουκαίτου, ἐχούσης τῆς πλευρᾶς μῆκος μέτρων 26 καὶ 9/100, καὶ μεσημβρινῶς ὁδός, ἐχούσης τῆς πλευρᾶς μῆκος μέτρων 49 καὶ 23/100.	Ἠγοράσθη παρὰ Σωτηρίου Οἰκονόμου καὶ Σωτηρ. Βοργιᾶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 28664 συμβολαίου τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1882 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γερασίμου Ἀρεντάχη.	8,625 —	671 15	9,296 15	Κατὰ τὸ 1883 ἐγένετο ἡ ἀντικρου δαπάνη ἐπισκευῆς, λογισθεῖσα ὡς προσαυξήσασα τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.
Οἰκόπεδον.	Ἀπροσδιόριστος.	Ἐν Ἐλευσίνῃ καὶ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος.	Ἀνατολικῶς ὁδὸς Δήμητρος, δυτικῶς βράχος τῆς Παναγίας, ἀρκτικῶς ναὸς Δήμητρος, καὶ μεσημβρινῶς ὁδός.	Ἠγοράσθη παρὰ Ἀναγνώστου Γκόκα διὰ τοῦ 37346 συμβολαίου τῆς 31 Αὐγούστου 1885 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἡλίου Γλυκοφρύδου.	450 —		450 —	
Οἰκόπεδον.	Πήγεις τετραγωνικοὶ 180 περίπου	Ἐν Ἐλευσίνῃ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος.	Ἀνατολικῶς οἰκία Π. Θεοδώρου καὶ νῦν δημοσίου, ἀρκτικῶς καὶ δυτικῶς βράχος, καὶ μεσημβρινῶς δρόμος.	Ἠγοράσθη παρὰ Νικ. Α. Δημητριάδου διὰ τοῦ 36289 συμβολαίου τῆς 23 Φεβρουαρίου 1885 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἡλίου Γλυκοφρύδου.	100 —		100 —	
Οἰκόπεδον.	Μέτρα τετραγωνικά 1500	Ἐν Ἐλευσίνῃ.	Ἀρκτικῶς καὶ μεσημβρινῶς δρόμος, ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς οἰκία Κωσταροπούλου.					
Οἰκόπεδον.	Πλάτος βήματα 15, μήκος βήματα 20.	Ἐν Ἐλευσίνῃ.	Ἀνατολικῶς ἀλώνιον Στ. Νικολάου, δυτικῶς οἰκία Ν. Σταμάτη καὶ ὁδός, ἀρκτικῶς κηπὸς Πανούση Βασίλη, καὶ μεσημβρινῶς οἰκία Πανούση Διάκου.	Καὶ τὰ τρία ταῦτα κτήματα ἠγοράσθησαν παρὰ Μιχ. Μελά διὰ τοῦ 38421 συμβολαίου τῆς 11 Μαρτίου 1886 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἡλίου Γλυκοφρύδου.	865 75		865 75	
Γήπεδον.	Πλάτος βήματα 12, μήκος βήματα 20.	Ἐν Ἐλευσίνῃ.	Ἀνατολικῶς ἀλώνιον καὶ ὁδός Γ. Νικολάου, δυτικῶς οἰκόπεδον Φιλεκαπιδευτικῆς Ἑταιρείας, ἀρκτικῶς οἰκία Παυλοπούλου, καὶ μεσημβρινῶς οἰκία ἰδίου.					
Οἰκόπεδον.	Μέτρα τετραγωνικά 300	Ἐν Ἐλευσίνῃ.	Συνορεύει πανταχόθεν μὲ οἰκόπεδα τοῦ δημοσίου.	Ἠγοράσθη παρὰ τῶν Δ. Παγκάλου καὶ ἀδελφῶν Γαλιᾶτη διὰ τοῦ 211 συμβολαίου τῆς 21 Ἀπριλίου 1886 τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Ἐλευσίνος Κ. Καρμανιώτου.	300 —		300 —	
Τὸ ἥμισυ ἀγροῦ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων.	Στρέμματα τρία καὶ ἥμισυ	Ἐν τῷ χωρίῳ Καλάμῳ τοῦ δήμου Ὀρωπίων ἐἰς θέσιν Μαυροδήλεσι περιέχων τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου.	Ἀνατολικῶς ἀγρός μονῆς Καλολεῖθου, δυτικῶς ἀγρός Καλιτοῦ, ἀρκτικῶς ἀγρός Γ. Βλαχάκη, καὶ μεσημβρινῶς δάσος χήρας Κώτσου Μπαλτῆ.	Ἠγοράσθη παρὰ Γεωργίου Λαδᾶ διὰ τοῦ 40163 συμβολαίου τῆς 27 Νοεμβρίου 1886 τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἡλίου Γλυκοφρύδου.	400 —		400 —	
Ἀγρός.	Ἐν στρέμμα περίπου.	Ἐν τῷ χωρίῳ Καλάμῳ τοῦ δήμου Ὀρωπίων ἐἰς θέσιν Μαυροδήλεσι περιέχων τὸ ἱερόν τοῦ Ἀμφιαράου.	Ἀνατολικῶς ἀγρός ἱερέως Διέλα καὶ χείμαρρος, δυτικῶς ἀγρός Μονῆς Καλολεῖθου, ἀρκτικῶς ἀγρός Γ. Βλαχάκη, καὶ μεσημβρινῶς χείμαρρος.	Ἠγοράσθη παρὰ Ἀριστείδου Βάθη καὶ λοιπῶν διὰ τοῦ 1114 συμβολαίου τῆς 15 Δεκεμβρίου 1886 τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος Ἀντωνίου Κατσελίδου.	220 —		220 —	
Ἀγρός.	Στρέμματα δύο.	Ἐν τῷ χωρίῳ Καλάμῳ τοῦ δήμου Ὀρωπίων ἐἰς θέσιν Μαυροδήλεσι, ἐνθα τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀμφιαράου.	Ἀνατολικῶς βεῦμα, δυτικῶς ἀγρός κληρονόμων Π. Βλαχάκη, ἀρκτικῶς ἀγρός κληρονόμων Β. Παπαδημητρίου, καὶ μεσημβρινῶς ἀγρός Ἰωάν. Βλαχάχου.	Ἀμφότερα τὰ τεμάχια ἠγοράσθησαν παρὰ τοῦ ἱερέως Δημητρίου Διέλα διὰ τοῦ 1016 συμβολαίου τῆς 15 Δεκεμβρίου 1886 τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος Ἀντ. Κατσελίδου.	300 —		300 —	
Ἀγρός συνεγόμενος, τῷ ἀνωτέρω.	Μέτρα τετραγωνικά 150	Ἐν τῇ αὐτῇ θέσει.	Ἀνατολικῶς βεῦμα, δυτικῶς ἀγρός κληρονόμων Βλαχάκη, ἀρκτικῶς ἀγρός ἱερέως Δ. Διέλα, καὶ μεσημβρινῶς ἀγρός κληρονόμων Ἀρ. Βάθη.					
Ἀγρός μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων καὶ λοιπῶν.	Μέτρα τετραγωνικά 200	Ἐν τῇ αὐτῇ θέσει.	Ἀνατολικῶς βεῦμα, δυτικῶς ἀγρός κληρονόμων Βλαχάκη, ἀρκτικῶς ἀγρός ἱερέως Δ. Διέλα, καὶ μεσημβρινῶς ἀγρός κληρονόμων Βάθη.	Ἠγοράσθη παρὰ Ἰωάννου Α. Βλάχου διὰ τοῦ 1017 συμβολαίου τῆς 15 Δεκεμβρίου 1886 τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος Ἀντωνίου Κατσελίδου.	50 —		50 —	
Εἰς μεταφορὰν.					Δρ. 26,775 93	1,087 85	27,863 78	

Handwritten signature or mark at the bottom right corner.